

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஆத்துமாநந்தசுவாமிகர்.

ந. விஷ்ணுநாத சுவாமி

தத், சத், பிரஹ்மணே நம: ^{ஓம்}

ஸ்ரீ ஆத்துமா நந்தசுவாமிகளியற்றிய

ஆத்துமா நந்த விளக்கம்

மூலமும்

சை சுவாமிகள் மாணாக்கர்

முன்னர்

எ. ஜெனமல் லுக்கவுண்டரவர்களியற்றிய

காண்டிகை உரையும்

இவை

நாலாசிரியர் முன்னிகையிற் பரிசோதித்து

இங்குச் சேர்க்கப்பட்ட

பொருளுபகாரப் பத்திரத்திற் காட்டப்பட்ட

உபகாரிகளின் பொருள் கொண்டு

வீரபாண்டியபுரம்

வீ. வீரவாகுபிள்ளையவர்களால்

பாளையங்கோட்டை பிரிண்டிங்காபிசில்

அச்சியற்றப்பட்டன.

தக்கவாஸு உருத்தரோற்காரி வருடம்
[பாப்பி ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது]

[இதன் விலை ரூபா 2.]

அறிவிப்பு

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர்கள் இதனடியிற்
கண்டவரிடம் நேரிலாவது வி. பி. மூலமாயா
வது கிரயத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வை. சு. ந. சுப்பிரமணியன் செட்டியார்,

முதற்மொரு,

வீரவனல்லூர், S. I. R.

உ
கணபதி துணை

செய் நன்றி கூறல்

குறள்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

உததமமாகிய ஆத்துமாநந்த வினக்க மூலமு முரையுஞ் சேர்ந்த
வேதாந்த சாத்திரத்தை யச்சிட்டு நிலவச்செய்யவேணுமென்று என்
குருமூர்த்தியாகிய இந்நூலாசிரியர் ஆஞ்ஞாபிக்க, யான் கிராமாந்த
ரங்களில் யாசிக்க எத்தனித்ததில சில்லரையாக அதாவது ஒன்று
இரண்டு ரூபாவாகக் கொடுக்க எத்தனித்தார்கள்.

இந்த யாசகா விருத்தியால் இவ்விஷயம் நிறைவேறுதென்
றெண்ணித் தூற்றுக்குடி சீமான் அ. செ. சு. கந்தசாமி ரெட்டியாரவர்
களிடமும் அவர்கள் மருகர் சீமான் முத்தைய ரெட்டியாரவர்களிட
மும் இந்நூற் பெருமையை யெனக்குத் தெரிந்தவாறு தெரிவித்து
இந்நூலின் கையெழுத்துக் காப்பிகளையும் சென்ற 1038-ம் ஆனி
மாதத்தில் பார்க்கும்பொருட்டுக் கொடுத்தும் அவர்கள் நாமகேயத்
தால் நூலை யச்சிடப் பொருளுதவி செய்யவேணுமென்றுத் தெரி
வித்தேன். ஷையார்கள் யோசித்துச்சொல்வதாய் ஆஞ்ஞாபித்தார்கள்.

அப்பால் அவர்களைச் சந்திக்கப் பன்முறை தூற்றுக்குடி சென்றும்
இரண்டு மாதவரை மார்க்கமில்லை. இவ்வாறு சம்பவத்தைப் பாரத்
தவர்கள் சிலர் நீர் நினைத்த நினைப்புப் பயனற்றதெனச் சொல்லினர்.

திருவருட்பயனால் சென்ற புரட்டாசி 21உ ஷே சீமான்கள் இருவர்களையும் தூற்றுக்குடியில் சந்தித்ததில் ரூபா நூற்றைம்பது கொடுப்பதாய் வாக்களித்தார்கள்,

இந்த வுத்தம கைக்கரியத்தில் உதவித்தொகை கொடுத்ததற்கும் அவர்கள் கொடுத்த காலமானது [ககையின் கதத்துவமெலாக் கவி ஐயாயிரத்தக்குமேல் பொருளைத்தே வந்தவிட்டதாமெனச் சான் றோர் கூறியிருக்கின்றார்]. பொருளையாற்றில் துலா மாதமும் தநூ மாதமும் யான் ஸ்நானஞ்செய்ய வுதவியாயிருந்ததற்கும் எப் பொழுதும் ஷே சீமான்கள் இருவர்கள்பால் செய்நன்றி மறவா திருக்க ஈச்சரன் எனக்கு அருள்புரிவாராக. சுபம்.

‘காலத்தினுற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது’—குறள்

பாளையங்கோட்டை பிரிண்டிங் பிரஸ் பு ரோ ப் பை ர ட்ட ர்
மக-ா-ா-ஸ்ரீ K. D. முத்தையபிள்ளையவர்கள், இந்நூலச்சிடவும்,
புரூப் பார்க்கவும், மிகுந்த வுதவி செய்தும், என்னை யன்புடனா
தரித்தும், வந்தார்கள், நீடுவாழ்க.

இங்ஙனம்,
வீ. வீரவாகுபிள்ளை,
வீரபாண்டியபுரம்.

**ஆத்துமாநந்த விளக்க உரை அச்சிட்டவகைக்கு உபகரித்த
பொருளும் உபகாரிகளும் தகை-ம்ளு**

உளர்	பெயர்	நா
தாற்றுச்சுடி சை வீரவனல்லூர்	மக-ந-ப-பூதி அவர்கள் அ. செ. சு. கந்தசாமி செட்டியார் சு. பா. வெ லெத்தி செட்டியார் வை. சு. ந. சுப்பிரமணியன் செட்டியார் சு. ப. பூமிலிங்க அடவியார் M. சந்தரலிங்கஞ் செட்டியார் அல். வே. சுப்பிரமணிய அடவியார் வை. சு. ந. இராமசாமி செட்டியார் வள்ளிநாயகம் அடவியார் அரு. ஸ்ரீநிவாச செட்டியார் ரெயில்வே ஸ்டேஷன் மாஷ்டர் V. C. ஆறுமுகம்பிள்ளை சில்லணா	150 10 25 5 10 5 5 5 5 7 6
பத்தமடை	பெருமாள் அடவியார் இராமசாமி செட்டியார் சி. சு. ஆதிமூலகிருஷ்ண தேவர் பே. முத்துதயா முதலியார் மு. ஹரிஹர ஐயர் மு. பிசுமாயகம்பிள்ளை R. S. கணேச திருமலைக்கொழுந்துப் M. R. திரவியம்பிள்ளை [பிள்ளை நா. சுப்பையாபிள்ளை	25 5 25 10 10 25 25 10 10
உப்புவாணியன்புத்தூர் அத்தியானனல்லூர் அரிசேசனல்லூர் சை சை சை சை மன்றாக்கோவில் முத்துக்கு மாரபுரம்	குத்து கிருஷ்ண செட்டியார் மு. சு. சி. ஆ சுப்பா ரெட்டியார்	25 5

	மக-ந-ந-ஸ்ரீ	அவர்கள்	
முத்துக்குமாபுரம்	சில்லவா		5
முள்ளூர்	செ		2
கீழ்ச்செய்த்தலை	செ		2
கொல்லன்பரும்பு	செ		2
ஐயர்பட்டி	செ		4
சக்கம்மான்புரம்	செ		2
பொம்மயபுரம்	செ		2
வீரபாண்டியபுரம்	அ. கா. சி. சிவகாமுரோட்டியார்		5
சாத்தூர்	ச. ச. சண்முகப்பிள்ளை		5
		ஆ. வாவு து ...	437

சேலவு வீபரம்

அச்சக் கூலி

தூலாசிரியர் படம்

547. 381

13

ஆகச் செலவு ரூபா. 394

மீதம் இருப்பு ரூபா. 43

ஹே ரூபா நாற்பத்துமூன்றையும் நூலாசிரியரால் செய்திருக்கிற கைவல்லிய வசனம் அச்சிட்டுஞ்செலவுக்கு ஈடு செய்யப்படும்.

கணபதி துணை

ஆத்துமானந்த விளக்கம்

நால் உரைகளின் வரலாறு

இந்நூலானது ஆத்துமானந்தர் என்னும் ஆசிரியரால் செய்யப் பட்டது. இந்நூற்குப் பெயர் ஆத்துமானந்த விளக்கம் என வழங் குகின்றது. ஆத்துமானந்தரால் செய்ததுபற்றி இது கருத்தா வாகுபெயரன்று. வேறு யாது பெயர்? எனின், இந்நூலாசிரிய ரது ஆசிரியரால் இனிக் கூறப்படுங் காரணம்பற்றி இடப்பட்ட காரணவுவமையாகு பெயரென வறிக.

இந்நூல் ஆசிரிய விருத்தம், வெண்பா, கட்டளைக்கவித்துறை, என்னும் மூவகைப்பாக்களாலமைந்து ஒன்பது இயல்களாகப் பிரிவையடைந்திருக்கின்றது. அவற்றின் பெயர்கள் ஞானசாதன வியல், நிலையியல், பயனியல், அடைந்தாரியல், பொய்வேடவொழி பியல், அவிவேகியியல், இரங்கலியல், உற்றதுரைத்தலியல், உறு வதகூறலியல், என்பனவாம். இவற்றுள் ஒவ்வோரியலோடும் அவ்வவ்வியற் பாக்களின் கருத்து ஒருவாறு ஒத்திருப்பனவன்றி முழுவதும் ஒத்திருக்கமாட்டா. அஃது உணர்த்துவதற்காகவே இவ்வரலாறு எழுதப்பட்டது. அதனால் மதராசத்தால் வியாபிக்கப் பட்ட கோணற்கரும்பு அக்கோணுதற்றன்மையால் தின்போர்க்கு வெறுப்பு விடயமாகாமல் விருப்பு விடயமேயாகுமோ, அதனால் சுகத்திற்கேதுவாகிய ஆன்மஞானத்தில் உபயோகிகளாகிய அருத் தங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட அப்பாக்கள் பொருளைக்கத்தால் அவ் வவ்வியற்பெயரோடு ஏகதேசம் வேறுபடுதல் காரணமாகச் சிஞ்ஞா

சுக்களுக்கு வெறுப்பு விடயமாகாது. வீருப்பு விடயமேயாமென வறிக. இங்ஙனமிருத்தற்குக் காரணம் இக்கவிகளை ஆரம்பிக்கும் போது நூலாக்கக்கருதி ஆரம்பிக்கவில்லை. மற்றியாதுபற்றி ஆரம்பித்ததெனின்? இந்நூலாசிரியர் திருநெல்வேலிக்கடுத்த குறுக்குத் துறையில் வசிகுருங்கால் அதற்குப் பிற்பாலக் க அக்குறுக்குத் துறையில் வசித்துத் தற்காலம் பரிபூரணமாகிய பிரஹ்ம நிஷ்ட பண்டித பிரஹ்மஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகள் தமக்கு கணபாய் விளங்கும் இந்நூலாசிரியரது குருமூர்த்தியாகிய ஆனமராம உபசாந்த சிந்துவாக விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்தானந்த சுவாமிகளுக்குக் கேடம சமாச்சாரங்களைக் குறித்து எழுதுங் கடிதந்தோறும் முதலிற்றுதிரு சிகையாகத் தலைப்பில் ஒவ்வொரு செய்யுள் வரைந்து பின்னர்க் குறித்த விஷயங்களை யெழுதுவது வழக்கம். அவற்றுள் ஒரு செய்யுள் வருமாறு "முன்னமே நம்மையாண்ட முத்தனாஞ் சுகனையன் றிப், பின்னையாருள்ளா ரிந்தப் பெருங்கடற் புலியிற்கீழ்மே, லன்னவ னடியே தஞ்ச மென்னயா மடைவேமானா' மன்னிபலின்ப லீட் டில் வாழ்வது திண்ணந்தானே" எனவரும். மற்றும் பலவுள். இவை இம்மரபிலுள்ள சாதுக்களுக்கும் அன்பாகளுக்குந் தெரியாத தன்று. இங்ஙனம் மேற்கூறிய சுவாமிகள் எழுதுதலை யறிந்து நாமும் ஸ்ரீமுத்தானந்த தேசிகர்மீது துதிருபமாக இந்நூலின் மூன்றாவது முதல் பன்னிரண்டாவது வரையுள்ள பத்துச் செய் யுட்கள் கூறினார். பின்னர் அதுகாரணமாக ஒவ்வொரு காலங்க ளில் தமக்குத் தோன்றிய வதுபவங்களை அப்போதப்போது கவி களாக்கிச் சுமார் ஐந்தாறு மாசங்களாவதின் அவற்றைக் கூட்டிப் பார்க்குமிடத்து நூற்றைம்பது கவிகளுக்கு மேலாயின. அப்பால் அவற்றைக்கொண்டு சென்று தமது ஆசிரியராகிய ஸ்ரீமுத்தானந்த சுவாமிகளது திருவடியில் வைத்துவணங்க, அப்பாக்கவின் கருத் தக்களைத் தம்மோடு சகவாசியாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ அண்ணாமலைச் சுவா

மிகளுந் தாமும் உய்த்துணர்ந்து அவ்வொவ்வொரு பாக்களும்
 நேராகவாவது பரமபரையாகவாவது ஆனந்த சொரூபமாகிய ஆத்
 திமாவையே விளக்குந் தன்மையாய்நின்று இப்பாக்களை ஓ
 தாலாகவி அதற்கு ஆத்துமானந்தவிளக்கமெனக் காரணப்பெயரிட்
 டெக்கொண்டு வருகவென்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவ்வாறே இவ்வாசிரியர்
 அப்பாக்களின் பொருளுரைகங்களை ஒருவாறநுசரித்துப் பிரிக்கு
 மிடத்து ஒன்பது வகையாகப் பிரிவுபட்டமையால் அவ்வொன்
 பதிற்கும் மேற்கூறிய முறையே ஞானசாதனமுதல் உறுவதுகூறல்
 வரையுள்ள பெயர்களைக் கற்பித்துச் சாதனவியலிற் குறைவுபட்
 டிருக்கின்ற உறுப்புகளைச் சில கவிகள் சொல்லி நிரப்பி இக்குரு
 முர்த்தியைத் துரியவாச்சிரமத்தின்பொருட்டு அடைதற்கு முன்
 னரே வாக்கியேபதேசத்தாலும், சாஸ்திரசிரவணத்தாலும் முறை
 யேபடையப்பட்ட திருப்போரூர் ஸ்ரீசிதம்பராதேசினர், சோழவந்
 தான் ஸ்ரீசிவப்பிரகாசதேசிகர் ஆகிய இவர்களின் தோத்திரப் பாக்
 களை யியற்றி முறையே முன்னவைத்து நூலின் ஈற்றில் வாழ்த்துக்களி
 யொன்றமைத்து நூற்றெழுபது பாக்களாற் பூர்த்திசெய்து ஆத்து
 மானந்த வினக்கம் எனப் பெயர்வரைந்தனர். அக்காலத்தில்
 இவற்றையெல்லாம் இவ்வாசிரியரால் அறிந்த எனது பிரேரண
 யால் முத்துக்குமாரபுரம் மக-ந-ந-ஸ்ரீ மு. சு. சி. ஆ. சுப்பா ரெட்டியார்
 வர்கள்செய்த பொருளுதவியைக்கொண்டு இந்நூல்முலம் 1910வது
 வருஷத்தினில் அச்சிட்டு கொல்லம் 1086-மஞ் சித்திரைமீ சிவகிலி
 பட்டினமடத்தில் நடந்த ஸ்ரீமத்சங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஜயந்திமகோற்
 சுவத்தில் ஸ்ரீமத்முத்தானந்த சுவாமிகள், ஸ்ரீமத் அண்ணாமலைச் சுவா
 மிகள் முன்னிலையில் சாதுக்களுந் அன்பர்களுந் நிறைந்த சபையில்
 பொன்மயபுரம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ இலக்கணமுத்துக்கவிராயரவர்கள்,
 சேற்றூர் கணபதிக் கவிராயரவர்கள் ஆகிய இருவர்களாலும் அரங்
 கேற்றி வெளிவிடப்பட்டது.

அப்பால் நூலாசிரியர் திருப்புடைமருதூரில் வசிக்குங்கால் தெக்ஷணயாத்திரைபண்ணி அவ்விடத்திற்கு வந்த வடமதுரை ஸ்ரீ கள்ளியடிச்சுவாமிகள் இந்நூற்கருத்தை முற்றுஞ் சிவணஞ்செய்து மிகுந்த வியப்படைந்து இக்காலத்திலேயே (சுவாமிகள் காலத்திலேயே) இதற்கு உரையெழுதி முடித்து விடவேண்டும். இல்லையானால் பொருள்கள் மாறுபட்டுப் போமென்று பலகாற் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கி 1095-ம் ஆ தமது மாணாக்கராகிய முன்னாள் செனமல்லுக்கவுண்டாவர்களால் அக்கள்ளியடிச்சுவாமிகள் கேட்டுக் கொண்டபடியே பதமும், பொழிப்பும், கருத்தும் என்று கூறுகின்ற மூலகையுரையுஞ் செய்வித்துத் தாமே பரிசோதித்துச் சிற்சில பாக்களுக்கு உதாரணத்தோடு விசேடவுரையெழுதி அவ்வாத்துமானந்த வினக்கவுரையைப் பிரஹ்ம நிஷ்டபண்டித பிரஹ்மஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகளிடங்காட்ட அவர்கள் இவ்வாசிரியரையுங் கூட வைத்துக்கொண்டு முற்றும் பரிசோதித்துச் சிறப்புக்கவியுங் கொடுத்தக் காண்டிகையுரையென்று சிறப்புப் பெயரிட்டு வழங்கச் செய்தார்கள். முற்றும் பரிசோதித்திருக்கிறார்களென்பது அவர்கள் கூறிய உரைச்சிறப்பு மூன்றாவது கவியால் நன்குவிளங்கும்.

அப்பால்தூலாசிரியர் அரிகேசனல்லூரில் வசிக்குங்கால் 1098ம் ஆ பங்குனி மாதத்தில் அரிகேசனல்லூர் இயலிசை உபயபாரதிமுத்துச் சுப்பையாவர்கள், பிரஹ்மஸ்ரீ ஹரிஹர ஐயாவர்கள், மஹா-நா-ஸ்ரீ பிரமநாயகம்பிள்ளையவர்கள், வீரவனல்லூர் மஹா-நா-ஸ்ரீ வை. சு. ந. சுப்பிரமணியன் செட்டியாவர்கள் ஆகிய இவ்வுத்தமர்களுக்கு இந்நூலை அச்சிட்டு முடிக்கவேண்டுமென்று மிகுந்த விருப்பமுள தாய்த் தாங்களே பொருள் யாசிக்கத்துணிந்து நூலாசிரியரைச் சாக்ஷிமாத்திரமாகச் சகாயத்திற்கு வரவேண்டுமென்று உடம்படுத் திக்கொண்டு அவ்விடங்களில் யாசித்தது சுமார் ரூபா இருநூறும்,

நூலாசிரியாவர்கள் உத்திராவின்படியானும் முன்னூர் சென்மல்லுக் கவுண்டாவர்களுமாகத் தூற்றுக்குடி, முதலிய இடங்களில் யாசித்தது சுமார் ரூபா இருநூறும் ஆக ரூபா நானூற்றால் இந்நூல் பாணையங்கோட்டை பிரிண்டிங்காபீசில் என்னால் புரூப்பார் த்து அச்சிடப்பட்டது.

இந்நூலின் விஷயமாக ஓர் வியப்புத் தோன்றுகின்றது. அஃதி யாதெனில் இந்நூலுக் குரையெழுதி சுமார் நாலேந்து வருடங்க ளாயின. இதுவரையும் இந்நூலிலுள்ள இரண்டொரு செய்யுட் களைத் தவிர மற்றவைகளுக்கு மேற்கோள் காட்டவில்லை. இந்நூல் அச்சுக்குங்காலமாகிய 1099-ஞ ஐப்பசிமீ முதல் நூலாசிரியர் பஞ்சதசி யென்னும் வேதாந்த சாஸ்திர ஆராய் ச்சி பண்ணியதன் மேல் மேற்கூறிய கவிகளுக்கு உதாரணங் களை மேற்படி பஞ்சதசி முதலிய சிற்சில சாஸ்திரங்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர் ஆகவே அவ்வதாரணங்கள் முன் பார்க்காததாக இருந்து தற்காலப் பார்வையால் விளங்கினதாகத் தோற்றுகிறது. அவ்வாறின்றி முன்னமே தெரிந்திருக்குமானால் உரையெழுதிய முதற்காலத்திலேயே எடுத்துக்காட்டியிருக்கக்கூடும். அங்ஙனமில்லாமையால் தற்காலமே தெரிந்திருக்கிறது. பெரும் பாலும் பஞ்சதசியே உதாரணமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு நூல் பார்க்காதிருக்கவும் அந்நூலிலுள்ள அருமையான அருத்தங்க ளெல்லாம் அக்கவிகளில் பெரும்பாலும் நிறைந்திருக்கின்றன. இதுவே இங்கு எனது மனத்திற்குன்றிய வியப்புக்குக் காரண மாம்.

பொருளுதவி பண்ணினோர் பெயரும் தொகையும் இதை யடுத்திச் சேர்க்கப்பட்ட தனோபகார பத்திரத்தாலறியப்படும்.

இங்ஙனம்,

வீ. வீரவாதுபிள்ளை,
வீரபாண்டியபுரம்,

நாற்சிறப்புக்கவி

அரிமழம் பிரஹ்ம ஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியா சரிய விருத்தம்

சொல்லாருஞ் சிருங்கைவளர் துறவியர் கோன் பதமலரே
 குடுத்து யோ
 னெல்லாருந் தனைப்போல வின்பமாக் கடலாட வினிய
 சொல்லா ற்
 கல்லாரு மனமுதனி கசிந்துருக வருள்புரிவேரன் காம
 மாதி ப்
 பொல்லாத குணங்கடனை யடைந்தவர்பாற் புகாதுகொலை
 புரியும் வீரன் . (க)

வந்தோநா மிவன்றிருமுன் மனமதைக்காண் கிலமின்ப
 வாரியா னே
 மந்தோவந் 'நாளளவு மண்ணலிவன் றனையடையா தாயு
 ணீத்தோ ன்
 சிந்தோதா னிவன்கருனைக் குவமான மிலையினியாஞ் செய்வ
 தென் னே

தந்தோமென் றேயிவன்றாள் பாடியா டிடுவெமனத் தக்கோ
ரெல்லாம் (உ)

சந்ததமும் புகழ்ந் தபணி தன்மையினான் சந்திரனார் வத
னத் தோங் கு
மந்தநகை யான்மறையீ ரெளர்வசனம் வழங்கியன்பர்
மனத்துணின்ற
வந்தகா ரந்தொலைத்தவ் வானந்தப் பேரொளியே யாக்கி
யாள் வோ
னெந்தமா ருயிரானே னிலங்குமுத்தா னந்தனென்போ
னிணையில் வள்ளல் (ங)

அன் னவன்பொன் னடிசூடு மாத்துமா நந்தனெனு மற
வோன் யா ரு
மின்னலொழிந் தானந்த வீடெய்த நான்மறையி னீறு
சொன் ன
பன்னருநற் பொருளையெலா நன்காய்ந்து பகர்ந்தனன்றன்
பெயராலோர் தால்
சொன்னலமும் பொருணலமும் துலங்கவிண்ணோர் சிறந்
துளங்ககச் சுகமாய் மாதோ (ஈ)

சிவஞானபுரம்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ இலக்கணமுத்துக் கவிராயரவர்களியற்றிய

அறுகீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கடுமனவன் சுறவொன்றோ பிறவுமுறைந் தருந்துயாங்
காட்டும் பொல்லாக்
கொடும்பவசா கரத்திடைவீழ்ந் துழன்றுதுறை யறியாது
குலைவோர்க் கம்மா
நெடுங்கதியாங் கரைசேய்த்தன் றணித்தாமற் றதற்கேகு
நெறியீ தாமெ ன்
றடுமயற்கச் சளமொழிக்கு மொளியானன் மொழியாங்காங்
கணிபெற் றோங்க (க)

புலமலியான் மாநந்த விளக்கமெனப் புகலுமியற் புணை
யொன் றிந் கத்
தலமலியச் செய்தளித்தான் விராகமுப ரதியிரண்டுந் தழுவ
வாய்ந் த்
வலமலிஞா னம்படைத்துச் சிவவேடப் பொலிவுமுள மாறா
வுண் மை
நலமுமலி தவஞன்மா நந்தனெனப் புவிபுகழ்நன் னுமன்
மாதோ (உ)

இராஜவல்லிபுரம் என்று வழங்கிவருஞ் செப்பறை
மகா-நா-நா-நா-நா சங்கரசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்க ளியற்றிய

நிலைமணிமீடல ஆசிரியப்பா

பூமக ணுதற்கொரு வாமநற் றிலகமா	ய்
நாமகள் வளர்வுறு சேமநல் லாங்கா	ய்
வாதவூரடிகளி னீதமெய் வாக்கா	ற்
பழப்பதி யென்ன விளம்பிடப் பெற்றதாய்	ப்
பொலிதரு பாண்டிப் புண்ணிய நாட்டினி	ன்
மலிவள நெல்லையின் வடகீழ் பாவி	ற்
காவத மைந்தினின் மேவுறு மகூத	ய
பட்டினத் தின்கட் பட்டினத் தடி	க
ளெனத்துற வியல்பு மனத்தினு முடைத்தா	ய்
வதிதரு முத்தானந்தன்வண் சீடரு	ட்
கதிதரு ஞான கனநா லிறுதியா	ப்
பலபல வுணர்ந்த வலகிலாப் புகழோ	ன்
ஆத்தாமாநந்தன் ஆத்தாமாநந்	த
விளக்கமென் றொருநா லுளக்கஞ்ச மத	னி
லேற்றியிவ் வுலகி ஞற்றிசை யிருளு	ம்
நீக்கின னம்ம நிகழ்ச்சியீ தோர்ந்	து
பாக்கிய மனைத்தும் பயிலுமெட் டயபுர	ங்
குலாவிய முத்துக் குமார புரத்தி	னி
னிலாவிய ரெட்டிமார் நிலைமா புதித்	த
ஆண்டிவே டனைய னீண்டதொல் விசை	ய

னற்குண மோருரு நண்ணியிவ் வுலகி
 புக்கது போழைவோர் புருடனே யாத
 னொப்பய லெவருமில் சுப்பய வான்ட
 தவறிலிந் தூலின் புவரிசு முல
 புகர்தொன் றின்றி நுகர்வுறக் கரு
 எழுதா வெழுத்தினில் விழுமிதா வெழு
 யுதவினன் கைம்மா நெதுனிதற் குள

ற்
 வி
 கை
 கு
 தி
 தி
 தே

வண்ணார்பேட்டை

வேள்கைக்கோவில் காணம் மகா-ச-ச-ஸ்ரீ சோணசலம்

பிள்ளை யவர்களியற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருந்திய வேதச் சிரப்பொரு ளதனை
 பொருந்தியின் பறமுயல் புண்ணியர்க் குதவி
 யமைத்த விவேக மாதிய வுறுப்பு
 சாதன நிலைபய னடைந்தார் தன்மையு
 பொய்வே டமுமடம் பெய்யவி வேகமு
 இறந்த தெய்துவ தற்கிரங் கியலு
 துறவுறு வார்க்குத் தாய்மை பொருந்
 வுற்ற துரைத்தலு முறுவது கூற
 மொன்பா னியலா வுவமத் துட
 செந்தமிழ்ச் செய்யுனிற் சீர்பெறத் தெரிந்தி

ப்
 யா
 ள
 ம்
 ம்
 ந்
 த்
 லு
 னே
 ன்

கந்தமி லாத்துமா நந்த விளக்	க
மெனப்பெய ரீந்துமுத் தானந்த னிரு	தா
ளகத்தினி லமைத்துவா ழாத்துமா நந்த	ன்
கூறிய நூலினைக் குறைவற வோர்ந்	து
தேறிய சாதன சீலரெந் நாளு	ம்
அத்து விதமா மமலவா னந்	த
சித்தின் மயமாத் திதியுற றிண்ண	மே

மகா-ரா-ச-முநீ நெ. வேலாயுதம் பிள்ளையவர்களியற்றிய

பதினாந்த சீர்க்கழி நெடிலடியாசீரிய விருத்தம்

உலககெலாந் தாளு யோங்கிய வாத்து மாநந்த விளக்க நல்
 லறிஞ
 ருளங்களில் விளங்கி யவர்களுந் தன்போ லுயர்பத மடைகு
 வான் கருணை
 இலகவே யாத்து மாநந்த விளக்க மென்னவோர் நூலியற்
 றினா
 லீசனே யுருமுன் ருய்க்குரு வடிவா யெழுந்தருள் சிதம்பா
 சுவாமி
 விலகலி லருள்கூர் சிவப்பிரகாச வித்தகன் வீமலதே சிக
 னாய்
 மேம்படு முத்தா னந்தனின் னவர்கண்மெய்மையை விளக்
 கிட வுணர்ந் து

கதைமார் கருவிப் பகையெலாங் கடந்து காவிரீ றக்கமா
 மணி மே ற்
 கவினுற விளங்கு மாத்துமா னந்த னென்னு மோர் கருணை
 மாதவ னே

சிவமயம்

உரைச்சிறப்புக்கவி

அரிமழம் பிரஹ்மஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விநுத்தம்

சீராருஞ் சிருங்கைவளர் தேசிகமா மணிபதமே சென்னி
 குடு ம்
 பேராரு முத்தானந் தக்கருணைப் பெருங்கடலிற் பிறங்குவா
 ன ந்
 நாராரு மெய்ஞ்ஞானி யாத்துமா நந்தனவி னல்ல நூற்கு க்
 காராரும் பொழின் முள்ளூர்ச் செனமல்லுக் கவிஞனுரை
 கழறி னு னே (க)

கழறியதன் காரணந்தர்க் காதிகற்றுத் தனைமதிக்கக் களன்க
 டோ று
 முழறி யுண்மை யறியாது விடயமதி லுளம்வீழ்த்தி யுழலி
 லென்னு ஞ்

சுழலுமன மடக்கியுண்மைச் சுகமுறலே நலமென்று சொரு
 பந் தோ யு
 மழகுறுநல் வடமதுரைக் கள்ளியடி யடிகள் செய்த வாணை
 தா னே (உ)

நாலுமுரை யுந்தாமே நுவன்றவர்தம் பெருமையினை நோர்க்
 குவோர்க் கு
 மேலுமேலும் வியக்க விளக்குமெனில் யாமுரைத்தன் மிகை
 யே யன் றோ
 ஆலுமா ணவாரத்து மாநந்த னூலொடுரை யமைந்து நிற்
 ற ல்
 பாலுடன்றேன் கலந்துநிற்கும் பண்பாகும் பண்டிதர் சேர்
 பண்பு மா மே (ங)

அரிகேச னல்லூர்

பிரஹ்மஸ்ரீ பு. வ. முத்துச்சப்பபாபதி யவர்களியற்றிய

என்சீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்

உளக்கசடு களைநீக்கி முத்தானந்த னுபதேச வமுதருத்தி
 யொளிர்ஞா னத் தை
 முளைக்கவைத்த பெருமைவியந் தானமா நந்தன் முமுக்ஷுக
 ளப் பியசிக்க முத்தர் மோவி

துளக்கியுவப் புறத்தமிழின் செய்யுளாகச் சொல்லியவான்
 மாநந்த விளக்க நூற்குக்
 களக்கமற வியாக்கியான முரைத்தான் முள்ளூர்க் கலை
 ஞானி செனமல்லுக் கவிஞன் மாதோ

மகா-ரா-ா-மூ கந்தசாமியாரவர்களியற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

பைங்காற் கொன்றையுஞ் செங்கால் வெட்சியு	ஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுங் கோடலும் பகன்றையு	ம்
பாசிலைக் குளவியு மாசில்செவ் வந்தியு	ம்
மயிலையு மௌவலும் பயில்பூந் தாழையு	ங்
சூவமு நாவமுங் குாலுடை யதிரலு	ம்
நந்தியுஞ் செயலையுஞ் சந்துமல் லிகையு	ம்
சித்திரக் கைவினை வித்தகர் தமநூ	ன்
மெய்த்திறம் விளக்கிய வுய்த்துணர் வோ	டு
நன்னிறக் கிழியிற் பன்னிறக் குழம்பி	ன்
பொறித்த வெழினியை நெறிப்பட விரித்தெ	ன
பன்மலர் துறுத்த நன்மலர்த் துடவைஞ்	ழ்
பூந் பொலிமகண் மேவித் திகழு	ங்
கோவிற் பதியுறு சேவற் கொடியு	டை
புண்ணியன் நந்தையாங் கண்ணுதற் பாரென	ன
மண்ணுள மாந்தர் கண்ணு முயர்வு	று
முத்தா னந்தன் கொத்தார் மலர்பு	னை

சேவடி படருந் தாவறு முளத்த
 உலகு மதனிலை நிலவிய பொருளு
 கான்முயற் கொம்பும் வான்முக முளரியு
 கயிற்றிடை யாவு மயிற்றலை யுறீஇ
 கட்டையிற் கள்வனும் வட்டைசெல் லுநரு
 கூசாபூமியின் மாசறத் தோன்
 முர்த்துனைத் தேருங் கராத் துறு மலைசே
 முரளிலை யுற்றுத் திரளொளி வீசு
 வெண்பொனும் போலப் பண்பில்பாய் யா
 னுனெறி யானு மோனமா ருறுவ
 திருந்திய நுனித்துணர் பொருந்துமாற் றுனு
 கண்ணிக் கண்ணி நண்ணுமெய்த் துறவி
 சென்றவன் புலனை வென்றவன கந்த
 யுற்றவ னத்தனைப் பற்றெனப் பற்றி
 வேதுவி னாலே கோதிலா வுறுவ
 ஆத்துமா நந்தனென் றேத்திய பெயரா
 என்னையு நண்பனா முன்னிய புனித
 இம்பரின் மேவுஞ் செம்பொருட் செல்வ
 ஆதலி னாற்றான் காதலி னால
 செப்புதற் கரிய வப்பிரதி பந்த
 சமாசத் துடன்வரு மபரோக்ஷ சாக்ஷா
 கராநா னத்தினை வாரமுற் றடைந்
 மக்களு மடைந்து தக்கவின் புற

ன்
 ங்
 ங்
 ய
 க்
 று
 ர்
 ம்
 மென
 ர்
 ங்
 ற்
 ழி
 ய
 ர்
 ன்
 ன்
 ன்
 டை
 த்
 த
 வே

சீர்த்தியுற் றிலகு மாத்துமா நந் த
 விளக்கமென் றேருநா றுளக்கறச் செய்தா ன்
 ஆன்னவன் கண்ட நன்னர்மெய் யிழைக்கு
 தெளிவுரை யொன்று வெளிவா வேண்டிமெ ன்
 றுள்ளுநர்க் குதவு நள்ளியேய் கொடையுடை
 கள்ளி யடியுறாஉந் தெள்ளிய முனிவன்
 ஆணைதந் தருளத் தாணுவினடி தொழுஉம்
 மனநல னுடைய செனமலுக் கெளடன
 காண்டிகை யுறுப்பின் மாண்புரை யியற்றின ன்
 இந்நிலம் புகழவஃ தென்றும்வா ழியவெ ன்

சேற்றூர்

மஹா-ந-நாழ் அபிஷேகசுந்தரத்தேவரவர்க ளியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

முத்தாநந் தப்பெருமான் றனைப்பரிவாற் பூசித்து முதல்
 வா சீவன்
 முத்தாநந் தற்கரிய மூர்த்தியே மெய்ப்பொருளே மூவாக்
 கண் ணி
 யத்தாநந் தப்பிரஹ்ம நீயென்னவுபடே கசித் தாளாக்கொண்ட
 வத்தாநந் தாவொளியே யென்றுதினந் தோத்திரஞ்செய்
 யமல ஞானி (க)

ஆத்துமா நந்தனென்பான் றன்பெயரா னூலியற்றி யனுக்
கட் கேரீங்

காத் * துமா நந்தவளித் தானதனு னோர்கவிகற் றறிந்
தோர் பந் த

நீத்துமா நந்தமுரு வின் பமெனத் தேர்திடுவார் டிலத்தோ
ரெல் வா

மேத்துமா நந்தவடி விவ்விறைவ னாற்செய்த விந்த நூற்கு
(உ)

சிறப்புறுமுள் னூர்வளருஞ் செனமல்லுக் கவிஞனெனத்
திகழுஞ் செம்மல்

மறப்பறவே யிலக்கணமு மிலக்கியமுந் தருக்கமுதல் வயங்
கக் கற்ற

திறப்படுவித் துவத்தனத்தான் மேற்கோள்கள் பலகாட்டிச்
சிறிதுஞ் சங்கை

யறப்புரையி லுரைவிரித்தா னதன்பெருமை வரையறுத்
திங் கறையப் பாற்றோ (ங)

* து-வருத்தத்ததைருகின்ற வெனப் பொருள்படும்

நூல் உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கர் அரிகேச னல்லூர் பிரஹ்மபூதீ

M. ஹரிஹர ஐயரவர்கள் இயற்றிய

கோச்சகக் கலிப்பா.

கோரு நான்மறையுஞ் செம்முளரி யுரைபவனு ன்

காராருந் திருமேனிக் கடவுளும்போற் றெடுப்பநித ம

வாராரு நகிற்கயற்கண் மங்கையிரு விழிகளிப் ப
 ஏராரு மிரசதத்தா விபன்றசபை யினினடிப்போ ன் (க) .

எட்டெட்டு விளையாட வினிதுமகிழ்ச் தியற்றிய தை
 நெட்டுற்ற வரைகளுநன் னீர்களுநின் நறிவிக்கு ம்
 மட்டுற்ற மலர்ப்பொழிலின் வளம்வயலின் வளமவிய ம்
 முட்டற்ற மொழிப்புலவர் முத்தமிழ்ச்சங் கம்முழங்கும் (உ)

பாண்டியனாட் டினிலரிகைப் பதியதனி லொளிர்மடத் தே
 காண்டகைய கருணையொரா காமுற்ற தெனக்கதிப்போ ன்
 சேண்டருநாட் டினர்பதமுஞ் சீரியதன் மெனமதித்து ப்
 பூண்டதுற வினன்பூதி பொலிதிரிபுண் டாறுதலான் (ங)

கண்பெற்ற நெற்றியினன் கறைபெற்ற கண்டத்த ன்
 பெண்பெற்ற பாகத்தன் பிறைபெற்ற செஞ்சடிவ ன்
 வெண்பெற்ற லூர்தியினன் விரைபெற்ற கொன்றையின் ன்
 மண்பெற்ற புன்சமய மருணீக்க மனங்கொண்டு (ச)

சங்கரன்கங் காளன் றார்ச் சடிதானே மானிடனாய் ச்
 சங்கரப்பேர்ப் புங்கவனாய்த் தாணிதனிற் சன்மித்து ப்
 பொங்கியபுன் சமயவிருள் போகவறு சமயவொ ளி
 யெங்கும்வியா பித்துநிலைத் திலகவெழு ஞானவெல்லோ ன் (ஊ)

காதார்ந்த கருவிழியார் காமமெனுங்கண்ணிப டா
வேதாந்தி வேதாவும் வெள்ளைநிறத் தியுமாகு ம்
பேதார்ந்த மின்னைவினை பேசற்றுமண்ட னமிசிர னை
வாதால்வென் றுயர்சிருங்கை வண் பதியிற் சாரதைக்கு (க)

பீடமொன்று நிறுவியிந்தப் பேருலகிற் சுகற்குருவாம்
பீடுகெழு பெயர்பெற்ற பேருளா என்பத மே
சூடுமுடி யினன்றோற்றந் துடைக்குமுயர் வேதாந்த
வீடில்கடற் குளித்தழியா விற்பமுத்தங் கண்டெடுத்
தோன் (எ)

தான்கண்ட வின்புலகந் தான்காணக் கருணையொடு
வான்கொண்ட லெனப்பொழிவோன் வாகுணன்முத் தா
னந்தன்

தேன்கொண்ட தாமரையின் செவ்வியநன் மலரடிகள்
ஊன்கொண்ட வுயிர்க்கமுதா வுளங்கொண்டு *சாணடைந்து
(அ)

தினம்போற்றி வேதத்தின் சிரப்பொருளைச் சிரவணித் தே
அனம்போன்மற் றதன்பொருளை யாசுகற்றிச் சிந்தித் து
மனம்போலும் புலன்வசமா வாத்தெளிந்து புதைத்துளதன்
றனம் போற்றோன்றிய விற்ப சாகரத்தின் முழுகினை (க)

ஆத்துமா நந்தன்மற் கத்துவிதப் பொருளுரைத் த
சாத்துவிகன் றோத்திரமாய்ச் சாற்றவிரைம் பாவத னை

* சாண் - புகலிடம்

லாத்துமவி சாரணையி னன்றெழுந்த வறபூ தி
பூத்த தமிழ்ப் பாக்கள் பல புகன்றாசான் பாற்காட்ட க0

கண்டனைத்துப் பாக்களினுட் கருத்தனைத்து நுனித்து
ணர்ந்து
உண்டுகொன்மற் றிவைக்குரைப்ப வுவமையென வுண்
மகிழ்ந்து

கண்டுமொழிக் குருவிவற்றைக் காரணப்போர் நூலாக்கி க்
கொண்டுவா வென்றாளு கொடுக்கமறை மொழியாக (யக)

அந்தமொழி யகங்கொண்டாங் காறொடுமுன் றியலாக்கி ச்
செந்தமிழ்ப்பா சிலசேர்த்துச் சீவபாச் சேர்க்கையினை
மந்தமுழு கூறுக்களுமுண் மகிழ்ந்தறியச் சாதனமாய்ச்
சந்தமறை யீறறிந்தோர் தங்களுள மின்புறவே (கஉ)

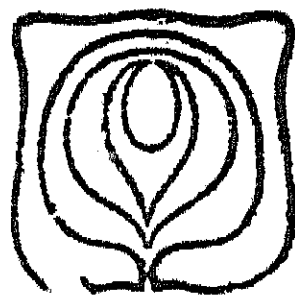
இயற்றியவந் நூலறிவோர்க் கீறிலின்ப மீவதுவாய்
மயற்றிமிச மகற்றுவதாய் மணிவிளக்கின் வயங்குதலா
லியற்றிருப்பே ரிட்டனனான் மாநந்த விளக்கமென
வயற்றனடி யவர்களுள்ளத் தார்த்தியும்பூர்த் தியையுறவே
[கஉ]

அந்நூலை யவனியுளா ரனைவோரு மறிந்தவித் தை
துன்னாமற் கடத்தேறத் தோற்றஞ்செய் திடவெண்ணி
பொன்னேரும் பூமபொழில்கள் பொலியுமுத்துக் குமாபுர
மன்னுஞ்சுப் பையமேலோன் மகிழ்ந்தச்சிற்பதிப்பித்தான் கச

தனக்குவமை யிற்சாந்தற் சார்ந்ததமிழ் பயின்றேழு
 ளெனக்கினிய நண்பன்முள்ளூர் எழிற்கவுண்டர் குலதில
 கன்

கனக்குமலார் முதன்முன்று காமமுங்கண் காணுதான்
 மனக்குவகை யுறக்கற்ற மாண்வேதாந் தக்கலைஞன் [கடு]

தனமல்ல தனமுலகிற் தவம் போலத் தக்கதெனு
 முனநல்ல குாவனுரை யுயர்தமிழ்நா லுட்கருத்தைக்
 கனமுள்ள முன்றுறுப்பிற் காண்டிகையு ரையின் கிளக்கிச்
 செனமல்லு சகமுமுதுஞ் செறிபுகழ்பெற் தணன்மன்கே
 [கக]

ஆத்துமாநந்த விளக்கம்

விஷய அட்டவணை

வரிசை நிர.	விஷயம்	பக்கம்	செய்யுளின் சங்கியை
	மங்கலம்	க	க
	குருவணக்கம்	உ	கங்
	அநுபந்தம்	உய	க
க	ஞானசாதனவியல்	...	...
	க. விவேகம்	உஉ	கூ
	உ. நீராகம்	ங்ள	க
	ங். சமாதிஷ்ட்சம்பத்தி		
	க. சமம்	ங்அ	ரு
	உ. தமம்	சள	ங்
	ங். விடல்	ருங்	க
	ச. சகித்தல்	ருச	க
	ரு. சமாதானம்	ருரு	ச
	சு. சிரத்தை	கய	க
	ச முமுக்ஷுத்துவம்	கஉ	உக
உ	நிலையியல்	கூக	உச
ங்	பயனியல்	கஙஉ.	ரு .
ச	அடைந்தாரியல்	கஙகூ	கூ
ரு	பொய்வேடவொழியியல்	கருஉ	ரு
சு	அவிவேகவியல்	கருகூ	ய
எ	இரங்கலியல்	கஙச	கூ
அ	உற்றதுரைத்தலியல்	கஅஉ	உக
க	உறுவதுகூறலியல்	உகச	உகூ
	வாழ்த்து	உருக	க
	பாட்டு முதற் குறிப்பு	உருங்	ச

உ
சிவமயம்

ஆத்துமா நந்த விளக்கம்

மூலமும் உரையும்

[மங்கலம்]

[கலிவிருத்தம்]

யாவந் தோன்றி யிருந்தழி வுற்றி ௫
மேவன் பாலவ் வினையில்க ணேசனா ௩
தேவ தேவ னென்சிறற்றி வுள்ள மு
மேவி நின்று விளம்புவன் மெய்யை யே

இதன் பதப்பொருள். யாவும் - [சராசரப்பிரபஞ்சங்கள்] எல்லாம், எனப்பால் - எனனிடத்தில், தோன்றியிருந்து அழிவு உற்றிடம் - உண்டாகி நிலைபெற்று நாசத்தை யடையுமோ, அ இனையில் - அந்த வொப்பற்ற, கணேசன் ஆம் - விநாயகக் கடவுளாகிய, தேவ தேவன் - தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனானவன், என் சிறற்றிவு உள்ளமும் - எனது கிஞ்சிஞ்ஞ அந்தக் காணத்திலும், மேவிநின்று - [பெருங்கருணையினால்] விருப்பமுற்றிருந்து, மெய்யை விளம்புவன் - ஆன்ம சொரூபத்தின் உண்மையை அறிவிப்பன். என்றவாறு,

பொழிப்புரை. சராசரப்பிரபஞ்சங்களெல்லாம் எனனிடத்தில் உண்டாகி நிலைபெற்று நாசத்தை யடையுமோ அந்த வொப்பற்ற விநாயகக் கடவுளாகிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனானவன் எனது கிஞ்ஞ

சிஞ்ஞ அந்தக்காணத்திலும் பெருங் கருணையால் வீருப்பமுற்றிருந்து
ஆன்ம சொருபத்தின் உண்மையை அறிவிப்பன். ஏ—று.

கருத்துரை. வீராயகப் பெருமான் என்னுடைய இருதயத்தில்
விளங்கிவின்று உண்மை ஞானத்தை அறிவிப்பன், என்பதாம்.

[குரு வணக்கம்]

[சிதம்பர. சுவாமிகள்]

விருத்தம்

க. மனம்வேறு வத்துவினு மென்ப ரறியா ரதன்று வாகி
யத்து ந்
துனுமொலி யாதியி னென்றுந் தோயாத வதன்வடிவந்
தோடமின் றி
யனுபவமா மெனிலதுவத் தனுபவமா மதனாலென் றதைந்
தான் ஞா ன
தினகரனா யமாபுரி விளங்கு சிதம் பாகுருவென் சிந்தை
யானே (க)

இ-ன். அறிபார் - [கருதிக்குரு சுவானுபவங்களால்] உணராதவர்
கள், மனம் - அந்தக்காணத்தை, வத்துவினும் - பிரஹ்மத்தினும், வேறு
என்பவர் - அந்நியமென்று சொல்லுவார்கள், அது அன்று - அப்படி
யல்ல [எதனாலெனின்], வாகியத்தும் - [உள்ளிலும்]? வெளியிலும்,
தனும் ஒலியாதியின் - பொருந்துகின்ற சத்தாதி விஷயங்களில்,
ஒன்றும் தோயாத - ஒன்றையுமடையாத. அதன் வடிவம் - அவ்வந்தக்
காணத்தின் சொருபமானது, தோடமின்றி-சந்தேகமில்லாமல், அனு
பவம் ஆம் எனில் - [ஒருவனுக்கு] அனுபவமாகுமானால், அது - அவ்
வனுபவம், வத்து அனுபவம்[எ]ஆம் - பிரஹ்மானுபவமேயாம், அதனால்

குரு வணக்கம்

என்று - அக்காரணத்தினால், [பிரஹ்மத்தினும் அந்த மனத்தை அந்நியமென்று சொல்வது உண்மையல்ல] என்று, அறைந்தான் - [எனக்கு] உபதேசித்தவராகிய, ஞானதினகராய் - ஞானசூரியனாகி, அமாபுரி விளங்கு - திருப்போருரின் கண்ணே பிரகாசிக்கின்ற, சிதம்பராகுரு - சிதம்பரதேசிகர், என் சிந்தையான் - என்னுடைய இருதயமே கோவிலாக வாழ்வாராக. ஏ-று.

பொ-னா. அருகிருக மாநுபவங்களா லுணராதவர்கள் அந்தக் காரணத்தைப் பிரஹ்மத்தினும் அந்நியமென்று சொல்வார்கள் அப்படியல்ல எதனாலெனில் உள்ளிலும் வெளியிலும் பொருந்துகின்ற சத்தாதி விஷயங்களில் ஒன்றையுமடையாத அவ்வந்தக்காரணத்தின் சொருபமானது சந்தேகமில்லாமல் ஒருவனுக்கு அநுபவமாகுமானால் அவ்வநுபவம் பிரஹ்மாநுபவமேயாம் அக்காரணத்தினால் பிரஹ்மத்தினும் அவ்வந்தக்காரணத்தை அந்நியமென்று சொல்வது உண்மையல்ல வென்று எனக்குபதேசித்தவராகிய ஞானசூரியனாகித் திருப்போருரின் கண்ணே பிரகாசிக்கின்ற சிதம்பர தேசிகர் என்னுடைய இருதயமே கோவிலாக வாழ்வாராக. ஏ-று.

அநுபவமே என்பதின் தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றெனக்கது அறைந்தான் என்பது வினையாலனையும் பெயர் உபதேசித்தவராகிய என்னுங் குறிப்புப் பெயரெச்சம் சிதம்பர தேசிகர் என்னும் பெயர் கொண்டது ஞானத்துக்குச் சாதனமாகிய குணங்களை ஞானமென்றும் போல பிரஹ்மானுபவத்திற்குச் சாதனமாகிய அருவமனத்தின் அநுபவத்தைப் பிரஹ்மாநுபவம் என்றார்.

க-னா. சிதம்பர தேசிகர் என் சிந்தையே கோவிலாக வாழ்வாராக, எ-ம்.

[வேண்பா]

2. இன்னங் கருவா யிடாவழிபோ ருரிதைவா
முன்னங் கருவாய் மொழிந்தனையே-என்னுழையும
பள்ளத்து நீர்போலப் பாய்ந்த கருணைநல ம்
வள்ளுந் தரத்ததல வே.

இ-ள். போரார் இறைவா-திருப்போராரின்கண் ணெழுந்தரு
ளிய எனது முதல்வாகிய சிதம்பரதேசிகரோ, இன்னம்-இனிமேல்,
கருவாயிடாவழி-பிறப்படையாத மார்க்கத்தை, முன்-முன்னொரு
நாளில், அங்கு-அத்திருப்போராரின்கண்ணே, அருவாய்-அருவாய்,
மொழிந்தனை-[சொப்பனத்தில் எனக்கு] உபதேசித்தருளினீர், என்
னுழையும்-[எளியேனாகிய] என்னிடத்திலும், பள்ளத்துப்பாய்ந்த-
தாழ்ந்த நிலத்தினிடத்து [விரைவிற] செல்லுகின்ற, நீர்போல-ஜலத்
தையொப்பாக, கருணைநலம்-[விரைவிற] செய்தகிருபையாகிய அந்நன்றி
யானது, வள்ளும் தரத்தது அவ்-[என்னாற்] சொல்லுந் தரத்தையுடை
யதல்ல. எ-று.

பொ-ஊ. திருப்போராரின்கண்ணெழுந்தருளிய எனது முதல்
வாகிய சிதம்பரதேசிகரோ இனிமேற் பிறப்படையாத மார்க்கத்தை
முன்னொருநாளில் அத்திருப்போராரின்கண்ணே அருவாய்ச் சொப்ப
னத்தில் எனக்குபதேசித்தருளினீர் எளியேனாகிய என்னிடத்திலும்
தாழ்ந்த நிலத்தினிடத்து விரைவிற செல்லுகின்ற ஜலத்தையொப்
பாக விரைவிற செய்த கிருபையாகிய அந்நன்றியானது என்னாற்
சொல்லுந் தரத்தையுடையதல்ல. எ-று.

க-ஊ. திருப்போராரின்கண் சிதம்பர தேசிகர் சொப்பனத்
தில் விளங்கித் தனக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்த பெருங் கருணையை
வியந்தது. எ-ம்.

[சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்]

[விருத்தம்]

க தவப்பிரகா சகருளத்துந் தவமுயல்வா ருளத்துமொன்
[ருச் சாக்ஷி யாகி
யெவெப்பிரகா சங்களையு மிலகுவிக்குங் காரணமா
[யென்முன் னாமந்
நவப்பிரகா சங்களுமாய் நாமடையும் புகலிடமாய் நண்
[னா நின்ற
சிவப்பிரகா சன்சரண சிந்தனைவந் தனைகடினஞ் செய்
[கு வாமே. (க)

இ-ள். தவம்-[இந்திரிய நிக்ஹாச முதலிய] தபசையுடைய, பிரகாசகர் உளத்தும்-சுயம்பிரகாச சொரூபமாகிய ஜீவன் முத்தர்களுடைய அந்தக்காணத்திலும், தவம் முயல்வார் உளத்தும்-[இந்திரிய நிக்ஹாச முதலிய] தபசில் முயற்சி செய்பவர்களாகிய முமுக்ஷுக்களுடைய அந்தக்காணத்திலும் [இவ்விருவகையினரு மல்லாத பாமரர் முதலிய சர்வப் பிராணிகளுடைய அந்தக்காணத்திலும்], ஒச்சுச்சாக்ஷியாகி-பொருந்தாமல் [எல்லாவற்றையும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி] அறிபவராகியும், எ-எப்பிரகாசங்களையும்-[சூரியன் முதலாகிய] எந்த எந்த ஒளிப்பொருள்களையும், இலகுவிக்கும் காரணமாய் - பிரகாசிப்பிக்கும் அவற்றின் காரண வஸ்துவாயும், என்முன் ஆம்-சூரியன் முதலாகிய, அந்நவப்பிரகாசங்களும் ஆய்-அந்தப்புதுமையாகிய பிரகாச வஸ்துக்களுந்தானே யாகியும், நாம் அடையும்-[சமுசார துக்கத்துக்குப் பயந்த] நாமனைவருஞ் சாருதற்குரிய, புகல்இடம் ஆய்-அடைக்கல ஸ்தானமாகியும், நண்ணாநின்ற-கிடைத்திருக்கின்ற, சிவப்பிரகாசன்-சிவப்பிரகாச தேசிகருடைய, சரண சிந்தனை வந்தனைகள்-கிருவடிக்கைத் தியானித்தலும் நமஸ்கரித்தலும், தினம் செய்குவாம்-அனுதினமுஞ்செய்வாம் எ-று.

ஆத்துமாநந்த விளக்கம்

பொ-ரை. இந்திரிய நிக்கிரக முதலிய தபசையுடைய சுயம்பிரகாச சொரூபமாகிய ஜீவன் முத்தர்களுடைய அந்தக்காணத்திலும் இந்திரிய நிக்கிரக முதலிய தபசில் முயற்சிசெய்பவர்களாகிய முமுகூக் களுடைய அந்தக்காணத்திலும் துவ்விருவகையினர மல்லாதவராகிய பாமரர் முதலிய சர்வப்பிராணிகளுடைய அந்தக்காணத்திலும் பொருந்தாமல் எல்லாவற்றையும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி அரிபவராகியும் சூரியன் முதலாகிய எந்தவெந்த ஒளிப்பொருள்களையும் பிரகாசிப்பிக்கும் அவற்றின் காரண வஸ்துவாகியும் சூரியன் முதலாகிய அந்தப்புதுமையாகிய பிரகாச வஸ்துக்களுந் தானேயாகியும் சமசார தக்கத்துக்குப் பயந்த நாமனைவருஞ் சாரதற்கூரிய அடைக்கல ஸ்தானமாகியும் கிடைத்திருக்கின்ற சிவப்பிரகாச தேசிகருடைய திருவடிகளை அனுதினமும் தியானித்தலும் நமஸ்கரித்தலுஞ் செய்வாம். ஏ-று.

பிரகாசங்கள் என்பன ஆகு பெயர். எச்சவும்மையால் பாமரர் முதலியன வருவிக்கப்பட்டன.

க-ரை. சிவப்பிரகாச தேசிகருடைய திருவடிகளை அனுதினமும் தியானித்து வணங்குவாம். ஏ-ம். [ந]

[முத்தானந்த கவாமிகள்]

ச குளிரகற்றா டையிற்றேன்று சித்திரப்பே தையினின்
[பங் குறித்தத் தூசால்
வளநளிரை யொழிக்காது மறுக்கமுற்றான் போன்மரு
ளேன் மருளாற் றேன்றி
யுளசகமின் தகம்புறமுன் னுருவே கா ணெனவென்னை
[யுதியா வின்ப

விளைவருளி யாண்டமுத்தா னந்தகுரு வடிமுடியின்
[மிலைச்சி வாழ்வாம் (ச)

இ-ள். குளிர் அகந்து ஆடையில் - [தேகத்துக்குண்டாகும்] குளிரை நீக்குகின்ற[சித்திர] வஸ்திரத்தில், தோன்று சித்திரப்பேழையின் - [எழுதப்பட்டு] வினங்காரின்ற சித்திரப்பெண்ணினிடத்து, இன்பம்குறித்து - சுகத்தை விரும்பி, அத்துசால் - அச்சித்திரவஸ்திரத்தினால், வளநளிரை - [தேகத்துக்குண்டாகும்] மிகுந்தகுளிரை, ஒழிக்காது[போர்த்துப்] போக்கிக்கொள்ளாமல், மறுக்கமுற்றுன்போல் - [அச்சித்திரப்பெண்ணைப் பார்த்துபார்த்துக்] காமமயக்கமடைந்தவனை யொப்பாக, மருளேல் [ஆணந்தவடிப்பிரஹ்மத்தின் கண் கற்பிதமாகத்தோன்றியுள்ள சத்தாதி விஷயங்களின் விருப்பத்தால் ஆன்ம வடிவப் பிரஹ்மமேதானென் றறிந்து பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்ளாமல் அவ்விஷயங்களை யே தேடித்தேடி] நீமயங்காதே, மருளால் - அஞ்ஞானமயக்கத்தால், தோன்றி உளசகம் - உண்டாகி யிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது, இன்று - [இரச்சுவிற் சர்ப்பம்போல உண்மையில்] இவ்வாததாம், அகம்புறம் - உள்ளிலும் வெளியிலும், உன் உருவே - [பரி பூரணச்சிதானந்தகனப்பிரஹ்ம மாகிய] உனது எதார்த்த சொரூபத்தையே காண என - தரிசிப்பாயென்று, உதியாஇன்ப விளைவு அருளி - அநாதியிலே [சித்தித்துள்ள துக்கநிவிருத்தி] சுகப்பிராப்திவடிவ மோக்ஷமாகிய பயனைக்கொடுத்து, என்னை ஆண்ட - என்னை இரகித்த, முத்தானந்த குரு அடி - முத்தானந்த தேசிகருடைய திருவடியை, முடியின்மீது வைத்து வாழ்வாம் - சிவசின்மீது குடிவாழ்வாம் யாம். ஏ - று.

பொ-ரை, தேகத்துக்குண்டாகும் குளிரை நீக்குகின்ற சித்திரவஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்டு வினங்காரின்ற சித்திரப்பெண்ணினிடத்துச்சுகத்தைவிரும்பி அச்சித்திரவஸ்திரத்தினால் தேகத்துக்குண்டாகும் மிகுந்த குளிரைப் போக்கிக்கொள்ளாமல் அச்சித்திரப் பெண்ணைப் பார்த்துப் பார்த்துக் காம மயக்கமடைந்தவனை யொப்பாக ஆணந்தவடிவப் பிரஹ்மத்தின்கண்கற்பிதமாகத் தோன்றியுள்ள சத்தாதி விஷயங்களின் விருப்

ஆத்துமாநந்த விளக்கம்

பத்தால் ஆன்ம வடிவப் பிரஹ்ம மேதானென்றறிந்து பிறவித்துன்பத்
தைப் போகக்கொன்னாமல் அவ்விஷயங்களைப் தேடி தேடி நீ மயங்
காதே அஞ்ஞான மயக்கத்தா லுண்டாகியிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது
இரக்கவீற் சர்ப்பம்போல உண்மையில் இல்லாததாம் உள்ளிலும்
வெளியிலும் பரிபூரண சச்சிதானந்த கனப் பிரஹ்மமாகிய உனது
எதார்த்த சொரூபத்தையே தரிசிப்பாயென்று அநாதியிலே சித்தித்
துள்ள துக்க நிவீருத்தி சுகப்பிராப்தி வடிவ மோக்ஷமாகிய பயனைக்
கொடுத்து என்னை இரக்கித்த முத்தானந்த தேசிகருடைய திருவடி
யைச் சிசின்மீது சூடி வாழ்வாம் யாம், ஏ—று

க-னா, எதார்த்த ஞானத்தையும் வீட்டின்பத்தையுந் தந்தருளிய
முத்தானந்த தேசிகருடைய திருவடியைச் சிசின்மீது சூடி வாழ்வாம்
யாம் ஏ-ம்.

[ச]

௩. ஊரினையும் பேரினையு மபிமானித் திறந்துபிறந்தோயா

[திந்தி ப்

பாரினையு மெனையுமொரு பாலெனன வருணைக்காற் பாச்

[த்து மாலி ன்

வேரினையு மறக்களைந்து பரிபூரணானந்த விமல ஞான ஸ்

சீரினையும் பேறினையுந் தந்தமுத்தா னந்தகுரு தேவே

[போற்றி] (௩)

இ-ன் ஊரினையும் - [சரீரம் வாசஞ்செய்யும்] நகரத்தையும், பேரி
னையும்-[சரீரத்திற்கிட்பிருக்கும்] நாமத்தையும், அபிமானித்து-[எனது
நகரம் எனதுநாமம் என்றுஅவற்றிற்] பற்றுவைத்து, இறந்து பிறந்து-
[அவ்வபிமானத்தால்] மரித்தும் ஜனித்தும், ஓயாது-நீங்காமல், இந்தப்
பாரில்-இப்பூமியின்கண்ணே, னையும் எனையும்-வருந்துகின்ற என்னை,
யும்ஒருபாலன என-[தமது சிஷ்யவாக்கத்தவருள்ளே] ஒருமாணாக்கென
ன்று [மதித்து] அருள மீநாக்கால பார்த்து- கிருபைக்கண்ணால் நகழி

குரு வணக்கம்

த்து, [அப்பரிபூரணதிருவ்டியால்], மாலின்வேரீனையும் - மயக்கத்து
க்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தையும் [அதன் காரியமாகிய ஜகத்தின்
சத்தியத்துவ புத்தியையும்], அறக்களைந்து - சேஷமறக்கெடுத்து, பரி
பூரண ஜனந்தவிமல - அபரிச்சின்னமாயும் சுகமயமாயும் பரிசுத்தமாயு
மிருக்கும், ஞானச் சீரீனையும் - ஞானச் செல்வத்தையும் பேறினையும் -
அதனாலுளதாகும் மோக்ஷலாபத்தையும், தந்த - கொடுத்த, முத்தானந்
தகுருதேவே - முத்தானந்த தேசிகராகிய தெய்வமே, போற்றி-[உமக்கு]
நமஸ்காரம்: எ—று.

பொ-னா, சரீரம் வாசஞ்செய்யும் நகரத்தையும் சரீரத்திற்கிட்டிரு
க்கும் நாமத்தையும் எனது நகரம் எனது நாமம் என்று அவற்றிற் பற்று
வைத்து அவ்வபிமானத்தால் மரித்தும் ஜனித்தும் நீங்காமல் இப்பூமி
யின் கண்ணே வருந்துகின்ற என்னையும் தமது சிவ்யவர்க்கத்தவரு
ள்ளே ஒரு மாணாக்கனென்று மதித்துக் கிருபைக்கண்ணால் நகித்து
அப்பரிபூரணதிருவ்டியால் மயக்கத்துக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானத்
தையும் அதன் காரியமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவ புத்தியையும் சே
ஷமறக்கெடுத்து அபரிச்சின்னமாயும் சுகமயமாயும் பரிசுத்தமாயு மிருக்
கும் ஞானச் செல்வத்தையும் அதனாலுளதாகும் மோக்ஷலாபத்தையும்
கொடுத்த முத்தானந்த தேசிகராகிய தெய்வமே உமக்கு நமஸ்காரம்
எ—று.

வேரீனையும் என்ற எச்சவும்மையால் அதன் காரியம் வருவிக்கப்
பட்டது. [டு]

க—னா. தனது அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்து மெய்ஞ்ஞானத்தைக்
கொடுத்த முத்தானந்த தேசிகரை நமஸ்கரித்தது.

கூ கண்ணாலு நடையாலு முடையாலு மைந்தருளங்

(கவற்று நின் ற

பெண்ணாலு மண்ணாலும் பிடியுண்டு வருந்தியவப் பெற்றி

(மாற் றி

யெண்ணுலங் கணிப்பரிய ஞானசுக கனவடி வாவெமை
(யுமாக்கு ந்
தண்ணுலும் பொலிசுக முத்தந்தனையா மகப்பேழை சார்
விப்பாமே. (சு)

இ-ள். தண்ணுலும் - பார்வையினுலும், நடையாலும் - நடையினுலும், உடையாலும் - சேலையுடையினுலும், கைந்தர் உனம் - புருஷர்களுடைய அந்தக் காரணத்தை, கவற்றா கின்ற - [மயக்கி] வருத்துகின்ற, பெண்ணுலும் - மங்கையராலும், மண்ணுலும் - [காணிமுதலிய பூமியினுலும், பிடியுண்டு - பந்தத்தையடைந்து, வருந்திய அப்பெற்றி மாற்றி-வருந்திய அவ்வருத்தத்தையொழித்து, எண்ணுலும்-மனத்தினுலும்[வாக்கினுலும்], கணிப்பு அரிய - ஆளவிடமுடியாத, ஞானசுக கனவடிவா - ஞானனந்தகனப் [பிரஹ்ம்] சொருபமாக, எமையும் ஆக்கும் - [மந்தர்களாகிய] எம்போலிகளையுஞ் செய்யா கின்ற, தண்ணுலும்பொலி- [விஷயவாவாக்கிய முதலிய பெருமையினுலும்] சாந்த குணத்தினுலுஞ்சிறந்து விளங்கா நின்ற, சுக முத்தந்தனை - ஆனந்தமுத்தை, யாம் அகப்பேழை சார்விப்பாம் - நாம் இருதயமாகிய பெட்டகத்திற் சேர்ப்பிப்பாம் எ-று

பொ-ரை. பார்வையினுலும் நடையினுலும் சேலையுடையினுலும் புருஷர்களுடைய அந்தக் காரணத்தை மயக்கி வருத்துகின்ற மங்கையராலும் காணி முதலிய பூமியினுலும் பந்தத்தையடைந்து வருந்திய அவ்வருத்தத்தை யொழித்து மனத்தினுலும் வாக்கினுலும் ஆளவிடமுடியாத ஞானனந்த கனப்பிரஹ்ம் சொருபமாக மந்தர்களாகிய எம்போலிகளையுஞ் செய்யாநின்ற விஷய வாவாக்கிய முதலிய பெருமையினுலுஞ் சாந்தத்தினுலுஞ் சிறந்து விளங்குகின்ற சுகமுத்தை நாம் இருதயமாகிய பெட்டகத்திற் சேர்ப்பிப்பாம். எ-று

கண் ஆகுபேயர்

தண்ணாலும் என்பதற்குப் பிரஹ்மானுபவத்தட்ப நிறைந்த எனப் பொருள் கோடலுமாம்.

க-ஊ, எம்மைப் பந்தத்தின் நீக்கிப் பரமானந்தமாக்கிய முத் தானந்த தேசிகரைச் சிந்திப்பாம். ஏ-ம், (கூ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

எ பொன்னே நிறையின்பப் பொக்கிச மேமெய்ப் பொரு ளளித் த மன்னேகுன் றுத மணிவிளக் கேசரண் மன்னினர்க்குப் பின்னையென் னுமலருளரு ளேயுரு வாய்ப் பிறங் கு மன்னேமுத் தானந்தவப்பா வெனையுமற் றுண்டரு ளே (எ)

இ-வ். பொன்னே - பொன் போன்றவரே, நிறை உட்பப் பொக்கிசமே - பூரணனந்தப் பொக்கிசமே, மெய்ப்பொருள் அளித்த - எனது எதார்த்த சொரூபத்தை எனக்குக் கொடுத்தருளிய, மன்னே - யதிராஜரே, குன்றாத மணி விளக்கே - கெடாத பிரகாசத்தை யுடைய இரத்தின தீபமே, சரண்மன்னினர்க்கு-தமது திருவடியைச் சார்ந்த அன்பருக்கு, பின்னன்னுமல் - நாளைக்கென்று சொல்லாமல், அருள்-அக்கணமேகருணைபுரிகின்ற, அருளே உருவாய்ப்பிறங்கும்-கரு ணையேவடிவமாய்ப்பிரகாசிக்கும், அன்னே - தாய்போல்பவரே, முத் தானந்த அப்பா - முத்தானந்தனென்னுந்திரு நாமத்தையுடைய தந்தையே, எனையும் ஆண்டருள் - [கடையேனாகிய] என்னையும் இரகசித் தருள்வீராக. ஏ-ஹ.

பொ - ஊ. பொன் போன்றவரே பூரணனந்தப் பொக்கிசமே எனது எதார்த்த சொரூபத்தை எனக்குக் கொடுத்தருளிய யதிராஜரே

கெடாத பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினதீபமே தமது திருவடியைச் சார்ந்த அன்பர்களுக்கு காளைக்கொன்று சொல்லாமல் அக்கணமே கருணை புரிவின்ற கருணையே வடிவமாய்ப் பிரகாசிக்குந் தாய்போல்பவரே முத்தானந்தரென்னுந்திருநாமத்தையுடைய தந்தையே கடையேனாகிய என்னையும் இரகித்தருள்வீராக. ஏ-று.

அன்னே என்பது அன்னையென்னும் பொதுப்பெயரின் திரிபா தலால் “அன்னேயுன்னையல்லாலினியாரை நினைக்கேனே” என்பது போல அதன் இறுதிஐகாரம் ஏகாரமாகத்திரிந்த விளியுருபு.

க-ரை. தன்னை இரகிக்கும்படி முத்தானந்த தேசிகரைப் பல விசேடணங்களாற் றுதித்தது. ஏ-ம். (ஏ)

விருத்தம்

அ சொத்துடையார்தம்மை யடைந் தவரையும்வ் வாறு
செய்வர் சொத்தி லாத
பித்துடையா ரடைந்தார்க்கென் புரிந்திடுவா ரவை
போலப் பேரு மின்ப
முத்தரென்பா ரடைந்தவர்க்கு முத்தியரு ளவரன்றி
முனியஞ் ஞானப்
பெத்தர்தமை யடைந்தார்க்கென் பேறளிப்பாராண்
டுப் பேசற் பாற்றே (அ)

இ-ன். சொத்துடையார் - சம்பத்துடையவர்கள், தம்மையடைந்த வரையும் - தங்களை [நேசித்து]ச் சேர்ந்தவர்களையும், அவ்வாறு செய்வர் - அச்சம்பத்துடையவர்க்குவார்கள், சொத்து இவாதபித்துடையார் - தரித்திரத்தோடு னபத்தியமும் பிடித்தவர்கள். அடைந்தார்க்கு [தங்களை நேசித்துச்] சேர்ந்தவர்களுக்கு, என் புரிந்திடுவர் - என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்வர் [யாதொரு பிரயோசனமுஞ் செய்யார்],

அவைபோல - அவற்றைப்போல, பேரும் இன்ப முத்தர் என்பார் -
[அநுபவத்தாலும்] பெயராலும் முத்தானந்தரென்று சொல்லப்படுபவர்
தமை அடைந்தவர்க்கு - தம்மைச் சாணடைந்த முமுக்ஷுக்களுக்கு,
முத்தி அருளுவர் அன்றி - மோக்ஷத்தைத்தந்தருள்வாரேயல்லாமல்,
முனி - [விவேகிகளால்] வெறுக்கத்தக்க, அஞ்ஞானப்பெத்தர் - அஞ்
ஞானத்தையும் அதனாலாகிய பந்தத்தையுமுடையவர்கள், தமை அடை
ந்தார்க்கு - தங்களைச் சாணடைந்தவருக்கு என்பேறு அளிப்பார் -
என்ன இலாபத்தைக்கொடுப்பார் [ஓர் இலாபமுங் கொடார்] அஃது
நண்டு பேசற்பாற்றே - அஃது இவ்விடத்துப் பேசுந்தன்மைத்தோ
[பேசுந்தன்மைத்தல்ல] ஏ-று.

பொ-லா சம்பத்துடையவர்கள் தங்களை நேசித்துச் சேர்ந்த
வர்களையும் அச்சம்பத்துடையவாக்குவார்கள் தரித்திரத்தோடு பைத்
தியமும் பிடித்தவர்கள் தங்களை நேசித்துச் சேர்ந்தவர்களுக்கு என்னபிர
யோசனத்தைச் செய்வா யாதொரு பிரயோசனமுஞ் செய்யார் அவற்
றைப்போல அநுபவத்தாலும் பெயராலும் முத்தானந்தரென்று சொல்
லப்படுபவர் தம்மைச் சாணடைந்த முமுக்ஷுக்களுக்கு மோக்ஷத்தைத்
தந்தருள்வாரே யல்லாமல் விவேகிகளால் வெறுக்கத்தக்க அஞ்ஞானத்
தையும் அதனாலாகிய பந்தத்தையுமுடையவர்கள் தங்களைச் சாணம
டைந்தவருக்கு என்ன இலாபத்தைக் கொடுப்பார் ஓர் இலாபமுங்கொடார்
அது இவ்விடத்துப் பேசுந்தன்மைத்தோ பேசுந்தன்மைத்தல்ல. ஏ-று.

நாற்பரியம். வறுமையும் பைத்தியமுமுடையோர் தம்மை
யடைந்தவர்க்குத் துன்பத்தைத் தருவதல்லது பசிப்பிணி தவிர்த்தல்
முதலிய யாதொரு நன்மையுஞ் செய்யாரென்பார் 'சொத்தில்லாத பத்
துடையார் அடைந்தார்க்கு என் புரிந்திவோர்' என்றும் அஞ்ஞானத்

தாற் பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கூறிச் சன்னமாண வியாதியையும் மனைவி முதலிய பந்தங்களைத்தாம் மெய்யென நம்பியவாறு அவருக்கும் நம்பிக்கையுண்டாக்குதலால் சமுசார துக்கத்தையுங் கொடுப்பதல்லது முத்திகொடான்பார் “முனியஞ்ஞானப் பெத்தார்தமை யடைந்தார்க்கென் பேறளிப்பார்” என்றும் கொடுக்கும் அவை மங்கல மல்லாமை பற்றி : அஃதீண்டுப் பேசற்பாற்றே” என்றுங் கூறினார்.

க-ணா. முத்தானந்தனாச்சாணடைந்தவர்மோகூட நடவர்.எ-ம்(அ)

வேண்பா

க. பெண்ணினையா னுக்கவல்ல பேருளரா னுலுமெங்க ள்
புண்ணியமுத் தானந்தன் போலவே — மண்ணினிடைச்
சீவன் றனைப்பிரஹ்ம சேதனமே யாக்கவல் லா
ரேவருளார் கூறுமி நான் (க)

இ - ள் பெண்ணினை - பெண்வடிவத்தை, ஆண் ஆக்கவல்ல பேர் - ஆண்வடிவமாக்கும் [மாயவித்தையிற்] சமர்த்துள்ளோர், உளர் ஆனாலும் - [இவ்வுலகில்] இருந்தாராயினும், எங்ஙன் - எங்களுடைய, புண்ணிய முத்தானந்தன் - போல - [முந்தியபிறவிகளிற் செய்யப் பட்டிருந்த] புண்ணியமே மானிடவடிவமாக மூர்த்திகரித் தெழுந்தருளிய முத்தானந்த தேசிகரைப்போல, மண்ணின் இடை - இவ்வுலகத்தில், சீவன்தனை - தேகாபிமாணியாகிய ஜீவனை, பிரஹ்மசேதனம் ஆக்க வல்லார் - பிரஹ்மசை தன்னியமாகச் செய்யும் [பிரஹ்ம வித்தையில்] சமர்த்தர், இநான் - இக்காலத்தில், ஏவர்உளார்-யாவிரக கின்னார், கூறும் [விவேகிகளே] சொல்லுங்கள் என்று.

பொ-ணா' பெண்வடிவத்தை ஆண்வடிவமாக்கும் மாயவித்தையிற் சமர்த்துள்ளோர் இவ்வுலகில் இருந்தாராயினும் எங்களுடைய முந்தியபிறவிகளிற் செய்யப்பட்டிருந்த புண்ணியமே மானிடவடிவமாக

மூர்த்திகளித் தெழுந் ருளிய முத்தானந்த தேசிகரைப்போல இவ்வு
லகத்தில்தேகாபிடானிய ஜீவனைப்பிரஹ்மசை தன்னியமாகச் செய்யும்
பிரஹ்மவித்தையிற்சமர்த்தர் இக்காலத்தில் யாவரிருக்கின்றார் விவேகிக
ளே சொல்லுங்கள், எ—று,

க - னா, இக்காலத்தில் முத்தானந்த தேசிகரோ பிரஹ்மவித்தை
யில் வல்லவர், எ—ம். (க)

ம. கங்குலெல்லோ னாதி சுளைவிளக்கு வானல்லான்
மங்கியவற் றுல்விளங்கு வானல்ல —னெங்கட மை
பெத்தானுங்காக்க வியைந்த வருண்மே னி
முத்தானந் தப்பேர் முனி. [ம]

இ - ள், எங்கள் தமை - எங்களை, எத்தானும்காக்க - எவ்விதத்
தாலுங்காப்பதற்கு, அருள் மேனி இமைந்த - கிருபையினால் மானு
டவருக்கொண்ட, முத்தானந்தப் பேர் முனி - முத்தானந்த றென்னு
ந்திரு நாமத்தையுடைய மாதவத்தினர், கங்குல் - இருளையும், எல்
லோன் ஆதிகளை - சூரியன் முதலாகிய பிரகாசவஸ்துக்களையும், விளக்
குவான் அல்லால் - தோற்றுவிக்குஞ் சுயஞ்சோதியேயல்லாமல், அவ
ற்றால் மங்கிவிளங்குவான் அல்லன் - அவ்விருளினால் மறைந்து அச்
சூரியன் முதலாகிய பிரகாசவஸ்துக் களால், தோன்றுகின்ற சடப்
பொருளல்லர், எ—று.

பொ—னா, எங்களை எவ்விதத்தாலுங் காப்பதற்குக் கிருபையி
னால் மானுடவருக் கொண்ட முத்தானந்த றென்னுந்திரு நாமத்தையு
டைய மாதவத்தினர் இருளையும் சூரியன் முதலாகிய பிரகாச வஸ்துக்
களையும் தோற்று விக்குஞ் சுயஞ்சோதியேயல்லாமல் அவ்விருளினால்
மறைந்து அச்சூரியன் முதலாகிய பிரகாசவஸ்துக் களால்தோன்று
கின்ற சடப் பொருளல்லர், எ—று.

க-ணா. முத்தானந்த தேசிகர் சச்சிதானந்த சயஞ்சோதி
செருபர். எ-ம். [வ]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

மக. பொய்யான மெய்யினை மெய்யெனக் கொண்ட தூர்
ப்புத்தியி

லையோ விறந்து பிறந்தலுத் தேனை வருகழைத் தே
யுவாய் வருகியென் றோருரை கூறியுலப்பி வின் ப
மெய்யாறு காட்டிப் புரந்தான் முத் தானந்த வித்தக
னே [மக]

இ - ள், பொய்யான மெய்யினை - அறித்தியமாகிய இத்தேகத்
தினை, மெய் எனக்கொண்ட - நித்திய மென்றுகருதும், "தூர்ப்புத்தியி
னால்-கெமெதியினாலே, ஐயோ-அந்தோ, இறந்து பிறந்து - மரித்தும்
ஜனித்தும், அலுத்தேனை - வருந்திய வென்னை, உய்வாய் வருகி யெ
ன்று - நீபிழைத்துக் கொள்வதற்கு வருகவென்று, அருகு அழை
த்து - சமீபத்தில் வாச்செய்து, ஓர் உரை கூறி - ஒப்பற்ற மஹா வாக்
கியத்தை யுபதேசித்தருளி, உலப்பில் - அழிதலில்லாத, இன்பமெய்
ஆறுகாட்டி - பேரானந்தத்தைத் தருகின்ற உண்மையாகிய அத்துவித
மார்க்கத்தைக் காண்பித்து, முத்தானந்த வித்தகன் - முத்தானந்த
வென்னுந் திருநாம முடையான தேசிகர், புரந்தான் - [என்னை]
இரக்கித்தருளிஞர், எ - று.

பொ—ணா, அறித்தியமாகிய இத்தேகத்தை நித்திய மென்று
கருதும் கெமெதியினாலே அந்தோமரித்தும் ஜனித்தும் வருந்திய வெ
ன்னை நீ பிழைத்துக் கொள்வதற்கு வருகவென்று சமீபத்தில் வாச்
செய்து ஒப்பற்ற மஹா வாக்கியத்தை யுபதேசித்தருளி அழிதலில்லா
த பேரின் பத்தைத்தைத் தருகின்ற? உண்மையாகிய 'அத்துவிதமார்க்

கத்தைக் காண்பித்து முத்தானந்த ரென்னும் திரு நாமமுடைய ஞான
தேசிகர் எண்ணைக்காப்பாற்றிய ருளிஞர் எ—ற,

உய்வாய் என்பது முற்றெச்சம்,

க-ணா, முத்தானந்த ஞானதேசிகர் என்னிடத்துள்ள அஞ்ஞா
னம் நீங்குமாறு ஞானோபதேசஞ் செய்து இரகசித்தார், எ—ம். (கக)

கஉ. மண்ணாதி யாமைந்து பூதம் பிடிக்கமெய்ம் மன்னுருநீ த்

தெண்ணு வவற்றின் செய லுரு வங் கொண்டினைத்த
[வெலா ம்]

விண்ணோர்க் கருமொரு சொன்மந் திரத்தின் விலக்கி
[யின் ப]

விண்ணாக்கி னுனெனை யன் பான் முத் தானந்த மெய்த்
தவனே, [கஉ]

இ - ன் மண் ஆதியாம் ஐந்து பூதம் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு
ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களும், பிடிக்க-சரீர வடிவமாகி எண்ணைப்
பற்றிக்கொள்ள, மெய்மண்உரு நீத்து - [அவ்வேதுவால்] உண்மையாக
நிலைத்துள்ள என்று ஆன்ம சொருபத்தை விட்டு, எண்ணு - தனதென்
ருவது தானென்றாவது மதிக்கத்தகாத, அவற்றின் - அப்பஞ்ச பூதங்
களின், செயல் உருவங்கொண்டு-காரியதே கேந்திரியாதிகளின் செய்
கையைத்தன் செய்கை யென்றும் அத்தே கேந்திரியாதிகளை
யேதானென்றும் அபிமானித்து, இளைத்த எலாம் - தளர்ச்சியனைத்
தையும், விண்ணோர்க்கு அரும் - தேவர்களுக்குங்கிடைத்தற் கருமை
யான, ஒரு சொல் மந்திரத்தின் - ஒப்பற்ற மஹாவாக்ஷிய மந்திரோ
பதேசத்தினாலே, விலக்கி - ஒழித்து, அன்பால் - [என்மீது வைத்தி
ருக்கின்ற] தையயினாலே, முத்தானந்த மெய்த்தவன் - முத்தானந்த
ரென்னுந்திரு நாமத்தையும் உண்மையாகிய தவத்தையு முடையவர்,

என இன்பவின் ஆக்கினன் - என்னை ஆனந்தாகாய மென்னும் பிர
ஹ்ம சொருபமாக்கினார். ஏ—ற.

பொ—ஊ பிருதிவி அப்புதேயுவாய ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்
களும் சரீரவடிவமாகி என்னைப்பற்றிக் கொள்ள அவ்வேதுவால்
உண்மையாக நிலைத்துள்ள எனது ஆன்ம சொருபத்தை விட்டுத்
தன் தென்றாவது தானென்றாவது மதிக்கத்தகாத அப்பஞ்ச பூதங்
களின் காரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளின் செய்கையைத் தனது
செய்கை யென்றும் அத்தே தேகேந்திரியாதிகளையேதா னென்றும்
அபிமானித்துத் தளர்ந்த தளர்ச்சியினைத்தையும் தேவர்களுக்
கும் கிடைத்தற் கருமையான ஒப்பற்ற மஹாவாக்கிய மாகிய
மந்திரோப தேசத்தினாலே ஒழித்து என்மீது வைத்திருக்கின்ற
தையினாலே முத்தானந்தர் என்னுந்திருநர்மத்தையும் உண்மை
யாகிய தவத்தையுமுடையவர் என்னை ஆனந்தா காயமென்று
பிரஹ்ம சொருபமாக்கினார். ஏ—ற.

துலம் சூக்குமம் என்னுது மண்ணுதி பூதம் எனப்பொதுப்
படக்கறியதனால் இருவரைப்பூதங்களுங் கொள்ளப்பட்டன. இங்
குப் பூதமென்றது காரியத்தை.

க-ஊ, முத்தானந்த தேசிகர் தேகமேதானென்றிருந்த என்னை
ப் பிரஹ்ம சொருபமாக்கினார். ஏ—ம். (கஉ)

[விருத்தம்]

கஉ ஒருபே ருருவங் குணங்குறிக ளொன்று மொன்று
வொருவ னின்கே]

யிருபே ருருவா சங்கையு ளார்க் கின்ப வடிவாந் தனை
யளிக் க

வருமான் பிடிப்பா னொருமானின் மறைந்து வால்போ ல
[ரு ளாலே

திருமா னிடஞ் செயுந்தனன் முத் தா னந்தப் பேர் திக
முறவே] (கட)

இ-ள் ஒருபேர் உருவம் குணம் குறிகள்- ஓர்விதப்பெயர் ஓர்
விதவுருவம் ஓர்விதக்குணம் ஓர்வித அடையாளம் [ஆகியவற்றுள்]
ஒன்றும் ஒன்று- ஒன்றையும் பொருந்தாத, ஒருவன்- அகண்டை
காச சொரூபமாகிய ஆன்மதேவர், இங்கே- இவ்வுலகத்தினிடத்தே,
பேர்உரு- [தம்மைப்பற்றிவழங்கும்] பெயரும் [தமது] சொரூபமு
மாகிய [இரண்டையும் பற்றி இப்பெயருடையது தேகமாதேகியா
வெனவும் சொரூபம் இந்திரியங்களா லறியத் தக்க தூலமா இந்திரி
யங்களாலறிய முடியாத சூக்குமமா வெனவும் எழாரின்ற], இரு ஆசங்
கை உனார்க்கு-இருவகைச் சந்தேக முடையவர்க்கு (முமுக்ஷு-க்
கருக்கு), இன்பவடிவு ஆம்தனை - ஆனந்த சொரூபமாகிய தன்னை
அளிக்க - கொடுப் பதற்கு, வருமான் பிடிப்பான் - (தன்னை யின
மென்று கருதியருகு) வருகின்ற மனைப் பிடிப்பவன், ஒருமானின்
- ஒருமானை யொப்பாக, மறைந்து வரல்போல் - [மானோரூலினுள்
னே] ஒளித்து வருதல்போல, அருளாலே - பெருங்கருணையினாலே,
திருமானிடனாய் - தாம் ஒரு தெய்வீக உமைந்த மானுடர் போல
வுருவு கொண்டு, முத்தானந்தப் பேர் - முத்தானந்தர் என்னுந் திரு
நாம மானது, திகழ் உற - [உலகத்தில்] விளங்கும்படி, எழுந்தனன்-
எழுந்தருளினார். எ-து.

பொ-னா, ஓர் விதப் பெயர் ஓர் விதவுருவம் ஓர் விதக்குணம்
ஓர் வித அடையாளம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றையும் பொருந்தாத
அகண்டை காச சொரூபமாகிய ஆன்மதேவர் இப்பூமியின் கண்ணே
தம்மைப்பற்றி வழங்கும் பெயரும் தமது சொரூபமுமாகிய இரண்
டையும் பற்றி இப்பெயருடையது தேகமா தேகியா எனவும் சொரூ
பம் இந்திரியங்களா லறியத்தக்க தூலமா இந்திரியங்களாலறிய முடி

யாத சூக்குமமா எனவும் எழாநின்ற இருவகைச் சந்தேகமுடைய முழுக்ஷுக்களுக்கு ஆனந்த சொரூபமாகிய தன்னைக் கொடுப்பதற்குத் தன்னையினமென்று கருதியருகில் வருகின்ற மாணைப்பிடிப்பவன். ஒருமானை யொப்பாக மான்றோலினுள்ளே ஒளிந்து வருதல் போல ப்பெருங்கருணையினாலே தாம் ஒரு தெய்வீகமமைந்த மானுடர்போலவுருவு கொண்டு முத்தானந்தர் என்னுந் திருநாமமானது உலகத்தில் விளங்கும்படி எழுந்த ருளிஞர் ஏ—று.

கனா, ஆன்மதேவரோ முழுக்ஷுக்களுக்காக மானுடவுருவுகொண்டு முத்தானந்த ரென்னும் பெயர் தரித்து விளங்கினார், ஏ—ம். (கக)

(குருவணக்கம் முற்றிற்று.)

(அறுபந்தம்)

(வேண்பா)

கச. அன்னமே பாலருந்து மத்திலுள நீர் பிரித் து
மன்னிய நாற் சாதனமும் வாய்த்தவனே—பின்னுசட ம்
பொய்யென் றொழித்தான் மா பூரணமேயென்றுதெளிந்
துய்வான்மற் றேவ னுயும். (க)

இ - ன், பால் - பாலினை, அத்தில் உனநீர் பிரித்து—அப்பாலி
னிடத் துக்ககந்திருக்கின்ற ஜலத்தை நீக்கி, அன்னமே அருந் தும்—
அன்னப்பறவையே பருகும் [அதுபோல], மன்னிய - நிலைபெற்ற
நாற்சாதனமும்—[விவேகம் விராகம் சமாதிஷ்டம் சம்பத்தி முழுக்ஷு
த்துவம் என்னும்] நான்கு சாதனங்ளும், வாய்த்தவனே - உடையவ
னே, பின்னு சடம் - ஒன்றினுள்ளொன்றாகக் கலந்திருக்கின்ற தூல
முதலிய தேகங்களை, பொய் என்று ஒழித்து - மித்தை யென்றறிந்து
நீக்கி, ஆன்மா - (இத்திருசியங்களையறியுஞ் சாஷிவடிவ) ஆன்மாவா

னது, பூரணமே என்று தெளிந்து - பிரஹ்மமே யெனவறிந்து, உய்வான் - [அனர்த்த நிவிர்த்தி ஆனந்தப் பிராப்திருப] மோக்ஷ மடைவான், மற்று ஏவன் உயும் - வேறே எவனடைவான் (ஒருவனுமடையான்). ஏ—று.

பொ-ரை, பாலினை அப்பாலினிடத்துக் கலந்திருக்கின்ற ஜலத்தை நீக்கி அன்னப் பறவையே பருகும் அதுபோல நிலைபெற்ற விவேகம் விராகம் சமாதிஷ்ட்சம்பத்தி முமுகுத்துவம் என்னும் நான்கு சாதனங்களும் உடையவனே ஒன்றினுள்ளொன்றாகக் கலந்திருக்கின்ற தூல முதலிய தேகங்களை மித்தை யென்றறிந்து நீக்கி இத்திரு சியங்களையறியும் சாக்ஷிவடிவ ஆன்மாவானது பிரஹ்மமே எனவறிந்து துக்க நிவிர்த்தி சுகப்பிராப்தி வடிவ மோக்ஷமடைவான் வேறே எவனடைவான் (ஒருவனுமடையான்) ஏ—று.

சடம் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் மூன்று சரீரமும் கொள்ளப்பட்டன.

இதில் “நாற்சாதனமும் வாய்த்தவனே” என்றதால் அதிகாரியும் “பின்னு சடம் பொய்யென் ரொழித்தான் மாபூரணமே யென்று தெளிந்து” என்றதனால் விஷயமும் “உய்வான்” என்றதால் மோக்ஷமாகிய பிரயோசனமும் அவற்றிற்குத் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அனுபந்த இலக்கணமாவது. எது தன்னையறிந்த பின்மு முக்ஷுவைக்கிரந்தத்திற் பிரவிர்த்திக்கச் செய்யுமோ அது அனுபந்த மெனப்படும்.

அவ்வனுபந்தம் அதிகாரி, விஷயம், பிரயோசனம், சம்பந்தம் என்னும் நான்குறுப்போடு கூடியது. அவற்றுள் அதிகாரியாவான் நான்கு சாதனங்களு முடையவன். விஷயமாவது ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியமாம். பிரயோசனமாவது சர்வ துக்க நிவிர்த்தி பாபா

னந்தப் பிராப்திவடிவ மோக்ஷமா. சம்பந்தமாவன் அதிகாரிக்கும்
விஷயத்திற்கும் உள்ள கர்த்திரு கர்த்தவ்விய பாவசம்பந்தமும் அதி
காரிக்கும் பிரயோசனத்திற்குமுள்ள பிராப்திய பிராபகபாவசம்பந்த
மும் கிரந்தத்திற்கும் ஞானத்திற்குமுள்ள ஜன்னிய ஜனகபாவசம்பந்
தமு முதலாயினவாம். இவற்றை விரிவா யறிய விரும்புவோர் விசார
சாகர முதலிய கிரந்தங்களிற் கண்டுகொள்க.

க-ரை. நான்கு சாதனங்களு முடையவனே ஞானவாயிலாக
மோக்ஷமடைவான். ஏ—ம். (க)

அநுபந்தம் முற்றிற்று.

[க] வது ஞான சாதனவியல்.

[க. விவேகம்]

ஆன்மாநான் மாக்களை விவேகித்தல்

[வி ரு த்த ம்]

கரு. அருக்கற் கொளியுட் டண்ணோண மம்முன் [றியல்
பாவனபோல,

வருத்தல் விளங்கல் பிரியமுற லிவையாத் துமத்தன்
[மையவெனவும்,

வருத்து மசத்துச் சடந்துபர மன்னு வஞன்ம வியல்
[பெனவு,

மொருத்த னறிந்து பிரிவானே லொழியா வீடே பெ
[ளிதுறுமால் [க]

இ - ன், அருக்கற்கு - ஞரியனுக்கு, ஒளி, உட்டணம், சோ
ணம்-பிரகாசம், வெப்பம், செந்நிறம் [என்னும்], அம்முன்று [உம்]-

அந்த மூன்று [விசேடணங்களு]ம், இயல்பு ஆவனப்பால் - சுபாவ
மாயிருத்தல்போல, இருத்தல், வினங்கல் பிரியமுறல் இவை-சத்து
சித்து ஆனந்தம் என்னும் இம்மூன்று [விசேடணங்களு]ம், ஆத்ம
மத்தன்மைய எனவு - ஆத்தமாலினுடைய சொரூப மென்றும்,
வருத்தும் அசத்து, சடத்துயாம் - துன்பஞ் செய்கின்ற அநித்தியம்,
அப்பிரகாசம், துக்கம் [என்னும் மூன்று விசேடணங்களும்], மன்
னா - திருஷ்டநஷ்ட சுபாவமுடைய. அனாம் இயல்பு எனவும்-
நாமரூபான்மகமாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சினுடைய சொரூப
மெனவும், ஒருத்தன் அறிந்து - ஒருமுழுக்ஷு வானவன் [இவ்வாறு
ஆன்மா நான் மாக்களின் சுபாவங்களை [விவேகித்துத் தெளிந்து,
பிரிவானேல் - [அநான்மவர்க்கங்களினின்று] வேறு படுவானாயின்
[அவன்], ஒழியா வீடு - நித்தியமாகிய மோகூத்தை, எளிது உறும்
-எளிதில் அடைவான். ஏ—று.

பொ - னா, சூரியனுக்குப் பிரகாசம் வெப்பம் செந்நிறம் என்
னும் அந்த மூன்று விசேடணங்களும் சொரூப மாயிருத்தல் போலச்
சத்து, சித்து, ஆனந்த மென்னும் இம்மூன்று விசேடணங்களும்
ஆத்தமாலினுடைய சொரூபமென்றும் துன்பஞ் செய்கின்ற அசத்
து, சடதுக்கமென்னும் இம்மூன்று விசேடணங்களும் திருஷ்ட
நஷ்ட சுபாவமுடைய நாமரூபான்மகமாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சன
களினுடைய சொரூப மென்றும் ஒருமுழுக்ஷு வானவன் இவ்வாறு
ஆன்மா நான் மாக்களின் சுபாவங்களை விவேகித்துத் தெளிந்து
அநான்மவர்க்கங்களினின்று வேறுபடுவானாயின் அவன் நித்திய
மாகிய மோகூத்தை எளிதில் அடைவான். ஏ—று.

அம்மூன்றும் என்பதின் முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

க - னா, முழுக்ஷுவானவன் ஆன்மவிசேடணமாகிய சச்சிதா
நாதங்களையும் அநான்மவிசேடணமாகிய அசத்து, சட, துக்கங்களை

யும் விவேகித்து (வேறு வேறு பிரித்து) அனான் மவர்க்கங்களினி
ன்று வேறு படவேண்டும். எ—ம். [ச]

[தேகாபிமான துக்க விவேகம்]

கரு. ஒருநா ழிகையு நிலைபுகல வொண்ணா மண்ணே ருட
[விதனை ப்

பெருமால் கொடியா னெனதென்னப் பேணி யதனாற்

[பிறந்திறந்து

கருகா நின்றீர் துயரிடையக் கருத்து மறுத்தே யறிவு

[ருவா ம்

பிரஹ்ம நாமென் தறிந்திந்தப் பேற்றா லதனை யொழி

[யுமி னே [உ]

இ-ன். ஒரு நாழிகையும் - ஒரு நாழிகைப்பொழுதும், நிலை
புகல வொண்ணா - [ஜீவித்திருக்குமென்று] உறுதி சொல்லமுடியா
ததும், மண் ணோர் உடல் இதனை - மண்போன்ற [சடசுபாவமுடை
யதுமாகிய] இத்தேகத்தினை, பெருமால்கொடு - மிகுந்தமயக்கத்தால்
யான், எனது, என்னப்பேணி - யானென்றும் என்னுடைய
தென்றங் கருதிப்பாதுகாத்து, அதனால் பிறந்து இறந்து - அந்த
அகந்தை மமதைகளினாலே ஜனித்தும் மரித்தும், துயர் இடை -
அப்பிறவித்துன்ப [மாகிய அக்கினி] யின் கட் [பட்டு], கருகாநின்
றீர் - வேகின்றவர்களே, அக்கருத்து மறுத்து - [தேகத்தின் கண்
ணுள்ள] அந்த அகந்தைமமதைகளைப் போக்கி, அறிவு உருவு ஆம்
நாம் - ஞான சொரூப ஆன்மாவாகிய நாம், பிரஹ்மம் என்று - பரி
பூரணமாயுள்ள பிரஹ்மமென, அறிந்து - விவேகித்துத் தெளிந்து
இந்தப் பேற்றால் - இந்த விவேகத்தாலுளதாகின்றஞான [மாகிய]
ஜலத்தால், அதனை ஒழியுமின் - அப்பிறவித்துன்பமாகிய அக்கினி
யைக் கெடுத்து விடுங்கள். எ-து.

பொ-ரை. ஒரு காழிகைப்பொழுதும் ஜீவித்திருக்குமென்று உறுதி சொல்லமுடியாததும் மண்போன்ற சடசுபாவமுடையது மாகிய இத்தேகத்தினை மிகுந்த மயக்கத்தால் யானென்றும் என்னுடைய தேன்றுங் கருதிப்பாதுகாத்து அகந்தைமமதைகளினாலே ஜனித்தும் மரித்தும் அப்பிறவித்துன்பமாகிய அக்கினியின்கட்பட்டு வேகின்றவர்களே தேகத்தின் கண்ணுள்ள அந்த அகந்தை மமதைகளைப்போக்கி ஞான சொரூப ஜன்மாவாகிய நாம் பரிபூரணமாயுள்ள பிரஹ்மமென்று விவேகித்துத் தெளிந்து இந்தவிவேகத்தாலாகின்ற ஞானமாகிய ஜலத்தால் அப்பிறவித்துன்பமாகிய அக்கினியைக்கெடுத்துவிடுங்கள். ஏ--று:

கருகுதலென்னும் வினைக்கியையப் பிறவித்துன்பத்தை அக்கினியென்வும் அதைக்கெடுக்கின்ற ஞானத்தை ஜலமெனவும் வருவித்தாம். கருகாநின்றீர் என்னுந்தெரிநிலைவினையாலனையும் பெயர் அண்மை விளியாதவின் இயல்பாயிற்று.

க--ரை. சடசுபாவமாகிய தேகந்தானல்லவென்றும் ஞான சொரூபமாகிய பிரஹ்மந்தானென்றும் விவேகிக்கவேண்டும் ஏ--ம்.

[இந்திரியப் பிராத்தியக்ஷி விவேகம்] (உ)

கன எந்த விடய மெந்தவிந்தி ரியத்தா லறியப் பட்

டது வோ

வந்த விடய மந்தவிந்தி ரியமே யறிந்த தெனுமறி வு

வந்த தெளிஞன் கட்டறுக்கு மற்றீ தறிந்தோ னானே

யெ ன்

புந்தி யுடையான் பந்திதனாய்ப் பூவுட் சாவற் றுழ

லுமா ல் (ங)

இ-ள். எந்த விடயம் - [சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும்பஞ்சவிஷயங்களுள்]யாதொரு விஷயமானது எந்த இந்திரி

யத்தால் - [சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்ஹவை, கிராணம்
 என்னும் பஞ்சேந்திரியங்களுள்] யாதோரிந்திரியத்தால், அறியப்
 பட்டதுவோ - உணரப்பட்டதுவோ, அந்தவிடயம் - அந்த விஷ-
 யத்தை, அந்த இந்திரியமே - அவ்விந்திரியமே, அறிந்தது - உணர்ந்-
 தது, [யான் அதன் சாக்ஷியாகவின் நிஷ்கிரியன்], எனும் அறிவு
 வந்த தெளிஞன் - என்றறியும் ஞானம் உதயமாகப் பெற்ற விவேகி
 யானவன், கட்டு அறுக்கும் - [சமுசாரமாகிய] பந்தத்தை யொழிப்-
 பான். ஈது அறிந்தோன் - (அங்ஙனமறியாமல்) இவ்விஷயத்தை
 யுணர்ந்தவன். நான் என் புந்தி உடையான் - நானென்னும் புத்-
 தியை யுடையவன், புந்திதன் ஆய் - [தனக்கந்நியமான இந்திரியத்
 தினொழிவைத் தனதாகக் கண்ட பிராந்தியாற்கரும] பந்தத்தை
 யுடையவனாய் பூவுஞ்சாவ உற்று [உம்] - பூமியின்கண் மா-
 ணத்தை யடைந்தும் [அக்கருமத்தின் பயனையநுபவிக்க மீளப்பி-
 றந்தும்], உழுவும்: [மாறிமாறிச்] சுழலுவான் ஏ-று

பொ-ரை. சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும்
 பஞ்ச விஷயங்களுள் யாதொரு விஷயமானது சுரோத்திரம்
 துவக்கு, சக்ஷு, சிங்ஹவை, கிராணம் என்னும் பஞ்சேந்திரியங்க-
 ளுள் யாதோரிந்திரியத்தால் உணரப்பட்டதுவோ அந்த விஷ-
 யத்தை அவ்விந்திரியமே யுணர்ந்தது யான் அதன் சாக்ஷியாகவின்
 நிஷ்கிரியன் என்றறியும் ஞானம் உதயமாகப் பெற்ற விவேகியான
 வன் சமுசாரமாகிய பந்தத்தை யொழிப்பான் அங்ஙனமறியாமல்
 இவ்விஷயத்தை யுணர்ந்தவன் நான் என்னும் புத்தியை யுடை-
 யவன் தனக்கந்நியமாகிய இந்திரியத் தினொழிவைத் தனதா-
 கக் கண்ட பிராந்தியால் கருமபந்தத்தை யுடையவனாய்ப் பூமி-
 யின்கண் இறந்தும் அக்கருமத்தின் பயனையநுபவிக்க மீளப் பிறந்-
 தும் மாறி மாறிச் சுழலுவான், ஏ-று

சாவுற்றும் எனபதின் எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொருக்கது

தொழில் கனெல்லாம் இந்திரியங்களிடத்துள்ளன வென்றும்
ஆன்மாவினிடத்திலை யென்றும் அறிந்த விவேகசமுசார பந்
தத்தை யொழிப்பான் என்பதற்குதாரணம்.

பகவற்கீனந

“செயன்மே னின்ற வறிவிடையே செயலின் மையு

மச் செயல்செய் யா

வியன்மே னின்ற புலன்களிலேயெயல்லா வினையு மியல்

வது வு

மயன்மே னின்றி யறிந்தான்யா ரவனெ யெல்லா

மறிந்தோ னு

முயன்மே னின்ற யோகியுநல் வினைகளெல்லா மொ

ழிந்தோனு ம்”

எனக் கூறியிருத்தல காண்க.

கூணா. விஷயப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகும் பொழுது கேட்
டல் முதலியவற்றை இந்திரியங்களின் தொழிலெனவும் ஆன்மா
யாதொரு தொழிலுமிலாதது எனவும் விவேகிக்கவேண்டும் ஏ-ம்

[தூலசரீரவிவேகம்]

கஅ' தம்பவுடலைச் சடமென்று தானென்புத்தி யறவொ

ழித் தோ

னிம்பருலம் மாதியகற் பிதமாயிருத்தற் கிடமாய்ச்சி த்

தம்பாபரி பூரணமா மமல வடிவந்தானு கி

வெம்பு பிறவிப் பிணியொழித்து மேலா மின்ப

வீடுறும் ல்(ச)

ஸ். தம்பவுடலை - துணைப்போலத் தூலமாயுள்ள இத்தே
கத்தினே, சடம் என்று - [தன்னையறியாததும் பிறவற்றினையறியா

ததுமான] அசேதனமுந்திருசியமுமாகிய வஸ்துவென்று [அறிந்து] தான் ஏன் புத்தி அறஒழித்தோன் - [அதனிடத்தில் இத்தேகமே] தானென்று முன்பு வைத்திருந்த நிச்சயத்தை முற்றிலும் விட்டவன் [இவ்வாறு மேலும் அதத்து வியாவிருத்தி வாயிலாக விசாரித்து], இம்பர் உலகம் ஆதிய - இவ்வுலக முதலாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சங்களும், கற்பிதமாய் இருத்தற்கு இடமாய் - அத்தியஸ்தமாய்த் தங்குதற்கு ஆதாரமாயும், சித்து - ஞானமயமாயும், அம்பரம் - நிரவயவமாயும், பரிபூரணம் ஆய் - அபரிச்சின்ன மாயுமிருக்கின்ற அமல வடிவம் தான் ஆகி - மலமற்ற பிரஹ்ம சொரூபமே தானாகி வெம்பு பிறவீப்பிணி ஒழித்து - மனக்கலக்கத்தைத் தருகின்ற பிறவி நோயைத் தவிர்த்து. மேல் இன்பம் ஆம்வீடுஉறும் - நிரதி சயானந்த ரூபமாகிய மோக்ஷத்தையடைவன். ஏ-று

பொ-ரை துணைப்போலத் துலமாயுள்ள இத்தேகத்தினை அசேதனமுந்திரு சியமுமாகிய வஸ்து வென்றறிந்து அதனிடத்தில் இத்தேகமே தானென்று முன்பு வைத்திருந்த நிச்சயத்தை முற்றிலும் விட்டவன் இவ்வாறு மேலும் அதத்து வியாவிருத்தி வாயிலாக விசாரித்து இவ்வுலக முதலாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சங்களும் அத்தியஸ்தமாய்த் தங்குதற்கு ஆதாரமாயும் ஞானமயமாயும் நிரவயவமாயும் அபரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்ற நிர்மலம்பிரஹ்ம சொரூபமே தானாகி மனக்கலக்கத்தைத் தருகின்ற பிறவி நோயைத் தவிர்த்து நிரதிசயானந்த ரூபமாகிய மோக்ஷத்தையடைவன் - ஏ-று

இதனால் துலசரீரஞ் சடமுந்திருசியமுமாயிருத்தலை யறிந்து அக்காரணத்தால் இச்சரீரந்தானல்ல வென்று நீங்கினவன் கண்டேன் கேட்டேன் என்றும் சங்கற்பித்தேன் என்றும் நிச்சயித்தேன் என்றும் சிந்தித்தேன் என்றும் அபிமானித்தேன் என்றும் உழங்கும் அநுபவத்தால் இந்திரிய, மன, புத்தி, சித்த, அகங்காரம்

களில் உண்டாகுந்தா னென்னும் புத்தியை அவை தொழிற்படுந்
தோறுங் கவனித்துப் பார்த்தால் சடமுந்திருசியமு மாயிருத்தல்
அநுபவத்திற்கு வரும் வாவே இவைகளுள் ஒன்றுந்தானல்ல வென்
றும் இவற்றை யெல்லாமறிந்த அறிவுதானென்றும் விவேகிக்க
வேண்டு மென்பது காண்க

க - னா. தூலசரீரத்தை விவேகித்துச் சடமுந்திரு சியமுமாயி
ருத்தலால் தானல்ல வென்று நீக்கினவன் பிரஹ்ம சொருப மாவன்.
எ—ம். [ச]

[அநீஷ்டான ஆரோபங்களின் விவேகம்]

கக அரவவ் வறிவா மிரண்டுமயக் கவற்று தாரக் கயி
[மறுட னே
மருவவ் வறிவு மெய்யாமவ் வகைபோ லொலியா திய
[விட ய
முரிய செவியா தியவறிவு மொருங்கே மயக்கிங் குள
[பொரு ளா
மரிய பிரஹ்ம மொன்றுமத னறிவு மெய்யா வனவா
[மே {டு]

இ-ன். அரவ, அவ்வறிவு இரண்டும் மயக்கு [உம் ஆம்] - இரச்ச
விற்றோன்றுகின்ற சர்ப்பமும் சர்ப்பஞானமும் ஆகிய இரண்டும்
[மித்தையும்] பிராந்தியுமாம், அவற்று ஆதாக்கிய உடன் - அவை
கட்கு அதிட்டானமாகிய இரச்சவும், மருவு அவ்வறிவும் மெய் ஆம் -
அதனோடு பொருந்த [இஃது இரச்சவென்றறிந்த] அந்தஞானமும்
சத்தியமாம், அவ்வகைபோல் - அவ்வீதம்போல, ஒலி ஆதியவிடயம் -
சத்தமுதலாகிய விஷயங்களும், உரிய செவி ஆதிய அறிவும் - [அவ்வி
ஷயங்களை அறிதற்கு] உரிமையாகிய சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்

களின் ஞானமுமாகிய இவை, ஒருங்கே மயக்கு [உம் ஆம்] - முழு
தும் [மித்தையும] பிராந்தியுமாம், இங்கு - இவ்விடத்து, உனபொ
ருள் ஆம் - பூதபவிஷியவர்த்தமான மென்ற முக்காலத்து முன்ன
பொருளாகிய, அரிய பிரஹ்மம் ஒன்றும் - [அறிதற்கு] அருமையா
கிய பிரஹ்மம் ஒன்றும், அதன் அறிவு [ஒன்றும்] - பிரஹ்மஞா
னமொன்றும், மெய் ஆவன ஆம் - சத்தியமாவனவாம். ஏ—று.

பொ - னா. இரச்சவிற்தேவன்ருவின் சர்ப்பமும் சர்ப்ப ஞான
மும் ஆகிய இரண்டும் மித்தையம் பிராந்தியுமாம் அவைகட்கு அதித்
டானமாகிய இரச்சவும் அதனோடு பொருந்த இஃது இரச்ச வென்றறி
ந்த அந்த ஞானமும் சத்தியம். அவ்விதம் போலச் சத்தமுதலாகிய
விஷயங்களும் அவ்விஷயங்களை யறிதற்கு உரிமையாகிய சுரோத்திர
முதலிய இந்திரியங்களின் ஞானமுமாகிய இவை முழுதும் மித்தையும்
பிராந்தியுமாம். இவ்விடத்துப் பூதபவிஷிய வர்த்தமான மென்ற முக்
காலத்துமுன்ன பொருளாகிய அறிதற்கருமை யாகிய பிரஹ்மம் ஒன்று
ம்பிரஹ்மஞான மொன்றும் சத்தியமாவனவாம். ஏ—று.

ஆக்கச் சொல்பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது, ஒன்றும் என்பது பின்
னுக்கூட்டப்பட்டது. இரண்டு மயக்கும் ஒருங்கே மயக்கும் என்பதற்
றின் எச்சவும்கைகள் விகாரத்தாற் றெருக்கன.

க-னா, சத்தமுதலாகிய விஷயங்களும் அவற்றையறியும் சுரோ
த்திர முதலிய வற்றின் ஞானமும் மித்தையும் பிராந்தியுமா மெனவும்
பிரஹ்மமும் பிரஹ்ம ஞானமும் சத்தியமாமெனவும் விவேகிக்க வே
ண்டும் ஏ—ம்.

[௭]

[விவரீத்த காரண காரிய விவேகம்]

20 நீரினிற்தேவன் றினுமாலங் கட்டிபல திறமாயந்
நீரே யாம்போ ற்

பாரினிற்றேன் தினுங்கலச மாதபல திறமாயப் பாறோ

யாம் போ

லோரியல்பு மிலதாகி யுள ஞான சுககனமா யொளிரா

நின் த

பேரியல்வத் துவிற்றேன்று சுகமதுவே யயலாகிற்

பிறங்கி டா தே சு

இ-ன் ஆலங்கட்டி- நீர்க்கட்டியானது, நீரினில் - ஜலத்தினிட
த்து, பலதிறமாய் - [சிறிது பெரிது முதலிய] நானாவடிவங்களாய்,
தோன்றினும் - [விவர்த்த காரிய மாகிய நாமரூப தங்களால்கூறு
போலக்] காணப் பட்டாலும், அந்நீரே ஆம்போல் - [உற்று நோக்கு
வோர்க்குக் காரணமாகிய] அந்த ஜலமாகவே யிருத்தல் போலவும்,
தலசம் ஆகி - குட முதலானவைகள், பாரினில் - மண்ணினிடத்து,
பலதிறமாய் - பல விதவடிவங்களோடு உடையதாய், தோன்றினும்-
[விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூப பேதங்களால் வேறு போற்] காணப்
படினும், அப்பாரோ ஆம்போல் - [உற்று நோக்குவோருக்குக் காரண
மாகிய] அம்மண்ணாகவே யிருப்பது போலவும், ஓர் இயல்பும் இலது
ஆகி-பாதொரு குணமும் தன்னிடத்திலிலலாததாய், உள, ஞான, சுக,
கனமாய் - சச்சிதானந்தக் கடையாய், ஒளிரா நினைத - பிரகாசிக்கின்ற,
போர் இயல்வத்துவில்-ஒப்புயர் வில்லாத தன்மையினையுடைய பிரஹ்
மசொரூபத்தில், தோன்று சுகம் - [விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூப
பேதங்களால் வேறுபோற்] காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சமானது, அது
கூ-காரணமாகிய அப்பிரஹ்ம சொரூபமேயாம், அயலாகில் -சச்சி
தானந்தத்திற்கு அந்நியமாகுமானால், பிறங்கிடாது - [அந்நியமெல்லா
ஞ்சுடமாதலின்] வினங்காது. எ-று.

பொ-னா. நீர்க்கட்டியானது ஜலத்தினிடத்துச் சிறிது பெரிது
முதலிய பலவிதவடிவங்களாய் விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூப பேதங்

கனால் வேறு போற் காணப்பட்டாலும் உற்று நோக்குவோருக்குக் காரணமாகிய அந்த ஜலமாகவே யிருத்தல் போலவும் குடமுதலியவைகள் மண்ணினிடத்துப் பலவிதவடிங்களோடு கூடியதாய் விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூபபேதங்களால் வேறுபோற் காணப்படினும் உற்று நோக்குவோருக்குக் காரணமாகிய அம்மண்ணாகவே இருப்பதுபோலவும்யாதொரு குணமுந்தன்னிடத்தி லில்லாததாய்ச் சச்சிதானந்தக் கட்டியாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற ஒப்புயர் வில்லாத தன்மை யினையுடைய பிரஹ்ம சொரூபத்தில்

விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூப பேதங்களால் வேறு போற்காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சமானது காரணமாகிய அப்பிரஹ்ம சொரூபமேயாம். சச்சிதானந்தத்திற்கு அந்நியமாகுமானால் அந்நிய மெல்லாஞ் சடமாதலின் வினங்களாது. எ-று.

க-நா. 'வஸ்து' வினிடத்தில் விவர்த்தமாகத் தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சமானது அவ்வஸ்து வேயாமென்று விவேகிக்கவேண்டும். எ-ம் [௬]

சிற்சடவிவேகம்

[வேண்பா]

உக. நிராகார மாகி நிறைந்தீரை யெத்தா ல்
ஒராகாரத் துள்ளே யுணர்ந்தீர்—பராகா ய
யில்லத் திருப்போ வியையாத வானினி டை
யில்லத் திருப்போ வியல்பு [௭]

இ-ள், நிராகாரம் ஆகியாதொரு வடிமுயில்லாமல், நிறைந்தீரை- [சேதன அசேதனமாகிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களிலும் வியாபித்து அப்பாலும்] பரிபூரிணராயிருக்கின்ற வங்களை, எத்தால் - யாது காரணத்தினால், ஒரு ஆகாரத்து உன் ன-ஒருதேகத்தினுள்ளே [மட்டும்]

உணர்ந்தீர் - அறிந்தீர்கள், [நாங்கள் அறிவு சொருப ராயினும் இவ்
வொரு சரீரத்தைப்பற்றி யிருத்தலால் இச்சரீரத்தளவிலறிந்தோ மெ
ன்பீராயின்], பா ஆகாயம் - [நிராகாரமாயும் குக்குமமாயும்] வியாபக
மாயுமுள்ள ஆகாயமானது, இவ் இருப்பு - [ஆகாரமாயும் தூலமாயும்
பரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்ற] வீட்டினுள்ளே தங்குதல், [இயல்பு ஓ]
சுபாவமா, இயையாத - [யாதொன்றோடுஞ்] சம்பந்தியாத, வானின்
இடை - [மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய] ஆகாயத் தினிடத்து,
இவ் இருப்பு - [மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய] ஆகாயத்தினிட
த்து, இவ் இருப்பு - [மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய] வீடுருத்
தல், இயல்பு (ஓ) - சுபாவமா [கூறுமின்]. ஏ—று.

பொ-னா யாதொருவடிவமு மில்லாமல் சேதன சேதனமாகிய
இருவகைப் பிரபஞ்சங்களிலும் வியாபித்து அப்பாலும் பரிபூரண
ராயிருக்கின்ற வுங்களையா துகாரணத்தால் ஒரு தேகத்தினுள்ளே மா
த்திரம் அறிந்தீர், நாங்கள் அறிவு சொருபராயினும் இவ்வொரு
சரீரத்தைப்பற்றி யிருத்தலால் இச்சரீரத்தளவிலறிந்தோ மென்பீரா
யின் நிராகாரமாயும் குக்குமமாயும் வியாபகமாயுமுள்ள ஆகாயமானது
ஆகாரமாயுந் தூலமாயும் பரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்ற வீட்டினுள்ளே
தங்குதல்! சுபாவமா அல்லது யாதொன்றோடுஞ் சம்பந்தியாத மேற்
கூறிய. இலக்கணங்களை யுடைய ஆகாயத்தினிடத்து மேற்கூறிய இல
க்கணங்களை யுடைய வீடுருத்தல் சுபாவமா கூறுமின். ஏ—று.

ஓகாரங்கள் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டன, இயல்பு என்பதை முன்
னரும் கூட்டி வினுவப் பட்டது.

இத்திருவ்டாந்தம் போலச் சச்சிதானந்த மயமாயும் நிராகாரமா
யும் குக்குமமாயும் வியாபகமாயுமுள்ள நீவிர் அறிந்த சடதுக்காகாரமாயும்
தூலமாயும் பரிச்சின்னமாயுமுள்ள சரீரத்தின்கண் இருக்கின்றீரா அல்
லது மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய வும் மிடத்தில் மேற்கூறிய

இலக்கணங்களுடைய சரீரம் இருக்கிறதா இதை நீவிரோ உய்த்து
ணர்ந்து கொள்ளுமின் என்பது எஞ்சிநின்றது.

க-ணா. சச்சிதானந்த பரிபூரணமாயுள்ள ஆத்துமாவின்டத்துச்
சரீரம் அத்தியஸ்தமாய்த் தோன்றுகிற தல்லாமல் சரீரத்தினிடத்தில்
ஆன்மாவில்லை பென்று விவேகிக்க வேண்டும். ஏ-ம். (எ)

[ஞானவிவேகம்]

உஉ. போக்குவா வற்றபரி பூரணனென் போதவங்க
மீக்கொள்வா னைக்கரைசேர் விக்குந்தா—ஓக்கையே
பென்னும்போ தக்கல் விவரந்தானே யேழ் பிறப்பா ப்
பன்னாழி யாழ்த்தும் பகை

[அ]

இ-ள், [தான்] - தன்னை, போக்கு வாவு அற்ற பரிபூரணன்
என்-அசலமும் அபரிச்சின்னமும் மாயுள்ள பிரஹ்ம மென்றறிகின்ற,
போதவங்கம் - ஞானக்கப்பலானது, மீக்கொள்வான் - தன்னிடத்து
ஏறிச் செல்பவனை, கரை சேர்விக்கும்-[பிறவிச்சமுத்திரத்தின்] கரை
யாகிய மோகத்தில் அடைவிக்கும் [உறவாம்], தான் ஓக்கை என்
னும் - தன்னைத்தேக மென்றறிகின்ற, அபோதக்கல் - பிராந்தி ஞா
னமாகியதற் [புணையானது], இவரந்தானே - தன்மீட்தறினவனை, ஏழ்
பிறப்பாப் பன்னு ஆழி - [தேவர் மனிதர் விலங்கு பறவை வளர்வன
நீர்வாழ்வன தாவரம் என்று] எழுவனாகப் பிறப்புக்களாகச் சொல்லப்
படாநின்ற சமுத்திரத்தினுள்ளே, ஆழ்த்தும் - அமிழ்த்தும், பகை - வி
ரோதியாம், ஏ-று.

பொ-ணா, தன்னை அசலமும் அபரிச்சின்னமும் மாயுள்ள பிரஹ்ம
மென்றறிகின்ற ஞானக்கப்பலானது தன்னிடத்தேறிச் செல்பவ
னைப் பிறவிச் சமுத்திரத்தின் கரையாகிய மோகத்தில் அடைவிக்கும்
உறவாம், தன்னைத் தேகமென்றறிகின்ற பிராந்தி ஞானமாகிய கற்பு

வினாபானது தன் மீதேறினவனை எழுவகைப் பிறப்புக்களாகச் சொல்
லப்படாநின்ற சமுத்திரத்தின் கண அமிழ்த்தும் வீரோதியாம், ஏ-று

இஃது தாப்பிசைப் பொருள் கோள் பின்பகை என்றமையால்
முன் உறவு உருவிக்கப்பட்டது.

க-னா, தன்னைப் பிரஹ்ம மென்றறிதல் உண்மை ஞானமும், தே
கமென்றறிதல் பிராந்தி ஞானமும் ஆம் என விவேகிக்க வேண்டும்,
எ-ம், [அ]

[இதுவுமது]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

உந. விள்ளுள் ளமுமதன் வேறும் விடயமு மேவறிவு ந்
தள்ளுறு மித்தைய வேநா மறிதலிற் சாற்றுமிவ ற்
றுள்ளும் புறம்பு நிறையின்ப மாய வுளபொரு ளை
முள்ளுத லெங்ஙன்மற் றென்றுமுன் னாவிடத் துற்றி
டுமே. (க)

இ. ள். விள்ளு உன்னமும் - சொல்லாநின்ற அந்தக்காணமு
(ஞாதிருவு)ம், அதன் வேறு ஆம்விடயமும் - அவ்வந்தக்காணத்தின்
வேறுகிய சத்த முதலிய விஷய (வேய)மும், மேவு அறிவும் - [விஷ
யங்களிடத்துச்] செல்லுகின்ற அந்தக்காண விருத்தியு (ஞானமும்)
ஆகிய முன்றும், தள்ளுறும் மித்தையவே - [நமது சொரூபமல்ல]
கழிக்கத்தக்க பிராந்தியேயாம், [அதற்கு ஏது உறுகின்றார்] நாம் அறி
தலின் - நம்மாலறியப்படுதலின், [ஆனால் நமது சொரூபம் எப்படிப்
பட்டதெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார்], சாற்றும் - திரிபுடியெனறு
சொல்லப்படுகின்ற, இவற்று - அந்தக்காணம் இதன் விருத்தி
விஷயம் ஆகிய இவைகளின், உள்ளும் புறம்பும் நிறை இன்பம் ஆய-
உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்துப் பரிபூரணப்பாடுகின்ற ஆனந்த

சொருபமாகிய, உளபொருள் நாம் - சத்துவஸ்துவே நாம், [ஆனால் விடயங்களைப்போல நம்மையு மறிதற்கு இம் மனம் வேண்டாவோ வெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார்], உள்நுதல் எங்கண்-[இவ்வாறு எல்லாவிடத்தும் எல்லாக்காலத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற நம்மை மித்தையும் பரிச்சின்னமுமாயுள்ள இம்மனத்தால்] நினைத்தறிதல் எப்படிக்கூடக் கூடாது, [ஆயின் நம்மையறிய முடியாதோ வெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார்.], மற்று ஒன்றும். உன்னை இடத்து - பிறிதொன்றினையும் இம்மனம் நினையாதவிடத்தில், உற்றிடம் - [நமது சொருபம் நம்மால்] அடையப்படும் என்ற.

பொ-னா. சொல்லாநின்ற அந்தக் காரணவடிவ ஞாதி நுவும் அதற்கு வேருகிய சப்த முதலிய விஷயவடிவ ஞேயமும் விஷயங்களிற் செல்லுகின்ற அந்தக் காரணவிருத்திவடிவ ஞானமும் ஆகிய மூன்றும் நமது சொருபமல்ல. கழிக்கத்தக்க பிராந்தியேயாம். அதற்கு ஏதுகூறுகின்றார். நம்மாகறியப் படுதலின். ஆனால் நமது சொருபம் எப்படிப்பட்டது? எனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். திரிபுடியென்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தக் காரணம், இதன் விருத்தி. விடயம் ஆகிய இவைகளின் உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்துப் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற ஆனந்த சொருபமாகிய சத்து வஸ்துவே நாம். ஆனால் விடயங்களைப்போல நம்மனம் வேண்டாவோ? எனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு எல்லாவிடத்தும் எல்லாக்காலத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற நமது சொருபத்தை மித்தையும் பரிச்சின்னமுமாயுள்ள இம்மனத்தினால் நினைத்தறிதல் எப்படிக்கூடும்? கூடாது, ஆனால் நம்மையறியமுடியாதோ? எனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். அந்நிய மொன்றையும் நினையாத விடத்து நமது சொருபம் நம்மாடையப்படும் என்ற.

க-னா. திரிபுடிகள் ஆன்மாவல்லவென்றும், அவற்றின் உள்ளிலும் வெளியிலும் பரிபூரணமாய் வியாபித்திருக்கின்ற ஆனந்த சொரு

பமே ஆன்மாவென்றும், அது மனமிதந்தவிடத்துத் தாளுக விளங்கு
மென்றும், விவேகிக்க வேண்டும். ஏ-ம் [க]

[2. விராகம்]

[அது இத்தனை யென்பதும், அவை இத்தன்மையன
வேன்பதும் கூறுதல்]

[வேண்பா]

உச பகைமையவேண் டாமிப் பவத்தளவும் வேண் டா

மகிமைதரு மெவ்வுலக வாழ்வு—மிகைபடலால்
வேண்டாமென் றுள்ளே விராகமந்த மேழுத ல
வீண்டுதிக்கு மூலகையா யே (க0)

இ-ள் விராகம் - [விஷயங்களிலுண்டாகின்ற] வைராக்கியம்,
மந்தம் முதல - மந்த வைராக்கியம், தீவிர வைராக்கியம் [என்று மூன்
ராகச் சொல்லப்படும் அவை முறையே], பகைமைய வேண்டாம் -
[விஷயங்கள்] விரோதிகளாயிருக்குமனவும் வேண்டாம் என்றும், இப்
பவத்தளவும் வேண்டாம் - இத்தேகஞ்சிவித்திருக்கும் வரையும்
வேண்டாம் [என்றும்], மகிமைதரும் - மாட்சிமையைத் தருகின்ற, எவ்
வுலக வாழ்வும் - [பிரமலோக முதலிய] எந்த வுலகத்திலுண்டாகின்ற
வாழ்க்கையும், மிகைபடலால் - [பிறவித்] தூக்கத்தைத் தருதலால். வேண்
டாமென்றும், உள் - [மனிதர்களுடைய] அந்தக் காரணத்தில், ஈண்டு-
இவ்வுலகத்தில், மூலகையாய் உதிக்கும் - மூன்று விதமாயுண்டாகும்.
ஏ-று

பொ-ரை. விஷயங்களிலுண்டாகின்ற வைராக்கியமானது
மந்த வைராக்கியம், தீவிரவைராக்கியம், தீவிரதர வைராக்கியம்
என்று மூன்றாகச் சொல்லப்படும். அம்மூன்றும் முறையே விஷ

யங்கள் விரோதிகளாயிருக்கும் எனவும் வேண்டாமென்றும், இத்தேகம்
சீவித்திருக்குமளவும் வேண்டாமென்றும், மாட்சிமையைத் தருகின்ற
பிரமலோக முதலிய எந்தவுலகத்திலுண்டாகின்ற வாழ்க்கையும் பிறவீத்.
துக்கத்தைத் தருதலால் வேண்டாமென்றும், மனிதர்களுடைய அந்
தக் காரணத்தில் இவ்வுலகில் மூன்று விதமாயுண்டாகும், எ-று

என்றென்னும் இடைச்சொல் ஏனைய இடங்களிலுஞ் சென்
றியைந்தது.

க-ரை வகாக்கியமானது மந்தம், தீவிரம், தீவிரதாம் என
மூன்று விதமாய் மனிதர்களிடத்திலுண்டாகும். எ-ம் [௧௦]

[ந. சமாதிஷ்ட சம்பத்தி]

[ந. க. சமம்]

[சர்வமும் பிரஹ்ம மென்றறிதலால் மனமடங்கும் எனல்]
[விருத்தம்]

உடு. கோடுதொறுந் தாவுமொரு குாங்கிருந்த காவ
னைத்துங் குறைப்புண்டக்கா
னீடுதொழிலொழிந்துநிற்கு நெறிபோல மயக்கமதா
னில்லா வுள்ள

மோடிவிழும் விடயமெலா மொருபிரஹ்ம மெனும்
றிவா லொழிப்பிடுவோ
நாடிடுமப் பரம்பொருளை நண்ணினும்விண் ணெண்
ணைது நலமா மென்றே (௧௧)

இ-ள். கோடுதொறும் - மாக்கொம்புகள் தோறும், தாவும் -
தாண்டுகின்ற, ஒரு குாங்கு - ஒரு வானமானது, இருந்தகா அனைத்
தும் - [தான்] வசித்திருந்த சோலைகளெல்லாம், குறைப்பு உண்
டக்கால் - வெட்டுப்பட்டழிந்த விடத்து, நீடு தொழில் - [தாண்டிதல்]

முன் நெடுநாட் பழகிவந்த தொழிலாளனும், ஒழிந்த நிற்கும். [தாவு
தற்கேதுவாகிய மாங்களில்லாமையால் அத்தொழிலை] விட்டிருக்கும்,
நெறிபோல - முறைமை யொப்ப, மயக்கமதால் - [விஷயங்கள் சத்தி
யமுஞ் சகசாதனுமாமென்னும்] பிராந்தியால், நில்லாவுள்ளம் - [வேறு
பல வுபாயங்களாலடக்கினும்] அடங்காதமனமானது, ஒடிவீழும் -
தன்னால் வினாந்து சென்று பற்றப்படுகின்ற; விடயம் ஏலாம் - விஷ
யங்களெல்லாவற்றையும் ஒரு பிரஹ்மம் எனும் - [இவையனைத்தும்]
அகண்டை காசப்பரிபூரணப் பிரஹ்ம சொரூபமே என்னும், அறி
வால் - ஞானத்தினாலே, ஒழிப்பின் - பாதம் பண்ணில், [மித்தையென்
று நிச்சயித்து அவற்றின்கண்ணுள்ள சத்தியத்துவ புத்தியை விடுத்
தால்] 'ஒயும் - [அம்மனத்திற்கு விஷயங்களைப்பற்றிச் செல்லுந்
தொழில்] ஒழியும், [அத்தொழிலொழியவே] அப்பரம் பொருளை நாடி
மே - [மெய்யாகக்கண்ட] அந்தமேலாகிய பிரஹ்ம சொரூபத்தை விரும்
பும் [சமாதியிலடைவதற்கும்], விண்ணண்ணினும் - [அப்பால்] சுகர்க்
கபோகம் [வலிதின்வந்து தீர்ச்சனைச்] சேரினும், நலம் ஆம் என்று
எண்ணுது - அதனைச் சுகசாதனமென்று நினைக்காது, துச்சமென்று
கொடுத்துவிடும், ஏ-று

பொ-ரை. மாக்கொம்புகள் தேவநந்தாண்டுகின்ற ஒரு வானா
மானது தான் வசித்திருந்த சோலைகளெல்லாம் வெட்டுப்பட்டழிந்த
விடத்துத் தாண்டிதல் முன் நெடுநாட் பழகிவந்த தொழிலாளனும்
தாவுதற்கேதுவாகிய மாங்களில்லாமையால் அத்தொழிலை விட்டிருக்
கும் முறைமையொப்ப விஷயங்கள் சத்தியமுஞ்சகசாதனமாமெ
ன்னும் பிராந்தியால் வேறுபல வுபாயங்களாலடக்கினும் அடங்
காத மனமானது தன்னால் வினாந்துசென்று பற்றப்படுகின்ற விஷ
யங்களெல்லாவற்றையும் இவையனைத்தும் அகண்டைகாசப் பரிபூர
ணப் பிரஹ்ம சொரூபமே யென்னும் ஞானத்தினாலே மித்தையென்று

நிச்சயித்து அவற்றின் கண்ணுள்ள சத்தியத்துவ புத்தியை விடுத்
தால் விஷயங்களைப்பற்றிச் செல்லுந் தொழில் அம்மனத்திற்கு ஒழி
யும் அத்தொழிலொழியவே மெய்யாகக்கண்ட அந்த மேலாகிய பிரஹ்ம
சொருபத்தை விரும்பும் அதாவது சமாதியிலிசைவற நிற்கும் அப்
பாற் சுவர்க்க போகம் வலிதின் வந்து தன்னைச் சாரினும் அதனைச்
சகசாதனமென்று நினைக்காது துச்சமென்று வெறுத்துவிடும் ஏ-று

வின் ஆகுபெயர்

மன வடக்கத்திற்கு இங்கே கூறியதுபோல “ஊக நன்மையா
லல்லது வெலப்படா துள்ளம், வேகமத்த மாவங்கு சத்தலால் வெலப்
படுமோ, ஏகபோதத்தை யறிதனல்ல வருடனெய்தல், சோகவாதனை
விடலுயிர் தோன்றுறு தொடுக்கல்” என வாசிட்டத்துங் கூறியிருத்
தல் காண்க.

க-ரை மன வடக்கம் சர்வமும் பிரஹ்மம் நிச்சயத்தாலுளதாம்.
ஏ-ம். (கக)

[இதுவும் அது]

உக. ஓயாதோடு தொழிலை மன மொழிய வேண்டி ன்
விடயமெலா
மாயவேண்டாமவ்விடய மன்னும் பிரஹ்ம வடிவமென்று
நீயங்ககண்டப் பொருள்காணினிகழ்த்து மந்தப்போ க்
கொழிந்து
நேய வெலுவன் போலவது நின்ற நந்த நிலைதருமா ல்.
[கஉ]

இ-ன். மனம் - மனமானது, ஓயாது ஒடுதொழிலை - தளர்ச்சி
யின்றி [விஷயங்களில்] ஒடுகின்ற முயற்சியை. ஒழியவேண்டி-நீங்
கவேண்டியோயின், விடயம்எலாம் - விஷயங்களனைத்தும், மாயவேண்

டாம் - நசிக்க[வேண்டுமென்று நினைக்க] வேண்டாம், [ஏனெனின் சொப்பனத்தும் மனோராச்சியத்தும் விடயங்களில்லாதிருந்தும் மனந்தொழிலற்றிருந்ததில்லையே ஆதலால் மனவடக்கத்திற்கு அஃது உபாயமன்று. மற்றியாது உபாயமெனிற்கேள்] அவ்விடயம்-காணப்படும் அவ்விஷயங்களனைத்தும், மன்னும் பிரஹ்மவடிவமென்று-[கற்பிதசார்ப்பம் எங்ஙனம் அதிஷ்டான ரச்சவடிவமோ அங்ஙனம் பிரஹ்மத்திற்கு கற்பிதமாகவின் அவ்விடயங்களை உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்து அவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாய்] நித்தியமாயிருக்கின்ற பிரஹ்ம சொரூபமென்று நிச்சயித்து, நீ அங்கு - நீ விடயங்களெதிர்ப்பட்டவிடத்து, அகண்டப்பொருள் காணில்- [பரிபூரணமாயுள்ள அந்த] ஒரே பொருளைத் தரிசிப்பாயாயின், கிழத்தும் - சொல்லாநின்ற, அந்தப்போக்கு ஒழிந்து-முன் விஷயங்களிலோடிய தொழில் நீங்கி, நேயம் எலுவன்போல - பிரியத்தையுடைய தோழனை யொப்ப, அதுநின்று- அம்மனம் அசைவற நின்று, ஆனந்த நிலைதரும் - பிரஹ்மானந்தாநுபவ முண்டாகச்செய்யும் என்ற.

பொ-னா. மனமானது தளர்ச்சியின்றி விஷயங்களிலோடுகின்ற முயற்சியை நீங்கவேண்டுமாயின் விஷயங்களனைத்தும் நசிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கவேண்டாம். ஏனெனின், சொப்பனத்தும், மனோராச்சியத்தும் விடயங்களில்லாதிருந்தும் மனந்தொழிலற்றிருந்ததில்லையே ஆதலால் அஃது உபாயமன்று. மற்றியாது உபாயமெனிற்கேள். காணப்படும் அவ்விடயங்களனைத்தும் கற்பிதசார்ப்பம் எங்ஙனம் அதிஷ்டான ரச்சவடிவமோ அங்ஙனம் பிரஹ்மத்திற்கு கற்பிதமாகவின் அவ்விடயங்களை உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்து அவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாய் நித்தியமாயிருக்கின்ற பிரஹ்ம சொரூபமென்று நிச்சயித்து நீ விடயங்களெதிர்ப்பட்டவிடத்துப் பரிபூரணமாயுள்ள அந்த ஒரே பொருளைத் தரிசிப்பாயாயின் சொல்லாநின்ற முன் விஷ

யங்களிலோடிய தொழில் நீங்கிப் பிரியத்தையுடைய தேழனை
யொப்ப அம்மனம் அசுவறவின்ற பிரஹ்மநந்தாபவ முன்டா
கச்செய்யும். ஏ—று.

பிரஹ்மதரிசனத்தால் மனமடங்கு மென்பதற்கு உதாரணம்
(வாசிட்டம்.)

“எங்கே யெங்கே மனமோடி யினையோ ரென்ன வீழ்ந்த
முநது.

மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவி
ப்பாய்

சங்கே தமதாயிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை
வெங்கே தமறத் தளைத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீட
ணைவாம்” என்று கூறியிருப்பது காண்க.

க-னா மனமடங்குதற்கு விடயங்கள் நாசமாகவேண்டாம் அவற்
றில் கதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்ம சொருபத்தை எவ்விடங்களிலும் பரி
பூரணமாகத் தரிசித்தாவடங்கும். ஏ—ம். [௧௨]

இவ்விரண்டு செய்யுட்களாலுங்கூறிய பிரஹ்ம தரிசனம் பரோ
கூமாம். அதாவது சாஸ்திர நிச்சயத்தாலுளதாவதாம்.

[மனமடங்குவதற்கு ஆசை நசிக்கவேண்டுமெனல்]

உஎ. ஆசை யளவே மனத்துருவா மதுமாய் வறின்மற்
றிதுகெடுமம்

மாசா ருளமே பிறப்பிறப்பாம் வருத்த முதவு
பெரும்பகையம்

மாசற் றிடுமே லருவமன மறுவிலின்பந் தருதுணையா
நேசித் திடுவான் மனமாய்வை நிகழ்ச்சிச் சொழிப்பா
லடைசுவனே. [௧௩]

இ-ன் ஆசை'ளவே - [விஷய] இச்சை எவ்வளவோ அவ்வளவே, மனத்தவருவாம் - மனத்தினது உருவத்தளவாம், அதுமாய் வறின் - சவ்விச்சை நசிக்குமாயின்: இதுகெடும் - இம்மனத்தினுருவம் நசிக்கும்' அம்மாச ஆர் உளமே - அந்த விஷய இச்சை பொருந்திய மனமே, பிறப்பு இறப்பும் - சன்னமாணங்களாலுண்டாகும், வருத்தம் உதவு பெரும்படை - துக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற கொடிய விரோதியாம், அம்மாச அற்றிடமே - அந்த விஷய இச்சையாகிய குற்றம் நீங்குமாயின்; அருவமனம் - அருவமனமென்று சொல்லப்படும், மறு இவ் இன்பந்தரு துணையாம் - [அவ்வருவமனம்] குற்றமில்லாத பேரின்பத்தைக் கொடுக்கின்ற தோழனாகும், மனமாய்ன நேசித்திடுவான் - மனநாசத்தை விரும்புவன், நிகழ் நச்சுழிப்பால்-சொல்லாநின்ற இச்சையை நீக்குதலால், அடைகுடன்-பெறுவான். எ--று

பொ-னா. விஷய இச்சை எவ்வளவோ அவ்வளவே மனத்தினது உருவத்தளவாம். சவ்விச்சை நசிக்குமாயின் இம்மனத்தினுருவம் நசிக்கும். அந்த விஷய இச்சைபொருந்திய மனமே சன்னமாணங்களாலுண்டாகும் துக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற கொடியவிரோதியாம். அந்த விஷய இச்சையாகிய குற்றம் நீங்குமாயின் அருவமனமென்று சொல்லப்படும். அவ்வருவமனம் குற்றமில்லாத பேரின்பத்தைக் கொடுக்கின்ற தோழனாகும். மனநாசத்தை விரும்புவன் சொல்லாநின்ற இச்சையை நீக்குதலாற் பெறுவான். எ--று.

க-னா. மனமடங்குதற்கு விஷயஇச்சை யொழியவேண்டும். எ-ம். [கக]

மனம் ஒடுங்குதற்குக் காரணமாகிய அவ்விச்சை யொழி

தற் குபாயங் கூறுதல்]

[வேண்பா]

உ.அ. அல்லும் பகலு மளவிறுக்க சாதனத்

செல்லு மனத்தைத் திருப்பியுய்யி--னல்

தே

க

லொழிந்தா ரெனவீ ரோவோ நமனா

எழுந்துவரும் போதினென் செய வீர்

ர்

கசு.

இ-ள். அல்லும் பகலும் - இரவும் பகலும், அளவில்துக்க சாதனத்து - அளவில்லாத துன்பத்துக்குக் காரணமாகிய விஷயங்களி டத்து, செல்லும் மனத்தை - [சகசாதனமென நினைத்து] ஒடுகின்ற மனத்தினை, திருப்பி - அவற்றிலுள்ள தோஷங்களைக் காட்டுதல் வாயிலாக அவற்றிற் செல்லாது] மீட்டி, உய்யின் - [தன்னையறிந்து] பிழையுங்கள், அல்லல் ஒழிந்தார் என - [பிறவித்] துக்கம் நீங்கியவர் கன்போல, இரீர்-இராதேயுங்கள், ஒ ஒ - [நீவிரிங்ஙனமிருத்தல் மகா] ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், நமனா எழுந்துவரும்போதில் - இயமதரும ரானவர் எழுந்தருளி வருங்காலத்தில், என் செய்வீர் - யாது செய் வீர்கள். ஏ-று.

பொ-கா. இரவும் பகலும் அளவில்லாத துன்பத்திற்குக் காரண மாகிய விஷயங்களினிடத்துச் சகசாதனமென நினைத்து ஒடுகின்ற மனத்தினை அவற்றிலுள்ள தோஷங்களைக் காட்டுதல் வாயிலாக அவற் றிற் செல்லாது மீட்டித் தன்னையறிந்து பிழையுங்கள். பிறவித்துக்கம் நீங்கியவர்கன்போல் இராதேயுங்கள். நீவிரிங்ஙனமிருத்தல் மகா ஆச் சரியம்! ஆச்சரியம்! இயமதருமரானவர் எழுந்தருளி வருங்காலத் தில் யாது செய்வீர்கள். ஏ-று.

விடயமானது அநுபவகாலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் முறையே கிடைக்கவில்லையே என்றும் நீங்கிவிட்டதே யென்றும் துக்கத்தைத் தருதலால் துக்கசாதனமென்பது பிரசித்தம். அநுப வகாலத்தில் சகத்துக்குச் சாதனமன்று- விடயவிச்சை யுடையவ னுக்கு அவ்விச்சை மறைதல் மாத்திரத்திற்குச் சாதனமாம், ஆனால் சகத்திற்குச் சாதனம் யாதெனின். இச்சை நீங்கிய நிச்சல அந்தக் காரணமேயாம். அதனிடத்தில் ஆன்மாவின் சொரூபானந்தம் பிரதிவிம்

பிக்கின்றது. அந்த ஆன்மாவின் பிரதி பிம்பானந்தத்தை விடயவிச்
சையுடையவன் விடயத்திலுள்ளதாகப் பிராந்தியடைகின்றான். இவ்
வாறன்றி விடயத்திலிருந்தே ஆனந்தம் அநுபவிக்கப்படுமானால் ஒருவ
னுக்கு ஆனந்தத்திற்கே துவாகிய பிரியவிடயம் நீங்காது தன்னிடத்
திருக்கு மனவும் ஆனந்தமும் நீங்காதிருக்க வேண்டும் அங்ஙனமாவின்
ஒருவனுக்குப் பிரியமாகிய புத்திரன் தேசாந்தரத்துக்குப் போய்ச் சில
நாட் சென்று வரப்பார்த்தவுடன் அவன் மிகுந்த ஆனந்தத்தை யடைகின்
ருன். மேற்கூறியவாறு விஷயத்திலேயே ஆனந்த மிருக்குமாயின்
புத்திரன் தன்னிடத்து நீங்காதிருத்தலால் அவ்வானந்தமும் நீங்காதி
ருக்கவேண்டும். அநுபவத்தில் அவ்வாறு காணப்படவில்லை. பின்னை
யோபுத்திரனைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிய ஆனந்தம் சற்று
நேரத்தில் மாறிவிடுகிறது. ஆதலால் விடயத்தில் ஆனந்தமில்லை
மேலும் விடயத்திலேயே ஆனந்தம் இருக்குமானால் யாதொரு விடயமு
மில்லாத சுழுத்தியில் ஆனந்தாநுபவம் உண்டாகலாகாது. சுழுத்
தியில் ஆனந்தம் அநுபவிக்கப்படுதலோ எல்லோருக்கும் அநுபவசித்
தம் ஆதலால் விடயத் துக்கசாதன மெனப்பட்டது.

இவ்வாறே “மேவுதற் கரிதாய்க்கேசம்புகையதாய் விழிக்கு நன்
காய்த், தீவினைச்சினை சேர்மாதனெனுங் கணற்றிரணம்போல, யாவனாச்
சுடாது தூரத்தெறிகின்ற நாகத்தீக்குப், பாவையர் குளிர்த மேனி ப
சையிலாவிறகதாமே” எனவும்.

“மாமடஞ் செறிந்த நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பிடிக்கச், காமனும்
வேடன் வீசம் வலை யொப்பார் கருங்கண்மாதர், தீமனச் சேரார் சன்
மச்சிற குழிமீனாந்தர்க், கேமவாதனைக் கயிற்றுத் தூண்டிலுக்கினை
யுமொப்பார்” எனவும் வாசிட்டத்திற் கூறியிருத்தல் காண்க.

க-னா விடயங்களிற் செல்லுகின்ற மனத்தை அவற்றின்
தோஷதிருஷ்டி வாயிலாக அடக்க வேண்டும். ஏ—ம். [கச]

[மனதோடு கூடாமற் பிரிந்துநின்றால் அது நசிக்தம்
என மற்றோருபாயங் கூறுதல்]

உக. தினைத்தனையு முள்ளத்தைச் சேரி னது வே
யனர்த்தமெனக் கண்டகன்றார் தாமே—சினத்து
டனே
கொன்றவரா வாரவர்பாற் குற்றேவல் செய்திருக்கு
மென்றுஞ் சுகமுதவி யே (கடு)

இ-ள், தினைத்தனை - ஓர்தினையளவு [பொழுது], உள்ளத்தைச்
சேரின் - மனத்தைச் சேர்ந்தால், அது [உம்] - [கூடிய] அத்தினை
யளவு பொழுதும், அனர்த்தம் [ஏ] எனக்கண்டு - துக்கமே [யொழிய
சுகமின்று] எனவறிந்து, அகன்றார் தாமே - நீங்கினவரோ, சினத்
துடன் - கோபத்துடன், கொன்றவர் ஆவார் - [அதனுருவத்தை]
நாசம் செய்தவராவார், அவர் பால் - அவரிடத்தில் [உருவங்கெட்ட
அம்மனம்], என்றும் சுகம் உதவி - எந்நாளுஞ் சுகத்தைத் தந்து, குற்
றேவல் செய்திருக்கும் - நிறுத்தினவிடத்தில் நிற்கும். ஏ-று

பொ-னா. ஓர் தினையளவு பொழுது மனத்தைச் சேர்ந்தால்
கூடிய அத்தினையளவு பொழுதும் துக்கமே யொழியச் சுகமின்றென
வறிந்து நீங்கினவரோ கோபத்துடன் அதன் உருவத்தை நாசஞ்
செய்தவராவார் அவரிடத்தில் உருவங்கெட்ட அம்மனம் எந்நாளுஞ்
சுகத்தைத் தந்து நிறுத்தினவிடத்தில் நிற்கும். ஏ-று

தினைத்தனையும் என்றதன் உம்மையும் அதுவே என்றதின்
ஏகாமும் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டன.

இங்கே உள்ளம் என்றது விடயக்கவர்ச்சியுடைய அலமகத்தை
மனத்தினின்றும் நீக்குதலாவது அது தொழிற்படுந் தோறும்
அதன் வசப்படாமல் அதை விஷயமாக்கியறிதலாம்.

க-ரை. மனத்தோடு கூடாமல் தான் வேறானால் அம்மனத்தின்
தவத்தன்மை கெடும், ஏ-ம். [கடு]

ந. உ. தமம்

(விருத்தம்)

ந. மண்கேச் செயல்போலித் தியம்விடயந் தொறும்
வீழ்த்திவருந்தி மீட்டித்
திண்டாடி யுழல்வீரிச் செயலொழிமி னூல்பயிலுந்தி
த்தாற் தீர்க்கி
லுண்டாகா திறங்கியெங்கு முள்ளதொரு பொருள்
தனை யுள்ள வாறே
கண்டோயுந் திறமடைவீர் கட்டொழியும விட்டொ
ளிமுன் கங்குல் போலே (கக)

இ - ன் மண்கேச் செயல்போல் - தவனையினது [தாவும்] தொ
ழில்போல, இந்தியம் - இந்திரியங்களை, விடயந்தொறும் - [எதிர்ப்
பட்ட] விஷயங்களிலெல்லாம், வீழ்த்தி - [தாவி] வீழும்படி விடுத்த,
வருந்தி மீட்டி - பின் மிகு முயற்சியாற் றிருப்பி, திண்டாடி உழல்
வீர் - [இச்செயலால் மனம்] கலங்கிச் சுழல்கின்றவர்களே, நூல்
பயிலுந் திறத்தால் - சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்யும்வலியால், இச்
செயல் ஒழியின் - [இந்திரியங்களை விடயங்களில் தாவி விழு
மாறு செலுத்துகின்ற] இததொழிலை விடுவான், [இந்திரியங்களிற்
செல்லவொட்டாது அடக்குங்கள்], தீர்க்கில் - அவ்வாறு செல்ல
வொட்டாது அடக்கு வீராயின், உண்டாகாது இலங்கி - நித்திய
மாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டு, ஒரு பொருள் எங்கும் உள்ளது -
ஒரு வஸ்துவானது எங்கும் வியாபகமாயிருக்கின்றது, அதனை உள்ள
வாறு கண்டு - அவ்வஸ்துவை இருந்த வண்ணம் தரிசித்து, ஓயும்

திமம் அடைவீர் - உபசாந்தத் தன்மையுடையவராவீர், [அதனாலே],
ஒளி முன் கங்குல்போல் - சூரியனுக்கெதிரே நிலலாத இருளைப்
போல, கட்டுவிட்டு ஒழியும் - [உம்மைப்பற்றிய சமுசார] பந்தஞ்
சேஷமறக கெடும். ஏ-று

பொ-ரை. தவளையினது தாவும் தொழில்போல இந்திரியங்
களை எதிர்ப்பட்ட விஷயங்களிலெல்லாம் தாவி விழும்படி விடுத்துப்
பின்பு மிகு முயற்சியாற்றிருப்பி இச்செயலால் மனங்கலங்கிச் சுழல்
கின்றவர்களே சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்யும் வலியால் இந்திரியங்களை
விடயங்களில் செல்லவொட்டா தடக்குங்கள். அவ்வாறு செல்ல
வொட்டாதடக்கு வீராயின் நித்தியமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டு ஒரு
வஸ்துவானது - என்கும் வியாபகமாயிருக்கின்றது அவ்வஸ்துவை
இருந்த வண்ணம் தரிசித்து உபசாந்தியுடையவராவீர், அதனால்
சூரியனுக்கெதிரே நிலலாத இருளைப்போல உம்மைப்பற்றிய சமு
சாரபந்தம் சேஷமறக்கெடும். ஏ-ம்

க-ரை. விடயங்களில் இந்திரியங்களைச் செல்லவொட்டா
தடக்கினால் ஞானம் எளிதிலடையப்படும். ஏ-ம் (கக)

[இதுவுமது]

கக. செல்லுமிடந் தொறுமெதிரா நாமம்வடி விரண்டினை
யுந் தீண்டி டாமன்
மெல்ல மெல்ல விந்தியமெவ் வளவுநிற்கு மந்நிலையை
விலகா துள்ளம்
புல்லுமஃதா லகண்டபரி பூரணமெய்ஞ் ஞானநிலை
பொலியு மஃதா
லல்லலெலா. மல்லனவா யத்தமியா விற்பநிலை யமை
யுந் தானே (கக)

இ-ன். செல்லும் இடந்தொறும் - [ஒருவனுக்குச்] சஞ்சரிக்
கும் இடங்களெங்கும், எதிர் ஆம் நாமம் வடிவு - நோர்படுகின்ற
பெயர் உருவம் என்னும், இரண்டனையும் - இரண்டையும், தீண்டி
டாமல் - பொருந்தாமல், மெல்ல மெல்ல - பையப்பைய, இந்தியம்
எவ்வளவு நிற்கும் - இந்திரியங்கள் எம்மாத்திரம் நிற்குமோ, அந்
நிலையை - அம்மாத்திரத்திற்கு [அசைவற்று] நிற்கும் தன்மையை,
உன்னம் விலகாது புலனும் - மனமானது நீங்காமற் பொருந்தும்,
அஃதால் - [மனத்தினது] அந்த நிச்சலத்தன்மையால், அதன்
பரிபூரண மெய்ஞ்ஞான நிலை பொலியும் - ஏகமாயும் பரிபூரணமா
யுமிருக்கின்ற பிரஹ்ம ஞானநிலை [நாஸ்தோறும்] வளரும், அஃ
தால் - அதன் வளர்ச்சியால், அல்லல் எலாம் அல்லனவாய் - சர்வ
துக்கங்களும் இல்லாதனவாய், அத்தமியா இன்பநிலை அமையும் -
அழியாத ஆனந்தமயமாகிய மோகும் பொருந்தும், ஏ-று

பொ-ரை ஒருவனுக்குச் சஞ்சரிக் கு மிடங்களெங்கும் நோர்படு
கின்ற நாமம் உருவம் என்னும் இரண்டனையும் பொருந்தாமல்
பையப்பைய இந்திரியங்கள் எம்மாத்திரம் நிற்குமோ அம்மாத்திரத்
திற்கு அசைவற்று நிற்குந் தன்மையை மனமானது நீங்காமற்
பொருந்தும் மனத்தினது அந்த நிச்சலத் தன்மையால் ஏகமாயும்
பரிபூரணமாயுமிருக்கின்ற பிரஹ்ம ஞானநிலை நாஸ்தோறும் வள
ரும் அதன் வளர்ச்சியால் சர்வ துக்கங்களுமில்லா தனவாய் அழி
யாத ஆனந்த மயமாகிய மோகும் பொருந்தும், ஏ-று,

க-ரை. இங்கிரிய நிக்கிரகத்தால் மனோநிக்கிரகமும், மனோநிக்
கிரகத்தால் ஞானமும் ஞானத்தால் மோகமும் உண்டாம் ஏ-ம[கள]

[இதுவுமது]

நஉ. ஒட்டிருப்ப தறியாம லூண்விருப்ப விருப்பால்
வொட்டிற் பட்டுக்

கட்டமுறு ககங்கண்டு மொலியாதி விருப்படைந்து
கருமவொட்டிற்

பட்டுழல்வி ரஃதொழிமி னரிதெனிலங் காதியயற்
பாநா மென்று

கட்டழிக்கு மறிவுதகங் குளித்து னுமினக்கருமங் கழி
யுமாதோ (கஅ)

இ-ள், ஊண்வீருப்ப இருப்பால் - [வேடனால் ஒட்டுப்பூசிய
கழிகளிலொட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற] உணவிடத்தாசை
யுடைமையால், ஒட்டு இருப்பது அறியாமல் - [அவ்வுணவு தம்
மைப்பற்றிக்கொள்ளும் வலியுடைய] ஒட்டின்கண்ணிருக்குந் தன்
மைபைத் தெரியாமல், அவ்வொட்டில்பட்டு - [அந்த இரையைத்
தின்னமுயன்று] அவ்வொட்டினுற் பற்றப்பட்டு, கட்டம் உறு -
[பிராண] ஆபத்தையடையும், ககம்கண்டும் - பறவைகளைப்
பார்த்திருந்தும், ஒழி ஆதி விருப்பு அடைந்து - [நாம் இவ்விஷய
ககங்களை அநுபவிக்கும் போக்தாவென்னும் புத் தியால்] சத்த முத
விய விஷயங்களை இச்சித்து, [அவற்றில் சுரோத்திராதி இந்திரியங்
களை விடுத்து], கரும ஒட்டில் - கருமாசங்கத்தால், [இத்தொழி
லுக்கு நாம் கர்த்தாவென்றுண்டாகும் கர்த்திருத்துவ அபிமானத்
தால்), பட்டு உழல்வீர் - பந்தப்பட்டு [பிறப்பிறப்புக்களிற்]. சுழல்
கின்றவர்களே, அஃது ஒழிமின் - இந்திரியங்களை விடயங்களிற்
செலுத்துகின்ற அத்தொழிலை ஒழியுங்கள், (இந்திரிய நிக்கிரகம்
பண்ணுங்கள்), அரிதுகளில் - [அடக்குதல்] அருமைபாயிருக்கு
மாயின், அங்கஆதி - [கன்ம காரணங்களாயுள்ள] தேக முதலாகிய
இந்தினுக்கும், அயல் - வேராகிய, பாம் நாம் என்று - அசங்க உதா
சை ஆன்மாவே நாமென்றுண்டாய், கட்டு அழிக்கும் - பந்தத்தை
நாசஞ்செய்வதாகிய, அறிவு உதகம் குளித்து உணுமின் - ஞான

தீர்த்தத்தில் முழுகிப் புசியுங்கள், அக்கருமம் கழியும் - அக்கருமபந்தம் ஒழிந்துவிடும். ஏ-று

பொ - னா. வேடனாள் ஒட்டுப்பூசிய கழிகளிலொட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற உணவினிடத்தாசை யுடைமையால் அவ்வுணவு தம்மைப் பற்றிக் கொள்ளும் வலியுடைய ஒட்டின் கணிசுக்குந் தன்மையைத் தெரியாமல் அந்த இரையைத் தின்ன முயன்று அவ்வொட்டினாற் பற்றப் பட்டுப் பிராணபத்தை யடையும் பறவைகளைப் பார்த்திருந்தும் நாம் இவ்விஷய சுகங்களை யறியவில்கும் போந்தா (புசிப்பவன்) என்னும் புத்தியால் சத்தமுதலாகிய விடயங்களை யிச்சித்து அவற்றில் சுரோத்திராதி இந்திரியங்களை விடுத்து கருமா சங்கத்தால் (இத்தொழிலுக்கு நாம் கர்த்தாவென்றுண்டாகும் கர்த்திசுத்தனை அபிமானத்தால்) பந்தப் பட்டுப் பிறப்பிற் ப்புக்களிற் சுழங்கின்ற ஈர்களே இந்திரியங்களை விடயங்களிற் செலுத்துகின்ற அத்தொழிலை ஒழியுங்கள் (இந்திரிய நிக்கிரகம் பண்ணுங்கள்) அஃது அருமையா யிருக்குமானால் கன்ம காரணங்களாயுள்ள தேக முதலாகிய இந்தினுக்கும் வேருகிய அசங்க உதாசீன ஆன்மாவே நாமென்றுண்டாய்ப் பந்தத்தை நாசஞ் செய்வதாகிய ஞான தீர்த்தத்தில் முழுகிப் புசியுங்கள். அக்கருமபந்தம் ஒழிந்து விடும். ஏ - று

தா - ம். கருமாசங்கமாவது கருமங்களினிடத்து இத்தொழிலுக்கு நான் கர்த்தாவென்றுண்டாகும் அபிமானமாம். அக் கர்த்திருத்துவ அபிமானம் தான் யாதெனின், சத்தாதி விஷயங்கள் எதிர்ப்பட்ட பொழுது ஞானேந்திரியங்களால் முறையே உளவாகா நின்ற கேட்டல், பரிசித்தல், காண்டல், உருசித்தல், மோத்தல்களாகிய அச்சுரோத்திராதி இந்திரியங்களின் தொழில்களை, நான் கேட்டேன், நான் பரிசித்தேன், நான் காண்டேன், நான் உருசித்தேன், நான் மோத்தேனென்று தன் [ஆன்மாவின்] தொழில்களாக அபிமானித்தலாம். இவ்

வபிமானத்தால் பந்தப் பட்டுப் பிறப்பிறப்புக்களிற் சுழல்கின்றவர்
களை என்பார் 'கரும வொட்டிற் பட்டுழல்வீர்' என்றும் அவ்விந்திரி
யங்களை வீடயத்திற் செல்ல வொட்டாமல் அடக்குதலே சிறந்ததென்
பார் 'அஃதொழிமின்' என்றும் அஃது 'முடியாதாயின் இக்கருமங்
கள் தேக முதலிய ஐந்தினாலும் உளவாவன, நான் இவ்வைந்தினுக்
கும் வேறுகிய அசங்க பரிபூரண சங்கிதானந்த கனமாயிருக்கின்றே
னென்று தன்னை வேறுகக்காணின் அக்கேட்டல் முதலிய தொழில்
களாற் பந்தமுனதாகா தென்பார் 'அரிதெனி லங்காதித்யயற்பாநா
மென்று, கட்டழிக்கு மறிவுதகங் குளித்துணு மின்னக்கருமங் கழியும்'
என்றுங் கூறினா. இதனை ஒட்டானது ஜலசம்பந்தமுடைய சரீ
ரத்தைப் பற்றாதது போல, அக்கேட்டலாதி கரும பந்தங்கள் ஞான
சம்பந்தமுடைய புருஷனைப் பற்றாதென்பதை இவ்வுபமானத்தா
லுய்த்துணர்ந்து கொள்க:

கன்ம காரணங்கள் ஐந்தாவன:— (க) தூலசரீரமும், (உ) கர்
தாவடிவ அதங்காரமும், (ங) ஞானகன்மேந்திரியங்கள் பத்தும்
மனம்புத்தி இரண்டும் ஆகியபன்னிரண்டு காரணங்களும், (ச) சேஷ
டைவடிவ பிராணாதி வாயுக்களும், (இ) இந்நான்கிற்கும் முறையே
அறுக்கிரகம். பண்ணுகின்ற (க) பிருதிவியும், (உ) உருத்திரனும்
(ங) தக்து, வாயு, சூரியன், வருணன் அசுவினி, அக்கினி 'இந்நான்
உபேந்திரன். மித்திரன், பிரஜாபதி, சந்திரன், பிருகஸ்பதி, ஆகிய
பன்னிருவரும், (ச) பிராணனுக்குச் சத்தியோஜாதன். அபானனுக்கு
வாமதேவன்; வியானனுக்கு அகோரன், உதானனுக்குத்தத் புரு
ஷன், சமானனுக்கு சசானன் என்னுந் தேவதைகளும் ஆமென்க.

இதற்குப் பிரமாணம்-பகவற்கீதை

"இருப்பிடமாமுடம் பியற்று மாருயிர், கருத்தினை முதலிய காரணங்
காற்றினால், வீருப்பொடு வருந்தொழிலிவற்றின் மேலரு, னருத்த
மாந்தெய்வமொன்னூக வைந்தரோ" என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

க-ணா. இந்திரியங்களை விடயங்களிற் செல்லவொட்டா
தடக்கவேண்டும். முடியாதாயின் அவ்விந்திரியங்களுக்குத் தான்
வேறுதல் வேண்டும். ஏ-ம் (கஅ)

[ந. ந. வீடல்]

[வேண்பா]

நந. இச்சையொழி வால்விடயத் தின்புவர்ப்பே நேரு
மஃதாற்

பொய்ச்சலனம் போகுமது போகவே—சொச்சொரு
பந்

தோன்றாமற் றேன்றுஞ் சுகமயமா யஃதன்றோ
தான்றனாய் நிற்குந் தலம் (கக)

இ'ள். இன்பு விடயத்து [உம்] - [முற்காலத்து] இன்பமா
கக் காணப்பட்ட விடயத்தின் கண்ணும், இச்சை ஒழிவால் -
வைராக்கிய பலத்தால், உவர்ப்பே நேரம் - [யின் அடையப்படி
னும் வாந்தியிற்போல] வெறுப்பே யுளதாம், அஃதால் - அந்த
வைராக்கியத்தின் பலமாகிய உபாதினால், பொய்ச்சலனம் - பொய்
யாகிய மனத்தின் அசைவு அறும், அதுபோகவே - அம்மனத்தின்
அசை வறவே, சொச் சொருப ம் - தனது உண்மை வடிவம் (ஆகிய
பிரஹ்மம்), சுகமயமாய் - பேரின்பமயமாய், தோன்றாமல் தோன்
றும் - தனக்கந்நியமாகத் தோன்றாமல் தானாகத் தோன்றும், அஃது
அன்றோ - அஃதல்லவா, தான் தானாய் நிற்குந்தலம் - ஆன்மாவே
பிரஹ்மமாய் நிற்குந்தானமாம். ஏ-று

பொ-ணா. முற்காலத்து இன்பமாகத் தேவந்நிய விடயத்
தின் கண்ணும் வைராக்கிய பலத்தால் மீள அடையப்படினும் வாந்
தியிற்போல வெறுப்பே யுளதாம் அந்த வைராக்கியத்தின் பல
மாகிய உபாதினால் பொய்யாகிய மனத்தின் சலனம் அறும். அம்

மனத்தின் அசைவறவே தனது உண்மை வடிவமாகிய பிரஹ்மம் பேரின்ப மயமாய்த்தனக்கந்நிபமாகத் தோன்றாமல் தானாகவே தோன்றும். அஃதல்லவா ஆன்மாவே பிரஹ்மமாய் நிற்குந்தான் மாம். ஏ-று.

விடயத்தும் என்பதின் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது.

க-ரை. உபாதியுண்டானால் பிரஹ்மான்மஜக்கிய நிலை சித்திக்கும். ஏ-ம். (கக)

[க. ச. சகித்தல்]

கச. உட்டணம் தட்பாதியுறுகண் பொறுப்பவனே *

இட்டமுறு மெய்ப்பொருளை யெய்துமமர்—கிட்டி

யெறிவேல் புறம்வாங்கா வேணுடையா னின்ப *

முறலொழி யாவாறுபோ லும் (உ0)

இ-ள். உட்டணம் தட்ப ஆதி - வெப்பம் குளிர் முதலிய இருமைத்தருமங்களினால், உறுகண் பொறுப்பவனே - [சிரவண திகட்குத் தடையாயுண்டாகின்ற] துக்கங்களைச் சகிப்பவனே, இட்டம் உறும் மெய்ப்பொருளை எய்தும் - விரும்புகின்ற! உண்மை வஸ்துவை அடைவான், அமர்கிட்டி - போர்க்கனத்தின்கட் சென்று, ஏறிவேல்புறம் வாங்கா - [பகைவனால்] ஏறியப்பட்ட வேலாயுதத்தை முதுகின்கண் வாங்காது [எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்கின்ற,] ஏணுடையான். [மிருந்த] வலிமையையுடைய [மகாயுத்த வீரனான] வன், தின்பம் உறல் - [தான் விரும்பிய] சுகம் பெறுதலை, ஒழியா ஆறுபோலும் - நீங்காத தன்மை ஓக்கும். ஏ-று.

பொ-ரை. வெப்பங் குளிர் முதலிய இருமைத்தருமங்களினால் சிரவண திகட்குத் தடையாயுண்டாகின்ற துக்கங்களைச் சகிப்பவனே விரும்புகின்ற உண்மை வஸ்துவை அடைவான். போர்க்

கனத்தின்கட் சென்று பகைவனாலெறியப்பட்ட வேலாயுதத்தை முதுகின்கண் வாங்காது எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்கின்ற மிகுந்த ஊர்வலமையுடைய மகாயுத்த வீரனானவன் விரும்பிய சுகம் பெறுதலை நீங்காத தன்மையொக்கும். எ-று.

பகைவனுடைய ஆயுதங்கட்கஞ்சாது அவனோடு யுத்தஞ்செய்ய வன் பகைவனை வெல்லுதல் அல்லது அவனால் தன்னுயிர் விடுதல் ஆகிய இருவகையாலும் முறையே இவ்வுலகவின்பம் அல்லது மேலுலகவின்பங்களை யடைதல் எங்ஙனந்தவருதோ அங்ஙனங்குளிர் வெப்ப முதலியவற்றால் வரும் துக்கங்களைச் சகித்தாக் கொண்டு ஞானசிரியரிடஞ் சிவனாதிதனைத் தளர்வின்றிச் செய்பவன் வைராக்கியம் அல்லது ஞானம் ஆகிய இருவகையாலும் முறையே பிரஹ்ம லோகவின்பத்தை அல்லது மோக வின்பத்தையடைதல் தவருதென்பது கண்டுகொள்க.

க-ரை. சீதோஷ்ணாதிதனாலுண்டாகின்ற துக்கங்களைச் சகிப்பவன் உண்மை வஸ்துவை அடைவான். எ-ம். உய

[க. கு. சமாதானம்]

௩௩. எப்பொழுது மெவ்விடத்து மெப்பொருளுங் காணாது மெய்ப்பொருளே கண்டார் வினையண்டார்—பொய்ப் பிலதா

மின்புருவா வார்க ளிறப்பும் பிறப்புமெனுந் *
துன்பிலராய் வேதத் துணிவு உய

இ-ன் எப்பொழுதும் - எந்தவேளையிலும், எவ்விடத்தும் - எந்தவிடத்திலும், எப்பொருளும் - [நாம ரூபமயமாகிய] எந்தப்பொருளையும், காணாது - [கற்பிதமென்னும் நிச்சயத்தாற் பொருளாக] நோக்காமல் விடுத்து (அவற்றின் உயர்வு தாழ்வு சுத்தா சுத்தங்களை நோக்காமல்), மெய்ப்பொருளே கண்டார் - [அவற்றின்கண்] அவற்

திற்கதிட்டானமாயுள்ள உண்மைப் பொருளாகிய தம்மையே தரிசித்தவர்கள், வினை அண்டார் - நல்வினை தீவினைகளாற் கட்டுப்படார் [அதனால்], இறப்பு பிறப்பு எனும் துன்ப இலாய்-சுனை மாணமென்னும் துக்கமில்லாதவர்களாய், பொய்ப்பு இலது ஆம் - உண்மையாகிய, இன்பு உருவாவார்கள் - ஆனந்த சொரூபமாவார்கள், வேதத்துணிவு - [இது] வேத சமமதமாம். ஏ-று.

பொ-ணா, எந்த வேளையிலும் எந்தவிடத்திலும் நாமரூப மயமாகிய எந்தப்பொருளையும் கற்பிதமென்னும் நிச்சயத்தாற்பொருளாக நோக்காமல் விடுத்து அவற்றின்கண் அவற்றிற் கதிட்டானமாயுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய தம்மையே தரிசித்தவர்கள் நல்வினை தீவினைகளாற் கட்டுப்படார். அக்காரணத்தாற் சுனைமாணமென்னுந் துக்கமில்லாதவர்களாய் உண்மையாகிய ஆனந்த சொரூபமாவார்கள் இது வேதசம்மதமாம்- ஏ. று.

க - னா. எக்கால தேசங்களிலும் உண்மை வஸ்துவைக் கண்டவர்கள் முத்தராவர். ஏ - ம்! (உக)

[இதுவு மது]

[விருத்தம்]

நக. பொல்லா மனத்தி னொழிவுமிது பொருந்தும் விடய
வொழிவுமிவை *

பெல்லா நாமென்ற திதிடமா யிறகு முணர்வா
லுளவாகுங் *

கல்லா ரொனினு மிந்தநெறி கைவந் தவரே முக்திநிலை*
வல்லா ரல்லா ரெவ்விதத்து மருவிப் பிறவி யுழவ
வரே உஉ

இ-ள். பொல்லாமனத்தின் ஒழிவும் * கொடிய மனத்தினு
டைய உருவநாசமும், இதுபொருந்தும் - இம்மனத்தால் [இந்திரி

யங்களின் வாயிலாகப்புறம் போந்து] அடையப்படுகின்ற, விடய ஒழிவும் - விஷயங்களினுடைய நாசமும், இவை எல்லாம் - [பிரஹ்மத்திற்கற்பிதமாகிய] இப்பிரபஞ்சமனைத்தும், நாம் [எ] என்று - [கற்பித வஸ்து அதிஷ்டான வடிவேயாமென்னும் நியாயத்தால் பிரஹ்மமாகிய] நமது அகண்டபரிபூரண சொரூபமேயன்றி அந்நிய மில்லை யென்று, அதிதிடமாய் - மிக்க உறுதியாய், இறகும் - அமுந்தியிருக்கும், உணர்வால் உளவாகும் - அறிவால் உண்டாகும், கல்லார் எனினும் - கல்விகற்காத வரானாலும், இந்தநெறினை வந்த வர் - இந்த ஞானப்பிராசமுடையவர், முத்திரிலை வல்லார் - மோக்ஷ நிலையை [அடையும்] சமர்த்தராவர், அல்லார் - மற்றவர், எவ்விதத்தும் - எந்தவிதத்தானும் பிறவி மருவிஉழலுவா பிறப் பிறப்புக்களையடைந்து சுழலுவார் ஏ-று

பொ-ரை. கொடிய மனத்தினுடைய உருவநாசமும் இம்மனத தால் இந்திரியங்களின் வழியாகப் புறத்திற் சென்றடையப் படுகி ன்ற விஷயங்களினுடைய நாசமும் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகிய இப்பிரபஞ்சமனைத்தும் கற்பிதவஸ்து அதிஷ்டான வடிவமே யாம் என்னும் நியாயத்தாற் பிரஹ்மமாகிய நமது அகண்ட பரிபூரண சொரூபமேயன்றி அந்நியமில்லை யென்று மிக்க உறுதியாய் அமுந்தி யிருக்கும் அறிவினாலே யுண்டாகும். கல்விகற்காதவரானாலும் இந்த ஞானப்பிராசமுடையவர் மோக்ஷநிலையையடையுஞ் சமர்த்தராவார் மற்றவர் எந்த விதத்தானும் பிறப்பிறப்புக் களையடைந்து சுழலு வார். ஏ-று.

நாமே என்பதின் தேற்றே காரம் விகாரத்தாற் றேக்கது,

க-ரை. பிரபஞ்ச மெல்லாம் பிரஹ்மமாகிய நமது சொரூபமே என்னுந்திட ஞானமுடையவர் மோக்ஷமடைவர். ஏ-ம். [உஉ

[இதுவுமது]

[வேண்பா]

உள. உண்ணாடு வாரிடத்தெம் முத்தமமுத் தானந்த *
விண்ணாடு மவ்வவரின் வேறின்றிப்—பெண்ணாதி *
யிச்சையி னார்கண்ணே யியைந்தியையா:போலொளிக்கு
மச்சோவீ தார்செய்கை யே. [உரு]

இ-ள். உள் - [தமது] புத்தியால், நாடுவார் இடத்து - [நான்
யார். பிரஹ்மமென்பது யாது, பிரபஞ்சமென்பது யாது, என்று]
விசாரணை செய்கின்றவை ராக்கியமுடைய முமுக்ஷுக்களிடத்து,
அவ்வவரின் வேறு இன்றி - அவரவரின் அந்நியமாகாமல், எம்உத்
தம - எங்களுடைய மேலாகிய, முத்தானந்த வின் - முத்தானந்த
[மென்னும் பெயரால் விளங்குகின்ற] சிதாகாயமானது, ஆடும் -
அவரவர் சொருபமாகவே கலந்து விளங்கும், பெண்ணாதி - மனைவி
முதலிய விடயங்களில், இச்சையிநார் கண்ணே - ஆசையுடைய வரி
டத்தே, இயைந்து இயையாபோல் - கலந்து நின்றுங் கலவாதது
போல, ஒளிக்கும் - மறைந்து கொள்ளும், அச்சோ - ஐயோ, ஈது
ஆர் செய்கை - இஃது யாவருடைய செயல், எ-று.

பொ ணா. தமது புத்தியால் நான்யார். பிரஹ்மமென்பதுநாது
பிரபஞ்சமென்பது யாது, என்று விசாரணை செய்கின்ற வையாக்கி
யமுடைய முமுக்ஷுக்களிடத்தில் அவரவரின் அந்நியமாகாமல் எங்
களுடைய மேலாகிய முத்தானந்த மென்னும் பெயரால் விளங்கு
கின்ற சிதாகாயமானது அவரவர் சொருபமாகமே கலந்து விளங்கும்
மனைவிமுதலிய விடயங்களில் ஆசையுடைய வரிடத்தே கலந்து நிந்
றுங்கலவாதது போல் ஒளித்துக்கொள்ளும் ஐயோ இஃது யாவரு
டைய செயல். எ-று.

முத்தானந்தவின் முமுகூக்களிட்டுத்துக் கலந்தும் இச்சையு
டைய வரிட்டுத்து மறைந்தும் நிற்குமென்று செய்யுணைக்காற் கூறினா
• றோனும் முத்தானந்த வின்னை முமுகூக்களுடைய புத்தி கலந்து
நிற்கும். விடயவிச்சையுடையவர் புத்தி மறந்து சுழலுமென்பது
கருத்தாகக்கொள்க.

கலந்துக் கலவாதது போல் ஒளித்துக் கொள்ளுதல் விடய
விச்சையால் அவ்விடயங்களையே சிந்தித்துச் சுழன்று அதனால் மெ
ய்ப் பொருளை மறத்தலாகிய இவ்வறிவிலிகளின் ரொழிலேயன்றி
நிஷ்கிரியமாகிய அவ்வஸ்துவின் தொழில் அன்றென்பார் “இஃதி
யார் செய்கை” என்றார், அச்சோ வென்றது இங்ஙனம் மெய்ப்
பொருளை மறந்து பிறவித்துன் பத்தில் வருந்துகின்றனோ என்று
அவரிடத்துண்டாகிய இரக்கக் குறிப்பு.

க-னா, முத்தானந்த வின்னானது முமுகூக் களிட்டுத்தில் ஐக்
கியமாகியும் விடயவிச்சையுடைய வரிட்டுத்தில் மறைந்து நிற்கும்
எ—ம். [௨௩]

(இதுவுமது)

௩௩. எங்கு பாமொன் றிலகுமஃதே பார்ப்பவர்க்குக்

கங்குலெல்லில் லாத கதியுதிக்கு—மங்கதனா *

னீக்கமிலா வானந்த கேருமது வேமுத்தி *

பாக்கியமே யாமென்பரே

[௨௪]

இ-ள, எங்கும் = எல்லாவிடங்களிலும், பாம ஒன்று இலகும்—
சச்சிதானந்த பரிபூரணமாகிய ஒருவஸ்து வானது பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கும், அஃதேபார்ப்பவர்க்கு = அச்சொருபத்தையே [அ
கமும்புறமுமாகிய எல்லாவிடங்களிலும்] தரிசிப்பவர்களுக்கு, கங்
குல் எல் இல்லாத = கேவல சகலங்களற்ற, கதி உதிக்கும் = பிரஹ்

மானுபூதியுண்டாகும், அங்கு - அவ்வனுபூதியுண்டாயவிடத்து, அதனால் - அவ்வனுபூதியினாலே, நீக்கம் இலா ஆனந்தம் நேரும் - விட்டு தியாத பிரஹ்மானந்தஞ்சித்திக்கும், அதுவே - அப்பிரஹ்மானந்தசித்தியே, முத்திப்பாககியம் ஆம் - மோக்ஷலாபமாகும், என்பர் - என்று கூறுவர் பெரியோர். எ-று.

பொ-ரை எல்லாவிடங்களிலும் சச்சிதானந்த பரிபூரணமாகிய ஒரு வஸ்துவானது பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் அச்சொருபத்தையே அகமும் புறமுமாகிய எல்லாவிடங்களிலுந்தரிசிப்பவர்களுக்குக் கேவல சகலங்களற்ற பிரஹ்மானுபூதியுண்டாகும். அவ்வனுபூதியுண்டாய விடத்து அவ்வனுபூதியினாலே விட்டு தியாத பிரஹ்மானந்தஞ் சித்திக்கும். அப்பிரஹ்மானந்த சித்தியே மோக்ஷலாப மாகுமென்று கூறுவர் பெரியோர். எ-று.

நண்டுமோக்ஷமென்பது விதேக முத்தியை.

க-ரை எல்லா விடங்களிலு முண்மை வஸ்துவைத்தரிசித்தவர்கள் பிரஹ்மானுபூதியையும் அதினாலே மோக்ஷலாபத்தையுமடைவார எ-ம (உச)

[ந. சு. சிரத்தை]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

நடிக. கண்ணுஞ் செவியுந் தளநமு நேதண் கருணையுந் *
நண்ணுங் குருபரன் றுணு லடைந்துநல் லீசனென*
வெண்ணி மொழிவழி நின்றுகுற் றேவ வியற்றினன்
ரே

வெண்ணுந்த நெண்ண நிறைவேறு மின்புற் றிருப்
பதற்கே(உடு)

இ-ள். கண்ணுஞ்செவியும் - சக்ஷ - இந்திரியமுஞ் சுரோத்திர இந்திரியமும் ஆகிய இரண்டும், தளரும்முனே - [தங்களுக்குரிய

விடயங்களாகிய உருவத்தையுஞ் சத்தத்தையும் அறியுந்தெளிவுத் தன்மை] குறையுமுன்னமே (இளமைக் காலத்திலேயே), தண் கருணை உருநண்ணும் - தண்ணிய கருணை வடிவங்கொண்ட, குரு பான் - மேலாகிய ஞானாசிரியருடைய, தான் நூல் அடைந்து - திரு வடிகளையும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தையும் தமக்குப் புகவிடமாக நம்பிச் சேர்ந்து, நல் ஈசன் என எண்ணி - [அவரை] இன்பத்தைக் கொடுக்க வல்லபரமே ஸ்வாமூர்த்தியே எனவும் [சாஸ்திரத்தை அவராலாக்கிய வேதமே யெனவும்] நிச்சயித்து, மொழிவழி நின்று - குருவுஞ் சாஸ்திரமும் கூறிய நெறியிலொழுகி, குற்றேவல் - [அவ் வீரண்டிடத்தும்] திருவடித்தொண்டு, இயற்றின் அன்றோ - செய் தாலல்லவா, இன்பு உற்று இருப்பதற்கு - [ஒருவன்] பிரஹ்மா னந்தத்தை யடைந்திருத்தற்கு, எண்ணும் தன் எண்ணம் - நினைக் கின்ற தனது நினைப்பானது, நிறைவேறும் - பூரணமாகும். எ-று.

பொ-ரை. சகஷு இந்திரியமும் சுரோத்திர இந்திரியமும் ஆகிய இரண்டும் தங்களுக்குரிய விடயங்களாகிய உருவத்தையுஞ் சத்தத்தையும் அறியுந்தெளிவுத்தன்மை குறையுமுன்னமே (இள மைக் காலத்திலேயே) தண்ணிய கருணை வடிவங்கொண்ட மேலா கிய ஞானாசிரியருடைய திருவடிகளையும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தை யும் தமக்குப் புகவிடமாக நம்பிச்சேர்ந்து அவரை இன்பத்தைக் கொடுக்கத்தக்க பரமேஸ்வர மூர்த்தி யெனவும், சாஸ்திரத்தை அவராலாக்கிய வேதமே யெனவும் நிச்சயித்து அக்குருவுஞ் சாஸ்திர மும் கூறிய நெறியிலொழுகி அவ்விரண்டிடத்தும் திருவடித் தொண்டு செய்தாலல்லவா ஒருவன் பிரஹ்மானந்தத்தை யடைந் திருத்தற்கு நினைக்கின்ற தனது நினைப்புப் பூரணமாகும். எ-று.

க-ரை. பிரஹ்மானந்தமடைய விரும்பினவன் குருசாஸ்திரங் களை நம்பி வழிபட்டுடொழுக வேண்டும். எ-று. (உரு)

(ச. முமுகூத்துவம்)

[வேண்பா]

சு0. வெய்யிற் புழுவலையின் மீண்டோடு மாணெனமுப்
பையுட் பொருமலில்லப் பற்றுமுற்றும்—வெய்தின்
விடுத்தின்ப நல்குமொரு மெய்க்குருவைத் தேடி
யடுத்திடுதன் முத்திவிருப் பாம் (உசு)

இ-ள். வெய்யிற்புழு [என] - வெய்யிலில் [அகப்பட்டு வெப்
பஞ் சகிக்கமுடியாமல் அவ்வெய்யிலினின்றும் நீங்கி நிழலையடைய
முயற்சிக்கின்ற] புழுவைப் போலவும், வலையின் மீண்டு ஓடும் -
[வேடனாற்கட்டப்பட்ட வலையிலகப்பட்டுத் தெய்வகதியால் அவ்]
வலையை அறுத்துக்கொண்டு அதினின்றும் வெளிப்பட்டு ஓடுகின்ற,
மான் என - மாணப்போலவும், முப்பையுள் பொருமல் - அத்தி
யாத்துமம், அதி தெய்வம், அதி பூதம் என்னும் மூவகைத் துக்கங்
களையுஞ் சகிக்கமாட்டாமல், இல்லப்பற்று முற்றும் - மாணவி மக்
கன் முதலியோரிடத்துள்ள ஆசைகளனைத்தையும், வெய்தின்
விடுத்து - அதிசேக்கிசத்தில் வெறுத்துவிட்டு, இன்பம் நல்கும் -
மோகூநாநந்தத்தைத் தருகின்ற, ஒருமெய்க்குருவை - ஒப்பற்றஞா
சிரியரை, தேடி அடுத்திடுதல் - தேடிச் சாணடைதல், முத்தி
விருப்பு ஆம் - மோகூ விச்சையாம். எ-று.

பொ-ணா. வெய்யிலிலகப்பட்டு வெப்பஞ்சகிக்க முடியாமல்
அவ்வெய்யிலினின்றும் நீங்கி நிழலையடைய முயற்சிக்கின்ற புழுவைப்
போலவும், வேடனாற் கட்டப்பட்ட வலையிலகப்பட்டுத் தெய்வகதி
யால் அவ்வலையை அறுத்துக்கொண்டு அதினின்றும் வெளிப்படும்
ஓடுகின்ற மாணப்போலவும் அத்தியாத்துமம், அதி தெய்வம், அதி
பூதம் என்னும் மூவகைத் துக்கங்களையும் சகிக்கமாட்டாமல்

மனைவி மக்கள் முதலியோர்களிடத்துள்ள ஆசைகளனைத்தையும்
அதி சீக்கிரத்தில் வெறுத்துவிட்டு மோக்ஷானந்தத்தைக் கொடுக்
கின்ற ஒப்பற்ற ஞானசிரியனாத் தேடிச் சாண்டைதல் மோக்ஷ
விச்சையாம். எ-று.

க-னா குடும்பப்பற்றுக்களை யொழித்துக் குருவைச் சாண்
டைதல் மோக்ஷ விருப்பாகும். எ-ம். (உசு)

[சிரவணம்]

[விருத்தம்]

சுக. தத்துவ மசிமுன் பதங்கள்சீ வேச சக்கியார்த் தங்க
ளப் பேத *

சித்திரீக் சுவதற் கியையிலக் கணையே தீர்ந்தபின் மல
மில்லு டத்த *

சுத்தமாம் பிரஹ்ம வைக்கிய மிவையாஞ் சுருதியாய்
வருளுடைப் பிரஹ்ம

வித்தினம் புயச்செஞ்சீரடி முறையின் மேவினோன்
றன்வினா வுவவே (உஎ)

இ-ள். சுருதி ஆய்வு அருள் உடை - வேதாந்த சாஸ்திர
ஆராய்ச்சியும் பெருங்கருணையு முடைய, பிரஹ்மவித்தின் - பிரஹ்ம
வித்தாகிய ஞானியினது, அம்புயச்செஞ்சீரடி - தாமரை மலர்
போலச் சிவந்த திருவடிகளில், முறையின் மேவினோன் - விதிப்படி
[பூசனை முதலிய வற்றைச்செய்து அவரைச்] சாணாகவடைந்தவன்,
வினாவ - அவரிடத்திற் கேட்பவை யாவையெனின், சீவசர் -
[நான்கு மகாவாக்கியங்களிலும்] ஜீவேசாகுக் குறித்தாயுள்ள
ததுதவம் அசிமுன்பதங்கள் - தவம் தத்தவி பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்
மம் அகம்பிரஹ்மாஸ்மி அயமாத்மமாப் பிரஹ்மம் என்னும் பதங்
களின் [வகையும்], சக்கியார்தங்கள் - [அப்பதங்களுக்குச் சொல்லப்

பட்ட] வாச்சியார்த்தங்களும், அப்பேதசித்தி நீக்குவதற்கு - வாச்சியர் கணாகிய அச்சீவஸ்வரர்களுக்குண்டாகிய பேதங்களைப் போக்கு வதற்கு. இயை இலக்கணை - பொருத்தமான இலக்கணையும், தீர்ந்த பின் - [அவ்விலக்கணையால் சீவேஸ்வரர்க்குள்ள] பேதம் நீங்கின பின்பு, மலம்இல் கூடத்த - அவித்தியோபாதி நீங்கிய கூடஸ்த னுக்கும், சுத்தம்ஆம் பிரஹ்ம ஐக்கியம் - மாயோபாதி நீங்கிய சுத்த சைதன்ய சொரூபமாகிய பிரஹ்மத்திற்குமுள்ள ஏகத்துவமும், இவை ஆம் - [ஆகிய] இவைகளாம் [என்று கூறுவர் அறிந்தோர்].
எ-று

பொ-னா. வேதாந்த சாஸ்திராராய்ச்சியும் பெருங்கருணையு முடைய பிரஹ்ம வித்தாகிய ஞானியினது தாமரை மலர் போலச் சிவந்த திருவடிகளில் விதிப்படி பூசனை முதலியவற்றைச் செய்து அவரைச் சாணாகவடைந்தவன் அவரிடத்திற் கேட்பவை யாவை யெனின் நான்கு மஹா வாக்கியங்களிலும் ஜீவேஸ்வரருக் குரித் தாயுள்ள துவம் தத்தவி பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் அகம்பிரஹ்மாஸ் மிஅயமாத்து மாப்பிரஹ்மம் என்னும் பதங்களின் வகையும் அப்பதங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட வாச்சியார்த்தங்களும் வாச்சி யர்களாகிய அச்சீவேஸ்வரருக் குண்டாகிய பேதங்களைப்போக்கு வதற்குப் பொருத்தமான இலக்கணையும் அவ்விலக்கணையால் ஜீவேஸ்வரருக்குள்ள பேதம் நீங்கியபின்பு அவித்தியோ பாதி நீங்கிய கூடஸ்தனுக்கும்மாயோ பாதி நீங்கிய சுத்தசை தன்னிய சொரூபமாகிய பிரஹ்மத்திற்குமுள்ள ஏகத்துவமுமாகியஇவை களா மென்று கூறுவர் அறிந்தோர், எ-று.

இருக்கு எகர்சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களி லும் முறையே பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம், அகம் பிரஹ்ம அஸ்மி தது துவம் (துவம்தது) அவி, அயமாத்துமா பிரஹ்மம் என நான்கு

மஹா வாக்கியங்கள் உண்டு அவற்றுள் முதல் வாக்கியத்தில் பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் என இரண்டு பதங்களும் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் அகம் பிரஹ்மம் அஸ்மி என மூன்று பதங்களும் மூன்றாவது வாக்கியத்தில் துவம்தது அவி என மூன்று பதங்களும் நான்காவது வாக்கியத்தில் அயமாத்துமா பிரஹ்மம் என இரண்டு பதங்களும் உள்ளன இவையே அப்பதங்களின் வகையாம் அந்நான்கு வாக்கியங்களிலும் முதலிலுள்ள பிரஞ்ஞானம் அகம் துவம் அயமாத்துமா என்னும் நான்கு பதங்களும் ஜீவவாசகங்களாம் அவ்வாக்கியங்களில் இரண்டாவது தாயுள்ள அஸ்மி அவி என்னும் பதங்களும் ஈசுவாசகங்களாம் அவ்வாக்கியங்களுள் இரண்டாவது வாக்கியத்திலும் மூன்றாவது வாக்கியத்திலும் மூன்றாவதுதாயுள்ள அஸ்மி அவி என்னும் இரண்டு பதங்களும் ஜீவேசுரநுடைய ஐக்கிய வாசகங்களாம் இனி அச்சீவேசுரநுடைய பேதம் யாவையெனின் அவர்களுடைய சொரூபந் தெரிந்தாலல்லது அவர்களுக்குள்ள பேதந் தெரியாதாதலால் அவர்களுடைய சொரூபம் சுருக்கமாக வருணிக்கப்படுகின்றது,

ஜீவ சொரூபவருவணனை

வியட்டி (ஒவ்வொரு) தூலகுக்கும் காரண சரீரங்களோடு (அஞ்ஞானத்தோடு) கூடிய சைதன்னியம் ஜீவனென்று சொல்லப்படும் இச்சீவனுக்கு உபாதிதாகிய அஞ்ஞானத்தின் தர்மங்களாகிய அற்பஞ்ஞத்துவம் அற்ப சக்தித்துவம் பரிச்சின்னத்துவம் பரதந்திரத்துவம் முதலிய குணங்கள் உண்டு இப்படிப்பட்ட குணங்களோடு கூடியவன் ஜீவன் இவனே மேற்கூறிய நான்கு மஹா வாக்கியங்களின் முதலிலுள்ள நான்கு பதங்களுக்கும் வாச்சியார்த்தம் இக்குணங்களின் சம்பந்தமில்லாத கூடஸ்த ஆத்துமாவே இவையார்த்தம்.

ஈஸ்வர சொருபவருணனை

சமட்டி (சர்வ) தூலகுக்கும் காரண சரீரங்களோடு (மாயை யோடு) கூடியனாக தன்னியம் ஈஸ்வரனென்று சொல்லப்படும் இவ் வீசுரனுக்கு உபாதியாயுள்ள மாயையின் தர்மங்களாகிய சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வசத்தித்துவம் அபரிசின்னத்துவம் சுதந்திரத்துவ முதலிய குணங்களுண்டு இப்படிப்பட்ட குணங்களோடுகூடிய ஈசுரனே நான்கு மஹா வாக்கியங்களிலும் இரண்டாவதாயுள்ள நான்கு பதங்களுக்கும் வாச்சியார்த்தம் இக்குணங்களின் சம்பந்தமில்லாத சுத்தப் பிரஹ்மம் இலக்கியார்த்தம்.

ஜீவேசுரரிட த்துள்ள அற்பஞ்ஞத்துவ சர்வஞ்ஞத்துவங்கள் அற்ப சத்தித்துவ சர்வசத்தித்துவங்கள் பரிச்சின்னத்துவ அபரிச்சின்னத்துவங்கள் பாதந்திரத்துவ சுதந்திரத்துவங்கள் தம்முள் விரோதிகளாயிருத்தல்போல மேலும் பல விரோத தர்மங்களுள்ளன அவற்றையெல்லாமறிய விருப்பமுளதாயின் விசாரசாகரமுதலிய விரிந்தநூல்களுட் கண்டு கொள்க இவை ஜீவேசுரருக்குள்ள பதங்களாம் இப்பேர்ப்பட்ட விரோததர்மமுடைய ஜீவேசுரருக்கே மஹா வாக்கியங்களின் மூன்றுவதாயுள்ள அஸ்மி அஸி என்னும் இரண்டு பதங்களும் இக்கியங் கூறுகின்றன சுருதிகள் அசத்தியங் கூறமாட்டா ஆதலால் அர்த்த விரோதந்தோன்றுகின்ற இடங்களில் இலக்கணையினால் பொருள் கொள்ளவேண்டும் அவ்விலக்கணை யாதெனின் சத்தியின் ஞானமில்லாதவர்க்கு இலக்கணையின் ஞானம் உண்டாகமாட்டான் ஆதலால் சத்தியின் இலக்கணம் முதலிற் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது.

சத்த (பத)த்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தம் விருத்தியெனப்படும் அந்த விருத்தி சத்தி இலக்கண விருத்தி என்னும் பேதத்தால் இரண்டு வகையாம் அவற்றுள் சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சாக்ஷாத் (நேரோயுள்ள) சம்பந்தம் சத்தி விருத்தியென்

ஹம் சொல்லப்படும் இச் சத்தி வீருத்தியினாலறியப்படும் பொருள் சத்தத்தின் வாச்சியார்த்தமென்றும் சக்கியார்த்தமென்றும் முக்கியார்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இனி இலக்கண விருத்தியாவது யாதெனின் சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள பரம்பரா சம்பந்தம் இலக்கண விருத்தியாம் அதாவது சத்தத்திற்குச் சக்கியார்த்தத்தோடு நேரோ சம்பந்தமுண்டு அச்சக்கியார்த்தத்திற்கு எந்த அந்நிய வஸ்துவோடு நேரோ சம்பந்தமுளதோ அந்த வஸ்துவீனிடத்தில் மேற்கூறிய சத்தத்திற்குப் பரம்பரா சம்பந்தம் (சக்கியார்த்தவாயிலாகச் சம்பந்தம்) உண்டு இந்தப் பரம்பரா சம்பந்தத்தினை இலக்கண விருத்தியென்றும் இப்பரம்பரா சம்பந்தமுடைய வஸ்துவை இலக்கியார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

இவ்விலக்கணை விட்ட விலக்கணை விடாத விலக்கணை விட்டு விடாத விலக்கணை யென முன்று வகைப்படும் அற்றுள் விட்டுவிடாத விலக்கணையே மஹா வாக்கியத்திலுபயோகியானபடியால் ஏனைய இரண்டு இலக்கணங்களையும் விரிவஞ்சி வீசித்து இவ்வோரிலக்கணையின் சொரூபமும் திருட்டாந்தமு மாத்திரம் இங்கே கூறப்படுகின்றது வீட்டுவிடாத விலக்கணையின் சொரூபமாவது வாச்சியார்த்தங்களிலுள்ள விரோதமாகிய ஒரு பாகத்தை விட்டு விரோதமில்லாத மற்றப்பாகத்தைக் கொள்ளுதலாம் திருஷ்டாந்தமாவது திருநெல்வேலியிலிருந்து யாத்திரையாகப் பிரயாணித்த தேவதத்தன் சோமதத்தன் இருவரும் காசியை அடைந்திருக்குங்காலத்தில் அங்கு அந்நகரத்தரசன் நால்வகைச்சேனைகள் தன்னைச்சூழ மதயானையினை ஆடையாபரண அலங்கிருதரூய்ப் பலனிவந்தான் அவனைப் பார்த்திருந்த தேவதத்தன் சோமதத்தன் இருவரும் தமது நகரமாகிய திருநெல்வேலிக்கு வந்து கொஞ்ச நாளைக்குப் பின்னர் அந்நகரத்திலுள்ள ஆலயத்தில் சுவாமி தரிசனஞ் செய்யச் சென்றிருந்தபொழுது முன் காசி

யிலே பவன் வரப்பார்க்கப்பட்ட அரசன் வீரத்தியினாலே சந்நியாசம் பெற்று விபூதி உருத்திராக்க காஷாய தண்டு அமண்டல தாரியாய் அவர்களுக் கெதிரோ நின்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யச் சண்டார்கள் அவர்களில் தேவதத்தன் சோமதத்தனை நோக்கி முன் காகியில் யானை யின்மீது பவனிலந்த அரசனே இந்தச்சன்னியாசி யென்று கூறினான்.

அதைக்கேட்ட சோமதத்தன் அரசன் சந்நியாசியாகமாட்டான் ஏனென்றால் அவன் ஊர் காசி இவன் ஊர் திருநெல்வேலி அவன் ஆடையாபரணம் பீதாம்பர கடகம் குடாதிகள் இவன் ஆடையாபரணங்கள் காஷாய வஸ்தா விபூதி யுருத்திராக்களாகக் அவன் அரசன் இவன் சந்நியாசி ஆகலால் அவன் இவனாகமாட்டான் என்று கூறினான் அதற்குத் தேவதத்தன் அந்த அரசன் சந்நியாசியென்னும் இருவரிடத் துமுள்ள விரோதபாகமாகிய அரசன் சந்நியாசி என்னும் பெயர்களை யும் காசி திருநெல்வேலியாகிய வாசஸ்தானங்களையும் பீதாம்பர காஷாயங்களாகிய உடைகளையும் கடகம்குட விபூதி யுருத்திராசகங்களாகிய ஆபரணங்களையும் பாராமல் விட்டு விட்டு அந்நிரோதபாகமாகிய சரீர மாத்திரத்தை நோக்கினால் அச்சரீரமே இச்சரீரமென்பது விளங்கு மென்று கூறினான் அதைக்கேட்டுத் தானும் அவ்வாறே டார்த்து அவனே இவன் இதிற் சந்தேகமில்லை என்று சம்மதித்தான் இங்கு இராஜ சின்னங்களோடு கூடிய சரீரம் அரசன் என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம் சந்நியாச சின்னங்களோடு கூடிய சரீரம் சந்நியாசி என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம் இந்த வாச்சியார்த்தங்களாகிய பீதாம்பராதி சின்னங்களோடு கூடிய சரீரத்திற்கும் காஷாயாதி சின்னங்களோடு கூடிய சரீரத்திற்கும் ஏகத்துவமுளதாகாது எதனாலே னில் தம்முள் விரோதியாகிய பீதாம்பராதி காஷாயாதி சின்னங் களோடு கூடியிருத்தலாலென்க இவ்விடத்து விட்டு விடாத விவக்கணையாற் பொருள் கொள்ளுதலாவது அரசன் சன்னியாசி என்னும் வாச்சி

யார்த்தங்களிற் கலந்திருக்கின்றன மேற்கூறிய பீதாம்பராத் அரட்சின்
னங்களும் சாஷாயாத் சந்திராச சின்னங்களும் ஆகிய விரோத பாகத்
தைவிட்டு அவிரோதபாகமாகிய சரீர மாத்திரத்தைக் கொள்ளுதலால்
அவ்விரண்டு சரீரமும் ஒன்றென்பதாகிய ஏகத்துவஞ் சித்திக்கும்இத
வே விட்டுவிடாத விவக்கணைக்கு உதாரணமாம்.

இவ்வதாரணம் போல அற்பஞ்ஞத்துவாத் குணங்களோடு கூடிய
ஜீவன் மஹா வாக்கியங்களின் முதற் பதங்களுக்கு வாச்சியார்த்தமாம்
சர்வஞ்ஞத்துவாத் குணங்களோடு கூடிய ஈசரன் இரண்டாவதாகிய
பதங்களுக்கு வாச்சியார்த்தமாம் மேற்கூறிய குணங்களோடு கூடிய
ஜீவேசரருக்கு ஏகத்துவங் கூடாது எதனாலெனில் தம்முன் விரோதி
களாகிய அற்பஞ்ஞத்துவாத் சர்வஞ்ஞத்துவாத் குணங்களோடு கூடி
யிருத்தலாலென்க. இவ்விடத்து அவித்தை மாயைகளாற் கற்பிக்கப்
பட்ட அற்பஞ்ஞத்துவாத் சர்வஞ்ஞத்துவாத் விரோத பாகத்தைவிட்டு
விரோதமில்லாத கேவலஞ்ஞை தன்னிய பாகமாகிய கூடஸ்த பிரஹ்
மங்கட்கு ஏகத்துவங்கூடும்.

ஆதலால் மஹா வாக்கியங்களிலுள்ள தத்துவ மசி முதலிய பதங்
களும் அப்பதங்கட்குரிய ஜீவேசாராகிய வாச்சியார்த்தங்களும் அந்தச்
ஜீவேசாரிடத்துள்ள பேதங்களும் அப்பேதங்களைப் போக்கத்தகுந்த
இலக்கணையும் அவ்விவக்கணையாற் பேதம் நீங்கிய கூடஸ்த பிரஹ்மங்
கட்குளதாகும் ஏகத்துவமும் ஆகிய இவையே அதிகாரிகளாற் சிவ
னஞ் செய்தற்குரியவை யென்றறிக.

தத்துவ மசி மஹா வாக்கியத்தை முதலாகக் கூறியது உபதேச
வாக்கியமென்னுஞ் சிறப்புத் தோன்றுதற் கென்றறிக.

க-னா. பிரஹ்ம வித்தாகிய குருவைச் சாணடைந்தவன் மஹா
வாக்கியங்களிலுள்ள தத்துவ மஸி முதலிய பதங்களையும் அவற்றின்
அருத்தமுதலிய வற்றையும் வினாவேண்ணும் ஏ—ற. [உள]

[மனனம்]

[வேண்பா.]

சஉ. பந்தமித்தை ஞானத்தாற் பாதமுறுந் தன்மைபி னு
 லெந்தப் பொருள்பாத மெய்துமோ—வந்தவ து
 மித்தையே நாணினிடை மேவாவு போலுமெ ன
 வய்த்துணரின் மெய்ம்மை யுறும் உஅ

இ-ள். பந்தம்மித்தை - [ஜீவனுக்குளதாகிய] ஜனன மாணாதி
 சமுசாரம் பந்தம்மித்தை, ஞானத்தால் - பிரஹ்மஞானத்தால், பந்தம்
 உறும் தன்மைபினால் - நிவிர்த்தியாகுஞ் சுபாவமுடைமையால்; வந்தப்
 பொருள் - எந்த வஸ்துவானது, பாதம் எய்துமோ - ஞானத்தினால்
 மித்தையென்று நிச்சயிக்கப்படுமோ, அந்த அது மித்தையே - அப்
 படிப்பட்ட வஸ்துவானது மித்தையே, நாணின் இடை - இரக்க
 வினிடத்தில், மேவு அரவுபோலும் என - அநிர்வசனீயமாகத் தோன்று
 கின்ற சர்ப்பத்தைப்போலும் என்று, உய்த்து உணரின் - ஆராய்ந்தறிந்
 தால், மெய்ம்மை உறும் - [ஆன்மா அசங்கம் ஜனனமாணாதி சமுசா
 ரம் மற்றது என்னும்] உண்மை ஞானமுளதாம், எ-று

பொ-ணா. ஜீவனுக்குளதாகிய ஜனன மாணாதி சமுசார பந்தம்
 மித்தை பிரஹ்ம ஞானத்தினால் நிவிர்த்தியாகுஞ் சுபாவமுடைமை
 யால் எந்த வஸ்துவானது ஞானத்தால் மித்தையென்று நிச்சயிக்கப்
 படுமோ அப்படிப்பட்ட வஸ்துவானது மித்தையே இரக்கவினிடத்
 தில் அநிர்வசனீயமாகத் தோன்றுகின்ற சர்ப்பத்தைப்போலு மென்று
 ஆராய்ந்தறிந்தால் ஆன்மா அசங்கம் ஜனனமாணாதி சமுசாரமற்றது
 என்னும் உண்மை ஞானமுளதாகும். எ-று

க-ணா. ஜீவனுக்குளதாகிய பந்தம் ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுஞ்
 சுபாவமுடைய தாயிருத்தலால் மித்தை. எ-ம். (உஅ)

[இதுவுமது]

சந. சீவேசர் பேதமித்தை சேர்ந்தவெள பாதிசுத்தா ல்
யாவை யுபாதிபி னுற்பேத—மோவவை க
ளெல்லாமு மித்தை யிலங்கு கடமடவா ன்
புல்லுகின்ற பேதமே போல் (உக)

இ-ள். சீவ ஈசர்பேதம் மித்தை - ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வானுக்
கும் தோற்றும் பேதங்கள் மித்தை, சேர்ந்த - பொருந்திய, ஒளபாதி
சுத்தால் - [ஆவித்தை மாயையென்னும்] உபாதிகளிஞலாகியன வாயி
ருத்தலின், யாவை - எவை, உபாதிபி னுல் பேதமோ - உபாதிகளிஞ
லாகிய பேதங்களோ, அவைகள் - அந்த உபாதிகளிஞலாகிய பேதங்
கள், எல்லாமுமித்தை - அனைத்தும் மித்தையாம், இலங்கு கடமட
வான் - விளங்காநின்ற கடாகாய மடாகாயங்களுக்கு, புல்லுகின்ற பேதம்
போல் - [கடமடமென்னும் உபாதிகளாற்] பொருந்துகின்ற பேதம்
[மித்தையாதல்] போல. ஏ-று

பொ-ரை ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வானுக்குந் தோன்றும் பேதங்கள்
மித்தை, பொருந்திய ஆவித்தை மாயையென்னும் உபாதிகளிஞ
லாகியன வாயிருத்தலின் எவை உபாதிகளிஞலாகிய பேதங்களோ
அந்த உபாதிகளிஞலாகிய பேதங்கள் அனைத்தும் மித்தையாம் விளங்
காநின்ற கடாகாய மடாகாயங்களுக்குக் கடமடமென்னும் உபாதிகளி
னுற் பொருந்துகின்ற பேதம் மித்தையாதல் போல. ஏ-று

க-ரை. ஜீவேசரருக்குள்ள பேதங்கள் உபாதிகளிஞலாகியனவா
யிருத்தலின் மித்தை. ஏ-ம் [கஉ]

[இதுவுமது]

சச. இங்காத்து மாபிரஹ்மத் தேகமாஞ் சேதனத் தா
லெங்கேயெங் கேசே தனத்துவமுண்—டங் கே

பிரஹ்மா பினமாம் பிரஹ்மம்போ லென்
வருமான் மனனமில் வாறு

று
நய

இ-ள். இங்கு - இவ்விடத்தில், (சிந்திக்குமிடத்தில்), ஆத்
துமா பிரஹ்மத்து ஏகமாம் - ஆன்மா பிரஹ்மத்துடன் ஏகத்துவமுடை
யதாம், சேதனத்தால் - சைதன்ய சுபாவமுடைமையால், எங்கே எங்கே-
எவ்வெவ்விடத்தி, சேதனத்துவம் உண்டு - சைதன்னியத்தன்மை
யுளதோ, அங்கே பிரஹ்மம் அபின்னம் ஆம் - அவ்வெவ்விடத்திற் பிரஹ்
மத்திற்கு ஏகத்துவமுளதாம், பிரஹ்மம் போல் என்று - பிரஹ்மம் எல்
லாப் பொருள்களோடும் அபின்னமாயிருத்தல் போல வென்று; இவ்
வாறு மனனம் வரும் - இவ்விதமாகச் சிந்தித்தலினது சொரூபம் நடை
பெறும். ஏ-று

பொ-ரை. இவ்விடத்தில் ஆத்துமா பிரஹ்மத்துடன் ஏகத்துவ
முடையதாம் சைதன்னிய சுபாவமுடைமையால் எவ்விடத்துச்
சேதனத் தன்மை யிருக்கின்றதோ அவ்விடத்திற் பிரஹ்மத்திற்கு
ஏகத்துவமுளதாம் பிரஹ்மம் எல்லாப் பொருள்களோடும் அபின்ன
மாயிருத்தல் போலவென்று இவ்விதமாகச் சிந்தித்தலினது சொரூ
பம் நடைபெறும். ஏ-று.

க-ரை. ஆத்துமாவும் பிரஹ்ம மும்சைதன்னிய சுபாவ
முடைமையால் ஏகமாம். ஏ-ம்

(நய)

[நிதித்தியாசனம்]

[விருத்தம்]

சுரு. உள்ளும் புறனு மொருபொருளு முறம லொளிநுங்
கடம்போ ல
வுள்ளும் வெளியு மெவ்வடிவு முறந வுளமின் புத
வனை யு
மெள்ளும் பிறவிப் புணரிகடந் திடுவா னியையு
மெழிற்புணையு ன
கொள்ளும் பிரஹ்ம தீரமிசைக் கொடுபோய் விடுக்
குந்த னையுமரோ (நக)

இ-ள். உள்ளும் புறனும் - உள்ளிலும் வெளியிலும், ஒரு பொருளும் - ஒரு வஸ்துவையும், உருமல் - பொருந்தாமல், ஒளி ரும் கடம்போல - விளங்காநின்ற குடத்தை யொப்ப, உள்ளும் வெளியும் - அகத்திலும் புறத்திலும், எவ்வழிவும் உருத உளம் - [பிரபஞ்ச விஷயங்களுள்] எந்த விஷயாகாரத்தையும் அடையாத அந்தக் காரணம், இன்பு உதவு அனையும் - சுதத்தைத் தருகின்ற மாதாவும், உள்ளும் [விவேகிகளால்] நிந்திக்கத்தகுந்த, பிறவிப் புணரி- பிறவியாகிய சமுத்திரத்தை, கடந்திடுவான் - கடக்கும் பொருட்டு, இயையும் எழில் புனையும் - [வந்து] பொருந்துகின்ற அழகிய மாக்கலமும், கொள்ளும் பிரஹ்மதீரமிசை - [முமுக்ஷுக்கள் தமது சொரூபமாக] அடையத்தக்க பிரஹ்மமாகிய கரையின்மீது, கொடுபோய் விடுக்கும் துனையும் - கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தின்ற தோழனு (மாலுமியு)மாம். ஏ-று

பொ-ணா. உள்ளிலும் வெளியிலும் ஒரு வஸ்துவையும்பொருந்தாமல் விளங்காநின்ற குடத்தை யொப்ப அகத்திலும் புறத்திலும் பிரபஞ்ச விஷயங்களில் எந்த விஷயாகாரத்தையுமடையாத அந்தக்காரணம் சுதத்தைக் கொடுக்கின்ற மாதாவும் விவேகிகளால் நிந்திக்கத்தக்க பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக்கடக்கும் பொருட்டு வந்து பொருந்துகின்ற அழகிய மாக்கலமும் முமுக்ஷுக்கள் தமது சொரூபமாக அடையத்தக்க பிரஹ்மமாகிய கரையின் மீதுகொண்டு போய்ச் சேர்த்தின்ற தோழனு (மாலுமியு) மாம். ஏ-று

க-ணா. நிச்சல அந்தக்காரணம் மாதாவையுங் கப்பலையுந் தோழனையும் போலச் சுதந்தரும். ஏ-ம் [நக]

இதுவுமது

சகா. மெல்ல வடைந்து முழைவழியின் மேவிக் காணு முயிர்
புலியா ற்
கொல்லப் படல்போ னிர்க்குணமாய்க் குறியற் றிலங்கு
பாத்திலுள ம்

புல்லும் பொழுதே யுருவிறந்து புலப்போக் கொழிந்து
தேசுடைத் தா

யல்ல லகன்று சீதளமா யமல சுகவா ரிதியாமே (நஉ)

இ-வ். முழுவழியின் - மலைக்குகைக்குச் செல்லுமார்க்கமாக, மெல்ல அடைந்து - மிருதுவாகச் சென்று, மேவிக்காணும் - [அக்குகையில் வாசஞ்செய்யும் புலியை] விருப்பத்துடன் பார்க்கின்ற, உயர் - பிராணியானது, புலியால் கொல்லப்படக்கூடாது - [அந்தப்] புலியினாலே கொல்லப்படுதல் போல, நிற்குணமாய் - சத்துவாதி குணங்களுக்கதீதமாய், குறி ஆற்று - [யாதொரு] அடையாளமுமின்றி, இலங்குபாத்தில் - [சச்சிதானந்த கனமாகப்] பிரகாசிக்கின்ற பிரஹ்மத்தினிடத்தில், உளம்புல்லும் பொழுது - அந்தக்காரணம் நிலை பெற்ற அத்தருணத்தில், உருவு இறந்து - அவ்வந்தக் காரணந்தனதுருவ நாசமடைந்து, புலப்போக்கு ஒழிந்து - [சுரோத்திர முதலாகிய இந்திரியங்களோடு கூடிச்] சத்தாதி விஷயங்களிற் செல்லுதலொழிந்து, தேசு உடைத்தாய் - ஞானப்பிரகாசமுடையதாய், அல்லல் அகன்று - தக்கங்களினின்றும் நீங்கி; சீதளமாய் - குளிர்ச்சியை யுடையதாய், அமலசுகவாரிதி ஆம் - பரிசுத்தமாகிய ஆனந்த சமுத்திரமாகும். என்று

பொ-ரை, மலைக்குகைக்குச் செல்லுமார்க்கமாக மிருதுவாகச் சென்று அக்குகையில் வாசஞ்செய்யும் புலியை விருப்பத்துடன் பார்க்கின்ற பிராணியானது அந்தப் புலியினாலே கொல்லப்படுதல் போலச் சத்துவாதி குணங்களுக்கதீதமாய் யாதொரு அடையாளமுமின்றிச் சச்சிதானந்த கனமாகப் பிரகாசிக்கின்ற பிரஹ்மத்தினிடத்தில் அந்தக்காரணம் நிலைபெற்ற அத்தருணத்தில் அது தனது உருவ நாசமடைந்து சுரோத்திர முதலாகிய இந்திரியங்களோடு கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களிற் செல்லுதலொழிந்து ஞானப்பிரகாசமுடையதாய்த் துக்

கங்களினின்றும் நீங்கிக் குளிர்ச்சியை யுடையதாய்ப் பரிசுத்தமாகிய
ஆனந்த சமுத்திரம"கும். ஏ-று

க-னா. பிரஹ்ம சொரூபத்தில் நிலை பெற்ற அந்தக்கரணம்
பிரஹ்மாநந்தத்தை அடையும். ஏ-ம் [௩௨]

[இதுவுமது]

[கட்டளைக்கலித்துறை]

சஎ. நின்மா னுஷிய வெளியினிற் பாணன் னியமறியா ன்
றன்மாத் திரத்தி னிருநதே விளங்குறும் தன்மை
யொப்பாய் ப்

பன்னூர் விடயமும் பற்றா துறக்கத்தின் பண்புமின்றிச்
சின்மாத் திரத்தின் விளங்கல் சமாதித் திதியென்ப
ரோ (௩௨)

இ-ள். நின்மானுஷிய வெளியில் - மனுடசஞ்சாரமில்லாத
வெட்ட வெளியான இடத்தில், நிற்பான் - நிற்கின்றவொருவன்,
அந்நியம் அறியான் - [தன்னைத்தவிர] அந்நியமாகிய பிராணிக
னென்றையுங் காணாதவனாய், தன் மாத் திரத்தின் இருந்து - தான்
மாத் திரமே அவ்விடத்திலுந்து, விளங்குறும் தன்மை யொப்பாய் -
விளங்கா நின்ற தன்மைபோல, பன்னூ ஓர் விடயமும் - சொல்லா
நின்ற யாதொரு விஷயத்தையும், பற்றாது - பொருந்தாமல், உறக்
கத்தின் பண்பும் இன்றி - நிதந்நையின் குணம் இல்லாமல், சின்
மாத் திரத்தின் - அறிவுமாத் திரமாக, விளங்கல் - [மனம்] பிரகாசித்
திருத்தல், சமாதி திதி என்பர் - சமாதிநிலையென்று சொல்லுவர்
[அறிந்தோர்]. ஏ-று

பொ-னா. மனுடசஞ்சாரமில்லாத வெட்டவெளியான இடத்
தில் நிற்கின்ற வொருவன் தன்னைத்தவிர அந்நியமாகிய பிராணி

கனொன்றையுங் காணாதவனாய்த் தான்மாத்திரமே எவ்விடத்திருந்து
விளங்கா நின்றதன்மைபோல சொல்லாதினற யாதொரு வீஷயத்தை
யும் பொருந்தாமல் நித்தினாயின் குணமூமில்லாமல் அறிவுமாத்
திரமாமனம் பிரகாசித்திருத்தல் சமாதிரிலையென்று சொல்லு
வாறிந்தோர். எ-று

தான் என்பது எதுகை நோக்கித்தன் எனக்குறுகி நின்றது.

க-னா, சமாதியாவது மனம் அறிவு சொருபமாக நிலைத்திருத்
தல் எ-ம். [கக]

[இதுவுமது]

[விருத்தம்]

சஅ. மட்டறவெங் கணும்பூரித் திலங்கிடுசிறு பார்தனிலே
மனமபோ யொன்றி
யெட்டுணையு நினைப்புமறப் பினைபருவா தறிவுருவா
யிருக்கு மீ தே
நிட்டைகணப் பொழுதுறினுஞ் சீவன்முத்தி நிலையு
டனே நிலையாநிற்குங்
கெட்டழிக்கு மாசயெலாங் கெடினன்றி யிந்த
நிட்டை கிட்டா தன்றே (கச)

இ-ள். மட்டு அற - [தேசகால உஸ்துக்களால்] அளவுபடாமல்,
எங்கணும் பூரித்து - எவ்விடத்திலும் பரிபூரணமாய், இலங்கிடுசிறு
பார்தனில் - விளக்காநின்ற சின் மயமாகிய பிரஹ்ம சொருபத்தில்,
மனம் போய் - மனமானது தனது தூலத்தன்மை யழிந்து. ஒன்றி -
[பாவீற் சலம்போலக்] கலந்து, என்னுணையும் - எள்ளளவுப், நினைப்பு
மறப்பினை - சகல கேவலங்களை; மருவாது - பொருந்தாமல். அறிவு
உருவாய் இருக்கும் - அறிவே சொருபமாக நிலைத்திருக்கின்ற, ஈதே

நிட்டை - இந்நிலையே ஞானநிட்டையாம், சணப்பொழுது உறினும் -
[இந்த ஞானநிட்டையை ஒரு] க்ஷணநேரமடைந்தாலும், ஜீவன்முத்தி
நிலை - ஜீவன் முத்தி நிலையானது, உடனே - அக்ஷணமே, நிலையா
யாநிற்கும் - நிலைபெறும், கெட்டு அழிக்கும் ஆசைகளாம் - [மோக
விச்சை ஆன்மஞானங்களைக்] கெடுத்தழிக்கின்ற இச்சைகளனைத்
தும், கெடின் அன்றி - ஒழிந்தாலல்லாமல், இந்த நிட்டை - இந்த
ஞான நிட்டையானது. கிட்டாது - கிடைக்கமாட்டாது. எ-று.:

பொ-ணா. தேசகால உஸ்துக்களால் ஆளவுபடாமல் எவ்விடத்தி
லும் பரிபூரணமாய் விளங்காநின்ற சின்மயமாகிய பிரஹ்ம சொருபத்
தில் மனமானது தனது தூலத்தன்மை யழிந்து பாலிற் சலம்பேசுற்
கலந்து எள்ளளவுஞ் சகல கேவலங்களைப் பொருந்தாமல் அறிவே
சொருபமாக நிலைத்திருக்கின்ற இந்நிலையே ஞானநிட்டையாம் இந்த
ஞான நிட்டையை ஒரு க்ஷண நேரமடைந்தாலும் ஜீவன்முத்தி நிலை
யானது அக்ஷணமே நிலைபெறும் மோக விச்சை ஆன்ம ஞானங்
களைக் கெடுத்தழிக்கின்ற இச்சைகளனைத்தும் ஒழிந்தாலல்லாமல்
இந்த ஞான நிட்டையானது கிடைக்க மாட்டாது. எ-று.

கெட்டு என்னுந்தன் வீனை கெடுத்து எனப் பிறவினையாயிற்று.

க-ணா. ஞான நிட்டையடைந்தவர்க்கு ஜீவன் முத்தியுண்டா
கும். எ-ம் [கூச]

[துவம் பதார்த்த சோதனம்]

சக- அத்தி தோலா ஈங்கமல ஞரிந் திரியங் களுமல்ல ன்
சித்த மல்ல னபிமானஞ் செய்யு மகங்கா ரமுமல்ல ன்
புத்தி யலனிம் மனமல்லன் போக்கா திகள்செய் யுயி
ரல் ல

னித்த வறிவு மின்பமுமாய் நிகழ்வ தெதுவோ வது
கானே நடு

இ-ன். அத்தீதோல் ஆர் - என்பினாலுந் தோலினாலுங் கட்டப் பட்ட, அங்கம் அல்லன் - [இந்தத்] தேகமும் [யான்] அல்லன், ஆர் - [இத்தேகத்திற்] பொருந்திய, இந்திரியங்களும் - சுரோத்திர முதலாகிய ஞானேந்திரியங்களும் வாக்கு முதலாகிய கன்மேந்திரியங்களும், அல்லன் [யான்] அல்லன், சித்தம் அல்லன் - [சிந்தனாவடிவமான] சித்தமும் [யான்] அல்லன், அபிமானம் செய்யுள் - [தேகேந்திரியாதிகளை யான் எனது என்று] அபிமானஞ் செய்கின்ற, அகங்காரமும் அல்லன் அகங்காரமும் [யான்] அல்லன், புத்தி அல்லன் - [நிச்சய வடிவமான புத்தியும் [யான்] அல்லன், இம்மனம் அல்லன் - சங்கற்ப விகற்ப வடிவமான] இந்த மனமும் [யான்] அல்லன், போக்கு ஆதிகள் செய் - உசவாச நிசவாசங்களைச் செய்கின்ற, உயிர் அல்லன் - பிராணனும் [யான்] அல்லன், நித்த அறிவும் இன்பமும் ஆய் - சத்து சித்து ஆனந்தம் என்னும் வடிவமாய், நிகழ்வது எதுவோ - [சுதோதயமாய்] வினங்குகின்றது எந்த வஸ்துவோ, அது நான் - அந்தப் பிரஹ்மமே நான், எ-று

பொ-னா. எலுர்பினாலுந் தோலினாலுங் கட்டப்பட்ட இந்தத் தேகமும் யானல்லன் இத்தேகத்திற் பொருந்திய சுரோத்திர முதலாகிய ஞானேந்திரியங்களும் வாக்கு முதலாகிய கன்மேந்திரியங்களும் யானல்லன் சிந்தனாவடிவமான சித்தமும் யானல்லன் தேகேந்திரியாதிகளை யான் எனதென்று அபிமானஞ்செய்கின்ற அகங்காரமும் யானல்லன் நிச்சயவடிவமாகிய புத்தியும் யானல்லன் சங்கற்ப விகற்ப வடிவமான இந்த மனமும் யானல்லன் உசவாச நிசவாசங்களைச் செய்கின்ற பிராணனும் யானல்லன் சத்து சித்து ஆனந்த மென்னும் வடிவமாய்ச் சுதோதயமாய் வினங்குகின்றது எந்த வஸ்துவோ அந்தப் பிரஹ்மமே நான், எ-று

க-னா. இத்தேகாதிகள் யானல்ல சச்சிதானந்த வடிவமாகிய
பிரஹ்மமே நான். ஏ-ம் [நடு]

[முன் தொகுத்துக்கூறிய தேகாதிகளை இது முதல் ஆறு
செய்யுட்களால் தனித்தனி சோதிக்கக் கருதி இதில் தூல
சரீரத்தைச் சோதித்தல்]

[கட்டளைக்கலித்துறை]

௫௦. சொப்பனத் தானையைக் கண்ணுற்று மெய்ந்நாத்து
டித்தலற த்
தப்பிடக் கால்விசைத் தோடுமப் போழ்துந் தகை
மனை யி

லொப்ப மளிக்கட் சவம்போ லசைவற் றுளவுட லோ
செப்பிடு நீரதின் வேறோநன் காய்ந்து தெளியுமினே

இ-ள் சொப்பனத்து - சொப்பனாவஸ்தையில், தானையைக்
கண் உற்று - ஓர் யானையைத்தமது நேத்திரத்தினாலே பார்த்து,
மெய் துடித்து நா அலற - சரீரம் பதைக்கவும் நாவானது கூக்குா
லிடவும், தப்பிட - [நீர் அவ்யானையினிடத் தகப்படாமற்] பிழைப்
பதற்கு, கால் விசைத்து ஓடும் - கால் வினாவாய் ஓடுகின்ற, அப்
போழ்தும் - அந்த வேளையிலும், தகைமனையில் - தருந்த வீட்டினி
டத்தே, ஒப்பு அமளிக்கண் - மனதுக்கிசைந்த படுக்கையின்கண்,
சவர்போல் - பிணம்போல, அசைவு அற்று உள - அசைவில்லாமற்
கிடந்த, உடலோ - தேகமோ, செப்பிடும் நீர் - [சொப்பனாவஸ்தை
யிற் கூக்குரலிட்டோடியதாகச்] சொல்லா நின்ற நீங்கள், அதின்
வேறோ - அந்தத் தேகத்தினும் அந்நியமோ, நன்கு ஆய்ந்து - நன்றா
யாராய்ந்து, தெளியுமின் - தெளிந்து கொள்ளுங்கள். ஏ-ம்.

பொ-ணா. சொப்பனாவஸ்தையில் ஓர் யானையத் தமது நேத்திரத் தினாலே பார்த்துச் சரீரம் பதைக்கவும் நாவானது கூக்குரலிடவும் நீவிர் அவ்யானையினிடத் தகப்படாமல் பிழைப்பதற்குக் கால் வினா வாய் ஒக்கின்ற அந்த வேனையிலும் தகுந்த வீட்டினிடிடத்தேமனதுக் கிணைந்த படுக்கையின்கண்பினம் போல அசைவில்லாமற் கிடந்த தேகமோ சொப்பனாவஸ்தையில் கூக்குரலிட்டோடியதாகச் சொல்லா நின்ற நீங்கள் அந்தத் தேகத்தினும் வேரோ நன்றாயாராய்ந்து தெளிந்து கொள்ளுங்கள். ஏ-று.

நீவிர் ஒம்பொழுதம் அசைவற்றுக்கிடந்த தேகமா அதினும் வேறா என ஒட்டிக.

க-ணா. நீவிர் சொப்பனாவஸ்தையில் ஒம்பொழுதம் அசை வற்றுக்கிடந்த தூல சரீரம் உம்மினும் வேறு. ஏ-ம். (நக)

[இந்திரியங்களைச் சோதித்தல்]

[வேண்பா]

நக. இந்தியமன் ருமவற்றென நில்லுயிருங் காண்ட லுள் ளே

புந்தி விவகரிக்கம் போதிருந்து—நந்திய றி
வில்லதுவாக் காண்ட லெனதாத லென்றிவற்று ற்
சொல்லாத்து மாச்சிற் சுகம் (நக)

இ-ன். இந்தியம் -] சுரோத்திர முதலாகிய ஞான] இந்திரியங் கள், [ஆத்துமா] அற்று - ஆன்மாவல்ல [எதனாலெனின் அதற்கு ஏது கூறுகின்றார்], அவற்று ஒன்றுதில் உயிரும் - அவைகளில் ஒவ் வோரிந்திரிய மற்ற ஜீவரும், காண்டல் - காணப்படுதலும், உள்ளே - ஆந்தரத்தில், புந்திவிவகரிக்கும்போது - புத்தியானது மனோராச்சி யஞ் செய்யும்பொழுது, இருந்தும் - [தத்தமக்குரிய விடங்களில்]

இருந்தும், நந்தி - [தமது செயல்] 'கேட்டு, அறிவு இல்லாது வாக்காண்டல் - சடமாகக்காணப்படுதலும், எனது ஆதல் - மமதைக்கு விடயமாதலும், என்ற இவற்றால் - என்று சொல்லும் இவ்வேதுக்களை யுடைமையால், [ஆனால் ஆத்தமாமற் றெத்தன்மைத் தெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார்], சொல் ஆத்தமா - மேற்சொல்லிய ஆன்மாவானது, சித்து சுகம் [ஆம்] ஞானனந்த மயமாம், எ-று,

பொ-னா. சுரோத்திர முதலாகிய ஞானேந்திரியங்கள் ஆன்மாவல்ல எதனாலெனின் அதற்கு ஏது கூறுகின்றார் அவைகளில் ஒவ்வோரிந்திரிய மற்ற ஜீவருங் காணப்படுதலும் ஆந்தரத்திற் புத்தியானது மனோரூச்சி ஞ செய்யும் பொழுது தத்தமக்குரிய விடங்களிலிருந்துத் தமது செயல் கேட்டுச் சடமாகக் காணப்படுதலும் மமதைக்கு விடயமாதலும் என்று கூறுகின்ற இவ்வேதுக்களையுடைமையால் ஆனால் ஆத்தமா மற்றெத்தன்மைத் தெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார் மேற் சொல்லிய ஆன்மாவானது ஞானனந்த மயமாம். எ-று.

என்ற என்பதின் அகரவீறு தொக்கது ஆத்தமா வென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது ஆர் என்பது பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது,

க-னா. அநித்திய முதலிய ஏதுக்களையுடைய ஞானேந்திரியங்கள் ஞானனந்த மயமாகிய ஆன்மாவல்ல. எ-ம் (ந௭)

[பிரானைச்சோதித்தல்]

௫௨. உள்வெளியும் போக்குவா வுற்றுறங்கும் வேளையின் முக்

குள்ளபணி கள்ள னுறக்கவார்த்துங் - கள்ளெனக்

கண்டறிய லாகாத காற்றன்றே யாத்து மா

விண்டறிவா யுள்ள வெளி (௫௮)

இ-ள. உள்வெளியும் - அகத்திலும் புறத்திலும், போக்கு வாவு உற்று - உசவாச நிசவாசங்களைப்பொருந்தி, உறங்கும் வேள யில் - [சரீரி] நித்திரை செய்யுஞ் சமயத்தில், மூக்கு உள்ளபணி - நாசியிலே தரித்திருக்கப்பட்ட ஆபாணத்தை. கள்ளன உறக்க வர்ந்தும் - திருடன் [வந்து இப்பிராண வாயு தன் கையிற்] பரி சிக்குமாறு கழற்றியும், கள்ளன் என - [அவனைத்] திருடன் என்று, கண்டு அறியலாகாத - நோக்கியறிய முடியாத, காற்று | ஆத்துமா | அன்று - [சடசொருபமாகிய] பிராணன் ஆன்மாவல்ல, [ஆனால் ஆன்மாவின் சொருபம் யாதெனின் மேற்கூறுகின்றார்], ஆத்துமா - ஆன்மாவானது, வீண்டு அறிவாய் உள்ள வெளி - வியாபகமாயும் அறிவாயுமிருக்கப்பட்ட நிரவயவப்பொருள். என்று.

பொ-னா. அகத்திலும் புறத்திலும் உசவாச நிசவாசங்களைப் பொருந்தி சரீர நித்திரை செய்யுஞ்சமயத்தில் நாசியிலே தரித்திருக் கப்பட்ட ஆபாணத்தைத் திருடன் வந்து இப்பிராணன் தனது கையிற் பரிசிக்குமாறு கழற்றியும் அவனைத் திருடனென்று நோக்கியறிய முடியாத சடசொருபமாய் பிராணன் ஆன்மாவல்ல, ஆனால் ஆன்மாவின் சொருபம் யாதெனின் மேற்கூறுகின்றார் ஆன்மாவானது வியாபக மாயும் அறிவாயுமிருக்கப்பட்ட நிரவயவப்பொருள். என்று.

ஆத்துமா என்பது அன்று என்பதுடனுங் கூட்டப்பட்டது

க-னா. சடமாகிய பிராணன் அறிவுவடிவாகிய ஆன்மாவல்ல. எ-ம். [நா]

[மனதைச் கோதித்தல்.]

ந. சங்கற்ப மேவடிவாச் சாற்றப் படுமனம் ன்
 நிங்குவிகா ரப்பட லு மெய்திறுயின்—மங்குத லு
 மென்ன தெனப்பட லு மென்றிவற்றா லாத்து மா
 மன்னறிவா னந்த மயம் (நக)

இ-ன். சக்தர்ப மேவடிவா - விடயங்களை நினைத்தலே வடிவமாக, சாற்றப்படும் மனம் - சொல்லப்படுகின்ற மனமானது, [ஆத்துமா] என்று - ஆன்மாவல்ல, [எதனாலெனின் அதற்கு ஏது கூறுகின்றார்], இங்கு ஜாக்கிரகாலத்தில், விகாரப்படலும் - காரியப்படுதலும், (முன்வடிவத்தைவிட்டு வேறு வடிவத்தைத் தரித்தலும்), தயில் எய்தில் - சுழுத்தியடைந் தால், மங்குதலும் - தன்னுருவங் கெடுதலும், என்னது எனப்படலும் - மமதைக்கு விஷயமாகலும், என்ற இவற்றால் - என்று சொல்லும் இவ்வேதுக்களை யுடைமையால், [ஆனால் ஆன்மாவின் சொரூபம் யாதெனின் மேற்கூறுகின்றார்], ஆத்துமா - ஆன்மாவானது, மன் அறிவு ஆனந்தமயம் - நிலபெற்ற ஞானானந்தமயமாம். ஏ—று.

பொ—ரை. விடயங்களை நினைத்தலே வடிவமாகச் சொல்லப்படுகின்ற மனமானது ஆன்மாவல்ல எதனாலெனின் அதற்கு ஏது கூறுகின்றார் சாக்கிரகாலத்திற் காரியப்படுதலும் சுழுத்தியடைந் தால் தன்னுருவங் கெடுதலும் மமதைக்கு விஷயமாகலும் என்று சொல்லும் இவ்வேதுக்களை யுடைமையால் ஆனால் ஆன்மாவின் சொரூபம் யாதெனின் மேற்கூறுகின்றார் ஆன்மாவிலே பெற்ற ஞானானந்தமயமாம். ஏ—று—

ஆத்துமா என்பது அன்று என்பதுடனுங் கூட்டப்பட்டது

என்ற என்பதின் அகரவீறுதொக்கது

க-ரை. காரியப்படுதல் முதலிய ஏதுக்களையுடைய மனம் சச்சிதானந்த வடிவ ஆன்மாவன்று, ஏ—ம். (கக)

[புத்தயைச் சோதித்தல்.]

ருச நிச்சய சொரூபமதாய் நின்று சுழுத்தியின்க ட்
பொய்ச்சு நியமாகும் புந்தியன்று—நித்தியமு ன்
குன்றுமத நின்மையையுங் குன்று தறிபொரு ளா
யென்று மிலங்காத்து மா (சல)

இ-ன். நிச்சய சொருபமதாய் நின்று - [சாக்கிரத்தில் விஷயங்களை இது இன்னது என] நிச்சயித்தலே வடிவமாகக்கொண்டிருந்த, சுழுத்தியின் கண் - சுழுத்தியவஸ்தையில், குனியப்பொய் ஆகும் - இன்மை வடிவமாகிய பொய்யாகின்ற, புந்தி - புத்தியானது, நித்தியமும் - ஒவ்வொருநாளும், குன்றும் அதன் இன்மையையும் - [சாக்கிரத்தில் அப்புத்தியினிருப்பை யறிந்தாற்போலச் சுழுத்தியில்] கெடுகின்ற அதன் அபாவத்தையும், குன்றாது - தான் நித்தியமாயிருந்த, அறிபொருளாய் - அறிகின்ற சாக்ஷியாய், என்றும் - எந்நாளும், இலங்கு ஆத்துமா இன்று - விளங்குகின்ற ஆன்மாவல்ல. ஏ - று.

பொ-னா. சாக்கிரத்தில் விஷயங்களை இது இன்னது என நிச்சயித்தலே வடிவமாகக் கொண்டிருந்து சுழுத்தியவஸ்தையில் இன்மை வடிவமாகிய பொய்யாகின்ற புத்தியானது ஒவ்வொருநாளும் சாக்கிரத்தில் அப்புத்தியினிருப்பை யறிந்தாற்போலச் சுழுத்தியில் கெடுகின்ற அதன் அபாவத்தையும் நித்தியமாயிருந்தறிகின்ற சாக்ஷியாய் எந்நாளும் விளங்குகின்ற ஆன்மாவல்ல. ஏ - று.

தா-ம். துலமுஞ் சூக்டமமுமாகிய பிரபஞ்சப் பொருள்களையும் பாதயோக்கிய சொருபமுடைய மித்தையாதலின் புத்தியினிருப்பும் அத்தன்மைத் தென்பார் “நிச்சய சொருபமதாய் நின்று” எனவுஞ் சுழுத்தியவஸ்தையில் அம்மித்தியாசொருபமும் இன்றென்பார் “பொய்ச் குனியமாகும்” எனவுங் கூறினார்.

க-னா, சாக்ஷியமாகிய புத்தி சாக்ஷியாகிய ஆன்மாவல்ல
ஏ-ம்.

[அஞ்ஞானத்தைச் சோதித்தல்]

௫௫. பிரியமுடன் மோதம் பிரமோத மூன்று ம்
விரியிட மாய்ச் சிற்பிரதி விம்ப—மருவிட மா
பஞ்ஞான மென்ன தெனலாலன் ருத்து மா
மெய்ஞ்ஞான மானவிது வேறு. [சக]

இ-ன். பிரியமுடன் - [இஷ்ட வஸ்துவின் தரிசனத்தாலுண் டாகின்ற] பிரியவிருத்தியோடு, மோதம் - [இஷ்ட வஸ்துவின் லாபத்தாலுண்டாகின்ற] மோத விருத்தியும், பிரமோதம் - [இஷ்ட வஸ்துவின் போகத்தாலுண்டாகின்ற] பிரமோத விருத்தியுமாகிய, மூன்றும் - மூவகை விருத்திகளும், விரிஇடம்ஆய் - உண்டாதற் கேதுவுமாய், சிற்பிரதிவிம்பம் - சிதாபாசன், மருவி இடம் ஆம் - பொருந்திநின்றற்குஸ்தானமுமாகின்ற, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞான மானது, என்னது எனலால் - என்னுடையதென்று [தனக்கன்னி யமாகச்] சொல்லப்படுதலால், ஆத்துமா அன்று - [தானாயிருக் கின்ற] ஆன்மாவல்ல, மெய்ஞ்ஞானம் ஆன இது - நித்திய ஞான வடிவமாகிய இவ்வான்மா, வேறு - [அஞ்ஞானத்தினும்] அந்நிய மாம், ஏ-று,

பொ-னா. இஷ்ட வஸ்துவின் தரிசனத்தாலுண்டாகின்ற பிரிய விருத்தியோடு இஷ்டவஸ்துவின் லாபத்தினாலுண்டாகின்ற மோதவிருத்தியும் இஷ்டவஸ்துவின் போகத்தினாலுண்டாகின்ற பிரமோத விருத்தியுமாகிய மூவகை விருத்திகளும் உண்டாதற் கேதுவுமாய்ச் சிதாபாசன் பொருந்தி நின்றற்குஸ்தானமுமாகின்ற அஞ்ஞானமானது என்னுடையதென்று தனக்கந்நியமாகச் சொல் லப்படுதலால் தானாயிருக்கின்ற ஆன்மாவல்ல நித்திய ஞானவடிவ மாகிய இவ்வான்மா அஞ்ஞானத்தினும் அந்நியமாம், ஏ-று.

க-ரை. தனக்கந்நிடமாகச் சொல்லப்படுகின்ற அஞ்ஞானந்
தானாயிருக்கின்ற ஆன்மாவல்ல, எ-ம். [சக]

[தற்பதார்த்த சோதனம்]

|இதுமுதல் மூன்று செய்யுட்களால் தற்பதார்த்த
சோதனோபாயங் கூறப்படுகிறது அவற்றுள்
இதில் சத்தினின்றும் ஆகாயாதிகளைப் பிரிக்க
வேண்டுமெனல்]

[கட்டளைக்கலித்துறை]

ஞசு. ஏகா சலவச் சுதசத் திலத்தியா சித்தில கு
மாகாய மாதிரி யனைத்தும் பிரிக்கப்பட்ட டாலிலவா ம்
வாகா னவப்பொரு ளொன்றே யிருந்து வயங்கிடும்
பின்

தேகா திபௌதி சபூதங்கண் முன்னிற் றெரிவறு
மே [சஉ].

இ-ள். ஏக அசல அச்சுதசத்தில் - சசாதியாதி சம்பந்தமில்
லாததாயும் கிரியையற்றதாயும் நித்தியமாய் மிருக்கின்ற சத்து வஸ்
துவில், அத்தியசித்து இலகும் - கற்பனையாய் விளங்காநின்ற,
ஆகாயம் ஆதி அனைத்தும் - ஆகாய முதலாகிய பூசபௌதிகங்க
ளெல்லாம், பிரிக்கப்பட்டால் இலவாம் - [அச்சத்தினின்றும்] பிரிக்
கப்படின் மித்தையாவனவாம், பின் - பிரித்தபின்பு, வாகான அப்
பொருள் ஒன்றே - சமூகிய அந்தச் சத்து வஸ்து ஒன்றுமாதிரிமே,
இருந்து வயங்கும் - நிலைபெற்றுவிளங்கும், தேக ஆதி பௌதிக
பூதங்கள் [இல்] - [அவ்விளக்கத்தால்] சரீர முதலாகிய பிரபஞ்சங்
களிலும் அதன் காரணமாகிய பஞ்சபூதங்களிலுமுள்ள, முன்னெறிவு
அறும் - சத்தியத்தோற்றம் நீங்கும் (மித்தையாகத் தோற்றும்).
எ-று.

பொ-ரை. சகாதியாதிசம்பந்தமில்லாததாயும் கிரியையற்ற தாயும் நித்தியமாயுமிருக்கின்ற சத்து வஸ்துவில் சற்பனைபாய் விளங்காநின்ற ஆகாயமுதலாகிய பூதபௌதீகங்களெல்லாம் அந்தச் சத்தினின்றும் பிரிக்கப்படாது மித்தையாவனவாம் பிரித்த பின்பு அழகான அந்தச்சத்து வஸ்து ஒன்று மாத்கிரமே நிலைபெற்று விளங்கும் அவ்வினக்கத்தால் சரீர முதலிய பிரபஞ்சங்களிலும் அதன் காரணமாகிய பஞ்சபூதங்களிலுமுள்ள சத்தியத்தோற்றம் கீங்கும் அதாவது மித்தையாகத்தோற்றமும் உண்டு.

ஏழாம் வேற்றுமையில் வந்த இல்லுருபு பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது

“ஆகாய மாதியனைத்தும் பிரிக்கப்பட்டாலிலவாம், வாகனவப் பெருளொன்றையிருந்து வயங்கிடும்பின், தேகாதி பௌதிக பூதங்கண் முன்னிற்பெரிவறுமே” என்று கூறிபதற்கு முதலில் மித்தையாதலாகிய பாதமும் அப்பாதத்தாற் சத்துவஸ்துவின் வினக்கமும் அவ்வினக்கத்தால் பூத பௌதீகங்களின் பாதமும் உளதாமென்று அருத்தமாதல் பற்றிப் பாதத்தாற் பேதமும் போசத்தாற்பாதமும் உளதாதலாகிய அந்நிலையாந்நிலையோகிய தோஷம் உண்டாமென்னுஞ் சங்கையிலே எதனாவெனின் முன்னைய பாதம் பரோக்ஷமும் பின்னையபாதம் அபரோக்ஷமும் ஆதலினெனவறிக.

பிரபஞ்சப் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சத்து சித்து ஆனந்தம் நாமம் ரூபம் என ஐந்த மிசங்களுள் அவற்றுள் முன்னைய மூன்று சந்தனத்தின் கைப்பு குளிர்ச்சி வாசனை ஆகிய மூன்றுஞ் சொரூபத்தாலெப்படி ஏதமோ அப்படி ஏகமும் வியாபகமுமாம் இவை சத்தாகிய ஆன்மாவின் அமிசங்களென்று சொல்லப்படும் பின்னைய இரண்டும் பலவும் பரிச்சின்னமுமாம் இவை அசத்தாகிய மாயையின் அமிசங்களென்று சொல்லப்படும் இவ்வைக தமிசவ ளாகம் தம்முட்கலந்திருத்தல் பற்றிப் பிரபஞ்சப் பொருள்கள்

சத்தியம் போலச் சத்தசத்துக்களின் விவேகமில்லாதவர்களுக்குத்
தோற்றுகின்றன இவ்வைந்தமிசங்களும் ஒரு பொருளில் எவ்வாறு
கலந்திருக்கின்றன வெனின் கடம் இருக்கிறது என்பது சத்த
விளங்குகிறது என்பது சித்துதாகசாந்திக்குத் துத்தண்ணீர்
கொண்டு வருதலால் சுகசாதனமாயி நச்சுகிறது என்பது ஆனந்தம்
கடம் என மூன்றெழுத்தாலாகியது நாமம் பண்டி பெருத்தக்
கழுத்துச் சிறுத்து உருண்டை வடிவாயிருப்பது ரூபம் இவ்வைந்த
மிசங்களும் கடம் என்னும் ஒரு பொருளிற் கலந்திருத்தல் காண்க.

இவற்றுள் பின்னையவாகிய நாம ரூபங்களாற் சொன்மாத்திர
மாகக்கற்பிக்கப்பட்ட கடத்தில் முன்னையவாகிய சச்சிதானந்தங்கள்
கலந்திருத்தலால் அக்கடம் சத்தியம் போல விவகரிக்கப்படுகிறது
விசாரதிருட்டியால் கடத்தின் எந்தப்புறங்களிற் பார்த்தாலும் மண்
ணைத்தவிரக் கடம் என்பது காணப்படுகிறதில்லை ஆகையால் கடம்
இருக்கிறது என்னும் எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய ஒரு வாக்கியத்
திற் கடம் என்னும் எழுவாய்ப் பொருள் இருக்கிறது என்னும்
பயனிலையோடு கூடினால் உள்ள பொருளாகத் தோற்றுகிறது
அதில் இருக்கிறது என்னும் பயனிலையைப் பிரித்து விட்டால்
வேறுயாது பயனிலையைப் பெறுமெனின் இல்லையென்னும் பய
னிலையையல்லவா பெறும் அங்ஙனம் பெறவேமுன் உள்ளபொருளா
கத் தோற்றிய கடம் என்னும் அந்த எழுவாய்ப் பொருளே பின்
இல்லை யென்னும் பயனிலையால் அசத்தா (இல்லாததா) கின்றது
இப்படியே ஆகாயமிருக்கிறது வாயு இருக்கிறது அப்பு இருக்கிறது
பிருதிவி இருக்கிறது பிரபஞ்சமிருக்கிறது என ஆகாய முதற
பிரபஞ்சம் வரையுள்ள பூதபௌதீகங்கள் இருக்கின்றது என்பதா
கிய சத்தத்தோடு கூடிச்சத்தியமே ாலத் தோன்றுகின்றன
அவற்றினின்றும் சத்தைப் பிரித்துவிட்டால் ஆகாயமில்ல வாயு
இல்லை தேயுஇல்லை அப்புஇல்லை பிருதிவி இல்லை பிரபஞ்சம்

இல்லை என அவையாவும் மித்தையாகின்றன இங்ஙனம் மித்தை யென்று சொல்வது சொல் மாத்திரமா அநுபவமுண்டா எனின் . அசுத்தாந்தக் காரணமுடையவர்களுக்குச் சொல் மாத்திரமாகிய மித்தையாம் இங்ஙனமாயினும் சுத்தாந்தக் காரணமுடைய முழு கூறுக்கள் ஏகாக்கிரசித்தத்துடன் நாமரூபவடிவ ஆகாயாதி சகத்தை யுஞ் சத்தையும் வேறு வேறு பிரித்து ஆகாயாதிகளிலுள்ள நாம ரூபங்களைப் பொருளாகக் கருதாது அவற்றிலுள்ள சத்தியத்து வாதி புத்தியையும் விடுத்து அவற்றின் உள்ளிலும் வெளியிலும் பூரித்துச் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய வஸ்து எப்படி ஏகமும் வியாபகமுமாயிருக்கின்றதோ அப்படித்தனது அந்தக் காரணவீருத் தியை இப்பிண்டப் பிரமாண்டமாகிய எவ்விடத்தும் வியாபிக்கும் படி சிலநாள் அப்யயசித்துவந்தால் வீருத்தியவ்வாறு வியாபகத் தன்மையை அடையும் எப்பொழுது பூரணமான வியாபகத் தன் மையை அடைந்து வீருத்திநிச் சலமாயிற்றோ அப்பொழுது ஏகமா யும் அதிசூக்குமமாயும் பரிபூரணமாயுமுள்ள பரம்பொருள் அநுபவத் திற்கு வரும் அவநுபவத்தால் சகத்தில் அடரோக்ஷ மித்தியாத்துவ நிச்சயமுளதாம் இதுவே தற்பதார்த்த சோதனத்தின் உபாயமா ரெனவறிக,

• சச்சிதானந்தங்களையும் நாமரூப சகத்தையும் வேறு பிரித் தல் அத்துவைத சம்பிரதாயந்தானென்பது

“கடாதி விடயத்தினிலொன்றினைக் குறித்து நாமகற்பனை யோடுருவமெனு மாயையதன்றிறத்தைத், தடாது விடுத்தத்திபாதிப் பிரியமென்னுஞ் சச்சிதானந்தமாம் பிரஹ்மத்தின்றிறத்தை, விடாத னுசந்தானஞ் செய்திடுதலே புறத்து மெய்த்திரிசிபானு வேதப் பெயர் கொள்கின்ற, கெடாத தொருசவிகற்ப சமாதியெனலா கும்” என்னும் வேதாந்த சூடாமணியினாலும் சத்தையும் நாமரூப

சகத்சையும் பிரித்த அத்தக்காணத்தின் கண் பிரஹ்மானுபூதியுளகா
மென்பது “உதியாம லென்று மொழியாமை நின்ற வொளியாகி
யென்று முளதாய்த், திதியாய் நிறத்து தெளிவாகி யங்கோர் செய
லான தீன்றி யருளான், மரியாளர் தங்க ளாகமே யகண்ட வடிவாய
நிகழ்த்த வடிவே, பதியாகி பென்று மழியாமை நின்ற படியாகி
நின்ற பாஞன்” என்று கூறுகின்ற ஈசுகேதையினுலுங்கண்
கொள்க.

க. நா. பூதபௌதீகங்களைத்தும் சத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்
டால் அசத்தம். எ-ம். [சஉ]

[மேகைசெய்யுளாற்சத்தினின்றும் ஆகாயாதி
களைப் பிரிக்கவேண்டுமெனக்கூறி இச்செய்யுளில்
அவற்றைவிருத்திக்கு அபாவமாகவேண்டுமென]

[விருத்தி]

இ. மண்ணீர் அழல்கா லந்தரங்கள் வருகா ரணத்திற்
கிடமா ன

விண்ணீர் மையதெங் றனமிருக்கு மென்ன மெல்ல
விவேகத்தா

லெண்ணி விளங்கு பூதமைந்தும் விருத்திக் கிலவாப்
பழகிவரி . ன்

வண்ணம் பெயரென் றிவையின்றி வயங்கு மகண்ட
பரசிவமே [சரு]

இ-ள். மண்ணீர் அழல்கால் அந்தரங்கள் - பிருதிவி அப்பு தேய
வாயு ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களும், வருகாரணத்திற்கு இடம்
ஆன - உண்டாதற்குக்காரணமாகிய பிரகிருதி | அததியஸ்தமாய் |
இருத்தற்கு ஆதாரமாயுள்ள, விண்ணீர்மையது - சிதாகாயத்தினறன்
மையானது, ஏங்ஙனம் இருக்கும் என்ன - எத்தன்மையாயிருக்கிற
தென்று, விவேகத்தால்-விவேக [புத்தி] யினால். மெல்லண்ணி -

[ஏகாக்கிரசித்தத்துடன்] சாவதானமாகத் [தனித்திருந்து] விவேகித்து, வினங்கு பூதம் ஐந்தும் - [இந்திரியங்களின் வாயிலாகத்] தோன்றுகின்ற பூதங்களைந்தனையும், விருத்திக்கு - [அந்தக்காண] விருத்திக்கு, இலவாப் பழகிவரின் - இல்லாதவனாக [மித்தையென்பதாக] விசாரத்தாலேனுந்தியானத்தாலேனும் அப்பியசித்து வந்தால், பெயர் வண்ணம் என்ற - நாமரூபமென்று சொல்லப்படுகின்ற, இவை இன்றி - இத்துவைதசம்பந்தமில்லாமல், அகண்டபரசிவம் வயங்கும் - ஏகமாகிய பிரஹ்மசொரூபம் வினங்கும். எ-று.

பொ-ரை. பிரதிவி அப்புத்தையு வாயு ஆதாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களும் உண்டாதற்குக்காரணமாகிய பிரதிருதி அத்தியஸ்தமாயிருத்தற்கு ஆதாரமாகிய சிதாகாயத்தின் நன்மையானது எத்தன்மையாயிருக்கிறதென்று விவேகபுத்தியினாலே ஏகாக்கிரசித்தத்துடன் சாவதானமாகத்தனித்திருந்து விவேகித்து இந்திரியங்களின் வாயிலாகத் தோன்றுகின்ற பூதங்களைந்தனையும் அந்தக்காண விருத்திக்கு இல்லாதனவாக [மித்தையென்பதாக] விசாரத்தினாலேனும் தியானத்தினாலேனும் அப்பியசித்து வந்தால் நாமரூபமென்று சொல்லப்படுகின்ற இத்துவைத சம்பந்தமில்லாமல் ஈகமாகிய பிரஹ்மசொரூபம் வினங்கும். எ-று.

என்ற என்பதின் அகரங்குறைத்து நின்றது

இங்கே பூதமைந்தும் விருத்திக்கிலவாப்பழகல் என்று கூறியது போல 'தானினையு மாறிய தத்துவமிடாதான், ஞானிகழ்வதாகுமதபாவமெனும் டோகம், வானியலதாகி யொருவத்துவமிடாதாஞ்ஞானியமதாக வறிகின்றனர் சடேயோர்' என்று ஈசரகீதையிற் கூறியிருப்பது சாணக.

அன்றியும் பஞ்சதசிபூதவீவேகம் [அஃ] வது சு-ல் இப்படி முமுக்ஷுவாயுவன் மித்தியா தத்துவத்தை வெகு காலம் வரையிலும்

நிச்சயித்து வாயுவை விடக்கடவன் அதாவது வாயு சக்தியை மென்
னும் புத்தியை விடக்கடவன் என்று கூறியிருப்பதுங்காண்க.

க-னா. அந்தக்கரண விருத்தியினால் பூகபௌதீகங்களில் (மித்
தியா) பாவனை பண்ணினால் உண்மைப் பொருள் விளங்கும் எ-ம.
(சுரு)

[அந்தக்கரண விருத்தியை வியாபகமாக்கவேண்டுமெனல்]

இ-ள். விடயா கார மடையாமல் விண்போ லுள்ளம் வியாபக
மா

யிடுமெம் மேலோற் கவன்பிரஹ்மமேயாம் பிறப்போ
பிறப்பு மு ணை

னடைத லரிதேதல் விடயமெதி ஈடையுந் தோறுமதுவா
கி

விடுத விலனாப் வேறுதனை யறிந்தா னேனும் வீடுறு
மால் (சுச)

இ-ள் எம்மேலோற்து - எந்த வுத்தமமான மேரகூ விச்சை
யுடையவனுக்கு, உள்ளம் - [யான் பிரஹ்மம் என்றுண்டாகும்]
அந்தக்கரண விருத்தியானது, விடய ஆகாரம் அடையாமல் - சத்த
முதலிய விஷய வடிவங்களைத் தரிக்காமல், விண்போல் - ஆகா
யத்தை யொப்பாக, வியாபகம் ஆயிடம் - விபுவாகுமோ, அவன்
அந்த அதிகாரியானவன். பிரஹ்மமேயாம் - [பிரஹ்மானு பூதியடை
ந்தவனாதலாற்] பிரஹ்ம சொரூபமேயாவன், பிறப்போடு பிறப்பும்
உணான் - [பின்பு] பிறப்பைய மிறப்பையுமடைய மாட்டான், [அங்
கணஞ் செய்யமுடியாத மந்தர்களுக்கு மறனோருபாயங் கூறுகின்றார்
அடைதல் அரிதேதல் - [அவ்விபுத்தன்மையை அந்தக்கரணம்]
அடைதல் அருமைபாகுமாயின், விடயம் எதிர் அடையுத்தோறும் -
விஷயங்கள் [இந்திரியங்களுக்கும்] பிரத்தியக்ஷமாகுந்தோறும், அது

ஆகிவிடுதல் இலனாம் - தான் அவ்விஷய வடிவமேயாயமுந்தாமல், வேறுதனை அறிந்தானேனும் - [விஷமாகிய ஞேயம் இந்திரியத் தாலுளதாகும் ஞானம் அந்தக்கரணமாகிய ஞாதிரு என்னும் இத்திரி புடிகளுக்கு] வேறாகத்தன்னைச் [சாக்ஷிவடிவமாக] அறிந்தானாயினும், வீடு உறும் - மோக்ஷமடைவான் எ-று.

பொ-னா. எந்தவுத்தமமான மோக்ஷ விச்சையுடையவனுக்கு நான் பிரஹ்மமென்றுண்டாகும் அந்தக்கரண விருத்தியானது சத்த முதலிய வடிவங்களைத் தரிக்காமல் ஆகாயத்தை யொப்பாக விபுவாகுமோ அந்த அதிகாரியானவன் பிரஹ்மானுபூதியடைந் தவனாதலாற் பிரஹ்ம சொரூபமேயாவன் அவன் பிறப்பையு மடைய மாட்டான் அங்ஙனம் செய்யமுடியாத மந்தர்களுக்கு மற்றுருபாயங்கூறுகின்றார் அவ்விபுத்தன்மையை அந்தக்கரணம் அடைதல் அருமையாகுபாயின் விஷயங்கள் இந்திரியங்களுக்குப்பிரத்தியக்ஷமாகுந் தோறும் தான் அவ்விஷய வடிவமேயாய அமுந்தாமல் விஷயமாகிய ஞேயம் இந்திரியத்தாலுளதாகும் ஞானம் அந்தக்கரணமாகிய ஞாதிரு என்னும் இத்திரி புடிகளுக்கு வேறாகத் தன்னைச் சாக்ஷிவடிவமாக அறிந்தானாயினும் மோக்ஷமடைவான். எ-று.

• ஐசுவது செய்யுள்முதல் மூன்று செய்யுட்களின் திரண்ட பொருள். இம் மூன்று செய்யுட்களாலுங் கூறிய உபாயங்களின் படிதற் பதார்த்தத்தைச் சோதித்தலும் அதன் பயனும்.

முதலில் சத்தினின்றும் ஆகாயாதினைப் பஞ்சதசியின் பூத விவேகம் (கூடு)வது முதல (கூடு) வது வரையுள்ள சுலோகங்களிற் கூறியவாறு விவேகிக்க [பிரிக்க] வேண்டும் என்பதும், பிரித்த பின்பு சத்தினின்றும் பிரிந்த ஆகாயாதிப்பிரபஞ்சங்கள் மித்தை யாம் என்பதும் அம்மித்தியாத்துவம் புத்திக்குத்திடமாகும் வனா சித்திர தீபத்திற் கூறியவாறு விசாரத்தினாலேனும் அதனை

அப்பியசிக்கவேண்டுமென்பதும் அம்மித்தியாத்துவம் திடப்பட்ட
 பின்னர் அந்தக்கரணத்தை வியாபகமாக்கவேண்டுமென்பதும் அவ்
 வாறு வியாபகமாய் நிலைத்த அந்தக்கரண விருத்தியில் அத்துவைத
 பிற்றமானுபூதி அபரோக்ஷமாயுளதாமென்பதுமாம். பிரஹ்மானு
 பூதி வெளியிடத்தில் எவ்வாறு அபரோக்ஷமாமென்று சங்கிக்க
 வேண்டியதில்லை இதற்குப் பிரமாணம் சித்திரதீபத்தின் [உசஉ]
 முதல் [உசடு] வரையுள்ள சுலோகங்களிற் சங்கை சமாதான பூர்வ
 கமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கு [உசஉ] சு-ம் அத்து
 வைதம் அபரோக்ஷமன்றெனின் அது பொருந்தாது ஞான வடி
 வமாகத் தோற்றிக்கொண்டிருத்தலால்-சங்கை-அத்துவைதம் முழு
 துமாகத் தோற்றுகிறதில்லை யேயெனின் சமாதானம் துவைதம்
 முழுதுந் தோற்றுகிறதா சொல். [உசஈ] சு-ம். திசைமாத்திரத்
 தாற் றோற்றுகின்றதெனின் திசைமாத்திரத்தாற் றோற்றுதல்
 துவைதம் அத்துவைதம் இரண்டிலும் நிச்சயமாகவே சமமாம்.
 உனக்கு உவ்வனவிலால் துவைதஞ் சித்தித்தல்மேபால் அத்துவை
 தம் ஏன் சித்தியாது சித்திக்கவேசெய்யும் [உசச] வது சு-ம்.
 சங்கை. துவைதம் இல்லாதது அத்துவைதமாம் இவ்வத்துவைதம்
 துவைத ஞானமிருக்குங்கால் எப்படிச் சம்பவிக்கும். [உசடு] வது
 சு-ம். இப்படிக்கூறுவாயாயின் வாதி, கேள் துவைதம் அசத்தாம்
 மாயா வடிவமாயிருத்தலால் அதனால் பரிசேஷத்தால் வாஸ்தவமா
 கிய அத்துவைதம் தோற்றுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது
 இவ்வாற்றிந்தித்துவம் பதார்த்த சோதனையிற் கிடைத்த சாக்ஷி
 வடிவ பிரத்தியக் கைதன்னிய அநுபவமாத்திரத்தாற் றிருப்தி
 யடைந்து தற்பதார்த்த சோதனை செய்யாவிடின் துவம்பதவாச்சிய
 மாகிய ஜீவனுக்கும் இவனுக்காதாரமாகிய அவித்தைக்கும் காரண
 மாகிய பிரதிருதியானது நசிக்காமல் மிஞ்சியிருத்தலால் ஜகத்திற்
 சத்தியத்துவ புத்தி நீங்காது இது நீங்காதாகவே விஷயங்களிற்

சத்தியத்துவ புத்தியால் இச்சையும் அவ்விச்சையாற் பந்தமும் நீங்கா, இதனை,

“தொம்பதத்தினுபாதி கெடச் சொருபமதாமதுவேதொன் மையதாந்தற்பத சோதனை செயவும் வேண்டும், தம்பவுடன் மூன் றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாச் சாற்றுதன மாத்திரைப் பகுதிதானு மிருப்பதனா, னம்பரிபூரணமறைந்து ஞானமின்றி முணம்போனாடு முயிராதலினுதனருட்படியே, யிம்பருபாதியும் போய் நிருபாதிக மாமதனா லெப்பொரு ளப்பொருளாகி யிருப்பது தன்னியல்பே” என்று கூறியிருக்கிற உபநிடதத்தாலறிக.

மனம் வியாபகமாதற்குச் சுருதி

கேவல விபுவாகிய சத்தாசாமானிய மொன்றினையே பாவித் துத் திக்குகனெல்லாம் நிரம்பியவனாய்ப் பரிபூரண பராமந்தியாய் நிற்பயமாக என்று அன்னபூரண சுருதி கூறுவதாய் விசார சந்திதோ தயர் சாமானியனை தன்னிய வருணனத்திலும்

“சத்தா சாமா னியமென்றுந் தனிப் பாவித்துப் பரிபூர்ண ச் சுத்தா னந்த னுய்த்திசைக ளெல்லாந் துன்னி நின்றிடுவாய் சத்தா சாமா னியமட்டிங் கோடி யேதங் கதுதா னே சுத்தா கா மிதன்வித்தா மதனின் றி துதான் னேன்றிடுமா ல்”, என்று வாசிட்டத்திலுங் கூறியிருத்தல் காண்க.

நாமருபங்களைப் பற்றாமல் நான் பிரஹ்மமென்றுண்டாகும் வியாபகமான அந்தக்காண வருத்தியின நுபமே பிரஹ்மாநுபவ மென்பதற்குப் பிரமானம் பஞ்சதசியில் பஞ்சகோச விவேகத்தின் (உச) வது சு-ம் வி-ம் உலகத்தில் எந்த எந்தக் கடமுதலிய விஷயங்களில் ஞானமிருக்கிறதோ அந்தவந்தக்கடமுதலிய விஷயங் களை அநாதரஞ் செய்யு (மித்தையென்றறிந்து மறக்கு) மிடததுச்

சகலவஸ்துக்களிலும் "வினங்குகின்றது" என்னும் வடிவின் தாகக் கலந்துள்ள வினக்க மெதுவோ அதுவே (ஞானமாத்திரமே) பிரஹ்மமாம் என்னும் இப்படிப்பட்ட புத்தியானது பிரஹ்மம் நிச்சயமாம் என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

[இதனாலென்ன சித்தித்ததெனின் ஒவ்வொரு விடாயாகாரமாகின்ற அந்தக்காண விருத்தி அவ்வாறாகாமல் அநேக விடயங்கள் உன்னடங்குமாறு வியாபகமாகிய காலத்தில் அவ்விருத்தியில் நாமரூபக்கலப்பின்றி வினங்கும் ஞானமாத்திர (வினக்கமாதிரி) த்தின் அநுபவம் பிரஹ்மாநுபவமாம் என்பது சித்தித்தது. ஆதலால் இங்கே (தற்பதார்த்த சோதனத்தில்) நாமரூபங்களை அபாவமாக்க வேண்டுமென்றும் மனோ விருத்தியை வியாபகமாக்கவேண்டுமென்றுங்கூறிய வுபாயம் பொருத்தமுடைய தன்றன்று வித்தியாணிய சுவாமிகள் முதலிய பூர்வாசாரியர்கள் கூறியிலக்கனத்தோடு பொருத்த முடையதேயாம். இப்பிரஹ்மாநுபவமாகிய அபரோக ஞான லக்ஷணம் அங்குச் சங்கை சமாதான பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அவற்றை இங்கு விரிவஞ்சி எழுதவில்லை]

கரை. விஷயாகாரத்தை விட்டு விபுத்தன்மையடைந்த அந்தக் காரணமுடைய அதிகாரிக்குப் பிரஹ்மானுபவபுளதாம் ஏ-ம். (சச)

(மோக்சாதனம் பிரஹ்மஞ்ஞான மொன்றேயன்றிக்

கருமமன் நெனக்கறுதல்)

கூ. முற்றிப் புறத்துப் பொருடுறந்து முடியா ரடுக்கண் முழையிடை யோ

குற்றும் பலவா மெஞ்ஞாதி யுரிய கரும முஞ்ற்றினுமி

முற்றுங் காரண சுத்திமட்டு முதவு முடிவில் பாரா ன மொற்றை யேதுன் பொழிந்தசக வருவா முத்தி யுதவுறுமால் சடு

இ-ன் புறத்துப்பொருள் - [புத்திரதாராதிகளாகிய]புறத்திலுள்ள வஸ்துக்களை, முற்றித்துறந்து - வெறுத்து நீக்கி, முடிபூர் அடுக்கல் முழை இடை - சிகரங்களைப் பொருந்திய மலைக்குகையினிடத்தே, யோகு உற்றும் - [இயமமுதலாகிய அட்டாங்க] யோகங்களைச்செய்தாலும், உரிய - [தத்தம் வருணாச்சிரமங்களுக்கு] உரியதாகிய, எஞ்ஞாதி [ஆம்] -யாக முதலாகிய, பலகருமம் - நானாவிதநிஷ்கர்மங்களை, உஞற்றிலும் செய்தாலும், இம்முற்றும் - இவையனைத்தும், சுரணசுத்திமட்டும் உதவும் - அந்தக்கரண சுத்திமாததிரங்கொடுக்கும், முடிவில் பாஞ்ஞம் ஒற்றையே - அழிதலில்லாத பிரஹ்மஞ்ஞானமொன்று மாத்திரமே, துன்பு ஒழிந்த - [சர்வ] துக்கங்களும் நீங்கிய சுகவுருவாம்முத்தி - ஆனந்தவடிவமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும். எ - று

பொ.ணா. புத்திரதாராதிகளாகிய புறத்திலுள்ள வஸ்துக்களை வெறுத்து நீக்கிச் சிகரங்களைப் பொருந்திய மலைக்குகையினிடத்தே இயமமுதலாகிய அட்டாங்கயோகங்களைச் செய்தாலும் தத்தம் வருணாச்சிரமங்களுக்குக் குறித்தாகிய யாக முதலாகிய நானாவித நிஷ்கர்மங்களைச் செய்யினும் இவையனைத்தும் அந்தக்கரணசுத்திமாததிரங்கொடுக்கும் அழிதலில்லாத பிரஹ்மஞ்ஞானம் ஒன்று மாத்திரமே சர்வதுக்கங்களும் நீங்கிய ஆனந்தவடிவமாகிய மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். எ - று.

ஆம் என்பது பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

தா-ம். மோக்ஷசாதனங் கருமமன்றென்பாரா “முற்றிப்புறத்துப் பொருடெந்து முடியாரடுக்கண் முழையிடையோ, குற்றும் பலவாமெஞ்ஞாதி யுர் யகருமமுஞ்ற்றினுமீம், முற்றுங்கரண சுத்தி மட்டு முதவும்” எனவும் ஞானகருமசமுச்சயமும் அக்கதான் மன்றென்பார் ‘பாஞ்ஞான, மொற்றையே துன்பு ஒழிந்த சுகவுருவாம்முத்தி யுதவுறும்’

எனவுங் கூறினார். இதனாலே நிஷ்காம கர்மம் ஞானதன் பகிரங்கதி
சாதன மாவதன்றி மோக்சசாதனமன் றென்பதாயிற்று.

க-ரை. மோக்சத்திற்குச் சாதனம் பிரஹ்மஞானம் ஒன்றேறள-ம் (சுரு)

மேலைச்செய்யுளால் நிஷ்காமகன்மத்துக்கு ஞானத்தின் பகிரங்க
சாதனத்தன்மை உடன் பாட்டாற்கூறி இதில் ஏதிர்மறை முகத்தானு
வலியுறுத்தல்

[கட்டளைக்கலித்துறை]

சுய. பிச்சைக் கலைந்து முணவோர் கவளமும் பெற்றிலராய்

அச்சோவென் றேங்கி யலைதலிற் காமித் தறம்புரி யா

ரிச்சையில் ஁ன் மஞ்செய் யார்பல யோனி யுற்றாரெனி

னும்

விச்சையு றுரின்ப வீடு முறரிடர் மேவுவரே

சுசு

இ-ள். காமித்து - [உணவை] விருப்பி, அறம்புறியார் -
[அன்னம் முதலியவற்றைப் பயனாகக் கொடுக்கத் தக்க] சற்கருமங்
களை [முற்பிறப்புக்களிற்] செய்யாதவர்கள் பிச்சைக்கு - பிச்சை
யெடுப்பதற்காக அலைந்தும் - துப்பிறப்பில் ஊதோறுந் தெருத்தோறும
மனைதோறுந் திரிந்தும் ஓர்கவளம் - ஒருதாம் வாய் கொள்ளும் அள
வுடைய, உணவு [உம்] - உண்ணப்படு பொருளும், பெற்றிலராய் -
கிடையாதவர்களாய், அச்சோ என்று ஏங்கி - [பசினோயாலுண்டாகும்
வருத்தத்தைச் சகிக்கமாட்டாது] ஐயோவென்று அழுதுகொண்டு, அலை
தல்துல் - திரிதல்போல, இச்சை இல் கன்மம் செய்யார் [மேலைச்
செய்யுளிற் கூறிய] நிஷ்காம கன்மஞ்செய்யாதவர்கள், பலயோனி உற்
ரர் எனினும் - பல பிறப்புக்களை யடைந்தாராயினும், விச்சை உறார்
[அந்தக் காலகத்தி யடையாமையால் அதன் சுத்தியாலடையக்கூடிய]
ஞானமடையார், இன்ப வீடும் உறார் - [ஞானமடையாமையின்] ஆணந்
தவடிவ மோக்சத்தையு மடைமமாட்டார், இடம் [ஏ] மேவுவர் - பிறப்
பிறப்புக்களாலுண்டாகுந் துன்பத்தையே அடைவர். ஏ-று

பொ-னா. உணவை விரும்பி அன்னமுதவியவற்றைப் பய
ஞகக் கொடுக்கத்தக்க சற்கருப்புகளை முற்பிறப்புக்களிற் செய்யாத
வர்கள் பிச்சையெடுப்பதற்காக இப்பிறப்பில் ஊர்தோறுந் தெருத்
தோறும் மனைதேற்றுந் திரிந்தும ஒரு தாம் வாய் கொள்ளும அன
வுடைய உண்ணப்படும் பொருளுங்கிடையாதவர்களாய்ப் பசி
நோயாலுண்டாகும் வருத்தத்தை சகிக்கமாட்டாது ஐயோ என்று
அழுதுகொண்டு திரிதல் போல மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய நிஷ்கா
மகன்மஞ் செய்யாதவர்கள் பல பிறப்பக்களையடைந்தாராயினும்
அந்தகாணசுத்தி யடையாமையால் அதன் சுத்தியாலடையக்கூடிய
ஞகனமடையார் ஞானமடையாமையின் ஆனந்த வடிவ மோகூத்தை
மடையமாட்டார் பிறம்பிறப்புக்களாலுண்டாகுந் துன்பத்தையே
அடைவர். ஏ-று.

உம்மையும் ஏகாமும் பிரித்துக் கூட்டப் பட்டன.

க-னா. காமியகன்மஞ் செய்யாதவர்க்கு உணவு அடையப்படா
மைபோல நிஷ்காமகன்மஞ் செய்யாதவர்க்குச் சித்தசுத்தி யின்மையால்
ஞானமும் அஃதின்கையால் மோகூமும் அடையப்படா. ஏ-ம் [சக]

[க]வது ஞானசாதன வியல் முற்றிற்று

[உ] வது நிலையியல்

[வேண்பா]

கக. எட்டியெட்டிப் பாக்குமட்டு மெட்டவெட்டச் செல்
லுமஃதே

சுட்டிறந்தாற் றுஞ்சுத் தோன்றுமே—மட்டிறந்து

ஆத்துமாநந்த விளக்கம்

எங்கு நிறைவா யிலகு முத்தா னந்தனெ
நங்குருவி னல்லுருவ மே.

னு

இ-ள். மட்டு இறந்து எங்கும் நிறைவாய் - அளவின்றி எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாய், இலகும் முத்தானந்தன் எனும் - விளங்கா நின்ற முத்தானந்த னென்று கூறும் நாமமுடைய, நம் குருவின் - நமது குருமூர்த்தியினது, நல் உருவம் - ஆனந்த சொரூபமானது, எட்டி எட்டி - [விடயம் போலத் தனக்கந்நியமாயிருப்பதாகக் கருதி மனத்தால்] தாவித்தாவி, பார்க்குமட்டு - தேடுமளவும், எட்டஎட்ட [ஏ] செல்லும் - தூரத்தூரவே யகலும், அஃதே - அச் சொரூபமே. சுட்டு இறந்தால் - (தனக்கந்நியமாக ஒன்றையும்) சுட்டியறியாமல் (மனத்தை யசைவற) நிறுத்தினால், தான் ஆகி தோன்றும் - அங்ஙனம் நினைவருடைய சொரூபமாகி விளங்கும். ஏ-று.

பொ.ணா. அளவின்றி எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாய் விக்னகா நின்ற முத்தானந்தனென்று கூறுகின்ற நாமமுடைய நமது குருமூர்த்தியினது ஆனந்த சொரூபமானது விடயம்போலத் தனக்க அந்நியமாயிருப்பதாகக் கருதி மனத்தால் தாவித் தாவித் தேடுமளவுந் தூரத்தூரவேயகலும் அச்சொரூபமே தனக்கந்நியமாக ஒன்றையுஞ் சுட்டாமல் மனத்தை யசைவற நிறுத்தினால் அங்ஙனம் நிறுத்தின்வருடைய சொரூபமாகி விளங்கும் ஏ-று.

பிரித்துக் கூட்டப்பட்ட ஏகாரந் தேற்றப் பொருளது

க-ணா. பாம்பொருள் சுட்டுணர்வற்ற விடத்துத் தானாகி விளங்கும். ஏ-ம். (க)

[விருத்தம்]

சூஉ. விடயமொன்றே பொன்னெனவும் பணியெனவு மிரு
திறனா விளங்கி நின் றே

படைமுன்தொன் றுடன்மெய்யும் பினதுபொய்யும்
பலவுமே யாவ போல க்
கடமுதலா யபலாகிப் பலவாசி யஞ்ஞ நக்தக் காணும்
வத் து
வடிவில்சற்சிற் சுகவேக வணனிபமாய் முத்தருக்கு
வயங்கு மாதோ. (௨)

இ-ள். விடயம் ஒன்றே - ஒரே விஷயம், பொன்னெனவும்
பொன்னென்றும், பணி எனவும் - [கடமுதலிய] ஆபாணமென்றும் -
இருதிறன் ஆய் விளங்கிநின்ற - இரண்டு விதமாக விளங்கிநின்ற,
முன்அடைஅது - (அவற்றுள்) முன்னர்ப்பொருந்திய பொன்னுனது,
ஒன்றுடன் மெய்யும் - ஏகமுஞ் சத்தியமும், பின் (அடை) அது -
பின்னர்ப் பொருந்திய ஆபாணமாவது, பலவும் பொய்யும் - நாநாவும்
அசத்தியமும், ஆவபோல - ஆவனபோல, வத்து (ஒன்றே) - பிரஹ்
மம் ஒன்றுதானே, அஞ்ஞ நக்த - அஞ்ஞானிகளுக்கு, கடமுதல
ஆய் - (நாம ரூபமே சொரூபமாயுள்ள) குடமுதலிய பிரபஞ்ச பதார்த்
தலகனாய், பலவாகி - நாநாவாகி, அயல் ஆகி - தமக்கு அந்நியமாய்,
காணும் - வினாகும், முத்தருக்கு - ஜீவன் முத்தர்களாகிய ஞானி
களுக்கு, வடிவஇல் - நாம ரூபமில்லாத, சற்சிற் சுகம் (ஆய்) - சச்சி
தானந்த கனமாய், ஏகம் (ஆய்) - அகண்டைகரசமாய், அணனிபமாய்
- தமது சொரூபமாய், வயங்கும் - விளங்கும். எ-று.

பொ-னா. ஒரே விஷயம்பொன்னென்றும் கடமுதலிய ஆப
ாணமென்றும் இரண்டு விதமாக விளங்கிநின்ற அவற்றுள் முன்னர்ப்
பொருந்திய பொன்னுனது ஏகமுஞ் சத்தியமும் பின்னர்ப் பொருந்
திய ஆபாணமானது நாநாவும் அசத்தியமும் ஆவனபோலப் பிரஹ்மம்
ஒன்றுதானே அஞ்ஞானிகளுக்கு நாமரூபமுமே சொரூபமாயுள்ள குட
முதலிய பிரபஞ்சபதார்த்தங்களாய் நாநாவாய்த் தமக்கு அந்நியமாய்

வீனங்கும் ஜீவன்முத்தாகனாகிய ஞானிகளுக்கு நாமரூபமில்லாத சச்சிதானந்தகனமாய் அகண்டைகரசமாய்த் தமது சொரூபமாய் வீனங்கும். எ-று.

ஒகேறே என்பதும் அடை என்பதும் பின்னருட கூட்டப்பட்டன. ஆய் என்பது பிறவிடங்களிலுஞ் சென்றியைந்தது.

க-ணா. ஒரே பிரஹ்மம் ஞானிகளுக்குத் தமது சொரூபமாக மாகவும் அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்சமாகவும் வீனங்கும் எ-ம். (உ)

[வேண்பா]

கூட. எள்ளுக்கு எண்ணெயொர்ப்ப வெங்கு நிறைந் தென் சொரூப

முள்ளுக்கு முள்ளா யொளிர்தலாற் — கள்ள ப
புலவே வெர்திருட்டும் போயினவே னாந் து
தலையுலகப் பேய்ப்பயமுந் தான் [ங]

இ-ள். எள்ளுக்குள் எண்ணெய் ஒப்ப-எள்ளினடத்து [நிறைந் திருக்கின்ற] எண்ணெயைப்போல, எங்கும் நிறைந்து — (பிரபஞ்ச மும் அதற்கப்பாலுமாகிய) எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாய், என் சொரூபம் - [சச்சிதானந்த கனமாகிய] என்னுடைய சொரூபமானது, உள் ளுக்கும் உள்ளாய் - சூக்கும வஸ்துக்களுக்குஞ் சூக்குமமாய், ஒளிர்த லால் - பிரகாசத்தலினால், கள்ளப்புலவேவெவர் - வஞ்சகத்தையுடைய பஞ்சேந்திரியங்களாகிய வேடர்களாலுண்டாகிய, திருட்டும் - களவும், ஓர் ஐந்து தலை - (சத்தாதி விஷயங்களைத்தையுட்) ஐந்தலையாகவுடைய உலகப்பேய்ப் பயமும் - பிரபஞ்சமாகிய பேயினாலுண்டாகிய அச்ச மும், போயின - தொலைந்துவிட்டன. எ-று.

பொ-ணா. எள்ளினடத்து நிறைந்திருக்கின்ற எண்ணெயைப் போலப் பிரபஞ்சமும் அதற்கப்பாலுமாகிய எவ்விடத்தும் நிறைந்து சச்சிதானந்த கனமாகிய என்னுடைய சொரூபமானது சூக்கும வஸ்து

துக்களுக்குஞ் சூக்குமமாய்ப் பிரகாசித்தலினால் வஞ்சகத்தையுடைய பஞ்சேந்திரியங்களாகிய வேடர்களாலுண்டாகிய களவும் சத்தாதி விஷயங்களைந்தையும் ஐந்து தலையாகவுடைய பிரபஞ்சமாகிய பேயினாலுண்டாகிய அச்சமும் தொலைந்துவிட்டன. எ—று.

தா—ம். அஞ்ஞான தசையிற் புத்தியைத் தனது உண்மை நிலையில் நிற்கவொட்டாமல் ஞானேந்திரியங்கள் தம் வசமாக்கி வெளியே இழுத்து விஷயகாரமாக்கிற்றென்பார் “களன்புலமெவெர் திருட்டு” என்றும் அப்புத்தி சத்தாதி விஷயங்களைச் சகசாதனத்தன்மை கருதியாகிற்றென்பார் “ஐந்து தலை யுலகப்பேய்ப் பயி” எனவும் ஞான தசையில் அப்புத்தி பூரணத்தன்மைபை அடைய எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாகிய பரம்பொருளே விளங்குதலால் இந்திரியங்கள் அதைத் தன் வசமாக்கி வெளிப்படுத்தி விஷயகாரமடைவிக்காது என்பார். “திருட்டுமே போயின” என்றும் விஷயங்கள் மித்தைதபாதத தோற்றுதலால் அவற்றில் வைத்திருந்த சகசாதனத் தன்மையாகிய மயக்கம் புத்திக்கு நீங்கிற்றென்பார். “ஐந்து தலை யுலகப்பேய்ப் பயமும் போயின” என்று கூறுகிறார்.

க—ணா. எவ்விடத்தும் பரம்பொருளே விளங்குதலால் இந்திரியச்சேட்டையும் விஷயங்களில் வைத்திருந்த சகசாதனத் தன்மையாகிய மயக்கமும் தொலைந்தன. எ—று.

கூசு. விடயமென்று வேறாய் விளங்கிடுமேனில்
தடைய வெழுந்தோடு மங்கே—யிடையீட
றெங்குமொரு தானே யிலங்கிடிவீவ் வேளம
மெங்கே யெழுந்தோடு மே (உ)

இ—ள். விடயம் என்று - (இது சத்தம் இது பரிசம் இது உருவம் இது இரசம் இது கந்தம்) என்று விடயங்கள், வேறாய் விளங்கிடுமேன் - (தனக்கு) அயலாக விளங்குமானால், நிலலாது - (தனதுணை

மை நிலையில்) நிற்காமல், அங்கே அடைய எழுந்து ஓகிம்- அவ்விடயங்
களினடத்துக் கூடுதற்கு எழுந்து செல்லும், இடைநிதி அற்று -
இடையீடின்றி, எங்கும் ஒருதானே - எவ்விடத்தும் ஒப்பற்ற சச்சி .
தானந்த வடிவப் பிரஹ்மமாகிய தனது சொருபமே, இலங்கிடின-பிர
காசிக்கில், இவ்வேளை மனம் - இத்தன்மையுடைய ஞானகாலத்தில்
(சத்துவமாகச் சேடித்த) மனமானது, எங்கே எழுந்து ஓகிம் - (தனது
நிலையில் நிற்பதன்றி) எவ்விடத்துக்கு எழுந்து செல்லும் (ஒரிடத்
தஞ் செல்லாது செல்லுதற்கிடமின்மையால்). எ—று.

பொ—ணா. இது சத்தம் இது பரிசம் இது உருவம் இது இர
சம் இது கந்தம் என்ற விடயங்கள் தனக்கு அயலாக விளங்குமானால்
தனதுன்மை நிலையில் நிற்காமல் அவ்விடயங்களினிடத்துக்கூடுதற்கு
எழுந்து செல்லும் இடையீடின்றி எவ்விடத்தும் ஒப்பற்ற சச்சிதா
னந்த வடிவப் பிரஹ்மமாகிய தனது சொருபமே பிரகாசிக்கல் இத்
தன்மையுடைய ஞானகாலத்திற் சத்துவமாகச் சேடித்த மனது தனது
நிலையில் நிற்பதன்றி ஒரிடத்துஞ்செல்லாது செல்லுதற்கிடமின்மை
யால். எ—று.

க—ணா. ஞானகாலத்தில் எவ்விடத்துஞ் சச்சிதானந்த வடிவப்
பிரஹ்ம சொருபமே விளங்குதலால் மனது விஷயகாரமடையாது.
எ—ம்.

கூடு. கட்டினுநில் வாதுபொருள் கண்டருந்த வேடுமன ஞ
கட்டிறந்த போதெதனைத் தூய்க்குடு மனிற்—கெட்
டொந்து
மோகாமற் போயின்ப முண்ணுமா லீதும
மாகா தறிவென்ப ரால்
ன
(டு)

இ—ள். கட்டினும் நில்லாது - (சுஞ்ஞான காலத்தில் விடயங்
களிற் செல்லவொட்டாது) அடக்கினும் அடக்காமல், பொருள்

கண்டு - சத்தாதி விஷயங்களைப் பார்த்து, அருந்த ஒடும்-(அவற்றை)
அநுபவிப்பதற்கு விளைந்து செல்லும், மனம் - அந்தக் காரணமானது,
சுட்டு இறந்தபோது - [ஞானகாலத்தில் விஷயாகாரத்தைத் தரிக்
கின்ற] சுட்டுணர்வு நீங்கியபோது, எதனைத் துய்க்கும் எனில் - எதை
அநுபவிக்குமென்றால், சுட்டு ஒழிந்துபோய் - தனதுருவமாகிய துலத்
தன்மை நாசமடைந்து, போகாமல் - அருவ (சூக்கும) மாய்ப் [பிரஹ
மத்தோடி பாலும் நீரும்போற் கலந்து நின்று], இன்பம் உண்ணும் -
பிரஹமானந்தத்தை அநுபவிக்கும், ஈஃது மனம் ஆகாது-[பிரஹ்மானந்
த அநுபவத்திற்குரிய] இது மனமாகமாட்டாது, அறிவு என்பர் - [பின்
னையோ] ஞானமென்று கூறுவர் பெரியோர். ஏ—று

பொ—ணா. அஞ்ஞானகாலத்தில் விடயங்களிற் செல்லவொட்
டாததெனும் அடங்காமல் சத்தாதி விஷயங்களைப்பார்த்து அவற்றை
அநுபவிப்பதற்கு விளைந்து செல்லும் அந்தக் காரணமானது ஞானகா
லத்தில் விஷயாகாரத்தைத் தரிகின்ற சுட்டுணர்வு நீங்கியபோது
எதை அநுபவிக்குமென்றால் தனதுருவமாகிய துலத்தன்மை நாசம
டைந்து அருவமாய்ப் பிரஹமத்தோடி பாலும் நீரும்போற் கலந்து
நின்று பிரஹ்மானந்தத்தை அநுபவிக்கும் பிரஹ்மானந்த அநுபவத்
திற்குரிய இது மனமாகமாட்டாது பின்னையோ ஞானமென்று கூறு
வர் பெரியோர். ஏ—று,

க—ணா. மனதுக்குச் சுட்டுணர்வு நீங்கிய காலத்திற் பிரஹமா
நந்த அனுபூதியுனதாம். ஏ—ம். (௫)

சு.சு. மனத்தே யனைத்துலகு மன்னியிருக் கு
மெனைத்தும் பிறவிடத்தி லில்லை—நினைப்பி ல்
சுழுத்தியிங்க ணேதேனுந் தோன்ற மையினு ல்
விழுச்சுகமாந் தானன்றி வேறு (சு)

இ-ள். மனத்தே - மனத்தின்கண்ணே, அனைத்து உலகும் - [சடசேதனங்களாகிய] எல்லாப் பிரபஞ்சமும், மண்ணியிருக்கும் - பொருந்தி நிற்கும், எனேத்தும் - அற்பமும், பிற இடத்தில் - மனம். இருத்தலின் வேராகியவிடத்தில், இல்லை, [இதனை உலகப் பிரசித்த அநுபவமாகிய ஏதுவாலுணர்த்துகின்றார்], நினைப்பு இல் - மனம் கசித்த, சுழுத்தியின்கண் - சுழுத்தியவஸ்தையில், விழுச்சகம் ஆம் - மேலாகிய ஆனந்த மயமாகிய, தான் ஆன்றி-தனது சொரூபம் இருந்து விளங்குகின்றதே யல்லாமல், வேறு - [தனது சொரூபத்திற்கு] அந்நியமாக, ஏதேனும் - [இருவகைப் பிரபஞ்சங்களுள்] எந்தப் பிரபஞ்சமாவது, தோன்றாமையினால் - விளங்காமையால். என்று.

பொ-னா. மனத்தின்கண்ணே சடசேதனங்களாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சமும் பொருந்தி நிற்கும் அற்பமும் மனம் இருத்தலிவேராகிய விடத்திலில்லை. இதனை உலகப் பிரசித்த அநுபவமாகிய ஏதுவாலுணர்த்துகின்றார். மனம் கசித்தசுழுத்தியவஸ்தையில் மேலாகிய ஆனந்தமாய் மாகிய தனது சொரூபம் இருந்து விளங்குகின்றதே யல்லாமல் தனது சொரூபத்திற்கு அந்நியமாகிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களுள் எந்தப் பிரபஞ்சமும் விளங்காமையால், என்று.

இங்கே “மனத்தேயனைத்துலகு மண்ணியிருக்கும், என உலகுக்கு மனத்தை இடமாக்கினது, வேனிதகட்பாதிரி பூக்கும்” என்றும் போலக் காலப் பொருண்மை பற்றியென்க- அதாவது மனமுள்ள காலத்து உலகுண்டு எனப்பொருள்படும். பிறவிடத்தில் என்றும் அஃது, இவைபெல்லாம் சுழுத்தியின் கண் ஏதேனும் தோன்றாமையினால் என்னும் ஏதுவால் நன்கு விளங்கும்.

எல்லா உலகும் மனோ கற்பிதம் எனபதற்கு உதாரணம். பஞ்சதசசி காலஅவது சு-ல், உள் அல்லது வெளியிடத்தினை அல்லது எந்த சகல தேசங்களையும் புத்திகற்பிக்கின்றதோ அந்தத்தேச

(இட) ச்திலுள்ளது சாக்ஷியெனப்படுகின்றது, என்ற உறியிருக்கின்றது.

க-ணா. மணமிறந்த சுழுத்தியவஸ்தையில் அந்நிய மொன்றுந் தோற்றமுமைஉால் பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்குக் காரணம் மனமே. எ-ம். (சு)

சுள. பார்த்தவிட மெல்லாம் பார்த்தோன்ற வச்சொரு ப தீர்த்தத்தி லாழ்ந்த திருத்தனுக்கும—போர்த்தவந் த வாணந்தத் தாதித்தன் முன்விளக்குப் போலவ னி யீனமுது மாலிலங்கா தே (எ)

இ-ள். பார்த்த இடம் எல்லாம் - நோக்கிய இடங்களெங்கும், பாம் தோன்ற - பிரஹ்மமாகிய தனது சொரூபம் விளங்குதலால், அச்சொரூப தீர்த்தத்தில் - அந்தப் பிரஹ்ம சொரூபமாகிய வெள்ளத் துள், ஆழ்ந்ததிருத்தனுக்கு - மூழ்கிய ஜீவன் முத்தனுக்கு, ஆதித்தன் முன் - சூரியனது பிரகாசத்தின்கண், விளக்குப்போல - [வைக்கப் பட்ட] தீபத்தினது பிரகாசம் [கெடுதல்] போல, அவனி - பிரபஞ் சத்தின் [சத்தியத்தன்மை விளக்கமானது], போர்த்த அந்த ஆனந் தத்து - [தனக்குள்ளிலும் வெளியிலும்] வியாபித்துப் பிரகாசிக்கின்ற சச்சிதானந்த விளக்கத்தால், ஈனம் உறும் - கெட்பேபோம், இலக் காது - விளங்கமாட்டாது. எ-று.

பொ-ணா. நோக்கிய இடங்களெங்கும் ப்ரஹ்மமாகிய தனது சொரூபம் விளங்குதலால் அந்தப் பிரஹ்ம சொரூபமாகிய வெள்ளத் துள் மூழ்கிய ஜீவன் முத்தனுக்குச் சூரியனது பிரகாசத்தின்கண் வைக்கப்பட்ட தீபத்தினது பிரகாசம் கெடுதல்போலப் பிரபஞ்சத் தின் சத்தியத்தன்மை விளக்கமானது தனக்குள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்துப் பிரகாசிக்கின்ற சச்சிதானந்த விளக்கத்தாற் கெட்டுப் போம் விளங்கமாட்டாது. எ-று.

ஆதித்தன் விளக்கு என்றது அயற்றிவெறுநிலை,

இங்ஙனம் கூறியது சொருப சமாதியின்றிய காலத்துள்ள சக
சாதுபூதி யென்றறிக.

இதனால் இருட்காலத்திற் பிரகாசிக்கின்ற விளக்குச் சூரியப்பிர
காசத்தில் வைக்கப்பட்டபொழுது தனது பிரகாசமாகிய சக்தி
கெட்டுத்தோன்றுதல்போல அஞ்ஞானகாலத்தில் சத்தியத்தன்மை
மாகிய பிரகாசத்தோடு விளங்கிய சகத்து ஞானகாலத்தில் பிரஹ்மப்
பிரகாசத்துள் காணப்படும்பொழுது அச்சத்தியத் தன்மையாகிய
பிரகாசங் கெட்டு மித்தையாகக் காணப்படுமென வறிக.

க-ணா. பிரஹ்மானந்தத்தில் மூழ்கிய ஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்
சஞ் சத்தியமாகத் தோற்றது எ-ம். (எ)

கூஅ. உள்ளும் புறமு மொருதன் னியல்பறிந்தார் க்
கெள்ளும் பொருளொன் றிருக்குமோ—மெள் ள
வெழுந்திரவி தோன்றி னிலகலகின் றோற் ற
மொழிந்துபோ மாறுபா லும். (அ)

இ-ன். உள்ளும் புறமும் - அகத்திலும் புறத்திலும், ஒருதன்
இயல்பு - அகண்டைகரசமாயுள்ள பிரஹ்மமாகிய தனது சுபாவத்தை
அறிந்தார்கு அபரோகமாக அநுபவித்த ஞானிகளுக்கு, எள்ளும்
பொருள் ஒன்று (உம்) - (முன் அபியாச காலத்துற்போலத் தமது
சொருபமல்லவென்று) இகழ்த்தக்க பிரபஞ்சப் பொருள் ஒன்றாயி
னும், இருக்குமோ - இருக்காது [எதுபோலெனின்], மெள்ள -
சாவதானமாக, இரவி எழுந்து தோன்றில் - சூரியன் உதயமாய்ப் பிர
காசித்தால், இலகு அலகின் தோற்றம் - முன் இருட்காலத்திற் பிர
காசித்த மின்மினிப்புமூவிலுடைய விளக்கமானது, ஒழிந்துபோம்
ஆறுபோலும் - நீங்கிவிடுமுறைமை போலும். எ-று.

பொ-ணா. அகத்திலும் புறத்திலும் அகண்டைகாசமாயின்ன
பிரஹ்மமாகிய தனது சுபாவத்தை அபரோகக்மாக அநுபவித்த ஞானி
களுக்கு முன் அப்ரியாச காலத்திற் போலத் தமது சொரூபமல்ல
வென்று இகழ்த்தக்க பிரபஞ்சப் பொருள் ஒன்றாயினுமிருக்காது. ஏது
போலெனில் சாவதானமாகச் சூரியன் உதயமாய்ப் பிரகாசித்தால் முன்
இருட்காலத்திற் பிரகாசித்த மின்மினிப் புழுவினுடைய விளக்கமா
னது நீங்கி விடுமுறைபோலும். ஏ-று.

ஒன்றும் என்பதின் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது,
ஞானிகட்குப் பேதத் தோற்றமில்லை யென்பதற் குதாரணம்-
திருவருட்பயன்

“ உள்ளும் புறம்பு மொரு தன்மைக் காட்சியருக்
கேள்ளுந் திற மேதுமில் ”

எனவும் கூறியிருத்தல் காண்க.

ஞானிகட்குப் பேதத்தோற்றமில்லை யென்பதற்கு உதாரணம்,
ஒழிவிலொடுக்கெம். கூரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல் ஜாழ்
சுத்ததை, யாரறிவாந்த வறி தெயஞ் சூரியனகான். எனவும் இதன்
கீழ்க் திருவருட் பயனை செய்யுள் எழுதவேண்டியது.

க-ணா. ஞானிகள் திருஷ்டிககுப் பிரஹ்மத்திற் கந்நியமாக
யாதொரு பெருளுந் தோன்றாது. ஏ-ம். (அ)

கூக. பாலொடுதே னுங்கலந்த பண்பாம் பிறப்பொழித் து
மேலான முத்திதரு மெய்யறிவு—மேலையன் றி
யிம்மையினு மின்பமே நல்கு திருவிகற் ப
வம்மைச் சமாதியுமுற் றுல் (க)

இன். பிறப்பு ஒழித்து - துக்காரணமாகிய சன்னமாணத்தை
நீக்கி, மேல்ஆன முத்திதரும் - மாட்சிமை தங்கிய மோகூத்தைக்

கொடுக்கின்ற, மெய் அறிவும் - பிரஹ்ம ஞானமும், மேலை அன்றி -
[அந்தப் பிரஹ்ம ஞானத்தா லடைதற்குரிய] விதேக முத்தியின்
மாத்திராமல்லாமல், இம்மையிலும் - இச்சீவன் முத்தித்தசையிலும்,
இன்பம் - நல்கும் - பிரஹ்மானந்தத்தைக் - கொடுக்கின்ற,
அம்மை - நிருவிகற்பசமாதியும் - அழகிய நிருவிகற்பசமாதியும்
உற்றால் - ஒரு ஞானிக்கு] அடையப்படுமானால் [அவ்வடைவு],
பாலொடு - பசியுடைய ஒருவனுக்கு அப்பசி நிவிர்த்திக்காகப்
பருகப்பட்ட] கஃரத்துடன், தேனும் - தித்தித்திப்பினையுடைய]
தேனும், கலந்த பண்பு ஆம் - கூடின தன்மை யொப்பாம். ஏ-று.

பொ-ணா. துக்காரணமாகிய சன்னமானத்தை நீக்கி மாட்சி
ஐமதங்கிய மோகூத்தைக் கொடுக்கின்ற பிரஹ்ம ஞானமும் அந்தப்
பிரஹ்ம ஞானத்தாலடையத்தக்க விதேகமுத்தியின் மாத்திராமல்லாமல்
இச்சீவன் முத்தித்தசையிலும் பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற
அழகிய நிருவிகற்பசமாதியும் ஒரு ஞானிக்கு அடையப்படுமானால்
அவ்வடைவு பசியுடையவனாகிய ஒருவனுக்கு அப்பசி நிவிர்த்திக்காகப்
பருகப்பட்ட கஃரத்துடன் தித்திப்பினையுடைய தேனும் கூடின
தன்மை யொப்பாம். ஏ-று.

க-ணா. ஒரு ஞானிக்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தோடு நிருவிகற்பச
மாதியுங்கிடைத்தால் ஒருவனுக்குப் பருசக் கிடைத்த பாலுடன்
தேனும் கூடின தன்மைபோலும். ஏ-ம். (க)

எய். மண்ணு திகளான் மறைத்துநனைத் துச்சடினு ம்
விண்ணினுக் கூறில்லா விதநிகர்ப்ப-வெண்ணகமு ன்
னெப்பொருள்கள் யாவை யியற்றுகினு மென்வடி வா
மெய்ப்பொருளுக் கில்லை மிகை. [கூய்)

இ-ள். மண் ஆதிசனால் - பிருதிவி அப்பிதேயு என்னும்
மூன்று பூதங்களால், மறைத்து நனைத்து சுடினும் - [முறையே]
• மறையச் செய்யினும் ஈரமாக்கினும் சுடினும், விண்ணினுக்கு -
ஆகாயத்திற்கு, ஊறுஇல்லாவிதம் நிகர்ப்ப - யாதொரு தீங்கும்
அடையாத விதத்தைப்போல, எண் ஆகம் முன் - சங்கற்பவியாபார
முடைய மனமுதலிய, எப்பொருள்கள் - எந்தக்கருவிகள் யாவை
இயற்றுகினும் - தத்தமக்குரிய எந்தவெந்த வியாபாரங்களைச் செய்யி
னும், என் வடிவு ஆம் - எனது சொரூபமாகிய, மெய்ப்பொருளுக்கு -
சச்சிதானந்தத்திற்கு, மிகை இல்லை - யாதொரு கேடுமில்லை. எ-று.

பிருதிவி அப்பு தேயு என்னும் மூன்று பூதங்களாலும் முறையே
மறையச் செய்தாலும் ஈரமாக்கினாலும் சுட்டாலும் ஆகாயத்திற்கு
யாதொரு தீங்கும் அடையாத விதத்தைப்போலச் சங்கற்ப வியாபார
முடைய மனமுதலிய எந்தவெந்தக் கருவிகள் தத்தமக்குரிய எந்த
வெந்த வியாபாரங்களைச் செய்யினும் எனது சொரூபமாகிய சச்சிதா
னந்தத்திற்கு யாதொரு கேடுமில்லை. எ-று.

க-னா. பிருதிவியாகி பூதங்களின் விடாபாங்கனால் ஆகாயங்
கேடடையாததுபோல மன முதலிய கருவுகளின் வியாபாரங்களால்
சச்சிதானந்த வ. உபபிஹ்மங் கேடடையாது. எ-ம (கய)

எக. பந்தமுற்ற வந்நாளும் பாசமற்ற வந்நாளு
சிந்தை மயங்கித் தெளிந்ததல்லான் - முந் த
விருந்தவகன் நெய்தலய லின்மையினுன் முத் தி
பொருந்தல் பொருந்தாமை பொய் (கக)

இ-ள். மந்தம் உற்ற - [சனைமாண சமுசாரத்திற்] கட்டுப்பட்
டிருந்த, அந்நாளும் - அக்காலத்திலும், பாசம் அற்ற இந்நாளும் -
அக்கட்டுங்கிய இக்காலத்திலும், சிந்தைமயங்கி - மனமானது [இல்
லத்தையுள்ளதாகவும் உள்ளத்தை இல்லதாகவுங் கருதி] மயக்கத்தை

யடைந்ததும், தெளிந்தது அல்லால் - இல்லதை இல்லாதாகவும் உள்
னதை உள்ளதாகவுமறிந்து] தெளிவை யடைந்தது மல்லாமல், முந்த
இருந்த - அஞ்ஞான காலத்திலிருந்த வஸ்துக்கள், அகன்று - நீங்க,
அயல்எய்தல் - அவற்றிற்கந்நியமாகிய வஸ்துக்கள் [ஞானகாலத்தில்
வந்து] சார்தல், இன்மையினால் - இல்லாமையால். முத்தி - மோக்ஷ
மானது, பொருந்தாமை - [முன்னாள்] அடையப்படாமையும்,
பொருந்தல் [இந்நாள்] அடையப்படாமையும், பொய் - அசத்திய
மாம். ஏ-று.

பொ-ணா. சனனமான சமுசாரத்திற் கட்டுப்பட்டிருந்த அக்
காலத்திலும் அக்கட்டு நீங்கிய இக்காலத்திலும் மனமானது இல்லதை
யுள்ளதாகவும் உள்ளதை யில்லாதாகவும் கருதி மயக்கத்தை யடைந்த
யடைந்ததும் இல்லதையில்லாதாகவும் உள்ளதை உள்ளதாகவுமறிந்து
தெளிவை யடைந்ததுமல்லாமல் அஞ்ஞான காலத்திலிருந்த வஸ்துக்
கள் நீங்க அவற்றிற்கந்நியமாகிய வஸ்துக்கள் ஞானகாலத்தில் வந்து
சார்தலில்லாமையால் மோக்ஷமானது முன்னாள் அடையப்படாமையும்
இந்நாள் அடையப்பட்டமையும் அசத்தியமாம். ஏ-று.

அகன்று என்பது செயவெனச்சத்திரிபு. இருந்த என்பது அஃ
றிணைப்பதிமை வினையாலணையும் பெயர்.

க-ணா. எக்காலத்திலும் ஒரு பொருளேயிருத்தலால் மனத்தி
மனத்தினது மயக்கத்தையுந் தெளியையுந் தவிர மோக்ஷத்தினது
அடையாமையும் அடைவும் அசத்தியமாம். ஏ-ம். (கக)

எஉ. ஊறுபடா வான்றன்பா லுற்ற கடாதிகளா ற்
கறுபட்டாற் போன்றிருந்த கொள்கைரோ—மாறு

படா ப்

பூரணரா னென்னிடத்தாம் பொய்யுடல மாதிகளான்
மாரணவீ றுற்ற வகை (கஉ)

இ-ள். மாறுபடா - விகாரமற்ற, பூரணநான் - கால தேச வஸ்துக்களா லளவுபடாததாயுள்ள பிரஹ்ம சொரூபமாகிய நான், என் இடத்து ஆம் - என்னிடத்து [அத்தியஸ்தம்] ஆகிய, பொய் உடலம் ஆகிகளால் - வியாவகாரிக தேச முதலியவற்றின் அகந்தாபிமானத்தால், மாண நறு - [அவற்றிற்குளவாகா நின்ற பிறத்தல் முதல்] இறத்தல் இறுதியாகிய [ஷட்பாவ விகாரங்களையும்], உற்றவகை - [அடையாதிருந்தும்] அடைந்ததுபோன்றவிதமானது, மாறுபடா - [எந்த வஸ்துவிலுமும்] பரிசிக்கப்படாத, வான் - [எகமும் வியாபக முமாகிய] ஆகாயமானது, தன்பால் - தன்னிடத்து, உற்றகடாதிக்களால் - பொருந்தியிருக்கின்ற குட முதலியவைகளின் பிரிவால், உறுபட்டால் போன்று - [தான் பிரிவுபடாதிருந்தும் கடாகாயம் மடாகாயம் குதிராகாயம் எனப்] பிரிவுபட்டதைப் போல, இருந்த கோள்கை - [பலவித நாமரூபங்களா] யிருந்த தன்மைக்கு, நேர் - சமனமாம் என்று.

பொ—ரை. விகாரமற்ற தேசகால வஸ்துக்களாலுள்ளவுபடாததாயுள்ள பிரஹ்ம சொரூபமாகிய நான் என்னிடத்து அத்தியஸ்தமாகிய வியாவகாரிகதேச முதலியவற்றின் அகந்தாபிமானத்தால் அவற்றிற்கு ளவாகா நின்ற பிறத்தல் முதல் இறத்த விறுதியாகிய ஆறுவகை விகாரங்களையும் அடையாதிருந்தும் அடைந்தது போன்றிருந்த தன்மையானது எந்த வஸ்துவிலுமும் பரிசிக்கப்படாத எகமும் வியாபகமுமாகிய ஆகாயமானது தன்னிடத்துப் பொருந்தியிருக்கின்ற குட முதலியவைகளின் பிரிவால்தான் பிரிவுபடாதிருந்தும் கடாகாயம் மடாகாயம் குதிராகாயம் எனப்பிரிவுபட்டதைப்போலப் பலவித நாமரூபங்களாய் இருந்த தன்மைக்குச் சமனமாம். ஏ—று.

ஆகாயம் கடாதி சம்பந்தத்தாற் கூறுபட்டதன்று அங்ஙனமாயி
னும் கூறுபட்டுத் தோன்றுதல் மயக்கவுணர்விற்காதலால் அது மித்தை
யென்பார் 'கூறுபட்டாற்போன்றிருந்த கொள்கை' என உவமவுருபு
கொடுத்துப் போலியாக்கினார். ஆவ்வாறே உவமேயத்தும் நிருவிகார
சைதன்னியம் தேகாதிகளின் சம்பந்தத்தால் நான் பிறந்தேன் இருந்
தேன் என்பன முதலியவாக விவகரிக்கப்படுதலால் விகாரமடைந்தது
போலத்தோன்றியது மித்தையெனக் கண்டுகொள்க.

க-ளா. நிருவிகாரப் பிரஹ்ம சொரூபம் தேகாதிகளின் சம்பந்
தத்தால் விகாரமடைந்ததுபோலத் தோற்றியது ஏகமாகிய ஆகாயம்
கடாதி சம்பந்தத்தால் நானாவாகியதுபோலத் தோற்றியதற்கு ஒப்பாக
மித்தை. எ-ம். (கஉ)

எக. பொன்னிற் பணியிருத்தல் பொய்ப்போன்மெய்ப் போ
தவின் ப

வென்னிற் சகமு மிருக்குகவே—மன்னு
தனக்குப் பணியாற் றவதேற் சகத்
லெனக்கு மிகையுற் றிடும் (கங)

இ-ள். பொன்னில் - பொன்னிடத்தில், பொய்ப்பணி - மித்
தையாகிய ஆபாணம், இருத்தல்போல் - [கற்பிததாதான்மிய சம்பந்
தத்தால்] இருத்தலொப்பாக, மெய்ப்போத இன்ப என்னில் - சச்சிதா
னந்த வடிவமாயிருக்கின்ற என்னிடத்தில், சகமும் - [மித்தையாகிய
தேகாதி] ப் பிரபஞ்சங்களும், இருக்குக - [கற்பிததாதான்மிய சம்பந்
தத்தால்] இருக்குக, மன்னும் தனக்கு - நிலபெற்ற பொன்னுக்கு,
பணியால்தவறல் - ஆவ்வாபாணத்தினாலே கேடுண்டாயின், சகத்
தால் - இத்தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களினால், எனக்கு மிகையுற்றிடும் -
பிரஹ்மசொரூபமாகிய எனக்குங் கேடுண்டாகும். எ-று.

பொ-லா. பொன்னினிடத்தில் மித்தையாகிய ஆபரணம் கற்
பித்தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இருத்தல்போலச் சச்சிதானந்த வடிவ
மாயிருக்கின்ற என்னிடத்தில் மித்தையாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சங்க
ளும் கற்பித்தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இருக்குக நிலைபெற்ற பொன்
னுக்கு அவ்வாபரணத்தினாலே கேடுண்டாயின் இத்தேகாதிப் பிரபஞ்
சங்களினாலே பிரஹ்ம சொரூபமாகிய எனக்குங் கேடுண்டாகும்.
எ—று.

க-லா. பொன் தன்னிடத்திற் கற்பிதமாயுள்ள பணியாற்
கேடடையாததுபோலப் பிரஹ்ம ஸைதன்னியம் தன்னிடத்துக் கற்
பிதமாயுள்ள சகத்தாற் கேடடையாதது. எ—ம். (கங்)

[கட்டளைக் கலித்துறை]

எசு. கன்னிக் கதலியை நாய்கழிக் குந்தொறுங் கண்டகண்
போ

லன்னியம் யாவும்பொய் யாதல்கண் டெல்லா மகற்றி
விட்டு ப்

பின்னறி யப்பொரு ளில்லா விடத்திற் பிறங்குசித் தே
மன்னிய வான்ம வடிவாங்கண் டார்முத்தி வாழ்வின
ரோ (கச)

இ-ன். கன்னிக்கதலியை - ஈனாதவாழையில் [அதனுள் தண்
டெடுக்க விரும்பினேன்], நாய்கழிக்குந்தொறும் - அதிலுள்ள மட்டை
களை ஒவ்வொன்றாக உரித்து நீக்குந்தொறும், கண்ட கண்போல் - [இது
தண்டன்று இது தண்டன்று, என அறிந்து சென்று பின்னர் எல்லா
மட்டை கட்டுமுள்ளேயுள்ள குருத்தை விரிக்குங்கால் அதனுள்
தண்டின்மைமைய] அறிந்த கண்ணையொப்பாக [த்தேகாதிகளில் ஆன்
மாவாகிய தன்னையறியவிரும்பினேன்], யாவும் - [காணப்படுவன]
அனைத்தும், அன்னியம் - தனக்கு வேறு என்பதையும், பொய்
ஆதல் - [ஆன்மாவாகிய

தனக்கு வேறுகியவை அனன்மாவாகலின் அவை] மித்தையாதலையும்,
 கண்டு - [குரு சாஸ்திரங்களால்] அறிந்து, எல்லாம் - [தேகம் இந்திரி
 யம் பிராணன் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் அஞ்ஞானம் ஆகிய]
 அனைத்தையும், அகற்றிவிட்டு - [தன் ஞாலறியப்படுதலின் இது நான
 ல்ல இது நானல்லவென்று] நேதிடண்ணி, பின் - [இவ்வாறு அனைத்
 தையும் நேதிடண்ணிய] பின்னர், அறிய - எதிரிட்டறிதற்கு, பொருள்
 இவ்வா இடத்தில் - அனன்ம உஸ்துககளில்லாமலிறந்தவீடத்தில், பிற
 க்குசித்தே - [சுபஞ்சோதயாயத் தானாய்ப்] பிரகாசிக்கின்ற அறிவே,
 மன்னிய - நித்தியமாக, ஆன்ம வடிவு ஆம் - தனது வாஸ்தவ சொரு
 பமும், கண்டார் - இதனை அடமோக்ஷமாக அறிந்தவர் யாவரோ அவர்,
 முத்தவாழ்வினர் - மோக்ஷமாகிய செல்வத்தையுடையவராவர். ஏ-று.

பொ—னா. ஈனாதவானழியல் அதனுள் தண்டெக்க விரும்பி
 னேன அதிலுள்ள பட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக உரித்து நீக்குந்தோ
 றும் இது தண்டன்று இது தண்டன்று எனவறிந்துசென்று பின்னர்
 எல்லாமட்டைக்கு முள்ளேயுள்ள குருததை விரிக்குங்கால் அதனுள்
 தண்டனைமைய அறிந்த கண்ணைப்போலத் தேகாதிகளில் ஆன்மாவா
 கிய தன்னையறிய விரும்பினேன் காணப்படுவனவனைத்தும் தனக்கு
 வேறு என்பதையும் ஆன்மாவாகிய தனக்கு வேறுகியவை அனன்மா
 வாகலின் அவை மித்தையாதலையும் குரு சாஸ்திரங்களாலறிந்து தேகம்
 இந்திரியம் பிராணன் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் அஞ்ஞானம்
 ஆகிய அனைத்தையும் தன் ஞாலறியப்படுதலின் இது நானல்ல இது
 நானல்லவென்று நேதிடண்ணி இவ்வாறு அனைத்தையும் நேதிபண்
 ணியபின்னர் எதிரிட்டறிதற்கு அனன்ம உஸ்துககளில்லாமல் இறந்த
 வீடத்திற் சுபஞ்சோதயாயத் தானாய் பிரகாசிக்கின்ற அறிவே நித்
 தியமாகிய தனது எதார்த்த சொரூபமாம் இதனை அடமோக்ஷமாகவ

றிந்தவர் யாவரோ அவர் மோக்ஷமாகிய செல்வத்தை யுடையவராவர்.
எ—று.

க—னா. ஆன்மாதூபவம் அனான்ம வஸ்துக்களின் எதிரீடிற்றந்த
காலத்தனதாம். எ—ம். (௪௪)

[விருத்தம்]

எடு. கதனங் காவற் காரனென்றிற் கள்ள னிருக்க விடமுண்
டோ

வகமே ஞானிக் கெங்கணுமோ மத்தி பாதி யின்புரு
வாய்த்

திகழு மந்த வகண்டபர தேசோ மயத்தி லனுதினமு
முகளுந் தன்மை யுடையமன மொழிந்தே போகு
முறுதன்றே (௪௫)

இ—ன். கதனம் - [சதவ வஸ்துக்களையிருத்தற சீடமாகிய] ஆனா
யர், காவற்காரன் எனில் - [பொச்சிவத்ததைக் காக்கும்] காவலாளி
யென்று சொல்லில், கள்ளன் இருக்க [உம்] இடம் உண்டோ - [அக்
காவலாளிக்குத் தோயாமல்] திருடன் [ஒளித்து] இருக்கவும்
சென்று திருடவும்] அவகாசமிருக்குமோ [இராத அவகாசமே காவ
லாளியின் சொரூபமாயிருத்தலின் அதபோல], ஞானிக்கு - ஜீவப்பி
ரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை அபரோக்ஷமாகவறிந்த ஜீவன் முத்த] வித்
துவானுக்கு, வக்கணும் - எவ்விடத்தும், ஓர் - ஒப்பற்ற, அகமே—தன
துசொரூபமே, அத்திபாதி இன்பு உருவாய் - சச்சிதானந்த வடிவாய்,
திகழும் - பிரகாசிக்கும், அகண்டபர - எகமாயும் வியாபகமாயுமிருக்
கின்ற, அந்த தேசோமயத்தில் - அப்பேரொளியில், அனுதினமும்
உகளுந் தன்மையுடைய மனம் - [விடயங்களைக்கண்டு] எப்பொழு
தும் தாவிச்செல்லுங் குணமுடைய தூஷமனது, [முன்போல் ஜீவித்தி
ருக்கவும் விடயங்களைக்கண்டு சென்று பற்றவும் இடமுண்டோ

இல்லை அனைத்துஞ் சச்சிதானந்த ஏகவடிவமாயிருத்தலின்], உருது-
[ஆதலால்தான் ஜீவித்திருக்காமலும் விடயங்களைச்] சாராமலும்,
ஒழிந்து போகும் - கெட்டுப்போம். ஏ-று

பொ-ஊ சகல வஸ்துக்களுமிருத்தற் கிடமாகிய ஆகாயம்
பொக்கிஷத்தைக் காக்கும் காவலாளி யென்று சொல்லில் அக்காவ
லாளிக்குத் தெரியாமல் திருடன் ஒளித்திருக்கவும் சென்று திருட
வும் அவகாசமிருக்குமோ இருக்காது அவகாசமே காவலாளியின்
சொருபமாயிருத்தலின் அதுபோல ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கி
யத்தை அபரோக்ஷமாக வறிந்த ஜீவன் முத்த வித்துவானுக்கு எவ்
விடத்தும் ஒப்பற்ற தனது சொருபமே சச்சிதானந்த வடிவாய்ப்
பிரகாசமும் ஏகமாயும் வியாபகமாயுமிருக்கின்ற அப்பேரொளியில்
விடயங்களைக் கண்டு எப்பொழுதும் தாவிச்செல்லுங் குண
முடைய துலமனது முன்போற் சீவித்திருக்கவும் விடயங்களைக்
கண்டு சென்று பற்றவும் இடமுண்டோ இல்லை அனைத்துஞ் சச்சி
தானந்த ஏக வடிவமாயிருத்தலின் ஆதலால்தான் ஜீவித்திருக்காம
லும் விடயங்களைச் சாராமலும் கெட்டுப்போம். ஏ-று.

உருது என்பது முற்றெச்சம் இருக்கவும் என்பதின் விகாரத்
தற்றெருக்க எச்சவும்மையால் சென்று திருடவும் என்பது வருவிக்
கப்பட்டது உவமையின்றொழில்கள் பொருளுக்கும் வருவிக்கப்
பட்டன.

க-ஊ. ஆகாயமாகிய காவலாளியே எங்குமிருத்தலால் திரு
டனது இருப்பு முதலியன கூடாமை போல ஞானிக்கு எங்குந்
தனது சொருபமாகிய அதிஷ்டானமே வினங்குதலால் அத்தியஸ்த
மாகிய துலமனத்தினது இருப்பு முதலியன கூடா. ஏ-ம். [கரு]

எசு. பிரஹ்மத் தாரோ பிதமுலக மிலையென் றறிந்து
முபாதியதாய்

மருவா ரத்த முள்ளமட்டும் வயங்கும் பொய்யா யதிட்
டானம்

பிரிவுற் றிலங்கு பேற்றூல்வெண் டேனென் றறிந்த
பின்னுமநீர் த்

தெரிவு நீங்கா தென்னவெயி லுருப்பந் தீரா திருக்
கும்வரை (கசு)

இ-ள். வெண்டேர் என்று - [கானலினிடத்துச் சலப்பிராந்
தியடைந்தவன் தோற்றுகின்ற இஃது நீரல்ல] கானலென்று,
அறிந்த பின்னும் - [பிரத்தியக்ஷமாகக்] கண்ட பின்னரும், வெயில
உருப்பம் - [ஜலத்தோற்றம் நசித்தற்குத் தடையாகிய] சூரிய
னுடைய வெப்பமானது, தீராது இருக்கும் வரை - நீங்காதுள்ளவன
வும், அந்நீர்த் தெரிவு - அச்சலத்தோற்றம், நீங்காது என்ன - நசிக்
காது விளங்குதல் போல, உலகம் - பிரபஞ்சமானது, பிரஹ்மத்து -
[சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய] பிரஹ்மத்தினிடத்து, ஆரோபிதம் -
[அஞ்ஞானத்தாற்] கற்பிக்கப்பட்டது, இலை என்று - ஆதலால் பாமரர்
த்தமாக மலடிமகன் போல] அபாவமா மென்று, அறிந்தது - [அபரோ
க்ஷமாகச் [சாக்ஷாத் கரிக்கப்படின்னும், உபாதிதாய் - [இது சோபாதிக
அத்தியாச மாகலின் சாக்ஷாத்கரித்தவுடனே தோற்றுது நசித்தற்
குத்] தடையாய், மருவு - பெருந்தியிருக்கின்ற, ஆரத்தம் உளள
மட்டும் - [பிராரத்த கன்மத்தின் காரியமாகிய] தூலசரீரமிருக்கு
மனவும், அதிட்டானம் - [கற்பிதப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிட்டான
மாகிய] பிரஹ்ம சொரூபம், பிரிவு அற்று - வேற்றுமையின்றி [ப்பரி
பூரணமாய்], இலங்கு பேற்றூல் - விளங்குகின்ற இலாபத்தால்,

பொய்யாய் - பிரதி பாசிக (தோற்றமாத்திர) மாய், வயங்கும் -
விளங்கும் - ஏ-று.

பொ-ரை. கானலினிடத்துச் சலப்பிராந்தி யடைந்தவன்
தோற்றுகின்ற இஃது நீரல்ல கானவென்று பிரத்தியக்ஷமாகக்
கண்ட பின்னரும் ஜலத்தோற்றம் நசித்தற்குத் தடையாகிய சூரிய
வெப்பமானது நீங்காதுள்ளவளவும் அச்சலத்தோற்றம் நசிக்காது
விளங்குதல்போலப் பிரபஞ்சமானது சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய
பிரஹ்மத்தினிடத்து அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப்பட்டது ஆதலாற்
பரமார்த்தமாக மலடிமகன்போல அபாவமென்று அபரோக்ஷமாகச்
சாக்ஷாத் கரிக்கப்படினும் இது சோபாதிக அத்தியாச மாகலின்
சாக்ஷாத் கரித்தவுடனே தோற்றது நசித்தற்குத் தடையாய்ப்
பொருந்தியிருக்கின்ற பிரார்த்த கருமத்தின் காரியமாகிய தூல சரீர
மிருக்குமளவும் கற்பிதப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிட்டானமாகிய
பிரஹ்மசொரூபம் வேற்றுமையின்றிப் பரிபூரணமாய் விளங்குகின்ற
இலா பததால் பிரதிபாசிகமாய் விளங்கும் ஏ-று.

க-ரை. கானற்சலமானது அதின் அதிட்டான ஞானத்தாற்
பாதிக்கப்படினும் உபாதி பலத்தாற் பின் மித்தையாகத் தோற்று
தல் போலப் பிரபஞ்சமானது அதின் அதிட்டான ஞானத்தாற்
பாதிக்கப்படினும் உபாதி பலத்தாற் பின் மித்தையாகத் தோற்
றும். ஏ-ம். (கக)

எள. கானற்சலமார் சடலிடையா காயமென்னுமபெருப்பூதந்
தானென்றேனும் விழுந்தழுந்தித் தனதுவடிவங் கெடுத
லுண் டோ
வீன வாரோ பிதமாக வென்பாற் றேன்று மிச்சகத்தில்
யான்மு னிறந்து பிறத்தேனென் னெண்ணம் வியக்கற்
பாலதே கள

இ-ன். கானல் சலம் ஆர் - கானலின்கண் மித்தையாகத்
தோற்றுகின்ற நீரால் நிரம்பிய, கடல் இடை - சமுத்திரத்தினி
டத்து, ஆகாயம் என்னும் - விண்ணென்று சொல்லப்படுகின்ற,
பெரும் பூதம் - அதிவியாபகமும் அதி சூக்குமமுகிய பூதமா
னது, விழுந்து அழுத்தி - வீழ்து மூழ்கி, தனதுவடிவம் - தன்னு
டைய சொருபம், என்றேனும் - எந்நாளிலாயினும், கெடுதல்
உண்டோ - நாசமாதலுளதோ, [இல்லை உளதென்பாருள ரெனின்
அவருடைய அச்சொல் அதி சயிக்கத்தக்கதன்றோ அதுபோல],
என்பால் - பிரஹ்ம சொருபமாகிய என்னிடத்தில், ஈனம் -
[ஞானத்தால்] அழியத்தகுந்த, ஆரோபிதமாகத் தோன்றும் - கற்
பித வஸ்துவாக விளங்குகின்ற, இச்சகத்தில் - இந்தப் பிரபஞ்சத்
தில், யான் - [இதற்கதிட்டானாகவும் பரிபூரணமாகவும் நித்திய
மாகவுமிருக்கின்ற] நான், முன் - அஞ்ஞான காலத்தில், இறந்து
[என்] பிறந்தேன் - மரித்தேன் ஜனித்தேன், என் எண்ணம்-என்று
எண்ணிய எண்ணமானது, - விபக்கற்பாலதே - அதிசயிக்கத்தக்க
தேயாம். எ-று,

பொ-ரை. கானலின்கண் மித்தையாகத் தோன்றுகின்ற
நீரால் நிரம்பிய சமுத்திரத்தினிடத்து விண் ணென்று சொல்லப்
படுகின்ற அதிவியாபகமும் அதிசூக்குமமுகிய பூதமானது வீழ்
ந்து மூழ்கித் தன்னுடைய சொருபம் எந்நாளிலாயினும் நாசமாத
லுளதோ இல்லை உளதென்பாருள ரெனின் அவருடைய அச்
சொல் அதிசயிக்கத்தக்கதன்றோ அதுபோலப் பிரஹ்ம சொருப
மாகிய என்னிடத்தில் ஞானத்தாலழிபத் தகுந்த கற்பித வஸ்து
வாக விளங்குகின்ற இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இதற்கதிட்டானாகவும்
பரிபூரணமாகவும் நித்தியமாகவுமிருக்கின்ற நான் அஞ்ஞான
காலத்தில் மரித்தேன் ஜனித்தேன் என்று எண்ணிய எண்ண
மானது அதிசயிக்கத்தக்கதேயாம், எ - று.

என் என்னுந்தன்மை யொருமை வினைமுற்றவிசுதி இறப்
புடனுங் கூட்டப்பட்டது. இறப்பை முற்கூறியது பல சென்
மங்களில் என்பதையுணர்த்துதற் கென்றறிக. வியக்கற்பாலது
என்பது குறிப்பு மொழியாய் மயக்கத்தை யுணர்த்தி நின்றது.

க-னா கானல் நீர்க்கடலில் ஆகாயம் விழுந்து அமிழ்ந்திப்
பேயிற்றென்று கருதுதல் மயக்கமாதல்போலப் பிரஹ்ம சொரு
பமாகிய நான் ஜகத்தில் இறந்தேன் பிறந்தேன் என்று முன் கருதி
யது அஞ்ஞான மயக்கம். ஏ-ம். (க௭)

எயு. குணமும் குறியு மிறந்ததுவாய்க் கோதிலானந் தோ
ததியா ய்

மணமண் பரிசு முருவிரச மலியு மொலியு மிலதா கி
யணுவே மகத்தே கனமிலகு வாதி யாய வடிவுபெயர்
நணுகா வமல பாப்பிரஹ்ம நானே நானே யதுதானே.
(க௮)

இ-ள். குணமும் - சத்தவாதி குணங்களும், குறியும் - ஒருவித
அடையாளமும், இறந்தது ஆய் - இல்லாததாயும், கோது இவ் - குற்ற
மில்லாத, ஆனந்த உத்தியாய் - இன்பக்கடலாகியுந், மணம் அண் பரி
சும் - கந்தமும் பொருந்துகின்ற பரிசும், உருவு இரசம் - உருவமும்
இரசமும், மலியும் ஒலியும் - [எங்கும்] சிறைந்திருக்கின்ற சத்தமும்,
இலது ஆதி - இல்லாததாயும், அணு மகத்து கனமிலகு - நுண்மை
பருமன் பாரம் பாரமின்மை, ஆகியாய - முதலாகிய, வடிவுபெயர் -
உருவநாமங்களை, நணுகா - பொருந்தாத, அமலபாப்பிரஹ்மம் [ச]
நான் - நின்மலமாயுமுள்ள அகண்டைகாசப்பிரஹ்மமேநான், நானே
அது - நானே பிரஹ்மம், ஏ-ஹ.

பொ-ரை சத்தவாதி குணங்களும் ஒருவித அடையாளமில்லா
ததாகியும் குற்றமில்லாத ஆனந்தக்கடலாகியும் கந்தமும் பொருந்து

கின்ற யரிசும் உருவமும் இரசமும் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற சத்
தமும் இல்லாததாயும் துண்மை பருமன் பாரம் பாரமின்மை முதலா
கிய உருவ நாமங்களைப் பொருந்தாத நின்மலமாயுமுன்ன அகண்டை
கரசப் பிரஹ்மமே நான் நானே பிரஹ்மம், ஏ—று.

க-ஊ. நிரு விச்சக்ஷமாகிய பிரஹ்மமே ஆத்தமா ஆத்தமாவே
பிரஹ்மம் என்று அவற்றின் ஐக்கியத்தையுணர்த்தியது, ஏ—ர். (கஅ)
எய்கு. மன்னு மனிய நோக்காமன் மறித்துத் தனையும் பார்க்

காம

லுன்னன் மறத்த லிலாமலுள வுணர்வு முதித்த
லொடுங்கலின்றிப்

பின்ன மறவோ ரியல்பாகப் பிறங்குஞ் சகானு பவமு
மிவை

தன்னை யறிந்த வனுபவமென் றறிந்த பெரியோர்
சாற்றுவரால் [கக]

இ-ள், மன்னும் அனியம் நோக்காமல் - [டாகியத்தில்] நிலைபெற்
றுள்ள சத்தாதி விஷயங்களைக் கிரகிக்காமலும், மறித்துதனையுட்பார்க்
காமல் - திரும்பத்தன்னை [சீர்த்தையுள்] கிரகிக்காமலும், உன்னல்
மறத்தல் இலாமல் - [ஆந்தரத்தில் வாசனா பலத்தால் எழும் அநான்ம
வஸ்துக்களை அல்லது ஆன்மாவாகிய பிரஹ்ம வஸ்துவை] நினைக்கா
மலும் மறக்காமலும், உள உணர்வும் - [சுயம்பிரகாசமாய் நித்தியமாய்]
உள்ள அறிவும், உத்தத்தல் ஒடுங்கல் இன்றி—தோற்ற நாசங்களில்லா
மலும், பின்னம் அற - யாதொரு பேதமுமில்லாமலும், ஓர் இயல்பு
ஆக - ஒரு தன்மையாக, பிறங்கும் சக அனுபவமும் - விளங்கும்
ஆனந்தானுபவமும், இவை - ஆகிய இவை, தன்னை அறிந்த - பிரஹ்
மாயின்ன மர்கிய ஆன்மாவையுணர்ந்த, அனுபவம் என்று - அனுபூதி
யென்று,

அறிந்த பெரியோர் சாற்றுவர் - இவ்வனுபவிகளாகிய ஞானிகள் சொல்லுவார்கள், ஏ-று.

பொ-ரை. பாகியத்தில் நிலைபெற்றுள்ள சத்தாதி விஷயங்களைக் கிரகிக்காமலும் திரும்பத் தன்னையுள் கிரகிக்காமலும் ஆந்தரத்தில்வாச னாபலத்தால் எழும் அநாண்ம வஸ்துக்களை அல்லது ஆன்மாவாகிய பிரஹ்மவஸ்துவை நினைக்காமலும் மறக்காமலும் சுயம்பிரகாசமாய் நித்தியமாயுள்ள அறிவும் தோற்ற காசங்களில்லாமலும் யாதொரு பேதமுமில்லாமலும் ஒரு தன்மைபாக விளங்கும் சகானுபவ முமாகிய இவை தன்னையுணர்ந்த அநுபூதிபென்று இவ்வனுபவிகளாகிய ஞானிகள் சொல்லுவார்கள், ஏ-று.

க-ரை. ஞானிகள் நித்தியமாகிய ஞானைந்தானுபவமே ஆன்மானுபவமென்று கூறுவர், ஏ-ம். [கக]

அம். பத்துத் திசையும் பூதமைந்தும் பகர்ப் பூத காரி யமுமத்தி யாச மாவிளங்க வவற்றி னதிட்டா னமதாகிச் சத்த மாகி யகண்டசுயஞ் சோதி யாகிப் பூரணமாய் நித்த மாய தன்சொருப நிகழுஞ் சகச நிலையினர்க்கே. [உல]

இ ள். சகசநிலையினர்க்கு - சச்சாநுபவமுடைய ஞானிகட்கு, பத்துத்திசையும் - கிழக்கு முதலிய பத்துத்திக்குகளும், பூதம் ஐந்தும் - பிருதிவி, தாதி பூதங்களைந்தும், பகர் அப்பூதகாரியமும் - சொல்லிய அந்தப் பஞ்சபூதங்களால் வீரந்திருக்கின்ற பிண்டப் பிரமாண்டங்களாகிய பிரபஞ்சமும், அத்தியாசமாய்ளங்க - [கானலினிடத்துச்சலம் போலத்] சுற்றிதமாகத்தோன்ற, நித்தம் ஆய - நித்தியமாயிருக்கின்ற, தன் சொருபம் - [பிரஹ்மாயின்னமாகிய] தனது ஆன்ம சொருபமானது, அவற்றின் - அக்கற்றித வஸ்துக்களுக்கு, அடிட்டானம் ஆகி -

அதிஷ்டானமாய், சுத்தம் ஆகி - நின்மலமாய், அதண்டசுயஞ்சோதி
ஆகி -- ஏகமாகிய சுயம்பிரகாசமாய், பூரணமாய் - அபரிச்சின்னமாய்,
• நிகழும் - விளங்கும், எ-று.

பொ-ரை. சாசானுபவமுடைய ஞானிகளுக்குக் கீழ்க்கு முதலிய
பத்துத்திக்குளும் பிருதிவியாதி பூதங்களைந்தும் சொல்லிய அந்தப்
-ஞ்சபூதங்களால் விரிந்திருக்கின்ற பிண்டப் பிரமாண்டங்களாகிய
பிரபஞ்சமும் கானலினிடத்துச் சலம்போலக் கற்பிதமாகத் தோன்ற
நித்தியமாயிருக்கின்ற பிரஹ்மாயின்னமாகிய தனது ஆன்ம சொரூப
மானது அக்கற்பித வஸ்துக்களுக்கு அதிஷ்டானமாய் அமலமாய் ஏக
மாகிய சுயம்பிரகாசமாய் அபரிச்சின்னமாய் விளங்கும், எ-று,

அத்தியாசமா விளங்க ஆன்ம சொரூபம் விவங்கும் எனக் கூட்டப்
படும் அங்ஙனங் கூட்டப்படினும் விளங்க என்பது காரியப்பொருட்
டாய் வந்த செயலெனெச்ச வாய்பாட்டெதற்கால வினையெச்சமாதலா
லும் ஆன்ம ஞானவேதவாற்சகத்தின் மித்தியாத்துவ நிச்சயமுளதாத
லானும் ஆன்ம ஞானத்தால் ஜகத்தவாதிக்கப்பட்டு மித்தையாமென்
பது கருத்தாகக் கொள்க.

க-ரை. ஞானிகளுக்குத் தமது ஆன்ம சொரூப ஞானத்தால் ஜகத்
தவாதிக்கப்பட்டு மித்தையாய், எ-ம். [உய]

அக. நாகஞ் சரிப்போ னிதுவதுவென் றறியா னது போன்
ஞானியுந்த ன்

தேகஞ் சரிக்கு மிடநாடே சிதரத் திகிரி வனபென்ன ப்
பாகித் தறியா னெங்குமொரு படித்தா யத்தி பாதி
யின் ப

வேகப் பொருளாந் தவவடிவே வயிலங்கக் காண்ப னத
னாலே. [உக]

இ-ன். நாகம் சரிப்போன் - ஆகாய மார்க்கத்திற் செல்பவன், இது அது என்று அறியான் - இது அது என்று ஒன்றையுஞ் சுட்டியறிய மாட்டான், [எதனாலெனில் அவ்விடத்துத் தன்னைத்தவிர அந்நிய வஸ்து ஒன்றுமின்மையால்], அதுபோல் - அத்திருஷ்டாந்தம்போல, ஞானியும் - ஜீவன் முத்தனும் தன் தேகம் - தன்னுடைய சரீரம், சரிக்கும் - சஞ்சாரஞ்செய்யும், இடம் - தானங்களாகிய, நாடு - [நாடு களை இது இன்ன] நாடுகளையும், ஊர் - [நகரங்களை இது இன்ன] நகரமெனவும், சிவத்திகிரி - முடிக்கோடு கூடிய [மலைகளை இது இன்ன] மலையெனவும், வனம் என்ன - [வனங்களை இது இன்ன] வனமெனவும் [கருதி], பாகித்து அறியான் - பிரித்தறியமாட்டான், [யாதினாலெனில்] எங்கும் ஒரு படித்தாய் - எவ்விடத்தும் ஒரு தன் மையாய், அத்திபாதி இன்ப - சச்சிதானந்த வடிவ, ஏகப்பொருள் ஆம் - ஒரே வஸ்துவாகிய, தன் வடிவே - தன்னுடைய ஆன்ம சொரூபமே, இலங்கக் காண்பன் - விளங்கத் தரிசிப்பன், அதனாலே - அக்காரணத் தாலே, ஏ-று,

பொ-ரை. ஆகாய வழியிற் செல்பவன் இது அது என்று ஒன்றை யுஞ் சுட்டியறியமாட்டான். எதனாலெனின், அவ்விடத்துத் தன்னைத் தவிர அந்நிய வஸ்து ஒன்றுமின்மையால் அத்திருஷ்டாந்தம்போல ஞானியுந் தன்னுடைய சரீரம் சஞ்சாரஞ்செய்யுந் தானங்களாகிய நாடு களை இது இன்ன நாடுகளையும் நகரங்களை இது இன்ன நகரமெனவும் முடிக்கோடு கூடிய மலைகளை இது இன்ன மலையெனவும் வனங்களை இது இன்ன வனமெனவும் கருதிப் பிரித்தறியமாட்டான். எதனாலெ னில், எவ்விடத்தும் ஒரு தன்மையாய்ச் சச்சிதானந்த வடிவ ஒரேவஸ் துவாகிய தனது ஆன்ம சொரூபமே விளங்கத் தரிசிப்பன் அக்கா ரணத்தால், ஏ-று,

செய்யுளோசை நோக்கி வீரித்தல் வீகாரம் பெற்ற எணவென்னும்
எண்ணிடைச்சொல் னாடு முதலிய எண்ணுப்பொருடோறும் பிரிந்
திலையந்தது.

க-ண. ஞானியானவன் எவ்விடத்துஞ் சச்சிதானந்த சொருபமா
யுள்ள தன்னை யே காண்டலால் நாம ரூபங்களை அறியான் எ-ம். [உக]

அஉ. கடலிற் செலுமோர் மாலுமிக்கக் கரையுங் குறியா லறி
படல் போ

லுடலி னோக்கா லாசிரிய னுணர்மா னாக்க னெனும்
பே த

மடிய முடிய நடுவுமிலா வமல பரிபூ ரணஞா ன
வடிவாய் பிரஹ்ம வித்தினுக்கு மருவு மென்னு மரு
மறையே [உஉ]

இ-ள். கடலில் செலும் - சமுத்திரத்தின் கண்ணே [மாக்கலத்
தை நடத்திச்] சஞ்சரிக்கும், ஓர் மாலுமிக்கு - ஓர் மீகாமனுக்கு, அக்
கரையுள் - [ஏதமும் வியாபகமுமாயுள்ள அக்கடல் இயல்பாக அறியப்
படுதலோடு] அக்கடற்கப்பாலுள்ள கரையும், குறியால் அறிபடல்
போல் - [தீபஸ்தம்ப முதலிய] அடையாளங்களா லறியப்படுதல்
போல, அடியும் நடுவும் முடியும் இலா - ஆதியும் மத்தியும் அந்தமும்
இல்லாத, வமல பரிபூரண ஞானவடிவு ஆம் - நின்மல பரிபூரண
ஞான சொருபமாய் வீனங்குகின்ற, பிரஹ்ம வித்தினுக்கு - பிரஹ்ம
வித்தாகிய ஞானிக்கு, ஆசிரியன் - [உபதேசித்தின்று இச்சரீர விசிட்ட
சைதன்னியம்] குரு, உணர்மாணாக்கன் - இதனைக் கேட்டறியும்[அச்
சரீர விசிட்ட சைதன்னியம்] சீடன், எனும் பேதம் - என்று காணும்
பேத வுணர்ச்சியானது, உடலின் நோக்கால் - [அப்பக்குவான் மாக்க

விடத்தளதாகின்ற காருண்ணியத்தாலும் அவருடைய கருமபரிபாகத் தாலும் எழுஞ் சரீர திருஷ்டியால், மருவும் என்னும் - பொருந்து மென்று கோஷிக்கும், அருமறை - அருமையாகிய வேதங்கள், எ-று,

பொ-ரை. சமுத்திரத்தின்சுண்ணே மாக்கலத்தை நடத்திச் சஞ்ச ரிக்கும் ஒரு மீகாமனுக்கு ஏகமும் வியாபகமுமாயுள்ள அக்கடல் இயல் பாக அறியப்படுதலோடு அக்கடற்ஃப்பாலுள்ள கரையும் அவ்விடத்தி லுள்ள தீபஸ்தம்ப முதலிய குறிகளால் அறியப்படுதல்போல ஆதியும் மத்தியும் அந்தமுமிக்வாத நின்மல பரிபூரண ஞான சொரூபமாய் வ்ளங்குகின்ற பிரஹ்ம வித்தாகிய ஞானிக்கு உபதேசிக்கின்ற சூச் சரீர வ்ஸிட்டசைதன்னியங் குரு இதனைக் கேட்டறியும் அச்சரீர வ்ஸிட்டசைதன்னியஞ் சீடஞ் என்று காணும் பேத வுணர்ச்சியானது உபக்ஞவான்மாக்களிடத் துளதாகின்ற காருண்ணியத்தாலும் அவ ருடைய கருமபரிபாகத்தாலும் எழுஞ் சரீர திருஷ்டியால் பொருந்து மென்று கோஷிக்கும் அருமையாகிய வேதங்கள், எ-று,

சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்ம சொரூபத்திற் சஞ்சரிப்பவனென் பார் “அமல பரிபூரண ஞான, வடிவம் பிரஹ்மவித்து” என்றார் அவனுக்கு எவ்விடத்துந் தனது சொரூபப் பிரகாசமே தோற்றாதலாற் பேதவுணர்ச்சி யுளதாகாது அங்ஙனமாயினும் பிராரத்தசேடமிருத்த லாலும் ஜீவகாருண்ணியஞ் சுபாவ விலக்கணமாயிருத்தலாலும் நிருவி கற்பசமாதி அப்யாசத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுக்குத் தக்கபடி ஏற்றத்தாழ் வாக ஓரோர் காலத்தளதா மென்றறிக.

கடலிற் சஞ்சரிப்பவனுக்கு அக்கரையின் ஞானமுளதாதற்குத் தீப ஸ்தம்பாதிதகள் காரணமாதல்போலச் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்ம சொரூபத்திற் சஞ்சரிக்கும் ஞானிக்குச் சரீர திருஷ்டி யுளதாதற்குப் பக்ஞவான்மாக்களிடத் துண்டாகின்ற காருண்ணியங் காரணமென்பது கண்டுகொள்க ஆனால் சரீரம் நிலத்தற் குரிய உணவு முதலியவற்றின்

கோகணம் எவ்வாறு கூடுமெனின் அதற்குப் பிரார்த்த கருமங் காண
மாயிருத்தலிற் கூடுமென்றறிக.

க-ரை. சச்சிதானந்த அத்துவைதப் பிரஹ்ம சொரூபமே தானு
யிருக்கின்ற ஞானிக்கு ஜீவகாருண்னியதாலும் முழுக்ஷுக்களது
கண்மபரிபாகத்தாலும் நான் அவன் என்னும் பேத வுணர்ச்சியுளதாம்,
எ-ம். [உஉ]

அரு. நீர மெழுந்து மேற்பெருமி நின்று பெயரா லுருவத்
தாற்
பாரிற் குமிழி யெனப்படினும் பயமே யாகும் பார்ப்ப
வருக்
கோரா நந்த பரமுலகா வுரைக்கப் படினு மில்லா த
பேரோ டுருவங் காணார்க்கப் பிரஹ்மப் பொருளாப்
பிறங்குமால் [உரு]

இ-ன். நீரம் - ஜலமானது [தானிருந்த வண்ணமிருக்க], மேல்
எழுந்து பெருமிநின்று - [வாயு சம்பந்தத்தால்] மேலே எழும்பி உள்
ளே வெளிபட நீங்கிநிற்க, பெயரால் - [அதனாற் கறிக்கப்பட்ட
மூன்றெழுத்துப்] பெயராலும், உருவத்தால் - [மேலெழுமபி நிற்
கின்ற] வடிவத்தாலும், பாரில் - உலகத்தாரால், குமிழி எனப்படி
னும் - குமிழி என்று [சொல்லப்படுகிறது அநவசைய] சொல்லப்பட்
டாலும், பார்ப்பவருக்கு - [கற்பிதமாகிய அந்நாம ரூபங்களைப்பாராமல்
அவற்றிற்காதாரம் யாதென்று ஊகிற்] நோக்குவோருக்கு, பயமே
ஆகும் - ஜலமயமாகவே காணப்படும், [அதுபோல], ஓர் ஆனந்தபரம் -
ஒப்பற்ற ஆனந்த சொரூபப் பிரஹ்மமானது, [தானிருந்தவண்ணம்

நிருவிகாரமாயிருக்க], உலகா உரைக்கப்படினும் - [மாயா சம்பந்தத் தாலுளவாகிய நாமரூப கற்பனையால் அஞ்ஞானிகளால்] பிரபஞ்சமாகக் [கூறப்படுகிறது அங்ஙனங்] கூறப்படினும், இல்லாத பேரோடு உருவம் - உண்மையாயில்லாத நாமரூபங்களை, காணார்க்கு - [கற்பிதமென்று அக்காரணத்தால்] நோக்கா [மல் விடுத்து அவற்றிற்காதாரமாய் உட்புறங்களிற் பூரித்துள்ள உண்மைப்பொருளையே நோக்குகின்ற] ஞானிகளுக்கு, அப்பிரஹ்மப் பொருளா - அந்த உண்மையாகிய சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மவஸ்துவாகவே, பிறங்கும் - விளங்கும், என்று,

பொ-ரை. ஜலமானது தானிருந்தவண்ணமிருக்க வாயு சம்பந்தத்தால் மேலே எழும்பி உள்ளே வெளிப்பட வீங்கி நிர்தலால் கற்பிக்கப்பட்ட மூன்றெழுத்துப் பெயராலும் மேலே எழும்பினின்ற வடிவத்தாலும் உலகத்தாராற் குமிழிமென்று சொல்லப்படுகிறது அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டாலும் கற்பிதமாகிய அந்நாம ரூபங்களைப் பாராமல் அவற்றிற்காதாரம் யாதென்று ஊன்றி நோக்குவோருக்கு ஜலமயமாகவே காணப்படும் அதுபோல ஒப்பற்ற ஆனந்த சொரூபப் பிரஹ்மமானது தானிருந்தவண்ணம் நிருவிகாரமாயிருக்க மாயாசம்பந்தத்தாலுளவாகிய நாமரூப கற்பனையால் அஞ்ஞானிகளாற் பிரபஞ்சமாகக் கூறப்படுகிறது அங்ஙனங் கூறப்படினும் உண்மையாயில்லாத நாமரூபங்களைக் கற்பிதமென்று அக்காரணத்தால் நோக்காமல் விடுத்து அவற்றிற்காதாரமாய் உட்புறங்களிற் பூரித்துள்ள உண்மைப்பொருளையே நோக்குகின்ற ஞானிகளுக்கு அந்த உண்மையாகிய சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மமாகவே விளங்கும், என்று,

பார் என்பது ஆகுபெயர் பாரில் என்பது வேற்றுமை மயக்கம்நிற்க என்னுங் காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்ச வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் நின்றெனத் திரிந்து நின்றது.

க-ரை. பிரஹ்மமானது அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்சமாகக் காணப்படுவதல்லது ஞானிகளுக்குச் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மமாகவே விளங்கும். ஏ-ம். [உக]

[வேண்பா]

அச. அந்தக் காண மசையா தடங்கிடினம்
தெந்தக் காணமசை வெய்திநிற்குஞ்—சந்ததமு
விட்டுதியா விற்பமே மேலிடுமா னுடைவி
விட்டொழியுஞ் சுட்டறிவு மேல். [உச]

இ-ன். அந்தக்காணம் - உட்கருவியாகிய மனமானது, அசையாது - [வாசனையால் விடயங்களைக் குறித்துச்] சலிக்காமல், அடங்கிடினம் - பிரஹ்ம சொரூபத்தி லொடுங்குமாயின், மற்று எந்தக்காணம் அசைவு எய்திநிற்கும் - புறத்திலுள்ள வேறு எந்தக் கருவிகள் தந் தொழிலைச் செய்துநிற்கும் [யாதொன்றுந் தொழில் செய்யாது ஆனால் மனமடங்கிற் பயன் யாதெனிற் கூறுகின்றார்], சந்ததமும் - எந்நானும், விட்டு உதியா இன்பமே - நீக்கமுந் தோற்றமுமில்லாத பிரஹ்மானந்தானுபவமே, மேலிடும் - அதிகரிக்கும், [இஃது அதிகரிக்கவே], மேல் - பின்பு, நாள் அடைவில் - நாள் செல்லச்செல்ல, சுட்டு அறிவு விட்டு ஒழியும் - [முன்பு புறத்தில் இந்திரியங்களோடு உடியறிந்த விடயச்] சுட்டுணர்வு நீங்கிவிடும், ஏ-று.

பொ-ரை. உட்கருவியாகிய மனமானது வாசனையால் விடயங்களைக் குறித்துச் சலிக்காமல் பிரஹ்ம சொரூபத்தி லொடுங்குமாயின் புறத்திலுள்ள வேறெந்தக் கருவிகள் தந்தொழிலைச் செய்துநிற்கும் யாதொன்றுந் தொழில் செய்யாது ஆனால் அங்ஙனம் மனம் அடங்கிற் பயன் யாதெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார் எந்நானும் நீக்கமுந் தோற்றமுமில்லாத பிரஹ்மானந்தானுபவமே அதிகரிக்கும் இஃது அதிகரிக்க

தலே பின்பு நான் செல்லச்செல்ல முன்புபுறத்தில் இந்திரியங்களோடு
உடியறிந்த விடயச் சுட்டுணர்வு நீங்கிவிடும். ஏ-று.

க-ஊ. மனமடங்கப்பெற்றவர்க்குப் பிரஹ்மானந்தானுபூதியும்
சுட்டுணர்வின் நீக்கமுமுனவாம். ஏ-ம். [உச]

[2]-வது நிலையியல் முற்றிற்று.

க-வது பயனியல்.

[வேண்பா]

அதி. தேவருலகிற் சிறப்பான வின்குக
மூவருலக முழுச்சுகமு—மேவினுந்
னென்னின்பமாமோ விகழப்படுவ வல்லா
றன்னின்பங் கண்டான் றனக்கு. [க]

மு
தா
ற்
[க]

இ-ள். தன் இன்பம் - தனது சொரூபமாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை,
கண்டான் தனக்கு - அறுபவத்தறிந்த ஜீவன் முத்தனுக்கு, தேவர்
உலகில் - [இந்திரன் முதலாகிய] தேவர்கள் [வாசஞ்செய்கின்ற]
பொன்னுலகத்தன்கண்ணுள்ள, சிறப்பான - [அரம்பைமாதர் அமிர்த
முதலிய] மேன்மைபொருந்திய, இன்குகமும் - இனிய சுபபோகவஸ்து
தக்களும், மூவர் உலக முழுச்சுகமும் - பிரமா முதலிய மும்மூர்த்தி
கள் உலகுகின்ற பிரமலோக வைகுந்தலோக வெவோகுகளிலிருக்கப்
பட்ட சுசுத்துக்ருரிய எல்லாப்போகவஸ்துக்களும், மேவினும் - [வலிய
வந்து] சேர்ந்தாலும், என் - சீசு இஃதெனையென்று, இகழப்படுவ
அகலால் - இகழ்ந்து விலக்கப்படுவவேயல்லாமல், இன்பம் ஆமோ -
[தன்னுலகபலக்கப்பட்ட] பிரஹ்மானந்தத்திற்குச் சமானமாமோ
[ஆபாமிதையா யிருதலால்] ஏ-று.

பொ-ஓ தனது சொருபமாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை அநுபவித்
தறிந்த ஜீவன் முத்தனுக்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வசிக்கின்ற
பொன்னுலகத் தீன்கண்ணுள்ள அரம்பைமாதர் அமிர்தமுதலிய மேன்
மைபொருந்திய இனிமையாகிய சுதபோக வஸ்துக்களும் பிரமாமுத
லிய மும்மூர்த்திகள் வசிக்கின்ற பிரமலோக வைகுண்டலோக சிவ
லோகங்களிலுள்ள எல்லாச் சுதபோக வஸ்துக்களும் வலியவந்து
சேர்ந்தாலும் சீசே இஃதென்றையென்று இகழ்ந்து தள்ளப்படுவவேயல்
லாமல் தன்னுலகுபவிக்கப்பட்ட பிரஹ்மானந்தத்திற்குச் சமானமா
மோ ஆகாமித்தையாயிருத்தலால். ஏ-று.

சுகம் ஆகுபெயர் என் என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

க-ஓ. பிரஹ்மானந்தத்தை அநுபவித்த ஞானி விஷயானந்தத்
தை விரும்பான். ஏ-ம். [ச]

அசு. நல்லவமு துண்டோன் முன்னுட்புசித்த தேனுமுப்பில்
புல்லரிசி யூண்பின் புசிப்பேன—வெல்லையி லா
வானந்த மேவடிவ மானேன துவிசந்தி ன்
கேனே விடய மெனும். [உ]

இ-ள். நல் ல அமுது - இனிமையாகிய தேவாமிர்தத்தை, உண்
டோன் - புசித்தவன், உப்பில் புல்லரிசி ஊண் - உப்பற்ற புல்லரிசித்
தும், முன் நான் புசித்ததேனும் - [அவ்வமிர்தம் புசித்தற்கு] முற்கா
லத்துப் புசித்ததாயிருப்பினும் [அதனை], பின் - [அவ்வமிர்தம்புசித்த]
பிற்காலத்த, புசிப்பேன - உண்ணவெண்ணுவேன [எண்ணுன் அது
போல], எல்லை இலா - [காலதேச வஸ்துக்களால்] அளவிறந்த, ஆனந்
தமே வடிவம் ஆனேன் - பிரஹ்மானந்தமே தனது சொருபமாகப்
பெற்ற ஜீவன் முத்தன், அது இகந்து - அவ்விற்பத்தினின்றும் நீங்கி,
இங்கு - ஜீவன் முத்தித் தசைக்கண், விடயம் ஏன் எனும் - [துக்க

மாகிய] விஷய சுகத்தை எதற்காக நினைப்பான், [நினைக்கவேமாட்டான்]. ஏ-று.

பொ-ரை. இனிமையாகிய தேவாமிர்தத்தைப் புசித்தவன் உப-
பற்ற புல்லரிசிக்கூழ் அவ்வமிர்தம் புசித்தற்கு முற்காலத்துப் புசித்த
தாயிருப்பினும் அதனை அவ்வமிர்தம் புசித்த பிற்காலத்துண்ணவெண்
ணுவேனா எண்ணன் அதுபோலக் காலதேச வஸ்துக்களா லளவிறந்த
பிரஹ்மானந்தமே தனது சொரூபமாகப் பெற்ற ஜீவன் முத்தன் அவ்
விற்பத்தினின்றும் நீங்கி ஜீவன் முத்தித் தசைக்கண் துச்சமாகிய
விஷய சுகத்தை எதற்காக நினைப்பான் நினைக்கவேமாட்டான். ஏ-று.

க-ரை. ஜீவன் முத்தனுக்குப் பிரஹ்மானந்தானுபவ மிகுதியால்
விடய சுகவாசனை நீங்கும். ஏ-ம். [உ]

அ. விசேஷபப் பேயோட்டி மேலவித்தைமண்களைத் து
நிசேஷப மாயதன்னை நீக்கமிலாப்—பக்ஷமுட ன்
கண்டெடுத்த வன்றே கடுவேட்கை யாயதுக்க ம்
விண்டளவி விற்பாய் விடும். [ங]

இ-ன். நிசேஷமாய - [ஒருவன்] புதையலாகிய, தன்னை - தனது
ஆன்ம சொரூபத்தை, விசேஷபப் பேயோட்டி - [அடையவொட்டா
மற் பிரதிபந்திக்கின்ற] விஷயக்காட்சியாகிய பிசாசைப்போக்கடித்து,
மேல்மண் அவித்தைகளைந்து - [பின்னர் அதனை மறைத்திருக்கின்ற]
மேற்புறத்து மண்ணாகிய அஞ்ஞானத்தை வேரடிக்கடிந்து, நீக்கம்
இலா - நீங்குதலில்லாத, பக்ஷமுடன் - விருப்பத்தோடு, கண்டெடுத்த
அன்றே - அபரோக்ஷமாகச் சாக்ஷாத் கரித்த அப்பொழுதே, கடுவேட்
கையாய் துக்கம் - கொடிய இச்சையாலுளதாகிய துக்கமானது, விண்டு -
ஒழிதலால், அளவில் இன்ப ஆய்விடம் - பரிபூரணானந்த சொரூபமா
வன். ஏ-று.

பொ-ரை. ஒருவன் புதையலாகிய தனது ஆன்ம சொரூபத்தை அடையவொட்டாமற் பிரதிபந்திக்கின்ற விஷயக்காட்சியாகிய பிசு சைப் போக்கடித்துப் பின்னர் அதனை மறைத்திருக்கின்ற மேற்புறத் துமண்ணாகிய அஞ்ஞானத்தை வேரறக்கடித்து நீங்குதலில்லாத விருப் பத்தோடு அபரோக்ஷமாகச் சாக்ஷாத் சரித்தவப்பொழுதே கொடிய இச்சையாலுளதாகிய துக்கமானது ஒழிதலால் பரிபூரணந்த சொரு பமாவன். எ-று.

விண்ணி என்பது செயவ நெச்சத்திரிபு

இங்கே ஆன்ம சொரூபத்தைப் புதையலாக உருவப்படுத்தியிருத் தல்போலப் பஞ்சதசி கககஉ-வது சு-ல் "தேகவடிவ கல்லைப்பெயர்த் தப் புத்திவடிவகுந்தாலியினால் மனவடிவப் பூமியைப் பிளந்து பருஷ னானவன் பிரத்தியக பின்ன பிரஹ்ம வடிவ நிதியாகிய எண்ணையறிய வேண்டும்" எனக் கூறியிருப்பது காண்க.

க-ரை. ஆன்ம சாக்ஷாத்கார மடைந்தவன் பூரணந்த சொரூபமா வன். எ-ம். [க]

அ.அ. கன்னலிர சம்பிரித்துக் கண்டயின்றோ எனக்கோது க்
கென்னுறினுஞ் சற்று மினையுமோ—தன் னி
லறிந்துபிரிந் தோனெதனுக் காக்கைகயினுக் கே து
செறிந்தாலு மெண்ணஞ் செய்யும். [ச]

இ-ள். கன்னல் - கரும்பினை, இரகம் - [உம்] பிரித்து - [அதன்
கண் வியாபித்து மதூரவடிவமாயிருக்கின்ற] சாற்றினையும் [தரும்பு
வடிவமாயுள்ள கோதினையும்] வேறு வேறு பிரித்து, கண்டு - [அவற்
றை முறையே பயனுடையதெனவும் பயனின்றியதெனவும்] அறிந்து,
அயின்றோன் - [அவற்றைப் பயனுடைய இரகத்தினைப்] பருகினவன்,
அக்கோதுக்கு - [பயனின்றிய] அச்சக்கைக்கு, என் உறியும் - கேடி
யா தடையினும், சற்றும் இனையுமோ - அற்பமாயினும் வருந்தவனே

[வருந்தான் அதபோல], தன்னில் - தான் என்னும் பதத்தின் வாச்சி யார்த்தத்தில், (சாதனனியத்தோடு கூடிய சரீரத்தில்), அறிந்து - [பரிபூரணமாயும் சச்சிதானந்த வடிவமாயுமிருக்கின்ற ஆன்மாவேதா னெனவும் பரிச்சினைமும் அசத்து சடதுக்க வடிவமுமாயிருக்கின்ற தேகம் அந்நியமெனவும் உள்ளபடி] கண்டு, பிரிந்தோன் - [அந்நியமாகிய அச்சரீரத்தினின்றும்] வேறுபட்டிருக்கின்ற ஞானியானவன், ஆக்ஷயினுக்கு - [அசத்துசடதுக்கவடிவமாகிய] அத்தேகத்துக்கு, ஏதசெறிந்தாலும் - எவ்விதமாகிய தீங்குகள் வந்து பொருந்தினும், ஏதனுக்கு - என்ன காரியத்தின்பொருட்டு, எண்ணம்செயும் - கவலை யடைவன் [அடையவேமாட்டான்]. ஏ-று.

பொ-ரை. கரும்பினை அதன்கண் லியாபித்து மதுரவடிவமாயிருக் கின்ற சாற்றினையுந் தரும்புவடிவமாயுள்ள கோதினையும் வேறுவேறு பிரித்து அவற்றை முறையே பயனுடையதெனவும் பயனின்றியதெ னவும் அறிந்து அவற்றுள் பயனுடைய இரசத்தினைப் பருகினவன் பயனின்றிய அச்சக்கைக்கு கேடியாதடையினும் அற்பமாயினும் வருந் துவனோ வருந்தான் அதபோலத் தானென்னும் பதத்தின் வாச்சி யார்த்தத்தில் பரிபூரணமாயுந் சச்சிதானந்த வடிவமாயுமிருக்கின்ற ஆன்மாதானெனவும் பரிச்சினைமும் அசத்துசடதுக்கவடிவமுமா யிருக்கின்ற தேகம் அந்நியமெனவும் உள்ளபடி கண்டு அந்நியமாகிய அச்சரீரத்தினின்றும் வேறுபட்டிருக்கின்ற ஞானியானவன் அசத்து சடதுக்க வடிவமாகிய அத்தேகத்துக்கு எவ்விதமாகிய தீங்குகள் வந்து பொருந்தினாலும் என்ன காரியத்தின்பொருட்டுக் கவலையடைவன், அடையவேமாட்டான். ஏ-று.

இரசமும் என்பதின் எச்சவுண்மை விகாரத்தாற்றெருக்கது.

க-ரை. ஞானி தன் தேகத்துக்குளவாகும் தீங்குகளாற் கிலேச மடையான். ஏ-ம்.

[விருத்தம்]

அக. பேசு மெதிரற் றகமசையாப் பேறேயான்ம தரிசனமா
மாசில் விசும்பா வஃதாயின் மன்னும் பிரஹ்ம தரிசன

மா

நேசித் திவற்று ளொன்றையொரு நிமிடம் பெறினு
மஞ்ஞான

நாச மடைந்து பாரந்த நயமே பயனா நண்ணு நுமால்

[ரு]

இ-ள். பேசும் - [ஒருவனுக்குச்] சொல்லாநின்ற, அகம் - அந்தக்
காரணமானது, எதிர்த்து - [ஆன்மா நான்மாக்களாகிய எந்த வஸ்துக்
களையும்] விஷயம்பண்ணுதலொழிந்து, அசையாப்பேறே - சலியா
திருக்கும் நிலையே, ஆன்மதரிசனம்ஆம் - ஆன்மானுபூதியாம், மாசில் -
[விடயக்கவாச்சியாகிய] குற்றமில்லாத, அஃது - அவ்வந்தக்காரணம்,
விசும்பாஆயின் - ஆகாயத்தைப்போல வியாபகமாயின், [அங்ஙனமா
தல்], மன்னும் - நிலபெற்ற, பிரஹ்ம தரிசனம் ஆம் - பிரஹ்மானு
பூதியாம், நேசித்து - விருப்பத்துடன், இவற்றுள் - இவ்விரண்ட
னுள், ஒன்றை - யாதாயினு மோரனுபூதியை, ஒரு நிமிடம் - ஒருநிமி
ஷப்பொழுது, பெறினும் - அடைந்தாலும் [அவ்வடைவால்], அஞ்
ஞானம் - அஞ்ஞானமானது, நாசம் அடைந்து - அழிந்துபோக, பா
ஆனந்தநயமே - மேலாகிய ஆனந்த சொரூப மோக்ஷமே, பயனா - பிர
யோசனமாக, நண்ணுநும் - அடையப்படும். எ-று.

பொ-ரை. ஒருவனுக்குச் சொல்லாநின்ற அந்தக்காரணமானது ஆன்
மா நான்மாக்களாகிய எந்த வஸ்துக்களையும் விஷயம்பண்ணுதலொ
ழிந்து சலியாதிருக்கும் நிலையே ஆன்மானுபூதியாம் விடயக்கவாச்சி
யென்னுங் குற்றமில்லாத அவ்வந்தக்காரணம் ஆகாயம்போல வியாபக

மாயின் அஃது நிலைபெற்ற பிரஹ்மானுபூதியாம் விருப்பத்துடன் இவ்
விசண்டனுள் யாதாயினு மோரனுபூதியை ஒரு நிமிஷப்போழ்தடைந்
தாலும் அவ்வடைவால் அஞ்ஞானமழிந்துபோக மேலாகிய ஆனந்த
சொருப மோக்ஷமே பிரயோசனமாக அடையப்படும். ஏ-று.

நாசமடைந்து என்பது செயவேனெச்சத்திரிபு.

மாசில் விசம்பா அஃது ஆயின் பிரஹ்மதரிசனம் ஆம் என்றதற்
குதாரணம்,

ஒளவை துறள்.

“பார்த விசம்பிற் பார்த வொளி காணி
பாம்பரமே யாய வொளி”

என்று கூறியிருப்பது காண்க.

இங்கே ஆன்ம தரிசனமும் பிரஹ்ம தரிசனமுமென இரண்டு நிலை
கூறியிருத்தல்போல வாசிட்டத்தில் “மூலகை யுகி விர்தவகங்கா மும்
மை யென்று, மேவரு மிரண்டு கன்றா மிகவுமொன் றீனமாகும், யாவ
தும்பரமு நாமே யீறில் மெமைய லாதோர், பாவனை யிலதென் னோரும்
போதமே பாமாங் காரம்” எனவும், “செந்நெல் வாலினுஞ் சற்றுகிச்
செகங்களுக் கயலா யென்றும், மன்னுது மெனக் கொள் போத முற்றை
யாங் கார மாகும், இன்னிலை யிரண்டுஞ் சேவன் முத்தர் பாலிருந்தீடேற்
றித், தன்னரு முத்தி நக்குஞ் சமுலுறு பந்த நல்வா” எனவும் கூறி
யிருத்தல் காண்க.

க-ரை. தத்துவம் பதார்த்தங்களின் லகியார்த்த அனுபூதியே
அஞ்ஞான நாசத்திற் கேது. ஏ-ம், [௫]

ந-வது பயனியல் முற்றிற்று.

ச-வது அடைந்தாரியல்

[வேண்பா]

கல. எண்ணம் பிரிவற் றிலங்காத் துமவடி
மண்ணனிலையை யடைந்தோர்க—டண்ணிம
மானிடரும் பார்த்து மகிழ மறைநெறியி
மானிடர்கண் மன்ன நடப்பார்.

வா
ய
ன்
[க]

இ-ள். எண்ணம் - அந்தக்காணமானது, பிரிவு அற்று - பிரஹ்
மத்தினின்றும் பிரிதலொழிந்து, இலங்கு - விளங்காநின்ற, ஆத்தம
வடிவு ஆம் - ஆன்மசொருபமாயிருக்கின்ற, அண்ணல் - பெருமை
பொருந்திய, நிலையை - ஜீவன் முத்தியை, அடைந்தோர்கள் - பெற்
றவர்கள், தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, இமயமான் இடரும் - இமயபரு
வதராசனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியை இடப்பாகத்திலுடை
யவாகிய சிவபெருமானும், பார்த்துமகிழ - கண்டுகளிப்பெய்தவும்,
மானிடர்கள் - மனிதர்கள், மறைநெறியில் - வேதமார்க்கத்தில், மன்ன -
ஒழுகி நிற்கவும், நடப்பார் - சற்கருமோபாசனைகளைச் செய்வார், எ-று.

பொ-ரை. அந்தக்காணமானது பிரஹ்மத்தினின்றும் பிரிதலொ
ழிந்து விளங்காநின்ற ஆன்ம சொருபமாயிருக்கின்ற பெருமைபொருந்
திய ஜீவன் முத்தியைப் பெற்றவர்கள் குளிர்ச்சிபொருந்திய இமயபரு
வத ராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியை இடப்பாகத்தி
லுடையவாகிய சிவபெருமானுங் கண்டு களிப்பெய்தவும் மனிதர்கள்
வேத மார்க்கத்தி லொழுகி நிற்கவும் சற்கருமோபாசனைகளைச் செய்
வார், எ-று.

க-ரை. ஜீவன் முத்தர்கள் செய்யும் கருமோபாசனைகள் பரோபகா
ரார்த்தமாம். எ-ம், [க]

கக. செருப்புடையான் முட்காட்டிற் சென்றாலுநோ வா
 னிருப்பதுதா னுக்கா னியல்பான் - விருப்பின னை
 யெவ்விடய முண்டா னெனினுந் தொடர்படை யா
 னவ்வடிவ மாகாமை யால். [உ]

இ-ள், செருப்பு உடையான் - பாதாசைகையைக் காலிற் பூண்ட
 விவேகியானவன், முட்காட்டில் - [துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற] முன்
 மிகுந்த வனத்தின்கண்ணே [பாதாசையுளதென்னுஞ் செருக்குப்
 பற்றிச் செல்லான்], சென்றாலும் - [அவ்வனமே மார்க்கமாயிருக்குமா
 யின் அங்கு]ச் சென்றாலுமீனும், நோவான் - அதனால் துக்கமடைய
 மாட்டான். [அதுபோல], இருப்பதுதானுக்கான் இயல்பான் - எவ்
 விடத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்றது பிரஹ்மமாகிய தனது சொருப
 மென்று அறியுஞ் சுபாவமுடைய ஜீவன் முத்தன், [ஞானிகளாகிய
 தனக்கு விஷயங்களாற் கேட்கின்றென்னுங் கர்வத்தால் இழிவைக்கொ
 டுக்கின்ற நிஷித்த விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியான்], விருப்பினனாய் -
 [பிரார்த்தவலியால்] ஆசையுடையவனாய், எவ்விடயம் உண்டான் எனி
 னும் - [விதித விஷயங்களுள்] எந்த விஷயத்தைப் புசித்தாலுமீனும்,
 தொடர்பு அடையான் - [அவ்விடயானுபவத்தாற்] பந்தமடையான்,
 [எதனாலெனில்], அவ்வடிவம் ஆகாமையால் - அவ்விஷயாகாரங்களை
 யடையாததினால். ஏ-று.

பொ-ரை. பாதாசைகையைக் காலிற் பூண்ட விவேகியானவன் துன்
 பத்தைக் கொடுக்கின்ற முன்மிகுந்த வனத்தின்கண்ணே பாதாசை
 யுளதென்னுஞ் செருக்குப்பற்றிச் செல்லான் அவ்வனமே மார்க்கமா
 யிருக்குமாயின் அங்குச்சென்றாலுமீனும் அதனால் துக்கமடையமாட்
 டான் அதுபோல எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்றது பிரஹ்மமா
 கிய தனது சொருபமென்றறியும் சுபாவமுடைய ஜீவன் முத்தன்

ஞானியாகிய தனக்கு விஷயங்களாற் கேட்கின்றென்னுங் கர்வத்தால் இழிவைக்கொடுக்கின்ற நிஷித்த விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியான் பிராபுத்தவலியால் ஆசையுடையவனாய் விகித விஷயங்களுள் யாதொருவிஷயத்தைப் புசித்தானாயினும் அவ்விஷயானுபவத்தாற் பந்தமடையான் எதனாலெனில்? தான் அவ்விஷயாகாரங்கனையடையாததினால். ஏ-று.

க-ரை. ஞானி விஷயங்களை அருந்தினும் அவற்றாற் பந்தமுருள். எ-ம். [உ]

கஉ. அண்ட மணுவாக வகண்டமா யற்பவ ணு
வண்டமே யாக வணுவாகி — யுண்டெனி லே
யெவ்விடத்தி லான்மா விராதொழியு மீதா னு
ரெவ்விடம்விட் டெங்கேகு வார். [ங]

இ-ள். அண்டம் — [வியாபகமாயுள்ள] பிரமாண்டங்களும், அணு ஆக — [தன்னை நோக்க]ப் பரமானுவென்று கூறுமாறு, அகண்டம் ஆய் — [அப்பிரமாண்டங்களெல்லாம் தன்னுள்ளடங்க அவற்றிற்கப்பாலும் எல்லையற்ற வியாபகமாயிருத்தலின்] ஏகமாய் அற்ப அணு — மிக நுட்பமாகிய பரமானுவும், அண்டம் ஆக பிரமாண்டமாகக் கூறுமாறு, அணு ஆகி — அப்பரமானுவுக்குள்ளும் பரமானுவாய், ஆன்மா உண்டெனில் — ஆன்மா இருக்கிறதென்று [சுருதி] கூறுமானால், எவ்விடத்தில் இராது ஒழியும் — அஃது எந்தவிடத்தி லில்லாமற்போம் [எவ்விடத்தும் நீக்கமற நிறைந்தே இருக்கும்]? ஈது ஆனார் — இத்தன்மையாயுள்ள ஆன்ம செருபமாயிருக்கின்ற ஞானிகள், எவ்விடம் விட்டுஎங்கு எடுவார் — எவ்விடத்தைவிட்டு எவ்விடத்தையடைவார், [தன்னிற்கற்பிக்கப்பட்ட அத்தேச காலங்கட்கு அதிஷ்டானமாயிருக்கின்ற அசலாதலின் விடுதலும் அடைதலும் இலர்]: ஏ-று.

பொ-ரை. வியாபகமாகிய பிரமாண்டங்களும் தன்னை நோக்கப் பரமானுவென்று கூறுமாறு அப்பிரமாண்டங்களெல்லாம் தன்னுள்ளடங்க

அவற்றிற்சப்பாலும் எல்லையற்ற வியாபகமாயிருத்தலின் ஏகமாய் மிகவும் துட்பமாயிய பரமானுவும் பிரமாண்டமாகக் கூறுமாறு அப்பரமானுவும் அக்குள்ளும் பரமானுவாய் ஆன்மாவிருக்கிறதென்று சுருதி கூறுமானால் அவ்வான்மா எந்தவிடத்திலில்லாமற்போம் எவ்விடத்தும் நீக்கமற்ற நிறைந்தேயிருக்கும் இத்தன்மையாயுள்ள ஆன்மசொருபமாயிருக்கின்ற ஞானிகள் எந்தவிடத்தைவிட்டு எந்தவிடத்தையடைவார் தன்னிற் கற்பிக்கப்பட்ட அத்தேச காலங்கட்கு அதிட்டானமாயிருக்கின்ற அசலராதலின் விதேதலும் அடைதலும் இலர். எ-று.

க-னா. ஜீவன் முத்தங்கள் என்கும் நிறைந்திருக்கின்ற பரிபூரண சொருபமுடையவர் எ-ம் [௩]

[விருத்தம்]

கக. காணற் கரிய வொருமணியைக் கண்டோ நெடுத்துப் பணியாக்கிப்

பேணியணிந்து மகிழ்ந்ததனாற் பெறுவான்புகழு மவன் போலெண்

சாணிற் றிகழுங் கோசமைந்துந் தவிர்த்தான் மாவைத் தரிசித்தோ

னேனுற் றதுவா யின்பினனா யெவரும் விரும்ப வியங் குவனால் [௪]

இ-ள். காணற்கு அரிய - [யாவராலும்] அறிதற்கரிதாகிய, ஒரு மணியை - ஒரிடத்தினத்தை, கண்டோன் - [ஒரிடத்திற்கிடக்கப்] பார்த்தவன், எடுத்து - [அதனை] எடுத்து, பணி ஆக்கி - ஆபரணமாகச் செய்து, பேணி - விரும்பி, அணிந்து - தரித்து, அதனால் மகிழ்ந்து - அவ்விடத்தினாபரணத்தைத் தரித்தலால் சந்தோஷமுடையவனாய், புக

மும் பெறுவான் - [தான் மகிழ்ச்சியடைதலோடு விவேகிகளாலிசைத்
குங்] கீர்த்தியையுமடைவான், அவன் போல் - அவனைப்போல, எண்
சாணில் - எட்டுச்சாணளவிலுள்ள சரீரத்தில், திகழும் - விளங்கா
நின்ற, கோசம் ஐந்தும் - [அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்
ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும்] கோசங்களைந்தினையும், தவிர்த்து -
[யானல்ல என்னுடையவுமல்லவென்று அவற்றிற்குரிய குணங்களோடு
கூட வறிந்து] நீக்கி, ஆன்மாவை - [பின்புமிஞ்சியிருக்கும்] ஆத்துமா
வை, தரிசித்தோன் - [தானாகக்] கண்டவன், என் உற்று - நித்தியத்
துவத்தையடைந்து, அதுவாய் - அவ்வான்மாவேதானாய், இன்பின
னாய் - நித்தியானந்த முடையவனாய், எவரும் விரும்ப - [தன்னைக்
கண்டவர்] யாவரும் விரும்பம் கொள்ளும்படி, இயங்குவன் - சஞ்சரிப்
பான். ஏ-று

பொ-ரை : யாவராலும் அறிதற்கரிதாகிய ஓரிரத்தினத்தை ஓரிடத்
திற்பிடக்கப்பாத்தவன் அதனையெடுத்து ஆபாணமாகச்செய்து விரும்
பீத்தரித்து அவ்விரத்திபாணத்தைத் தரித்தலால் சந்தோஷமுடைய
வனாய்த்தான்மகிழ்ச்சியடைதலோடு விவேகிகளாலிசைக்குங் கீர்த்தி
யையுமடைவான். அவனைப்போல எட்டுச் சாணளவிலுள்ள சரீரத்தின்
கண் விளங்காநின்ற அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞான
மயம் ஆனந்தமயமென்னுங் கோசங்களைந்தினையும் யானல்ல என்னு
டையவுமல்லவென்று அவற்றிற்குரிய குணங்களோடுகூட வறிந்து
நீக்கிப் பின்பு மிஞ்சியிருக்கும் ஆத்துமாவைத் தானாகக் கண்டவன்
நித்தியத்துவத்தை யடைந்து அவ்வான்மாவே தானாய் நித்தியானந்த
முடையவனாய்த் தன்னைக் கண்டவர் யாவரும் விரும்பங்கொள்ளும்படி
சஞ்சரிப்பான். ஏ-று.

என் சான் என்பது ஆகுபெயர்.

க-ரை. ஞானி பாமானந்தமுடையவனாய் எல்லாராலும் விரும்பப்
படுவான். ஏ-ம். [ச]

கச. ஞான மடைந்தோன் விலக்குவழி நடவா நடக்கின்
மலமருந்து

மேனந்தனக்கு மிவனிழிவா மெண்ணி யாய்ந்து பார்த்
திடினே

யீன மறுபூ சுாச்சேய்பித் தியைந்த கொடிய வைண
வன்போ

லாஞ் விராக சித்தியிஞ் லடையான் றோட மற்பமுமே.
[ரு]

இ-ள். ஞானம் அடைந்தோன் - [பிரஹ்மான்ம ஐக்கிய] ஞானத்
தைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தன், விலக்குவழி - [வேதங்களில்] விதிக்கப்
படாத மார்க்கத்தில், நடவான் - செல்லான், நடக்கின் - சென்றால்,
மலம் அருந்தும் - மலத்தை யுண்ணுகின்ற, எனம் தனக்கும் - [ஊர்ப்]
பன்றிக்கும், இவன் இழிவு ஆம் - இக்கடாவொழுக்கமுடையவன்
கீழாவன், எண்ணி - [அச்சீவன் முத்தனைக்] குறித்து, ஆய்ந்து -
ஆராய்ந்து, பார்த்திடின் - அறியின், ஈனம் அறு - இழிவில்லாத, பூச
ாச்சேய் - பிராமணச்சிறுவனும், பித்துஇயைந்த - பைத்தியம்பிடித்த,
கொடிய வைணவன் - வீரவைஷ்ணவனும், போல் - [முறையே
வருணாசாசுமயாசாரங்களினின்றும் வழுவாதது] போல, ஆஞ் - நீங்
காத, விராகசித்தியிஞ் - வைராக்கிய பலத்தால், அற்பமும் - கொஞ்
சுமேனும், தேரடம் - குற்றத்தை, அடையான் - பொருந்தமாட்டான்.
ஏ-று.

பொ-ரை. பிரஹ்மான்ம ஐக்கிய ஞானத்தைப் பெற்ற ஜீவன் முத்
தன் வேதங்களில் விதிக்கப்படாத மார்க்கத்திற் செல்லான் சென்றால்

மலத்தையுண் ணுகின்ற ஊர்ப்பன்றிக்கும். இக்கடாவொழுக்கமுடைய வன் கீழாவன் அச்சீவன்முத்தனைக்குறித்து ஆராய்ந்தறியின், இழி வில்லாத பிராமணச்சிறுவனும், பைத்தியம்பிடித்த வீர வைஷ்ணவ னும், முறையே வருணசார சமயாசாரங்களினின்றும் வழுவாதது போல, நீங்காத வைராக்கிய பலத்தால், கொஞ்சமேனுங் குற்றத்தைப் பொருந்தமாட்டான். எ-று.

ஞானிவிலக்கு வழி நடவான் என்றதால் விலக்கு வழி நடப்பவன் ஞானி அன்றென அறிக.

க-ணா. ஜீவன்முத்தன் வைராக்கிய பலமுடையவனாதலால் விஷித்த விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியான். எ-ம் [டு]

கடு. சில்லோர்க் கரிய புண்ணியமுஞ் சில்லோர்க்கரும்பா வ முஞா ன நல்லோ னளிக்கி னவன்சமமா நாட்ட மிலனே யென வேண்டா ன் சொல்லே விதைத்தோன் சொல்லடைவுஞ் சொலுமற் றென்றே லஃதடைவும் புல்லி விதைத்தோன் செயலோவப் புலத்தின் செய லோ புகலுமினே [க]

இ-ன். சில்லோர்க்கு - [தன்னை நேசித்துப் பூசித்து வணங்குகின்ற] சில விவேகிகளுக்கு, அரிய புண்ணியமும் - [பிரமாலடைதற்கு] அரு மையாகிய புண்ணியத்தையும், சில்லோர்க்கு - [தன்னை யிகழ்ந்து துன் புறத்தகின்ற] சில அவிவேகிகளுக்கு, அரும்பாவமும் - [நீக்குதற்கு] அருமையாகிய பாவத்தையும், ஞானநல்லோன் - பிரஹ்மஞானத்தை யுடைய ஜீவன்முத்தன், அளிக்கின் - கொடுப்பானாயின், அவன் - அந்த ஜீவன்முத்தன், சமம் ஆம் நாட்டம் - [விவேகி அவிவேகியாகிய

யாவரையும்] ஒரு தன்மையாகப் பார்க்குந் திருவீழி, இலன் என வேண்டாம் - இல்லாதவனென்று சொல்லவேண்டாம், சொல்விதைத் தோன் - [ஓர் நிலத்தில்] நெல்லினை விதைத்தவன், சொல் [வ] அடைவும் - நெல்லினையே பெறுதலும், சொல்லும் - பேசாநின்ற, மற்று ஒன்றேல் - மற்றோர் தானியத்தை விதைத்திடின், அஃது அடைவும் - அந்தத் தானியத்தைப் பெறுதலும், புல்லி - அந்த நிலத்திற் சென்று, விதைத் தோன் செயலோ - விதைத்தவனுடைய செயலையோ, அப்புலத்தின் செயலோ - அந்த நிலத்தினுடைய செயலையோ, புகலுமின் - [உலகத்தவரே] சொல்லுங்கள். ஏ-று.

பொ-னா. தன்னை நேசித்துப் பூசித்து வணங்குகின்ற சில விவேகிகளுக்குப் பிறராவடைதற் கருமையாகிய புண்ணியத்தையும் தன்னை யிகழ்ந்து வருத்துகின்ற சில அவிவேகிகளுக்கு நீக்குதற்கருமையாகிய பாவத்தையும் பிரஹ்ம ஞானத்தையுடைய ஜீவன் முத்தன் கொடுப்பா னாயின், அந்த ஜீவன் முத்தன் விவேகி அவிவேகிபாகிய யாவரையும் ஒரு தன்மையாகப் பார்க்குந் திருவீழி இல்லாதவனென்று சொல்ல வேண்டாம். ஓர் நிலத்தில் நெல்லினை விதைத்தவன் அந்த நெல்லினை யே பெறுதலும் பேசாநின்ற மற்றோர் தானியத்தை விதைத்திடின் அந்தத் தானியத்தைப் பெறுதலும் அந்த நிலத்திற் சென்று விதைத்த வனுடையசெயலையோ, அந்த நிலத்தினுடைய செயலையோ, உலகத் தவரே சொல்லுங்கள். ஏ-று.

சொல்லே என்பதிலுள்ள தேற்றேகாரம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

நெல் விதைத்தோன் நெல்லையடைதலும் வேறொன்றை விதைத் தோன் அவ்வேறொன்றை யடைதலும் எவ்வளவு விதைத்தவன் செயலோ அங்ஙனம் ஞானியினிடத்து வணக்கமுதலியவற்றைச் செய்தவன் அவற்றின் பயனாகிய புண்ணியத்தையும் நிந்தை முதலியவற்றைச் செய்தவன் அவற்றின் பயனாகிய பாவத்தையும் அடைதல் அவ்

வணக்கமாதி நிந்தையாதிகளைச் செய்தவர் செயலையாமென்பதும்
நிலம் தன்னிடத்து எந்தளந்த வித்தினை யார்யார் விதைக்கின்றனரோ,
அவ்வவர் செயலுக்கேற்ப அவ்வத் தானியங்களைக் கொடுத்தல்போல,
ஞானியுந் தன்னிடத்து எவ்வெச்செயல்களை யார் யார் செய்கின்றன
ரோ, அவ்வவருக்கு, அவ்வச் செயலின் பயனைக் கொடுத்தலால் நிலம்,
போன்ற அவனிடத்துவிஷமதி ருட்டி யின்றென்பதுங் கண்டி கொள்க
க-ரை. ஜீவன் முத்தன் எல்லாரிடத்துஞ் சம திருஷ்டியுடையவ
னாவன். எ-ம்.

[சு]

கசு. அண்டோர் விடய மாதாவிற் புசித்தா னேனு மதிலமுந்

தா ன்

மண்டா மராயி நிலைநீரிற் சார வியல்போல் வேருகக்
கண்டே யிருந்து தனதுநிலை கழலான் ஞானி யவன்

கருணை க்

கண்டான் படுமிக் கிழிஞ்ஞெய்க் கதியே முறையி
னடைகுவரே. [சு]

இ-ள். அண்டு ஓர் விடயம் - [பிரார்த்தவலியாற்] கிட்டுகின்ற ஒரு
விஷயத்தை, ஆதலில் - விருப்பத்துடன், புசித்தானேனும் - அதுப
வித்தானாயினும், அதில் - அவ்விஷயத்தில், அமுந்தான் - [அஞ்ஞானி
கோப்போல அந்தக்காணத்தில் வாசனையேறுமாறு] மூழ்கமாட்டான்,
தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரைபிண இலை - தாமரைபிணது
இலையானது, நீரில் - ஜலத்தினிடத்து, சாரா இயல்போல் - சம்பந்தி
யாத தன்மைபோல, வேருகக் கண்டு இழுந்து - [அதுபவிக்கப்படும்
விஷயத்தினைத் தனக்கு] அயலாகப்பார்த்து [த்தான் நிருவிகாசாக்ஷி
யா] யிருந்து, ஞானி - ஜீவன் முத்தன், தனதுநிலை - தன்னுடைய
சபாவ நிலையினின்றும், கழலான் - நீங்கான், அவன் - அந்த ஜீவன்
முத்தனுடைய, கருணைக்கண்படும் - கிருபா நோக்கத்திற் கெதிர்ப்

படம், மிக்க இழிஞரும் - கொடிய சண்டாளரும், முறையின் - [சித்த
சத்தியடைந்து] பூமிக்கிரமமாக, மெய்க்கதியே - உண்மையாகிய
மோகத்தையே, அடைகுவர் - பெறுவார், எ-று.

பொ-னா, பிராத்தவலியாற் கிடங்கின்ற ஒரு விஷயத்தை வீருப்
பத்துடன் அதுபவித்தானாயினும், அவ்விஷயத்தில் அஞ்ஞானிகளைப்
போல, அந்தாக்கணத்தில் வாசனையேறுமாறு மூழ்கமாட்டான்.
குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரையினுடைய இனையானது ஜலத்தினி
டத்துச் சம்பந்தியாத தன்மைபோல, அதுபவிக்கப்படும்விஷயத்தி
னைத் தனக்கு அயலாகப் பார்த்துத் தான்நிருவிகார சாக்ஷியாயிருந்து
ஜீவன் முத்தன் தனது சுபாவ நிலையினின்றும் நீங்கான். அந்த ஜீவன்
முத்தனுடைய கிருபாநோகத்திற்கெதிர்ப்படும் கொடியசண்டா
ளருஞ் சித்தசத்தியடைந்து பூமிக்கிரமமாக உண்மையாகிய மோகத்
தையே பெறுவார். எ-று.

மிக்க என்பதின் அகரங்குறைந்து நின்றது.

க-னா, ஞானியினது கிருபாதிருஷ்டியின் மகிமையைப் புகழ்ந்தது,
எ-ம். [எ]

கூள. சேற்றிற் றாளி படிந்தமுந்து திறம்போ லஞ்ஞன் சித்த
மெதி ர்

தோற்றும் விடயங் கனிலமுந்திச் சுகிக்க மயங்கும் ஞா
னியுள ம்

பாற்றி னிழலே நிகராகப் படிந்தும் படியா ததுவா கி
யேற்றத் தாழ்வு கருதாம லெங்குஞ் சமமா யியங்கிடு
மாஸ் [அ]

இ-ள், சேற்றில் - சேற்றினிடத்தில், ஞானிபடித்து - புழுதியானது
சேர்ந்து, அழுந்துகிறதம்போல் - [அச்சேந்து வடிவமாக அதில்] மூழ்

குந்தன்மைபோல, அஞ்சுன் சித்தம் - அஞ்சுனியினுடைய மனம், எதிர் தோற்றும் விடயங்களில் - தனக்கு நேர்ப்புகின்ற சத்தாதி விஷயங்களில், அழுந்தி - மூழ்கி, கிண்கி - அவற்றைய நுபவித்தற்கு, மனமும் - மோகமடையும், ஞானி உளம் - ஞானியினுடைய மனமானது, [அவ்வாறின்றி], பாற்றின் நிழல் நிகர் ஆக - பருந்தினுடைய நிழலுக்குக் கொப்பாக, படிந்தும்படியாதது ஆக - பொருந்தினும் பொருந்தாததாய், ஏற்றம்தாழ்வு கருதாமல் - அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளை எண்ணாமல், எனரும் - எவ்விடயத்தும், சமம் ஆய் - ஒரேவிதமாக, இயங்கிடும் - சஞ்சரிக்கும், ஏ - னு.

பொ-ணா. சேற்றினிடத்திற் புழுதியானது சேர்ந்து அச்சேற்று வடிவமாக அதில் மூழ்குந்தன்மைபோல, அஞ்சுனியினுடைய மனமானது, தனக்கு நேர்ப்புகின்ற சத்தாதி விஷயங்களில் மூழ்கி அவற்றைய நுபவித்தற்கு மோகிக்கும் ஞானியினுடைய மனமானது அவ்வாறின்றிப் பருந்தினுடைய நிழலுக்குக் கொப்பாகப் பொருந்தினும் பொருந்தாததாய் அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளை எண்ணாமல் எவ்விடயத்தும் ஒரே விதமாகச் சஞ்சரிக்கும். ஏ - னு.

பருந்தினது நிழலானது சுத்த நிலத்தில் இது நல்ல தென்றும் புத்தியால் பரிசித்து விரும்பி நின்றலும், அசுத்த நிலத்தில் இது தீயதென்றும் புத்தியால் பரிசிக்காமல் வெறுத்து நீங்குதலுமாயி, பேதச்செயலின்றி எவ்விடத்தும் ஒரே விதமாகப் பரிசித்துச் செல்லுதல் போல, ஞானியின் அந்தக்காண விருத்தியானது தனக்கு எதிர்ப்புகின்ற சத்தாதி விஷயங்களுள் ஒன்றை இது நல்லதென்று விரும்பி, அவ்விடயமயமாய் அழுந்திநின்றலும் ஒன்றை இது தீயதென்று வெறுத்து நீங்குதலுமாயி, பேதச்செயலின்றிச் சர்வவிடயங்களிலுமுள்ளநாமரூப பேதங்களைக் கருதாது விடுத்து, அவற்றிற் கதிட்டான மாயுள்ள சத்தி

தைத் தரிசுத்தவன் அவ்வாறு வருந்தாமல், மேலாகிய உபசார்தீயைய
புடையவனாவன். ஏ-று.

க-னா. தேகத்துக்கு வருந்துன்பத்தால் அஞ்ஞானி வருந்துவன்
ஞானி வருந்தான். ஏ-ம். (க)

(ச) வது அடைந்தாரியல் முற்றிற்று.

(ரு)-வது பொய்வேட வொழிபியல்.

[கட்டளைக் கலித்துறை]

கக. விடயமன் ஞாகண் டாகாரத் தன்னில் விருத்தி நிலைத்
திடையத் திருப்பது வோறுதன் மேல்விழி யேற்றி
நித்த ந்

திடவா சனத்துத் துடறறி யோனிற்கத் தீயமனத்
துடனே புழல்வது வோநிட்டை உறுமி னாமர்
களே (க)

இ-ள். ஊமர்களே - ஊமைகளே, நிட்டுடை - ஞான நிட்டுடைபெனப்
படுவது, விருத்தி - அந்தக்காண விருத்தியானது, விடயம் மன்னாது-
யாதொரு விஷயாகார (வடிவ) ன்களையுந் தரிக்காமல், அகண்ட ஆகா-
ரம் தன்னில் - பிரஹ்மமாகிய ஒரே சொருபத்தில், நிலைத்து - நிலை
பெற்று, இடை அற்று - மத்தியில் இலய முதலிய பிரதி பந்தங்களி-
ன்றி, இருப்பதுவோ - நிற்பதோ, [அல்லது], ததல்மேல் விழி
ஏற்றி - புருவத்தின் மீது கண்ணை ஏறச்செய்து, நித்தம் - அநுதின
மும், திட ஆசனத்து உற்று - [நியானத்திற்கு] உறுதியைத் தருகி-
ன்ற [பதும முதலிய] ஆதனத்தைப் பொருந்தி, உடல் தறிபோல்

நிதிக் - சரீரமானது துணைப்போல் அசைவற்றிருக்க, திய மனத்த
டனே - கேட்டைத்தருகின்ற ஆசை பொருந்திய மனதோடு, உழல்
வதுவோ - விடயங்களிற் சுழல்வதோ, உறுயின். சொல்லுங்
கள். ஏ—று.

பொ-ரை. ஊமைகளே, ஞான நிட்டையெனப் படுவது, அந்தக்காரண
விருத்தியானது யாதொரு விஷயமாகாங்கனையுந் தரிக்காமல் பிரஹ்ம
மாகிய ஒரே சொருபத்தில் நிலை பெற்று மத்தியில் இலய முதலிய
பிரதி பந்தங்களின்றி நிற்பதோ அல்லது புருஷத்தின்மீது கண்ணை
யேறச் செய்து அனுதினமும் தியானத்திற் குறுகியைத் தருகின்ற
பதம முதலிய ஆதனத்தைப் பொருந்திச் சரீரமானது துணைப்போல
சைவற்றிருக்கக்கேட்டைத் தருகின்ற ஆசை பொருந்திய மனதோடு
விஷயங்களிற் சுழல்வதோ? சொல்லுங்கள். ஏ—று.

க-ரை ஞான நிட்டையின்றி அஃதுடையார் போலத் தம்மைக்
காட்டுவார்க்கு அந்நனங் காட்டற்கவென்று அறிவுறுத்தியது. எம். (௧)

க00. படிப்பார் சிவாலயஞ் சென்றருட் பாக்கள்பகவிர வி
விடிப்பா ரதுகன்னக் கோலாற்பட் டாடை யிடை யிலங் க

நடிப்பா ருயர்ந்தசை வாசா ரியரி னகர்ப்புறம்போய்க்
குடிப்பார்கட் சுள்ளுண் டிவரே நாகக் குடிமனரே. (௨)

இ-ள். பகல் - பகற்காலத்தில், சிவாலயம்சென்று - தேவாலயத்
திலே போய், அருள்பாக்கன் - அருள் நிறைந்த [தேவா திருவாசக
முதலிய] பாட்டுக்களை, படிப்பார் - பாடுவார்கள், இரவில் - இராத்தி
ரியில், அது - அத்தேவாலயத் திருமதிலில், கன்னக்கோலால் - கன்ன
மிடிக் கருவியினாலே, விடிப்பார் - [அதிலுள்ள தேவத் திரவியங்களைக்
கவரும்பொருட்டு உள்ளே துணைதற்குத்] துவார மிடுவார்கள், பட்டு
ஆடை - பட்டு வஸ்திரமானது, இடைஇலங்க - இடுப்பில் பிரகாசிக்க,

உயர்ந்த - மாட்சிமை பொருந்திய, சைவாசாரியரின் - சைவ சமயச்
குருக்கள் போல, நடிப்பார் - வெளிப்படுவார்கள், நகர்ப்புறம் போய்-
ஊருக்குப் பக்கத்தே சென்று, சுன் உண்டு - உலர்ந்து தீயிற் காய்ந்த
மீனைத்தின்று, கன் குடிப்பார் - கண்ணப்பருகுவார்கள், இவரே நாகக்
குடிமனர்- இச்செயலுடையவரே நாகமாகிய பட்டினத்திற்கு அர-
சராவார். எ—று.

பொ—ரை. பகற்காலத்தில் தேவாலயத்திலே போய் அருள் நிறை
ந்த தேவார திருவாசக முதலிய பாட்டுக்களைப் பாடுவார்கள். இராத்திரி
யில் அத்தேவாலயத் திருமதிவிற கன்னமிடுங் கருவியினாலே அதிலு
ள்ள தேவத்திரவியங்களைக் கவர்தற் பொருட்டு உள்ளே நுழைவதற்கு
த்துவாரமிடுவார்கள். பட்டு வஸ்திரமானது இடுப்பில் பிரகாசிக்க மாட்
சிமை பொருந்திய சைவசமயக் குருக்கள் போல வெளிப்படுவார்கள்
ஊருக்குப் பக்கத்தே சென்று உலர்ந்து தீயிற் காய்ந்த மீனைத்தின்று
கள்ளைக் குடிப்பார்கள். இச்செயலுடையவரே, நாகமாகிய பட்டினத்
திற்கு அரசராவார். எ—று.

மன்னர் என்னும் உயர்வுமொழி குறிப்பால் அவரது இழிவையுண
ர்த்தி நின்றது.

க—ரை திருட்டு முதலிய உடாவொழுக்க முடையோர், நாகத்துன்ப
மடைவர். எ—ம். [உ]

கடுக. எல்லிலெல் லாமங் கையரையுந் தாயென் றெனுவ
மென் பா
ரல்லிலன் னூரிட மின்பநல் கீரென் பரையமிட ச்
சொல்லிடு வாரொரு சொல்லு மிடாரிவர் காலனன்று
வல்லிடி போலெதிர் வந்திடி லென்செய வல்லு
நரே (ந)

இ—ள். எல்லில் - பகற்காலத்தில், எல்லா மங்கையனாரும் - சகல பெண்களையும், தாய் என்று - மாதாவென்று, எணுவம் என்பார் - நினைப்போமென்று சொல்லுவார், அல்லில் - இராக்காலத்தில், அன்னரிடம் - அப்பெண்களிடத்தில் [சென்று], இன்பம் நல்கீர் என்பார் - சுகபோகத்தைக் கொடுங்கென்று கெஞ்சுவார்கள், ஐயம் இடச் சொல்லிவொர் - [பிறரை ஏழைகளுக்குப்] பிச்சைய்யுமாறு சொல்வார்கள், ஒரு சொல்லும் இடார் - தாம் ஒரு நெல்லும் பிறர்க்கீயார்கள், இவர் - இக்களவொழுக்கமுடையவர், வல்லுடிபோல் - பலம் பொருந்திய இடியையொப்பாகக் [கர்ச்சித்து], காலன் - இயமன், அன்று - மாணசமயத்தில், எதிர் வந்திடில் - தம்முன்வரின், என்செய வல்லுநர் - யாதுசெய்ய வல்லவராவார். எ—று.

பொ-ரை, பகற்காலத்திற் சகல பெண்களையும் மாதாவென்று நினைப்போமென்று சொல்வார்கள். இராக்காலத்தில் அப்பெண்களிடத்திற்சென்று சுகபோகத்தைக் கொடுங்கென்று கெஞ்சுவார்கள். பிறரை ஏழைகளுக்குப் பிச்சைய்யும்படி சொல்வார்கள். தாம் ஒரு நெல்லும் பிறர்க்கீயார்கள். இக்களவொழுக்கமுடையார் பலம்பொருந்திய இடியை யொப்பாகக் கர்ச்சித்து இயமன் மாணசமயத்தில் தம்முன்வரின். யாது செய்ய வல்லவராவார், எ—று.

க-ரை, களவொழுக்கமுடையார். இயம தண்டனையினின்றும் மீளார். எ-ம். (ந)

[வெ ண் பா]

க02 புலியின்றோல் போர்த்துப் புலப்பைங்குழ் தின்னு ம் வலியில் பசு வென்றான் மாறோ—மெலிவாற்க ல் வேட்டியான் கண்மணியே வெண்ணீறே வேதமொழி காட்டிச் சுகம்பறிப்பா ரை. [ஈ]

இ-ள்; மெலிவால் - [ஊர்தோறும் மனைதோறஞ் சென்றேற்பதாகிய மெய்த் துறவிகளுக்குரிய பிச்சாசன முதலியவற்றால் ஜீவித்தற்கேதுவாகிய வைராக்கியத்தின்] குறைவால், கல்வேட்டி - உடுத்திருக்கின்ற] காவி வஸ்திரத்தினாலும், அரண்கண்மணி - [அணிந்திருக்கின்ற] உருத்திராக்கமணியினாலும், - வெண்ணீறு - [தரித்திருக்கின்ற] விபூதியினாலும், வேதமொழி - [உபதேசிக்கின்ற] வேதவாக்கியங்களாலும், காட்டி - [தம்மை மெய்த்துறவிகள்போலப் பிறருக்குக்] காண்பித்து, சுகம் - [பிறர்க்குரிய] விஷய இன்பங்களுக்குச் சாதனமாகிய திரவியத்தை, பறிப்பாரா - அபகரிப்பவர்களை, புலியின்தோல் - [தான் புலிபோலப் பிறர்க்குத் தோன்றுமாறு] அப்புலியினுடைய தோலை, போர்த்து - மூடிக்கொண்டு, புலப்பைங்கடும் - வயலில் விளைவித்திருக்கின்ற பிறர்க்குரிய பயிரினை, தின்னும் - [எளிதின்] மேய்கின்றதும், வலியில் - [சேய்மைக்கட்டுசென்று தனக்குரிய புல்மேயப்] பலமற்றதுமாகிய, பசு என்றால் - பெற்றம் என்று சொன்னால், மாறே - அச்சொல்லிரோதமோ [அல்ல உண்மையே].
எ-று.

பொ-ரை, ஊர்தோறும் மனைதோறஞ் சென்றேற்பதாகிய, மெய்த் துறவிகளுக்குரிய பிச்சாசன முதலியவற்றால், ஜீவித்தற்கேதுவாகிய வைராக்கியத்தின் குறைவால், உடுத்திருக்கின்ற காவி வஸ்திரத்தினாலும், அணிந்திருக்கின்ற உருத்திராக்கமணியினாலும், தரித்திருக்கின்ற விபூதியினாலும், உபதேசிக்கின்ற வேதவாக்கியங்களாலும், தம்மை மெய்த் துறவிகள்போலப் பிறருக்குக் காண்பித்துப் பிறர்க்குரிய விஷய இன்பங்களுக்குச் சாதனமாகிய திரவியத்தை அபகரிப்பவர்களைத் தான் புலிபோலப் பிறருக்குத்தோன்றுமாறு, அப்புலியினுடைய தோலை மூடிக்கொண்டு வயலில் விளைவித்திருக்கின்ற பிறர்க்குரிய பயிரினை எளிதின்மேய்கின்றதும், சேய்மைக்கட்டுசென்று

தனக்குரிய புல் மேயப் பலமற்றதுமாகிய பெற்றம் என்று சொன்
னல் அச்சொல் விரோதமோ அல்ல உண்மையே, ஏ-று.

க-ரை, தமக்குரிய தருமத்தை விட்டுப் பிறர்க்குரியவைகளை அப
கரிப்பவர் துறவறத்தாஈல்லர், ஏ-ம். [ச]

க0க திருட்டிற் திரிந்தடுத்த தேக வஞர்ச்சுரா ன்
மருட்டி வயிறோம்ப வேடந் - தரித்தவ ரே
வித்தார மன்னியர்பாற் பேசி விழைந்தவலி ந்
தெத்திப் பிழைக்கு மிவர். [டு]

இ-ன். வித்தாரம் - விரிவான வாக்கியங்களை, அங்கியர்பால் - அய
லாரிடத்தில், பேசி - சொல்லி, விழைந்த - தம்மாலிச்சிக்கப்பட்ட
பொருள்களை, வலிந்து எத்தி - வலாற்காரமாக வஞ்சித்துக் கவர்ந்து,
பிழைக்கும் இவர் - ஜீவிக்கின்ற இப்பொய் வேஷத்தவர்கள், திருட்
டில் - களவுத்தொழிலில், திரிந்து - நாடெங்குமலேந்து, அடுத்த தேக
அஞர்ச்சுரால் - [அக்களவுத் தொழிலால் தமது சரீரத்திற்கு முன்
இராஜ தண்டனையால்] உண்டாகிய துன்பத்தின் பயத்தால் [அத்
தொழிலைக் கைவிட்டு], மருட்டி - அயலாரை மயக்கி, வயிறு ஒம்ப
[ஏ] : தமது சரீரத்தைப் பாதுகாக்கவே, வேடம் தரித்தவர் -
வேஷத்தைப் பூண்டவர்களாவர் [அஃதன்றிப் புருஷார்த்தத்தின்
பொருட்டுப் பூண்டவராகார்]. ஏ-று.

பொ-ரை, விரிவான வாக்கியங்களை அயலாரிடத்திற் சொல்லித்
தம்மாலிச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களை வலாற்காரமாக வஞ்சித்துக்
கவர்ந்து ஜீவிக்கின்ற இப்பொய் வேஷத்தவர்கள் களவுத்தொழிலால்
நாடெங்குந் திரிந்து அக்களவுத்தொழிலால் தமதுசரீரத்திற்கு
முற்காலத்தில் இராஜ தண்டனையாலுண்டாகிய துன்பத்தின் பயத்
தால் அத்தொழிலைக் கைவிட்டு அயலாரை மயக்கித் தமது சரீரத்

தைப் பாதுகாக்கவே வேடம் பூண்டவராவர் அதேதன்றிப் புருஷார்த்
தத்தின் பொருட்டுப் பூண்டவராகார். ஏ-று.

பிரித்துக் கூட்டப்பட்ட ஏகாந்தேற்றப் பொருளது பிரிவினை
யெனினுமமை யும்.

புருஷார்த்தத்தின் பொருட்டுப் பூண்டயதி தருமத்திற்குதாரணம்,

“கந்தையா யிரங்க னுடைக் கெள பீனவுடைநடுப் பக
லிலே தா னே

வந்த பிச்சை யூண்காடு சுடுகாட்டுப் படுக்கைக ணன்
மார்க்க சித்த ம்

பந்த மற்றுத் திரிதல் சிவயோக நிட்டைப் பழக்கம்”
எனப் பர்த்துரு கரியும்,

“உச்சியம் போதின் மீதரும் பசிக்கவ் ஆர்வல மாயிலந்
தோறு ம்

பிச்சைகை யிடையிற் காடி கூழேனும் பெற்றது பற்றி
யுள் வெறுப் போ

டிச்சையற் றருந்திப் பொருந்த வேகாந்தத் திடையி
னுந் தாகம்வந் தடை யி

னச்சிநீ ஞரிற் புகுந்துறா தேரி யாதியி லருந்துத னன்றே”

எனவைவாக்கிய தீபத்தில் சாந்தலிங்க சுவாமிகளுங் கூறியிருத்தல்
காண்க.

க-னா. கிரகஸ்தரை மருட்டி அவர்பால் தமக்கு விருப்பமாகிய வஸ்துக்களை அபகரிப்பவர் துறவிகளல்லர். எ-ம்.

[௫]

(௫) வது பொய்வேட வொழியியல் முற்றிற்று.

(கூ) வது அவிவேகியியல்

[விருத்தம்]

க0௪. விடய மொன்றுமில் லாத சுழுத்தியிற் றுன்சுக வடிவா
விளங்கக் கண்டு ம்
மிடிதரு மாயையின் புணர்ப்பா லதைவிட யந்தொறு
ந்தேடி வீழ்ந்து மாய்வோ ன்
படியினிற் றுன்றனைக் காணான் தேடி யொருகிணற்
றறலுட் பார்த்து மெய்ச் சி
முடிபிடித் தீர்த்திட விழுந்து மாய்ந்த முழுமு டனுக்கு
முன்னே னாமே (க)

இ - ள் விடயம் ஒன்றும் - சத்தாதி விஷயங்களுள் யாதொரு விஷ
யமும், இல்லாத சுழுத்தியில் - சுழுத்தியவஸ்தையில், சுக வடிவா -
ஆனந்த சொரூபமாக, தான்விளங்கக்கண்டும் - தான் தோன்றப்பார்த்
தும், மிடிதரும் - [சுகம்] இன்மையை (துக்கத்தை) க்கொடுக்கின்ற,
மாயையின் புணர்ப்பால் - அவித்தியா சம்பந்தத்தால், அதை - அந்தத்
தனது சொரூபத்தை, விடயந்தொறும் - ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும்,
தேடி - இருப்பதாகப் பார்த்துப்பார்த்து, வீழ்ந்து - அவ்விஷயங்
ளுள் மூழ்கி, மாய்வோன் - இறப்போன், படியினில் - உலகத்தில்,
தனைக்காணான் - தன்னைக் காணவில்லையென்று மயக்கமடைந்த
வொருவன், தேடி - பலவிடங்களிலும் விசாரித்துச்சென்று, ஒரு
கிணற்றறலுள் பார்த்து - [பின்பு] ஒரு கிணற்று நீரினுள்ளே [தோன
றுந் தனது பிரதிவிம்பத்தைத்தானென்று] கண்டு, மெய்ச்சி - [அங்
னங்கண்டுகொண்டதன்னைப்] புகழ்ந்து, முடிபிடித்து - [அப்பிரதி

விம்பத்தின்] குமியைப்பற்றி, ஈர்த்திட - இழுத்துக்கரை யேற்று
தற்காக, விழுந்து - [அக்கிணற்று நீரினுள்ளே] வீழ்ந்து, மாய்ந்த-
பிராணனையிழந்த, முழு மூடனுக்கும் - அற்பமும் அறிவிலானுக்கும்,
முன்னோன் ஆம் - முதல்வனாவன். எ—று.

பொ - னா சத்தாதி விஷயங்களுள், யாதொரு விஷயமுமில்லாத
சமுத்தியவஸ்தையில் ஆனந்தசொருபமாகத் தான்தோன்றப்பார்த்
தும் துக்கத்தைக்கொடுக்கின்ற அவித்தியாசம்பந்தத்தால் அந்தத்த
னது சொருபானந்தத்தை ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும் 'இருப்பதாகப்
பார்த்துப்பார்த்து, அவ்விஷயங்களுள் மூழ்கிப் பிறப்போன்
உலகத்தில் தன்னைக்காணவில்லையென்று மயக்கமடைந்த
வொருவன் பல விடங்களிலும் விசாரித்துச்சென்று, பின்பு ஒரு கிண
ற்று நீரினுள்ளே தோன்றுந்தனதுபிரதிவிம்பத்தைத்தானென்றுகண்
டு, அங்ஙனம் கண்டுகொண்ட தன்னைப் புகழ்ந்து அப்பிரதி விம்பத்
தின் குமியைப்பற்றி இழுத்துக் கரையேற்றுவதற்காக, அக்கிணற்று
நீரினுள்ளே விழுந்து, பிராணனை யிழந்த அற்பமும் அறிவிலானுக்கும்
முதல்வனாவன். எ—று.

காணான் என்பது வினையாலனையும் பெயர்.

க - னா தான் ஆனந்தசொருபமென்று சமுத்தியவஸ்தையில்
அனுபவித்தறிந்தும் அவிவேகி அவ்வானந்தத்தை விடயத்திலிருப்ப
தாகப் பிராந்தியடைந்து வருந்துகின்றான். எ—ம். (க)

கடுகு. அட்டினும் பால்சுவை குன்றாமை யெனவறித்தை
யுற்று மான்மா வின்பக்

கட்டியென் றாணஞ் சொலவுங் காணாம லுடலெ
னவேகா னுநோக்கைக்

கெட்டிதந்து பிறந்துதுய ருறுகின்றே மெனவருந்
திக்கினக்க வங்க ட்

கிட்டமுற வுணர்த்தினதஞ் ஞானமே பிறிதுண்டே
விசைத்திடரே (உ)

இ - ள் பால் அட்டிடினும் - பாலைத் தீயின்கட் காய்ச்சினாலும்,
களை குன்றாமென - உருசி குறையாமே போல, ஆன்மா அவித்தை
உற்றும் - ஆன்மாவானது அவித்தையைப் பொருந்தினும், இன்பக்க
ட்டிஎன்று - சச்சிதானந்தகனமாயிருப்ப [தன்றி அதினின்றும்
வேறுபடுவதில்லை] யென்று, ஆரணம்சொல்லும் - வேதங்கள்
முறையிடவும், காணாமல் - அவ்வாறு ஆன்மா சச்சிதானந்த கனமென
பதை யறியாமல், உடல் எனவே காணும் நோக்கை - ஆன்மாதேகமே
[யாவதன்றி இதற்கு வேறுகவில்லை] யென்று அறியும் அறிவை,
கெட்டு இறந்து - [ஆன்மாவாக வந்த தேகம்] அழிய மரித்தும், பிற
ந்து - [தேகமுண்டாக] ஜனித்தும், தயர் உறுகின்றேம்என - துன்
ப்படுகின்றே மென்று, வருந்தி - கவலைப்பட்டு, கிளக்க - சொல்லு
மாறு, உங்கட்கு - [அவிவேகிகளே] உங்களுக்கு, கிட்டம்உற - விரு
ப்பமுண்டாக, உணர்த்தினது - அறிவித்தது, அஞ்ஞானமே -
அஞ்ஞானமே [யன்றிப்பிரிதில்லை], பிறிது உண்டேல் - அந்நிய வஸ்
துளதாயின், இங்கு - இவ்விடத்த, இசைத்திடர் - அதனைச் சொல்
லுங்கள். எ—று.

பொ—ரை பாலைத்தீயின்கட் காய்ச்சினாலும் உருசி குறையாம
போல ஆன்மாவானது அவித்தையைப் பொருந்தினும் சச்சிதானந்த
கனமாயிருப்பதன்றி அதினின்றும் வேறுபடுவதில்லையென்று வேதங்
கள் முறையிடவும் அவ்வாறு ஆன்மா சச்சிதானந்த கனமென்பதை

யறியாமல் ஆன்மா தேகமேயாவதன்றி இதற்கு வேராகவில்லை
யென்று அறியும்அறிவை ஆன்மாவாக வறிந்ததேகம் அழிய மரித்
தும் தேகமுண்டாக ஜனித்தும் துன்பப்படுகின்றோமென்று கவலைப்
பட்டுச் சொல்லுமாறு அவிவேகிகளே உங்களு க்கு விருப்பமுண்டாக
அறிவித்தது அஞ்ஞானமேயன்றிப் பிறிதில்லை அந்நிய வஸ்துளதா
யின் இவ்விடத்து அதனைச் சொல்லுங்கள். எ-று.

நோக்கு அறிவின்மேல் நின்றது கெட்டு என்பது செயவெனெச்
சத்திரிபு. கெட என்றதால் உண்டாகவென்பது வருவிக்கப்பட்டது.
அறிவிக்காத அஞ்ஞானத்தை அறிவித்ததாகக் கூறியது மாபு வழ
வமைதி.

க-ரை, ஆன்மா சச்சிதானந்த வடிவமென்று சுருதிக றக் கேட்
கப்படினும் அவித்தியா மோகிதர்களுக்குத்தேகான்மபுத்தி நீங்காது.
எ-ம், [௨]

கரு எங்குநிறை பாற்கடலுள் ளனவாதங் கள்வெறிய னி
ருந்தா னேனும்

அங்கதனை யருந்தாமல் விரும்புகள்ளே துருவியமுங்
குறுமா ரெப்பக்

கங்குல்பக லறுஞான சுகத்திருந்து மஞ்ஞானகீ கட்
டேட்டோர்

பங்கமறு விடயமெங்கே யெனத்தேடித் தேடிமனம்
பதைக்கின் றுமே (௩)

இ - ன் கள் வெறியன் - கள்ளினையே பருகிப்பருகி உன் மத்தங்
கொண்ட வெருவன், எங்கும் - எவ்விடத்தும், நிறை - பூரித்திருக்
கின்ற, பால் கடலுள் - பாற்சமுத்திரத்தினிடத்து, அனவாதம் - எக்

• காலமும், இருந்தானேனும் - வசித்தானாயினும், அங்கு - அவ்விடத்து நிறைந்துள்ள, அதனை - அப்பாலினை, அருந்தாமல் - பருகாமல், விரும்புகள்ளே - [முன்பருகிய பழக்கத்தால் தன்னால்] இச்சிக்கப்பட்ட கள்ளினையே, தருவி - தேடி, அழுங்குறும் ஆறு ஒப்ப - வருத்தமடையுந் தன்மைபோல, கங்குல் பகல்அறு - மறப்பு நினைப்பில்லாத, ஞானசுகத்து இருந்தும் - அறிவு மயமாகிய பூரணானந்தத்தின்கண்ணே வசித்தும், அஞ்ஞானக்கட்டுள் பட்டோர் - அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஜனனாதி பந்தத்தின்கண் அகப்பட்டுக்கொண்டவர்கள் [பூர்வ ஜன்மப்பழக்கத்தால்], பங்கம் அறு - [சுகமாறு படுதலாகிய] குற்றமற்ற, விடயம் - சத்தாதி விஷயங்கள், எங்கேஎன - எவ்விடத்திருக்கின்றன வென்று, தேடித்தேடி - விசாரித்து விசாரித்து, மனம் பதைக்கின்றார் - இருதயம் துடிக்கின்றார்கள். ஏ - று.

பொ - ணா. கள்ளினையே பருகி உன்மத்தங் கொண்டவொருவன் எவ்விடத்தும் பூரித்திருக்கின்ற பாற்சமுத்திரத்தினிடத்தி ளக்காலமும் வசித்தானாயினும் அவ்விடத்து நிறைந்துள்ள, அப்பாலினைப் பருகாமல் முன் பருகிய பழக்கத்தால் தன்னாலிச்சிக்கப்பட்ட கள்ளினையே தேடி வருத்தமடையுந் தன்மைபோல, மறப்பு நினைப்பில்லாத அறிவு மயமாகிய பூரணானந்தத்தின் கண்ணே வசித்தும் அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஜனனாதிபந்தத்தினுள்ளே அகப்பட்டுக்கொண்டவர்கள், பூர்வ ஜன்மப்பழக்கத்தால் சுகமாறுபடுதலாகிய குற்றமற்ற சத்தாதிவிஷயங்கள் எவ்விடத்திருக்கின்றன வென்று விசாரித்து விசாரித்து இருதயம் துடிக்கின்றார்கள். ஏ - று,

“ ஞானசுகத்து இருந்தும் ” என ஆசிராய ஆசிரித பாவங் கூறினது ஆனந்த வடிவப்பிரஹ்மத்தின் கண் ஆபாச சுகித அந்தக்காண வடிவ ஜீவன் அத்தியஸ்தமாயுள்ளனென்பது தோன்றுதற்கென்க.

க-ரை. ஜீவர்கள் ஆனந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தின்கண் இருந்தும், அதனை அநுபவிக்காமல் பூர்வவாசனையால் விடயத்தை விரும்புகின்றார். ஏ - ம் (க)

க0௭. பழுதறநிட் காமகன்மம் பண்ணி நண்ணும் பலத்தாலே பரிபா கப்ப ட்

பெழுதலிலா தொளிநுமன முடையவர்க ளநுபவிக்கு மின் போ ராதார்

தொழிலறிவின் புறு மெனல் கேட் டுளதொழிலு மெழித்தயின்று தூங்கின் பா வ

விழுமிதென வியப்புறுவா ரிவர்விலங்கோ டனையரென விளம்ப லாமே (ச)

இ - ன். பழுதற - குற்றமில்லாமல், நிட்காம கன்மம் பண்ணி - பலைச் சையை விடுத்து எஞ்ஞாந் சற்கிரியைகளைச் செய்து, நண்ணும் - அக்கிரியைகளாற் பொருந்தும், பலத்தால் - புண்ணியத்தினால், பரிபா கப்பட்டு - பக்குவமடைந்து, எழுதல் இலாது - [அதனால் விஷயங்களிற்] செல்லுதலின்றி, ஒளிரும்மனம் - [பிரஹ்மாகாரமடைந்து] வினங்கா நின்ற அந்தக்காணத்தை, உடையவர்கள், அநுபவிக்கும் - [தூரவினும் அற்பகால நித்திரை செய்தெழுந்து சமாதியிலிருந்து] அநுபோகஞ் செய்கின்ற, இன்பு ஓராதார் - பிரஹ்மானந்தத்தை யுணராதவர்கள், தொழில் அறில் - கிரியை நீங்கியவிடத்து, இன்பு உறும எனல் கேட்டு - [சம்மாவிருக்கிற் சுதஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம், அம்மாசிரந்தரஞ் சொல்லவுக்கேட்டும் என்று பெரியோர் வாக்கியங்கள்] ஆனந்த முண்டாகுமென்று சொல்வதைக் கேட்டு, உளதொழிலு ஒழித்து - [முன் செய்துவந்த அற்பமா] யுள்ள கருமங்களையும் பயனை குறித்துஞ் செய்யாது விடுத்து, அயின்று - [வேளைதோறும் வயிறு நிரம்ப] வுண்டு,

தூங்கி [பகலிலும்] நித்திரை செய்து, இன்பு - அந்நித்திரையாலுண்டா
குஞ்] சுகம், ஆஅ விழுமிது என - ஆவ [மிக] மேலாகியதென்று,
வியப்பு உறுவார் - ஆச்சரியமடைவார்கள், இவர் - இம்மனுடரை,
விலங்கோடு - மிருகங்களுடன், அனையொன - ஒப்பாவதென்று, விளம்
பலாம் - சொல்லலாம். ஏ - ற.

பொ-லா, குற்றநில்லாமல் பவேச்சையை விடுத்து எஞ்ஞாந் சற்
கிரியைகளைச் செய்து, அக்கிரியைகளாற் பொருந்தும் புண்ணியத்தி
னால் பக்குமடைந்து, அதனால் வீஷயங்களிற் செல்லுதலின்றிப்
பிரஹ்மாகாரமடைந்து விளங்காநி-ஈற அந்தக்காணத்தையுடையவர்
கள் இரவிலும் அற்பகால நித்திரை செய்தெழுந்து சமாதியிலிருந்து
அனுபோகஞ் செய்கின்ற பிரஹ்மானந்தத்தை யுணராதவர்கள் கிரியை
நீங்கியவிடத்துச் சும்மாவிருக்கிற் சுதஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம்
அம்மாரிந்தாஞ் சொல்லவுங் கேட்டும் என்று பெரியோர் வாக்கியம்
ஆனந்தமுண்டாகுமென்று சொல்லுதல் கேட்டு, முன்செய்தவந்த
அற்பமாயுள்ள கருமங்களையும் பயனைக்குறித்துஞ் செய்யாது விடுத்து
வேளைதோறும் வயிறு நிரம்பவுண்டு, பகலிலும் நித்திரை செய்து அந்
நித்திரையாலுண்டாகுஞ் சுகம் ஆவமிகமேலாகியதென்று ஆச்சரிய
மடைவார்கள், இம்மனுடரை மிருகங்களுடன் ஒப்பாவதென்று, சொல்
லலாம். ஏ - ற

தூங்கி என்பதின், இகாவிசுதி தோக்கு நின்றது.

பகலிலுந் தூங்குந் தூக்கத்தையும் அதனாலுளதாகுஞ் சுகத்தையும்
பாலோக புத்தியில்லாத மிருகங்கள் விரும்புவனவேயல்லாமல்
பாலோகபுத்தியுடைய மக்கள் உதனையடைதற்குரிய சற்கருமங்களை
ச்செய்ய வொட்டாததற்கும் பிரதீபந்த ரூபமாவிருக்கின்றதென்ற
றிந்து இரவிலுங்கூட மிருகிதமாகத் தூங்கார், இவா தமக்கு விதித்து

ள்ள நித்தியாதி அற்பகருமங்களையும் துக்கமெனக் கருதிப்பயனைக் குறித்துஞ் செய்யாமல் விடுத்துக்கன்மப் பிரதிபந்த ரூபமாய் ருக்கின்ற அந்நித்திரையை இரவிலும் பகலிலும் விரும்பிச் செய்து அதனாலுளதாகுஞ் சுகத்தையநுபவித்து வியப்புறுதலின் அவரை மணிதரோ டொப்பிடுத லாகாதென்பார் “இவர் விலங்கோ டனையொ னவீளம்பலாம்” என ஒப்பில்லாத விலங்கோடு ஒப்புக்கூறினார் இஃது விலங்கோடு மக்களினையர்” என்றாற்போல ஒப்பல்லாப்புப் பொரு ளென்றறிக.

பகலில் நித்திரை செய்யலாகாதென்பதற்குதாரணம்,
வைராக்ஷிய தீபம்.

“தென்பர வையினுட் கழிவட பாவை சேர்நுகத் துணையி
னிற் செலல் போ
லொன்பதிற் றென்ப தோடுமு விலக்க முளவியோ
னியும்பிழைத் தேறிப்
பின்பிறப் பிதுபெற் றிதனிணும் பாதி பிறப்புறு நாளதாக்
சுநரி
னின்பமீ தெனமிக் குறங்கலர் பிறவிக் கறவொர் இ யுளந்து
ளங் கிடுவார்”

என்று உறுதல் காண்க-

இதில் இரவின்மிக்குறங்கலர் என்றமையால் பகலிற்றாங்கலாகா தென்பது சொல்லாமே யமையும்.

க. ரை நித்திரையிலுளதாகுஞ் சுகத்தை மோகூ சுகமெனக்கருதி எப்பொழுதந் துங்குபவர் மிருகத்தோடொப்பாவார். ஏ—ம். (ச)
க0௮. ஆனந்த மாம்பிரஹ்மத் திருந்து முயிர் மலமறைப்பா ல
தனை நீக் க

யீனந்தங் கியவிடயந் தொறுஞ்சார்த னல்லாவி னினி
மை வாய்ந் த

பானந்தி யழகொழுதும் பருமடிவாழ் வுறுமுணியப்

பாலு னாச்செ ம்

பானினைந்தே யுரியதென வறிவிழந்து தமக்கருந்தும்

பான்மை யாமே (டு)

இ - ன். உயிர் - ஜீவாகன், ஆனந்தம் ஆம் பிரஹ்மத்து - [அஸ்தி பா
திப்] பிரிய சொரூபமாகிய பிரஹ்மத்தி னிடத்தில், இருந்தும் - வாசஞ்
செய்தும், மல மறைப்பால் - அஞ்ஞான மறைப்பினாலே, அதனை நீக்கி
- அவ்வானந்தத்தை அநுபவியாது விடுத்து, ஈனம் தங்கிய - தழியுந்
தன்மையுடைய, விடயந்தொறும் - ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும், சார்
தல் - [சுகத்தை விரும்பிப்] பொருந்துதல், [எது போலெனில்], நல்
ஆவின் - நல்ல பசுவினுடைய, இனிமைவாய்ந்த - மதுரத்தைப்
பொருந்திய, பால் - பாலானது, நந்தி - மிகுதலால், அழகு ஒழுகும் -
அழகு அதிகரிக்கின்ற, பருமடி - பெரியமுலைமடியின்கண், வாழ்வு
றும் - வசித்திருக்கும், உணி - உண்ணிகள், அப்பால் உண - அம்
முலைமடியிலுள்ள பாலைப்பருகாது விடுத்து, செம்பால் [ஏ] - அதி
லுள்ள இரத்தத்தினையே, தமக்கு உரியது என - தமக்குப்பருகவரிய
தென்று, நினைந்து - எண்ணி, அறிவு இழந்து - புத்தி செட்டு, அருந்
தும்பான்மைஆம் - பருகுகின்ற தன்மை போலவாம். ஏ - று.

பொ - ரை ஜீவர்கள் அஸ்திபா திப்பிரிய சொரூபமாகிய பிரஹ்மத்
தினிடத்தில் வாசஞ் செய்தும் அஞ்ஞான மறைப்பினாலே அவ்வா
னந்தத்தை அநுபவியாது விடுத்து அழியுந்தன்மையுடைய ஒவ்வொரு
விஷயங்களிலும் சுகத்தை விரும்பிப் பொருந்துதல் எதுபோலெனில்,
நல்ல பசுவினுடைய மதுரத்தைப் பொருந்திய பாலானது மிகுதியால்
அழகு அதிகரிக்கின்ற பெரிய முலைமடியின்கண் வசித்திருந்த முண்
ணிகள் அம்முலை மடியிலுள்ள பாலைப் பருகாது விடுத்து அதிலுள்ள

இரத்தத்தினையே தமக்குப் பருக வுரியதென்றுஎண்ணிப் புத்தி
கெட்டுப் பருகுகின்ற தன்மை போலவாம். எ—று.

பிரித்துக் கூட்டப்பட்ட ஏகாரம் பிரி நிலை.

க - னா. ஜீவர்கள் ஆனந்த சொரூபத்திலிருந்தும் விஷயத்தை
நாடுதல் அஞ்ஞான மயக்கமாம். எ—ம். (௫)

[வேண்பா]

கடுக வாக்குமனா தீதமென்று மாமறைகள் வத்துவினை
நீக்கமற்ற தென்று நிகழ்த்தவுங்கேட்டாக்கியவோ
ராலயத்தி னுள்ளே யமைத்தகுறி மட்டிலுணர்
சேலரெந்நா ளுய்வார் தெளிந்து (கூ)

இ-ள். மாமறைகள் - மகத்தாகிய வேதங்கள், வத்துவினை - பரம்
பொருளை, வாக்குமனா தீதம் என்றும் - வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்
டாததெனவும், நீக்கம் அற்றது என்றும் - பிரிவற்று எவ்விடத்தும்
பூரணமாயுள்ளதெனவும், நிகழ்த்த - கூற, கேட்டு [உம்] - கேள்வியுற்
றும், ஆக்கிய - கல் முதலியவற்றைக் கட்டப்பட்ட, ஓர் ஆலயத்தினுள் -
ஒப்பற்ற கோவிலினுள்ளிடமாகிய கருப்பக் கிரகத்தில், அமைத்த -
பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்ற, குறிமட்டில் - விக்கிரகத்தாவில்,
உணர் - [இருப்பதாக] அறிகின்ற, சேலர் - மந்தபுத்தியினர், தெளிந்து
- [அதன் ஏதார்த்த சொரூபத்தை ஐயந்திரிபற] அறிந்து, எந்நான் -
எந்தக்காலத்தில், உய்வார் - ஈடேறுவார்கள், [தூதருமை] எ—று.

பொ-னா. மகத்தாகிய வேதங்கள் பார்பொருளை வாக்குக்கும் மன
துக்கும் எட்டாததெனவும் பிரிவற்று எவ்விடத்தும் பூரணமாயுள்ள
தெனவும் கூறக் கேள்வியுற்றும் கல் முதலியவற்றைக் கட்டப்பட்ட ஒப்
பற்ற கோவிலின் உள்ளிடமாகிய கருப்பக் கிரகத்தில் பிரதிஷ்டை
செய்யப்பட்டிருக்கின்ற விக்கிரகத்தளவிலிருப்பதாக அறிகின்ற மந்த

புத்தியினர் அதன் ஏதார்த்த சொரூபத்தை ஐயந்திரிபறவறிந்து எத்
தக்காலத்தில் ஈடேறுவார்கள் அஃதருமை. ஏ-று.

பிரித்துக் கூட்டப்பட்டவம்மை சிறப்புப் பொருளது.

க-ணா. பரமேசுனைச் சிவலிங்கமூர்த்தியளவாக அறிவின்ற மந்த
புத்தியுடையவர் எப்போதுய்வார். ஏ-ம். (சு)

கக0. உள்ளந் தனைநே ருறும்விடய முண்பித் து
மெள்ளக் கெடுத்துவிட நினைத்தீர்—தெள்ளியர் நீ ர்
ஒங்குவிக்கு நெய்விறகா லுற்ற வழலொழிப் ப
விங்கு நினைப்பாரினும் (எ

இ-ள். நேர்உறும் - [சுரோத்திராதி இந்திரியங்களுக்கு] எதிர்ப்படு
கின்ற, விடயம் உண்பித்து - [சத்தாதி] விஷயங்களைப் புசிப்பித்து,
உள்ளந்தனை மனத்தினை, மெள்ள - மிருதுவாக, கெடுத்துவிட -
நாசஞ் செய்வதற்கு, நினைத்தீர் - எண்ணினீர்கள், உற்ற அழல் - [விற
கினைப்] பற்றியெரிகின்ற அக்கினியை, ஒங்குவிக்கும் - மேலும்
வளரச் செய்கின்ற, நெய்விறகால் - நெய்யோடு கூடிய விறகினாலே,
ஒழிப்ப - கெடுக்க, ஈக்கு நினைப்பாரினும் - இவ்வுலகத்தின்கட்கருது
கின்றவர்களிலும், நீர் தெள்ளியர் - நீவிர் மிகத் தெளிந்த புத்தி
யுடையவாரீர். ஏ-று.

பொரை - . சுரோத்திராதி இந்திரியங்களுக்கு எதிர்ப்படுகின்ற சத்
தாதிவிஷயங்களைப் புசிப்பித்து, மனத்தினை மிருதுவாக நாசஞ்செய்வ
தற்கு எண்ணினீர்கள், விறகினைப் பற்றியெரிகின்ற அக்கினியை
மேலும் வளரச் செய்கின்ற நெய்யோடுகூடிய விறகினாலே கெடுக்க
இவ்வுலகத்தின்கட்கருதுகின்றவர்களிலும், நீவிர் மிகத் தெளிந்த புத்தி
யுடையவாரீர். ஏ - று.

தெள்ளியர் என்பது குறிப்புச்சொல் அது, அவாது அறிவின்மை
யையுணர்த்தியது.

க-ணா. விட யானுபவத்தால் மனந்துவிப்பதன்றிக் செடாது எம்.[௪]

ககக. பஞ்சவரைச் சேருமகப் பன்னியரை யடக்
யஞ்சம் பழியை யழியீரே — துஞ்சுக
இல்லாரே போல விணக்கா திருக்கின்றீர்
நல்லாரா வீரெந்த நாள்

இ - ன். பஞ்சவரை - [மனிதர்களே சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த வடிவ வியங்களுள்ளும்] ஐவர்களாகிய சாரபுருஷரை, சேரும் - [முறையே சுரோத்திர தொக்கு சக்ஷுசிங்நு வைகிராண வடிவ ரூணைந்திரியங்களுள்ளும் ஐவர்களின் சகாயத்தால்] கடயநுபவிக்கின்ற, அகப்பன்னியரை - [உங்களுடைய] மனமாகிய மனவியரை, அடக்கி - [வெளியிடத்துச் செல்லாமல்] அடங்குமாறு செய்து, அஞ்சம் - [முன் செய்த அந்த வியபிசாரத்தால்] வெருவுமாறு, பழியை - [வந்த ஜனனமானமாகிய] நிந்தையை, அழியீர் - தொலைத்திலீர், துஞ்சுகம் - [நாம் மனவியரைப் புசிக்கச்செய்து வசமாக்கத் தகுந்த] நிலைபெற்ற ஆனந்தம், இல்லார்போல - தம்மிடத்திலலாத வறியர் போல, இணக்காது - [நம்மோடு] உடன்படுத்தாமல், இருக்கின்றீர் - [அவித்யாமயக்கமாகிய நித்திரையில்] இருக்கின்றீர், எந்த நாள் - [இங்ஙனமிருக்கின்ற நீவிர் இனி] எக்காலத்தில், நல்லார் ஆவீர் - [ஞானமாகிய விழிப்பை யடைத்து] ஆனந்த சொரூபாவீர். ஏ - று.

பொ - ணா மனிதர்களே சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த வடிவ வியங்களுள்ளும் ஐவர்களாகிய சாரபுருஷரை முறையே, சுரோத்திர தொக்கு சக்ஷுசிங்நு வைகிராண வடிவ ரூணைந்திரியங்களுள்ளும் ஐவர்களின் சகாயத்தால், கடயநுபவிக்கின்ற உங்களுடைய மனமாகிய மனவியரை வெளியிடத்துச் செல்லாமல் அடங்குமாறு செய்து முன்செய்த அந்தவியபிசாரத்தால் வெருவுமாறுளதாகிய ஜனன

மாணமென்று கூறுகின்ற நின்றையைத் தொலைத்திலீர், நும் மனைவியை
ரைப் புசிப்பிக்கச்செய்து வசமாக்கத்தகுந்த நிலைபெற்ற ஆனந்தம்
தம்மிடத்தில்தவறிபர்ப்போல நும்மோடு உடன்படித்தாமல் அவித்தி
யாமயக்கமாகிய நித்திரையிலிருக்கின்றீர் இங்ஙனமிருக்கின்றீர்
இனி எக்காலத்தில் ஞானமாகிய விழிப்பை யடைந்து ஆனந்தசொருப
ராவீர். எ.று.

ஆன்மாவை மனாநாகவும் மனஞ்சத்தியினம்சமாதலால் அதனை
மனைவியாகவும் அம்மனம் ஆன்மாவாகிய பதியை நோக்கி அடங்கா
மல் துக்ககாரணங்களாகிய விடயங்களை நோக்கிச்செல்லுதல் மாறாத
லால் அச்செல்லுதலையிசாராமாகவும் விடயங்களைச் சாரபுருஷராக
வும் உருவகம் பண்ணப்பட்டமைபற்றி அம்மனதுக்கும் விடயங்
களுக்கும் நேரேசம்மந்தங் கூடாமையின் அவற்றிற்கிடையே துந்திரி
கள் சந்தாக வருவிக்கப்பட்டன.

க—ணா, மனிடர்களை நும்மனத்தை விஷயங்களிற் செல்ல வொட்
டாதடக்கிப் பிரஹ்மானந்தத்தை யடைந்து பிறப்பை யொழியி
எ—ம், [அ]

ககஉ, இன்பநும் பாலே யிருக்க வதைவிடயத்
துன்பத்திற் தேடிச் சுழலுகின்றீர்—தென்பே
ரளக்கர் புடைசூழுவனியின்கண் ரே
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடுவீர் க

இ-ன். இன்பம்-போனந்தமானது, நம்பால்-ஆன்மாவாகிய அம்மி
டத்தில், இருக்க-[உமது சொருபமாக] இருக்கவும், அதை-அவ்வா
னந்தத்தை, துன்ப விடயத்தில்-துக்கத்தைத் தருவனவாகிய விஷ
யங்களின் கண், தேடி-சம்பாதிக்க முயன்று, சுழலுகின்றீர்-[பிறப்
பிறப்பின் கண்ணே] திரிகின்றீர்கள், நீரே-[இப்படிப்பட்ட] நீ
களே, தென்பேர் அளக்கர் புடைசூழ்-அழகும் பெருமைபும் பொருக்

திய சமுத்திரத்தால் நான்கு பக்கமுஞ் சூழப்பெற்ற, அவனியின்கண்-
உலகத்தினிடத்து, விளக்கு இருக்க - [தம்மிடத்தே] தீபமிருக்கவும்,
தீ தேவீர் - நெருப்பினை அஃதில்லாத விடங்களிற் சென்று விசா-
ரித்தலைகின்ற அவிலேகிகளாவீர். ஏ - று.

பொ - ளா, பேரநந்தமானது ஆன்மாவாகியவும்கிடத்தில் உமது
சொருபமாக விருக்கவும் அவ்வாணந்தத்தைத்துக்கத்தைத் தருவன
வாகிய சத்தாதி விஷயங்களின்கண்சம்பாதிக்க முயன்று பிறப்பிறப்-
பின்கண்ணே திரிகின்றீர்கள் இப்படிப்பட்ட நீங்களே அழகும்
பெருமையும் பொருந்திய சமுத்திரத்தால் நான்கு பக்கமுஞ் சூழப்-
பெற்றவுலகத்தினிடத்துத் தம்மிடத்தே தீபமிருக்கவும் நெருப்பினை
அஃதில்லாத விடங்களிற் சென்று விசாரித்தலைகின்ற அவிலேகிக-
ளாவீர். ஏ - று.

க - ளா, மனிதர்களே நீவிரே ஆனந்த சொருபிகளாயிருந்தும் அதனை
அஃதில்லாதவிடயங்களில் அநுபவிக்க முயலுதல் மடமை. ஏ - றும் [க]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

சகந. கல்லாவி னின்பால் கறந்தே பருகிக் கடும்பசினோய்
நில்லா தொழிக்க நினைக்கின்ற வெண்ணமு நீரி
னன் றி
வில்லமு னெய்கொண்டு வீட்டு மெணுமொப்ப வீண்
விட ய
மெல்லா மருந்திமுத் துக்கமும் போக்கரீ ரெண்ணு
தலே (க0)

இ - ன். கல் ஆவில் - சிலையினுற் செய்யப்பட்ட பசுவினிடத்து,
பால் கறந்து, பருகி - உண்டு, கடும்பசினோய் - கொடிய பசிப்

பிணியை, நில்லாது ஒழிக்க - தன்னிடத்து நிற்காமற் போக்க,
நினைக்கின்ற - எண்ணுகின்ற, எண்ணமும் - நினைப்பும்,
வில் அழல் - ஒளி பொருந்திய அக்கினியை, நீரின அன்றி - ஜலத்தி
னாலவிக்காமல், நெய்கொண்டு - [அதனை விருத்திபண்ணுகின்ற] நெய்
யைச் சொரிந்து, வீட்டும் எனும் - அவிக்க நினைக்கின்ற நினைப்பும்,
ஒப்ப - எவ்வாறு ஒருவனுக்குப் பயனற்றனவோ அவ்வாறு, விடயம்
எல்லாம் - எதிர்ப்பட்ட விஷயங்களைத் ததையும், அருந்தி - புசித்து,
முத்துக்கமும் - [அத்தியாத்துமம் அதிதெய்வம் அதிபூதம் என்னும்]
மூவகைத் துக்கங்களையும், போக்க - கெடுக்க, நீர் எண்ணுதல் - [உல
கத்தவரே] நீவர் நினைத்தல், வீண் - பயனற்றதாம், ஏ-று.

பெ--னா. சிவையிற்ற செய்யப்பட்ட பசுவினிடத்துப் பாலினைக்
கறந்து பருகிக் கொடிய பசிப்பிணியைத் தன்னிடத்து நிற்காமற்
போக்க எண்ணுகின்ற எண்ணமும் ஒளிபொருந்திய அக்கினியை
ஜலத்தாலவிக்காமல் அதனை விருத்திபண்ணுகின்ற நெய்யைச்
சொரிந்து அவிக்க எண்ணுகின்ற எண்ணம் ஒருவனுக்கு எவ்வாறு பய
னற்றனவோ அவ்வாறு எதிர்ப்பட்ட விடயங்களைத் ததையும் புசித்து
அத்தியாத்துமம் அதிதெய்வம் அதிபூதம் என்னும் மூவகைத் துக்கங்
களையும் கெடுக்க உலகத்தவரே நீவரெண்ணுதல் பயனற்றதாம். ஏ-று.

கற்பசுவிற் பாலில்லாமையால் அதனைக் கறந்து பருகிப் பசி நீக்கு
தல் கூடாமையால் விடயங்களிற் சுயமின்மைமால் அவ்விஷயங்க
ளைப் புசித்துச் சுமடைதல் கூடாதென்பார் " கல்லாவினின் பால்
கறந்தே பருகிக் கடும் பசினோய், நில்லாதொழிக்க நினைக்கின்ற வெண்
ணமும்" எனவும், அக்கினியை நீராற்கெடுக்கவேண்டுமேயன்றி நெய்
யாற் கெடுக்கட்புகின் அது கெடாமல் வனருதல்போல விஷயவிச்சை
யைத்தோட திருஷ்டிவாயிலாக வுண்டாகும் வைராக்கியத்தாற் கெடுக்
கவேண்டுமேயன்றி, ஒவ்வோரிச்சையுண்டாகுந்தோறும் அவ்வவ்விச்

சைகளை அவ்வவ்விடயங்களைப் புசித்துக் கெடுக்கப்புகின் அவை வளரு
மேயன்றிக்கெடாவென்பார் 'நீர்'னன்றி, வீல்லழனெய்கொண்டு வீட்டு
மெணுமொப்ப' எனவும் அவ்வெண்ணமடபாயமல்லாமையாற் பயன்
தராதென்பார் "வீண்" வேறு வேறுதாரணங்களாற் பிரித்தோதினா
ரெனவறிக.

க-ரை. விடயானந்தத்தை அதுபவித்து மூவகைத் துக்கங்களையும்
போக்க எண்ணுதல் பயனற்றது. க-ம். (க0)

(சு)-வது அவ்வேகியல் முற்றிற்று.

[எ]-வது இரங்கலியல்]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

சகசு. மாதா ரகமைந் தரும்பொருள் கூட்டி வளர்க்குமட்டு
நீதா ரகமென் றருமைசெய் வாரது நீங்கினடா
போதா ரகமற் றவனெனசெத் தென்னப் புலப்பரிங்
ஙன்

நீதா ரகத்தினும் வைகுவ ரோனன்கு தேறினரே (க)

இ-ள். மாதா - மனைவியும், ஆர்அகமைந்தரும் - அருமையாகிய
தனது மனைவியை யொத்த புத்திரர்களும், பொருள்கூட்டி - திரவியங்க
ளைச் சம்பாதித்து, வளர்க்குமட்டும் - [அவற்றை] விருத்திசெய்யுமள
வும், நீதாரகம் என்ற - நீ எமது கண்டணி போன்றவனென்று,
அருமைசெய்வார் - மேன்மைப்படுத்துவார், அது நீங்கின் - முன்
போற் பொருளிட்டமுடியாவீடின், அடா - பயலே, தாரகம் அற்ற
வனே - [எவ்வித] ஆதாரமுமில்லாதவனே, செத்து போ என்ன -
இறவாது ஏன் உயிரோடிருக்கின்றாயென்று, புலப்பர் - வெறுத்துத்

தள்ளுவார்கள், இங்ஙன் - இவ்வாறு, தீது ஆர்அகத்தினும் - தீங்கினைப்
பொருந்திய இல்லறத்திலும், வைகுவோ - தங்கிவாழ்வோ, (வாழார்)
• நன்கு தேறினர் - மோகூ மார்க்கத்திற் றெளிந் தொழுகுபவர். எ-று.

பொ-ணா. மனைவியும் அருமையாகிய தனது மனதை யொத்த புத்
தீரர்களுந் திரவியங்களைச் சம்பாதித்து அவற்றை விருத்திசெய்யு
மளவும் நீ எமது கண்மணி போன்றவனென்று மேன்மைப்படுத்தி
வார், முன்போற் பொருள் சம்பாதிக்கமுடியாவிடின், பயலே எவ்வித
ஆதாரமுமில்லாதவனே இறவாது ஏன் உயிரோடிருக்கின்றாயென்று
வேறுத்துத் தள்ளுவார், இவ்வாறு தீங்கினைப் பொருந்திய இல்லறத்
திலுந் தங்கி வாழ்வோ (வாழார்), மோகூ மார்க்கத்திற் றெளிந்
தொழுகுபவர்- எ-று.

க-ணா. மோகூ விருப்புடையார் இல்லறத்தைத் துறப்பர். எ-ம். (க)
ககடு. இல்லாத கானலி லுண்ணீரென் றெண்ணி யெழுந்த
ரிண ன்
செல்லா விரைந்து விரைந்தோடி மாயுஞ் செயலெ
ன வே
யல்லா விடயஞ் சுகமெனத் தேடி யறிவிழந்தா ன்
பொல்லா மனுடமை யோவெந்த நாளின்பம் புல்லுவ
ரே. [2]

இ-ள். அரிணம்-மானுனது, இல்லாத-[புனல்]இல்லாதா, கானலில்
-[உஷ்ண நிலத்திற்றேன்றம] பேய்த்தேரினகண், உண்ணீர் என்று-
[தாக்கந்தீர்ப்] பருகுதற்குப் புனல் [உளது] என்று, எண்ணி - நினை
த்து, எழுந்து - தன்னிருப்பைவிட்டுக் கினம்பி, விரைந்து விரைந்து
ஓடிச் செல்ல - மிகவேகமாயோடிச் சென்று, மாயும் செயல் என -
வருந்துகின்ற செய்கையைப் போல. பொல்லாமனுடர் - நிஷ்காமதரு

மஞ் செய்யாத மனிதர், அல்லாவிடயம் - இன்பத்திற் கேது வல்லாத விஷயத்தின் கண், சுகம் என - இன்பமுண்டென்று [கருதி],- தேடி- அவற்றையே சம்பாதித்து, அறிவு இழந்தார் - தம்மையறியும் உண்மை ஞானத்தைப் போக்கடித்தனர், ஐயோ - அந்தோ, எந்தநான் - இனி எந்தக் காலத்தில், இன்பம் புல்லுவர் - மோகி சுகத்தை யெய்து வர் (எய்துதலரிது). ஏறு.

பொ-ரை. மானுது புனலில்லாத உஷ்ணநிலத்திற் றேன் மம் பேய்த்தேரின் கண் தாகந்தீர்ப் புனலுளதென்று வினைத்துத் தன்னிருப்பை வட்டுக் கினம்பி மிகவேகமா போடிச்சென்று வருந் துகின்ற செய்கையைப் போல நிஷ்காமகருமஞ் செய்யாதமனிதர் கன் சுகத்திற் கேதுவல்லாத விஷயத்தின் கண் சுகமுண்டென்று கருதி அவற்றையே சம்பாதித்து? தம்மையறியும் உண்மை ஞானத் தைப் போக்கடித்தனர். அந்தோந்தீனி எக்காலத்தில் மோகி சுகத் தை யெய்துவர் (எய்துதலரிது). ஏறு.

உளது என்பது சொல்வெச்சம்.

க-ரை, விடயவிச்சையுடையவர் மோகிசுகமடைபார், எம். (2)

ககக இன்பே வடிவுற் றிருக்கின்ற நீரு மறிவிழப்பா ற் றுன்பா ழியின்கட் சுழலுகின் றீரித் துணையுழந் தே! விற்பனை யுற்று மிலவணன் மாலிற் புலேச்சிதன் னை வன்பிற் புணர்ந்து மகப்பெற் றடைந்த வருத் த மொத்தே (௩)

இ.ள். இவணன் - இவணனென்னும் பெயரினையுடைய ஓர் கசன், அனை இன்பு உற்றும் - சுகாதனத்தின் மீது சுகமாக வீற்றி ருந்தம், [இந்திரானது வவலனாகிய மாயாவிரிஞற் பண்ணப்பட்ட], மாலில் - மயக்கத்தினால், [அறிவை யிழந்தமையால்], புலேச்சி - ஒரு

புலேச்சியானவள், தன்னை - இலவணஞ்சிய தன்னை, வன்பில் - பலாற்
காசமாய், புணர்ந்து - கூடி, மகப்பெற்று - புத்திரர்களைப் பெற்றத
னால், அடைந்த - அநுபவித்த, வருத்தம் ஒத்து - துன்பத்தைப்
போல, இன்பே வடிவு - [உலகத்தவரோ) சச்சிதானந்தமே சொருப
மாக, உற்று இருக்கின்ற நீர் - அநாதியே அடையப் பெற்றிருக்கின்ற
நீங்கள், உம் - உம்முடைய, அறிவு இழப்பால் - [சொருப] ஞானமா
கிய [கப்பலை] விழந்தமையால், துன்பு ஆழியின்கண் - [ஜனனமாண
மாகிய] துக்க சமுத்திரத்தினிடத்து, இத்துணையும் - இதுவகையும்,
அந்தோ - ஐயோ, சுழலுகின்றீர் - திரிகின்றீர்கள், [இஃதென்னை
இனியாயினும் அந்த ஞானக் கப்பலிலேறிப் பிறவிக் கடலினின்றும்
வெளிப்பட்டு மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுமின் என்பது எஞ்சி நின்
றது]. எ-று.

பொ-ரை. இலவணனென்னும் பெயரினையுடைய ஓரசுச் சிங்கா
தனத்தின் மீது சுகமாக வீற்றிருந்தும் இந்திரானது வலஞ்சிய மாயா
வியினுற் பண்ணப்பட்ட மயக்கத்தினால் அறிவை விழந்தமையால் ஒரு
புலேச்சியானவள் தன்னைப் பலாற்காசமாக மணந்து புத்திரர்களைப்
பெற்றதனால் அநுபவித்த துன்பத்தைப் போல? உலகத்தவரோ, சச்சி
தானந்தமே சொருபமாக அநாதியே அடையப்பெற்றிருக்கின்ற நீங்
கள் உமது சொருபஞானமாகிய கப்பலையிழந்தமையால் ஜனனமாண
மாகிய துக்க சமுத்திரத்தினிடத்து இதுவகையும் ஐயோ திரிகின்
றீர்கள் இஃதென்னை? இனியாயினும், அந்த ஞானக் கப்பலிலேறிப்
பிறவிக் கடலைக் கடந்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுமின். எ-று.

இன்புசத்து முதலியவற்றின் உபலக்ஷணம். மகப்பெற்று என்பது
செயகெனெச்சத்திரிபு.

க-னா. உலகத்தவரோ நீங்கள் உங்கள் ஏதார்த்த சொரூபத்தை அயி
யாமையால் பிறவித்துக்கத்தில் வருந்துகின்றீர்கள். ஏ-ம். [௨]

ககள. அஞ்ஞானஞ் சற்று மணுகா நிருமல ராகியு
ருஞ்ஞான நீத்துட வுற்றே யுழன்றநி ரோதகு மோ
செஞ்ஞாயி றன்னவத் தேசடைந் தாலுமைச் சேர்
துயர ம்

பைஞ்ஞீலு காள்கரு டன்கண்ட பாம்பழி பண்பு
றுமே (௪)

இ-ன், பைஞ்ஞீலு என் - மனிதர்களே, நீர் - நீங்கள், அஞ்ஞானம் -
அஞ்ஞானத்தை, சற்றும் - கொஞ்சமேனும், அணுகா - பொருந்தாத,
நிருமலர் ஆகியும் - பரிசுத்தசைதன்னிய சொரூபிகளாயிருந்தும், உம்
ஞானம் - உமது சொரூப ஞானத்தை, நீத்து - இழந்து, உடல் உற்ற
-தேகத்தையான் எனது என்று அபிமானித்தலால், உழன்ற நிர் -
[பிறந்து மிறந்து] திரிந்தீர்கள், ஓதகுமோ - ஒதிது தக்கதல்லவே,
செஞ்ஞாயிறு அன்ன - செந்நிறமுடைய சூரியன் போன்ற, அத்தேச
அகடந்தால் - அந்த ஞானப்பிரகாசமானது அடையப்படுமாயின்,
[அதனால்], உமைச் சேர்துயாம் - உங்களைப் பொருந்தியிருக்கின்ற
[ஜனனமான] துக்கங்கள், கருடன் கண்ட - உலுழனாற் பார்க்கப்பட்ட,
பாம்பு அழிபண்பு உறும் - சர்ப்பம் நாசமாகின்ற தன்மையைப் போல
நாசமாகும், ஏ-று.

கொ - னா, மனிதர்களே? நீங்கள் அஞ்ஞானத்தைக் கொஞ்சமேனும்
பொருந்தாத பரிசுத்த சைதன்னிய சொரூபிகளாயிருந்தும் உமது
சொரூப ஞானத்தை யிழந்து தேகத்தையானெனதென்றபிமானத்
தால் பிறந்திற்று திரிந்தீர்கள், ஒ இது தக்கதல்லவே, செந்நிறமுடைய
சூரியன் போன்ற அந்த ஞானப்பிரகாசமானது அடையப்படுமாயின்

அதனாலே உங்களைப் பொருத்தியிருக்கின்ற ஜனமான தகைங்கள்
கருடனாற் பார்க்கப்பட்ட சர்ப்பம் நாசமாகின்ற தன்மையைப் போல,
நாசமாகும். எ-று.

உடல்உற்று என்பது செயவெனச்சத்திரிபு.

க-னா. மனிதர்களே! உமது சொருப ஞானத்தைப் பெற்றுப் பிற
வித் துன்பத்தினின்றும் நீங்குமின. எ-ம். (ச)

ககஅ. என்று மழிவில் பானந்த மாகி யிருக்குமும்மை ப்
பொன்றுட லென்றும் பிறநாம வென்னவும் போற்
றியந்தோ

கொன்றீரத் தாற்ககப் பேற்றீழ்ந் தீரக் கொடுந்

தொழில்விட்

டொன்றுமுன் னாதென் றிருப்பீர்க ளோவின்

புறுவதற்கே (இ)

இ-ள். என்றும் - [மனிதர்களே] எக்காலத்தும், அழிவு இல் - நாச
மில்லாந், பாசுனந்தம் ஆகி - பேரின்பசொருபமாய், இருக்கும்உம்மை
- இருக்கின்ற வங்களை, பொன்றுஉடல் என்றும் - [அற்ப காலத்தில்]
அழிந்து போகிற தேகம் [நீவிர்] என்றும், பிற - தேகத்திற்கந்நிய
மானவை, நுமஎன்னவும் - உம்முடையவென்றும், [நினைத்து],
போற்றி - பாதுகாத்து, அந்தோ - ஐயோ, கொன்றீர் - கொடுத்துக்
கொண்டீர், அத்தால் - அவ்வெண்ணத்தால், கூகப்பேறு இழந்தீர் -
மோகூனந்தமாகிய இலாபத்தை இழந்திருக்கின்றீர், அக்கொடுந்
தொழில்விட்டு - அந்தக் கொடிய செய்கையை ஒழித்து, இன்புஉறுவ
தற்கு - மோகூ சுகத்தைப் பெறுவதற்கு, ஒன்றும் உன்னாது -

யானென்தென்பவற்றுள் ஒன்றினையும் நினையாமல், என்று இருப்பீர்
களோ. எக்காலமிருப்பீர்களோ. ஏ-று.

பொ-னா. மனிதர்களே! எக்காலத்தும் நாசமில்லாத டேரின்ப
சொருபமாயிருக்கின்ற வங்களை அற்பகாலத்திலழிந்து போகின்ற
தேகம் நீவீரென்றும், அதற்கந்நியமானவை உம்முடையவென்றும்,
நினைத்துப் பாதுகாத்து ஐயோ கெடுத்துக்கொண்டீர். அவ்வெண்ணத்
தால், மோகூடானந்தமாகிய இலாபத்தை இழந்திருக்கின்றீர், இந்தச்
கொடிய செய்கையை யொழித்து மோகூடத்தைப் பெறுவதற்கு
யானென்தென்பவற்றுள் ஒன்றினையும் நினையாமல் எக்காலமிருப்பீர்
களோ. ஏ-று.

கொன்றென்பது “எந்நன்றி கொன்றார்க்கும்” என்றாற்போலக்
கெடுத்தற் பொருளது, உபமைக்கொன்றீர் எனக்கூட்டுக.

தேகாதியையானென்தெனக் கருதுதல் பிறவித் துன்பத்துக்கேது
வாதல்பற்றிக் கொடுந்தொழில் என்றார். யானென்தென்னும் எண்ணம்
ஒழித்தவர் மோகூடமடைதலை “யானென்தென்னுஞ்செருக்கறுப்பான்
வானோர்க், குயர்ந்த வலகம் புகும்” என்று கூறுந்திருக்குறளானுமறிக.
உம்மை நீவீரே கெடுத்துக்கொண்டீர் என்பதற்குதாரணம்.

பகவற் கீதை

“தானலதி யாவர்தன் மேன்மை செய்தக்கா

தானலதி யாவர்தன் கீழ்மை சமைப்பா

தானலதி யாவர்தன் மெய்ப் பகையாவா

தானலதி யாவர் தனக்குற வாவா

என்று கூறுதலானும் அறிக.

க-ரை. மனிதர்களே! தேகாதிகளை யானென தென்றி மானித்து
அதனால், உங்களை நீங்கள் செடுத்துக்கொள்ளாமல், அவ்வயிமா
னத்தைக் செடுத்து மோகி சுதந்தை யடைபுங்கள். ஏ-ம். (டு)

[விருத்தம்]

ககக. இன்பப் பிரஹ்மோ ததிபெருகி யெங்குங் கிடப்ப
வதைப் பருகித்

துன்பந் துடையா ரக்கடலிற் றேன்றும் வெறிய புற்
புதமென்

றுன்ப விடயங் களைமுழுதுஞ் சூழா தின்பந் தருபொ
ருள்க

ளென்புத் தியினுற் றவித்தவ்வி யிளைத்தார் களைத்தா
ரிதுகொடிதே (க).

இ-ள், இன்பப்பிரஹ்ம உததி - ஆனந்த மயமாகிய பிரஹ்ம சமு
த்திரமானது, என்கும் - எவ்விடத்தும், பெருகிகிடப்ப - பூரித்திருக்க,
அதை - அப்பூரணானந்தத்தை, பருகி - புசித்து, துன்பந்துடையார்—
[பிறப்பிறப்புகளாலுண்டாகுந்] துக்கத்தை வறியாத அவிவேக யொழிக்க
ஜனங்கள், அக்கடலில் - அவ்வானந்த சமுத்திரத்தில், தோன்றும் -
சுற்பிதமாக வுண்டாகின்ற, வெறிய - பயனில்லாதெனவும், துன்பம் -
துக்கத்தைத் தருவனவுமாகிய, புற்புதம் என் - குமிழியென்று கூறு
கின்ற, விடயங்களை - சத்தாதி விஷயங்கள், முழுதுஞ் சூழாது - முற்
றிலும் ஆராயாமல், இன்பம் தருபொருள்கள் என்புத்தியினால் - சுதந்
தைக் கொடுக்கின்ற வஸ்துக்களென்றெண்ணும் விபரீதவுணர்ச்சியால்,
தவித்தவ்வி - அவ்விஷயங்களில் பாய்ந்துபாய்ந்து, இளைத்தார் களைத்
தார் - மெலிந்து வருந்தினார்கள், இது கொடிது - இது மிகவுந் தீது.
ஏ-று.

பொ-ணா. ஆனந்தமயமாகிய பிரஹ்ம சமுத்திரமானது எவ்விடத்
தும் பூரித்திருக்க, அப்பூரணானந்தத்தைப் புகித்துப் பிறப்பிறப்புகளா
லுண்டாகுந் துக்கத்தை யொழிக்க வறியாத அவிவேக ஜனங்கள், அவ்
வானந்த சமுத்திரத்திற் சற்பிதமாக வுண்டாகின்ற பயமில்லாதனவுந்
துக்கத்தைத் தருவனவுமாகிய குமிழியென்று கூறுகின்ற சத்தாதி
விஷயங்களை முற்றிலும் ஆராயாமல் சுகத்தைக் கொடுக்கின்ற வஸ்
துக்களென்றெண்ணும் வீபரீத வுணர்ச்சியினால் அவ்விஷயங்களிற்
பாய்ந்து பாய்ந்து மெலிந்து வருந்தினார்கள், இது மிகவுந் தீது. ஏ-று.

இளைத்தார் என்பது முற்றெச்சம்.

க-ணா. ஜீவர்கள், தாம் ஆனந்த சொரூபிகளாயிருந்தும் அப்படிப்
பட்டதன்னை அதுபவிக்கவறியாமல் அவிவேகத்தால் விடயங்களை
விரும்பிப்பற்றுபின்னார். ஏ-ம். [சு;

(எ)வது இரங்கலியல் முற்றிற்று.

(அ) - வது உற்றதுரைத்தலியல்

[வேண்டா]

கஉ௨ ஒன்று நினையாத துத்தமநெஞ் சம்பிரஹ் - ம
மொன்றினையே யோர்வதிடை யுள்ள - முன்பு
கண் ட

வெல்லா நினைப்ப திழிவுளமீ தென்று பந் த
மல்லனமுத் திக்கேது வாம் (க)

இ-ள். ஒன்றும் நினையாதது - (ஆன்மா நான்மாக்களுள்) யாதொன்றையு
மெண்ணாதது, உத்தம நெஞ்சம் [ஆம்] - உத்தமமாகிய மனமாம், பிரஹ்
மம் ஒன்றினையே ஓர்வது - பிரஹ்மம் ஒன்றையே நினைப்பது, இடை

• உன்னம் [ஆம்] மத்திமமனமாம், முன்பு கண்ட - முற்காலத்தில் [இத் திரியவாயிலாக] விஷயீகரித்த, எல்லாம் நினைப்பது - எல்லா விஷயங்களை யுமெண்ணுவது, இழிவு உனம் [ஆம்] - அதமமனமாம், நது ஒன்று பந்த [ஏது ஆம்] - இவ்வதம மனமொன்று மாத்திரம் பந்தத்திற்குக் காரணமாம்; அல்லன - உத்தமமத்திமமனங்கள், முத்திக்கு ஏது ஆம் - மோகமடைதற்குக் காரணமாம். ஏ-று

பொ-ரை. ஆன்மா நான்மாக்களுக்கு யாதொன்றையும் எண்ணாதது உத்தமமனமாம். பிரஹ்மம் ஒன்றையே நினைப்பது மத்திம மனமாம். முற்காலத்தில் இந்திரியவாயிலாக வறிந்த எல்லா விஷயங்களை யுமெண்ணுவது அதமமனமாம். இவ்வதம மனமொன்று மாத்திரம் பந்தத்திற்குக் காரணமாம். உத்தமமத்திம மனங்கள் மோகமடைதற்குக் காரணமாம் ஏ-று

ஏது என்பது பந்தமென்பதுடனுங் கூட்டப்பட்டது ஆம் என்பது கடைநிலைத் தீபகம்.

க-ரை. மு-முகு-க்கள் மனத்தை விஷயசிந்தனம் பண்ணுவதிலின்றி நந்தகைந்து, முதலிற் பிரஹ்ம சிந்தனத்திலும், பின்னர் நிச்சிந்தனத்திலும், பழக்கவேண்டும். ஏ-ம் (க)

கடக. சச்சிதா நந்தமய வத்துவின் கட் சற்று மி லா
விச்சக முண் டாயழித லெங்ஙனெனி—னிர்ச்சன
மா ன்

காட்டிருளச் சத்தாற்பேய் காண்டலுமென்
னிர்ப்பயத்தா ன்
மீட்டிலதாப் போதலும்போன் மே (உ)

இ-ள். சச்சிதானந்தமயவத்துவின் கண் - அஸ்திபாதிப்பீரிய ரூபமாகிய பிரஹ்ம சொரூபத்தினிடத்து; சற்றும் இலா - அற்பமும்

[உண்மைபாய்] இல்லாத; இச்சகம் - இப்பிரபஞ்சமானது; உண்டாய் அழிதல் - தோன்றிநாசமாகுதல், எங்ஙன் எனில் - எவ்விதமெனக்கேட்கில்; நிர்ச்சனம் ஆக காட்டு - மனித சஞ்சாரமில்லாத காட்டினிடத்து, இருள் அச்சத்தால் - இருட்டினாலும் பயத்தினாலும், பேய் காண்டலும் - பிசாசு தோன்றுதலையும், எல் - சூரியோதயத்தினாலும், நிர்ப்பயத்தால் - பயமின்மையினாலும்; மீட்டு - திரும்ப; இலதா - [அப்பேய்த் தோற்றம்] இல்லாமல், போதலும் போன்ம் - நீங்குதலையு மொக்கும். எ-று.

பொ-ணா. அஸ்திபாதிப்பிரிய ரூபமாகிய பிரஹ்ம சொரூபத்தி னிடத்து அற்பமும் உண்மையிலில்லாத இப்பிரபஞ்சமானது தோன்றி நாசமாகுதல் எவ்விதமென்று கேட்கில், மனித சஞ்சாரமில்லாத வனத் தினிடத்து இருட்டினாலும் பயத்தினாலும், பிசாசு தோன்றுதலையும் சூரியோதயத்தினாலும் பயமின்மையினாலும் திரும்ப அப்பேய்த் தோற்ற மில்லாமல் நீங்குதலையும் போலும். எ-று

க-ணா. ஒருவனுக்கு இருளினாலும் பயத்தினாலும் கற்பிதமாகப் பேய் தோன்றிச் சூரியோதயத்தினாலும் பயமின்மையினாலும் அதுந சித்தல்போல, அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிதமாக ஜகத்துத்தோன்றி பிரஹ்ம ஞானத்தால் அதுநீக்கும். எ-ம (உ)

கஉஉ ஆத்துமா விற்றோன் றவனிசத்தா மேலழி யா
நீத்திடசத் தேற்றோன்று நேரெதிராம்—பார்க்
கில வை
யந்தவிரண் டிற்கு மயலபின பின்னவய ல்
தொந்தந்தா தான்மியமாஞ் சூழ்ந் து (ங)

இ-ன். ஆத்தமாவில் - ஆன்மவடிவப் பிரஹ்மத்தினிடத்து, தோன்று - உண்டாகிய, அவனி - பிரபஞ்சமானது - சத்துஆமேல்,

உள் பொருளானால், அழியா - [எந்த ஞானத்தினாலும் எக்காலத்தும்] பாதமாகமாட்டாது, நீத்திடு - தள்ளத்தக்க, அசத்தேல் - இல்பொருளானால், தோன்றா - [எக்காலத்தும் மலடி மகன்போலக்] காணப்படாது, நேர் எதிர் ஆம் - பிரத்தியக்ஷத்தில் அவற்றிற்கு மாறும், (ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதும் காணப்படுவதுமாகிய பாவபதார்த்தமாம், சூழ்ந்து பார்க்கில் - அதனை ஆலோசித்தறியுமிடத்து, அந்த இரண்டிற்கும் - முற்கூறிய சத்துக்கும் அசத்துக்கும், அயல் - வேறும், அவை - [ஆனால்] அப்பிரஹ்மத்திற்குஞ் சகத்துக்கும், தொந்தம் - சம்பந்தம் [யாதெனில்], அபினபின்ன அயல் - [அவ்விரண்டினையும் பேதமாகவாயினும் அபேதமாகவாயினும் கூறவியலாமையால்] அபேதபேதங்களுக்கு வேருகிய, தாதான்மியம் ஆம் - கற்பித்தாதாதான்மியமாம். ஏ-று,

பொ-ரை. ஆன்ம வடிவப் பிரஹ்மத்தினிடத் துண்டாகிய பிரபஞ்சமானது உள் பொருளானால், எந்த ஞானத்தினாலும் எக்காலத்தும் பாதமாகமாட்டாது. தள்ளத்தக்க இல்பொருளானால், எக்காலத்தும் மலடி மகன்போலக் காணப்படாது. பிரத்தியக்ஷத்தில் அவற்றிற்கு மாறும் (ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதுங் காணப்படுவதுமாகிய பாவ பதார்த்தமாம்). அதனை ஆலோசித்தறியுமிடத்து முற்கூறிய சத்துக்குமசத்துக்கும் வேறும். ஆனால் அப்பிரஹ்மத்துக்கும் ஐகத்துக்கும் சம்பந்தம் யாதெனில், அவ்விரண்டினையும் பேதமாகவாவது அபேதமாகவாவது கூறவியலாமையால் அபேதபேதங்களுக்கு வேருகிய கற்பித்தாதாதான்மியமாம். ஏ-று.

அவை என்பது நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை அழியாது தோன்றாது என்பவற்றின் துவ்வீறு குறைந்து நின்றது,

ஐகத்துச்சத்தல்ல வென்பார் "அவனி சத்தா மேலழியா" என்றும் அசத்தல்ல வென்பார் "அசத்தேற்றோன்றா" என்றும் சதசத்து விலக்ஷணமென்பார் "அந்த விரண்டிற்குமயல்" என்றும் பிரஹ்மத்

துக்கும் ஐகததுக்கும் பேதா பேதவிலகூணதாதான்மிய சம்பந்த முள தென்பார் “அபினபின்னவயல் தொந்தந்தாதான்மியம்” என்றுங் கூறி னார்.

ஐகத்துச்சத்தின் வேறும் அசத்தின் வேறுமாகிய பாவபதார்த்தம் என்பதின் பொருள் கூறப்படுகிறது. இஃ லோர் சங்கை சத்தென்பது உள்ள பொருள். அதனின் வேறென்பது இல்லாத பொருள். அதுமல டிமகன் முதலியன. அசத்தென்பது இல்லாத பொருள். அதனின் வேறென்பது உள்ள பொருள் அது பிரஹ்மம் சத்தும் அசத்துமா கிய இவ்விரண்டு பொருள்களைத் தவிர மூன்றாவதான பொருள்கிடையாது. அங்ஙன மிருக்க அவற்றின் வேறு என்று சொல்லின் அச் சொல் பொருளற்றதாம்.

சங்கையின் சமாதானம் - சத்த சத்துக்களுக்கு வேறு என்ற சொல் பொருளற்றதன்று. பிரபஞ்சமாகிய பொருளையுடையதேயாம். சத் திற்கு எதிர் அசத்தம் அசத்திற்கு எதிர் சத்தும் ஆவனவன்றி சத்தின் வேறு அசத்தும் அசத்தின் வேறு சத்துமல்ல. வேறெங்ஙன மெனின், சத்தென்பதற்கு எந்தஞானத்தாலும் எக்காலத்தும் பாதிக்கப் படாதது என்று பொருள். அதனின் வேறென் பதற்கு ஞானத்தாற் பாதிக்கப் படுவது என்பது பொருள். ஆகவே சத்தின் வேறு என்னும் இவ்வளவு வாக்கியத்திற்கு ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவது (மித்தை யென்று நிச்ச யிக்கப்படுவது) என்பது பொருள். அசத்தென்பது மலடி மகன் போலச் சொருபமில்லாதது. அதனின் வேறுஎன்பது சொருபமுடையது ஆகவே அசத்தின் வேறென்பதற்குச் சொருபமுடையதென்பது பொருள். இவ் வாறு சதசத்துக்களுக்கு வேறென்பதின் திரண்ட பொருள் பாதிக்கப் படத்தக்க சொருபமுடையது. (ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதும் பிரத் தியக்ஷமாகக் ஞானக்கூடிய சொருபமுடையது)மாம்.

இனிப் பாவபதார்த்த மென்பதன் பொருள் கூறப்படுகிறது. பாவபதார்த்த மென்றால், சத்துவஸ்து என்றார்த்தமாம். முன் சத்தின்வேறெனவும், பாதிக்கப்படுவதெனவும் கூறிப் பின்னர் அதனையே சத்துவஸ்து வென்று கூறின் வியாகரணம் (முன்னுக்குப்பின் விரோத மென்னும்) தோஷமுண்டாமெனச் சங்கைவரின் அதற்குச் சமாதானம். அச்சத்து பாதிக்கப்படுவது பாதிக்கப்படாதது என்னும் பேதத்தாலிருவகைப்படும். அவற்றுள் ஜகத்துப் பாதிக்கப்படுகின்றது பிரஹ்மம். பாதிக்கப்படாத சத்துசத்தென்பதற்கு இருப்பு மாதிரித்ததைப் பொருளாகக் கொள்ளல் வேண்டும். எக்காலத்தும் அழியாதிருக்கும் பொருளைப் பாதிக்கப்படாத சத்து வஸ்து வென்பார். அது பிரஹ்மமாம். சிலகாலமிருந்து பிரஹ்ம ஞானத்தாலழியும் பொருளைப் பாதிக்கப்படுகின்ற சத்து வஸ்து வென்பார். அது பிரபஞ்சமாம் ஆகவே சத்துவஸ்து பிரஹ்மம். அசத்து வஸ்து மலடிமகன் முதலியன. சத்தசத்தின் வேறுவஸ்துபிரபஞ்ச முதலியன. இம்மூவகை வஸ்துக்களுள் பிரபஞ்சமானது பிரஹ்மஞானத்தாற்பாதிக்கப்படுவதும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணக்கூடிய சொருபமுடையதும் பிரஹ்மஞானம் வருமளவும் உள்ளது போன்றிருப்பது மாயிருத்தலால், சத்த சத்துக்களுக்கு வேருகிய பாவபதார்த்தம் எனப் பொருள்படுதல் காண்க.

இனிப்பேதாபேத விலக்ஷண மென்பதன் பொருள் கூறப்படுகிறது. ஜகத்தைப்பிரகிருதியின் காரியமாகக் கூறியிருத்தலாற் காரியத்தின் சுபாவ மெதுவோ, அதுவே காரணத்தின் சுபாவமாமென்பது நியமம். ஆகவே பிரஹ்மத்தோடு பிரகிருதிக்குள்ள சம்பந்தமே, ஜகத்துக்குமாம். காரணமாகிய அப்பிரகிருதியானது சமமாயுள்ள சத்துவாதி முக்குணவடிவ மெனச் சாங்கியமதத்திலும், ஈசரசத்தியென அத்துவைதவாதத்திலும், கூறப்பட்டிருத்தலால் குணமுஞ் சக்தியுமாகிய, அப்பிரகிருதி குணியையுஞ் சக்தியையுமிடமாகக் கொண்டிருப்ப தன்றித்

தனித்திராது. ஆனால் யாதேனுமோ ராந்நியவஸ்துவையே இடமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். ஆங்நனமிருத்தற்குப் பிரஹ்மத்தைத் தவிரவேறு உள்பொருளில்லாமையால் பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே இருப்புக் கூறவேண்டியதாகிறது. பிரஹ்மமோ நிர்க்குணமும் அசங்கமும்ஆம் எனச் சுருதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலால் அதனிடத்துப் பிரகிருதிக்கு வாஸ்தவ இருப்புக் கூறுதல் பொருந்தாது. ஆதலால், கயிற்றினிடத்துக் கற்பிதமாகத்தோன்றிய சர்ப்பத்திற்குக் கூறுகின்ற கற்பித இருப்புப் போலக் கற்பித இருப்பே கூறவேண்டியதாகிறது. அந்த இருப்பினையே கற்பித சம்பந்தமென்று கூறுவர். அச்சம்பந்தம் ஷசுடோகம் தாதான்மியம் என இருவகைப்படும். வேறு வேறாயுள்ள இரண்டு பொருள்கட்கு அவ்விரண்டின் கிரியையாலாவது அஹற்றில் ஒன்றன் கிரியையாலாவது உண்டாவது ஷசுடோக சம்பந்தமாம். ஒருவன் கைகுவிக்குமிடத்து அவ்விரண்டு கைகட்கு முளதாகுஞ் ஷசுடோகம் அவ்விரண்டுகைகளின் கிரியையாலாகிய தாம். ஒரு விலக்ஷத்திற்குப் பக்ஷிக்கும் உளதாகுஞ் ஷசுடோகம் உக்ஷியாகிய ஒன்றன் கிரியையாலாகிய தாம். இங்கே கூறிய பிரஹ்மத்துக்கும் பிரகிருதிக்குமுள்ள சம்பந்தம் ஆதார ஆதேய வஸ்துக்களுக்கும் போன்றிருத்தலால் குணகுணிகட்கும் கிரியைசர்த்தாக் களுக்கும் போலத்தாதான்மிய சம்பந்தமாம். ஆகவே, கற்பிததாதான்மிய சம்பந்தமென்றாயிற்று இனி அவ்விரண்டினையும் பேதமென்றாவது அபேதமென்றாவது கூறுதல் முறையே அத்துவைத சுருதிக்கு விரோதமாதவினாலும் ஷசுதன சடங்கட்கு அபேதவ உடாமையாலும்] உடாதென்றறிக. ஆனால் அவ்விரண்டிற்குமுள்ள பேதங் கயிற்றிற்கும் அதனிடத்துக் கற்பிதமாகக் காணப்படும் பாம்பிற்கும்போலக்கற்பிதமாதலின் வாஸ்தவபேதத்திற்கு விலக்ஷணமாம். அபேதமும் பாதத்தாலாகியதாதலின் அபேதத்திற்கு விலக்ஷணமாம். ஆகவே பேதாபே

தங்களுக்கு விலக்ஷணமா (வேரு)கிய கற்பித தாதான்மிய சம்பந்தமாம். ஜகத்துப்பிரகிருதியின் காரியமாதலால், அதற்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் இதுவே சம்பந்தமாமெனத் தெரிந்துகொள்க.

குழந்து பார்க்கிலவை நேரெதிராம் - விசாரித்துப்பார்க்கின் [அழி யாமை தோன்றாமகளுக்கு] மாறும் அதாவது அழிவதும் காணப்படு வதுமாம். அந்த வீரண்டிற்கும் அயல் - சத்துக்கும் அசத் துக்கும் (சதசத்து விலக்ஷணம்), அபின்ன பின்னவயல் - அபேத விலக்ஷண மும, பேத விலக்ஷண மும, தொந்தநதாதான்மியம் - சம்பந்தம் தாதான் மியமாம்.

க-ஊ. ஜகத்து சத்த சத்துக்களுக்கு வேருகிய பாவ மதார்த்தமும், பிரஹ்மத்தோடு பேதா பேதங்களுக்கு வேருகிய கற்பிததாதான்மிய சம் பந்தமுடையதுமாம். ஏ-ம் (ங)

[விருத்தம்.]

கஉக சர்க்கரையைப் புலிவடிவா யறியினது துக்கசா தன மாய்ப் பின்னர்ச்

சர்க்கரைபென் றறியினின்ப சாதனமாந் தனக்கய லாந் தன்மையாலே

துக்க சா தனமுமென்றன் சொருபமுல கெனாமறி வாற் பிரஹ்ம மென்னுந்

தக்கவறி வாலின்ப சாதனமு மானதிந்தத் தன்மை யென்னே (ச)

தி - ள். சர்க்கரையை - [புலிவடிவாகச் செய்து வைத்திருக்கின்ற] சருககரையின், புலி வடிவாய் - [நாமரூப கற்பனையால் வாஸ்தவ மாகிய] புலியென்று, அறியின் - [ஒருவன்] பார்த்தால், சது - அச்ச

குக்கரைப் புலியானது, துக்கசாதனமாய் - [அவனுக்கு] த் துக்கத்
துக்குக் காரணமாயும், பின்னர் - பின்பு, சர்க்கரை என்ற அறியின்-
[இதுபுலியன்று தித்திப்புடைய] சருக்கரை பென்றறிந்தால், இன்ப
சாதனம் ஆம் - சுகத்துக் கேதுவுமாகும், தனக்கு அயல் ஆம் தன்மை
யால் - அச்சருக்கரையானது தனக்கு வேராயுள்ள ஓர் விஷயமாயிருத்
தலால், [அஃது அங்ஙனமாதல் உடும்,] என் தன் சொரூபம் - [அவ்
வாறு எனக்கு வேராகாத சச்சிதானந்தமாகிய] என்னுடைய சொரூப
மானது, உலகு எனும் அறிவால் - [நாமரூப கற்பனையால் இது] பிர
பஞ்ச மென்றறியும் அறிவினாலே, துக்க சாதனமும் - [எனக்குத்] துக்
சத்துக்குக் காரணமும், பிரஹ்மம் என்னும் தக்க அறியால் - நான்
பிரஹ்மம் என்றறிகின்ற [மோகத்திற்கு] உரிய சாதனமாகிய பிர
ஹ்ம ஞானத்தினாலே, இன்ப சாதனமும் - பிரஹ்மானந்தத்துக்குக்
காரணமும், ஆனது - ஆயிற்று, இந்தத் தன்மையை - இங்ஙனமாய்
சுபாவமானது, என்னே - ஆச்சரியமாய். எ—து

பொ - ரா. புலிவிஷயமாகச் செய்துவைத்திருக்கிற சர்க்கரை
யினை நாமரூப கற்பனையால் வாஸ்தவமான புலியென்று ஒருவனறிந்
தால், அச்சர்க்கரைப் புலியானது அவனுக்குத் துக்கத்துக்குக் காரண
மாயும், பின்பு இது புலியன்று தித்திப்புடைய சருக்கரை பென்றறிந்
தால் சுகத்துக்குக் காரணமாகும். அச்சர்க்கரையானது தனக்கு வேராயுள்ள
ஓர் விஷயமாயிருத்தலால், அஃது அங்ஙனமாதல் உடும். அவ்
வாறு எனக்கு வேராகாத சச்சிதானந்தமாகிய என்னுடைய சொரூப
மானது நாமரூபமாகிய கற்பனையால் இது பிரபஞ்ச மென்றறியும்
அறிவினாலே எனக்குத் துக்ககாரணமும், நான் பிரஹ்மம் என்று அறி
கின்ற மோகத்திற்குரிய பிரஹ்மஞானத்தினாலே பிரஹ்மானந்
தத்திற்குக் காரணமும் ஆயிற்று. இங்ஙனமாய் சுபாவம் ஆச்சரிய
மாய். எ—ம்.

க - ரா. தனது சொருபமே தனக்கு ஒருகாற்றுகத்தக்குக
காரணமும் ஒருகாற் ககத்துக்குக் காரணமுமாயிருந்தது ஆச்சரி
யம். எ—ம். (ச)

கஉசு. ஒட்டாத போதா முறக்தமதை யேனு முள் ள
மொட்டில் வன்மதன துற்பவமுங் கெட்டனவி ப்
பந்தநிலை நீங்கியொன்றும் பற்றாப் பகற்படி க
வந்தநிலை நல்லதுவி டாம். (டு)

இ - ள். உள்ளம் - மனமானது, ஒட்டாத போது - [யாதொரு
விஷயத்தையும்] பற்றாத காலத்தில், ஆம் - உண்டாகின்ற, உறக்கம் -
நித்திரையும், எதையேனும் ஒட்டில் - எந்த விஷயத்தையாவது
பற்றுமாயின், வரும் - அதனாலுண்டாகின்ற, அதன் உற்பவமும் -
பற்றப்பட்ட அப்பொருளின் தோற்றமும், கெட்டன - ஆகிய இர
ண்டும் பிறவித்துக்கத்தைத் தருவனவாம் [ஆதலால்] இப்பந்த நிலை
நீங்கி - இந்தப் பிதப் பிறப்பாகிய சமுசாரத்திற் கட்டுப்படுத்துகின்ற
கேவல சகலங்களினின்று விலகி, ஒன்றும் பற்றா - யாதொரு பொரு
ளையும் பொருந்தாத, பதல் படிசம் - மத்தியான சூரியனுக்கெதிரில்
வைக்கப்பட்டபடிசத்தினது [அசங்கமாய் (ஒன்றோடும் சம்மந்தப்படா,
மல்) நிற்கின்ற,] அந்த நிலை நல்லது - அந்த நிலை மேலானது, வீடு
ஆம் - அந்நிலையால் மோகமுண்டாகும். எ—று

பொ - ரா. மனமானது யாதொரு விஷயத்தையும் பற்றாதகாலத்
தில் உண்டாகின்ற நித்திரையும் எந்த விஷயத்தையாவது பற்றுமா
யின், அதனாலுண்டாகின்ற பற்றப்பட்ட அப்பொருளின் தோற்றமும்
ஆகிய இரண்டும் பிறவித்துக்கத்தைத் தருவனவாம். ஆதலால் இந்த
ஜனன மாண சமுசாரத்திற் கட்டுப்படுத்துகின்ற கேவல சகலங்களி
னின்று விலகி யாதொருபொருளையும் பொருந்தாத மத்தியான சூரி

யனுக்கெதிரில் வைக்கப்பட்டபடி சத்தினது அசக்கமாய் நிற்கின்ற
அந்த நிலை மேலானது. அந்நிலையால் மோகமுளதாகும். எ - று,
க-ரை. மனமானது கேவல சகலங்களிற்றாக் கற்று நின்றால் அந்
நிலையால் மோகமுளதாம். எ - ம். [௫]

கஉரு. சத்தாதி நோக்காஞ் சகநோக்கே சன்ம வித் தா
மித்தை யொழித்தெங்கு மேகமாம்—புத்துணர் வு
தன்சொருப ஞான மிஃதடையிற் சாதலுட ன்
பின்பிறப்புச் சாராமை பேறு [க]

இ-ள். சத்த ஆதி நோக்காம்—[சுரோத்திராதி யிந்திரியங்களால்]
சத்த முதலாகிய விஷயங்களைக் காணுதலாகிய, சகநோக்கே - பிரபஞ்
சத்தின் காட்சியே, சன்ம வித்து ஆம்-பிறப்புக்குக் காரணமாம், இத்
தை ஒழித்து-இப்பிரபஞ்சக் காட்சியை விடுத்து, எங்கும் ஏகம் ஆம்
புத்துணர்வு-எவ்விடத்தும் பூரணமாய் ஏகமாயுண்டாகின்ற அற்புத வறி
வே, தன் சொருப ஞானம்-சச்சிதானந்த கனமாகிய தனது சொருப
ஞானமாம், இஃது அடையில்-இச்சொருப ஞானத்தை ஒருவன் பெற
ரூல்,பின்-இச்சொருப ஞானத்தைப் பெற்ற பின்பு, சாதலுடன்-மா
ணத்துடன், பிறப்பு-ஜனனத்தையும், சாராமை பேறு-அடையாமை
அவனுக்குப் பயனாம். எ - று.

பொ-ரை. சுரோத்திராதி இந்திரியங்களால் சத்த முதலாகிய
விஷயங்களைக் காணுதலாகிய பிரபஞ்சத்தின் காட்சியே பிறப்புக்குக்
காரணமாம். இப்பிரபஞ்சக் காட்சியை விடுத்து எவ்விடத்தும் பூரண
மாய் ஏகமாயுண்டாகின்ற அற்புத வறிவே சச்சிதானந்த கனமாகிய
தனது சொருப ஞானம். இச்சொருப ஞானத்தை ஒருவன் பெற்றால்,
பெற்ற பின்பு மாணத்துடன் ஜனனத்தையும் அடையாமை அவனுக்
குப் பயனாம். எ - று.

க-ரை. இத்திரிய ஞானத்தை யொழித்துப்பரிபூரண ஞானம் பெற
தவனுக்கு மோகம் பயனும். ஏ - ம். (க)

கஉக. நெய்க்கடலைப் புக்கொருவெண் ணெய்ப்பூனைக் குட்டி
குடித்

தொக்க விலதாக வொழித்ததென்ற—லொக்கு மே
பேத மொன்று மில்லாப் பிரஹ்மந் தனைப் பே தா
பேத மிலஞ் ஞானம் பிரிப்பு (எ)

இ-ள். பேதம் ஒன்றும் இல்லா-சுவாதாதி பேதங்களுள் ஒன்று
மில்லாத, பிரஹ்மந்தனை—[ஏக பரிபூரணமாயுள்ள] பிரஹ்மத்தை, பேத
அபேதம் இல்-அதனிடத்துப் பேதமாகவாவது அபேதமாகவாவது இல்
லாமல், [அவ்விரண்டிற்கும் வேராய்க் கற்பிதமாயிருக்கின்ற], அஞ்ஞா
னம்-அஞ்ஞானமானது, பிரிப்பு-[கடல் மலை முதலிய நானா வஸ்துக்
களாகத் தோன்றுமாறு] பிரிவு செய்தது [எதனை யொக்குமெனக்கேட்
கில்], ஒரு வெண்ணெய்-ஒரு வெண்ணெயென்று கூறுகின்ற, பூனைக்
குட்டி-பூனைப்பறழானது, நெய்க்கடலைப் புக்கு-நெய்ச் சமுத்திரத்
தையடைந்து, குடித்து-அதனைப்பருகி, ஒக்க இலது ஆக-அந்நெய்
முழுதும் இல்லாததாக, ஒழித்தது என்றல்-கெடுத்தது என்று சொல்
வதலை, ஒக்கும்-ஒப்பாகும். ஏ - று.

பொ-ரை. சுவாதாதி பேதங்களுள் ஒன்றுமில்லாத ஏக பரிபூரண
மாயுள்ள பிரஹ்மத்தை அதனிடத்துப் பேதமாகவாவது அபேதமாக
வாவது இல்லாமல் அவ்விரண்டிற்கும் வேராய்க் கற்பிதமாக விருக்
கின்ற, அஞ்ஞானமானது, கடல் மலை முதலிய நானாவஸ்துக்களாகத்
தோன்றுமாறு பிரிவு செய்தது, எதனை யொக்குமெனக் கேட்கில், ஒரு

வெண்ணெயென்று கூறுகின்ற பூனைக்குட்டியானது நெய்ச்சுழுத் திரத்தை யடைத்து அதனைப் பருகி அந்நெய்முழுதும் இல்லாததாகக் கெடுத்ததென்று கூறுதலை யொப்பாகும். ஏ-று.

குளிர்ந்த காலத்திலும் நெய்யினிடத்தில் வெண்ணிறமும் வெண் ணெயென்னும் பெயரும் உண்மையாக இல்லையாயினும் பேதா பேத விலக்ஷணமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருத்தல்போலச் சிருஷ்டிகாலத்திலும் பிரஹ்மத்தினிடத்து மலை ஆறு முதலிய நாமரூபங்கள் உண்மை யாகவிலையாயினும் பேதாபேத விலக்ஷணமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக் கின்றன கற்பணையாகிய அந்நாம ரூபங்களின் மறைப்பால் அறியாத ளர்க்கு வாஸ்தவ சொரூபம் விளங்காமையால் அந்நாம ரூபங்களே மறைத்ததென்பார் “பேதமொன்று மில்லாப் பிரஹ்மந் தனைப்பேதா, பேதமில்ஞ் ஞானம். பிரிப்பு, நெய்க்கடலைப் புக்கொருவெண் ணெய்ப் பூனைக் குட்டிகுடித், தொக்க விலதாக வாழித்ததென்ற லொக் கும்” என்று கூறினார்.

க-ரை. நெய்யினிடத்து வெண்மை முதலிய நாமரூப பேதம் மித்தையாயிருத்தல் போலப் பிரஹ்மத்தினிடத்து மலை ஆறு முத லிய நாமரூபபேதம் மித்தையாயிருக்கின்றன. ஏ-ம். [ஏ]

கஉஏ புத்திமக வீன்று பொருட்சுகஞ்சே மித்தது .. தா
னெய்த்தும்மை நோக்கிலதற் கீயாது—சத்தா தி
மண்ணே யளித்துங்கண் மாண்பிழந்தீ ரீதவித்தைப்
பெண்ணினைப்பின் பற்று பிழை (அ)

இ-ள் புத்தி மகவு என்று - புத்தியென்னுங் குழந்தையைப் பெற்று, பொருள்ககம் - பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை, சேமித்து- மறைத்துவைத்து, அதுதான் - அப்புத்தியென்னுங் குழந்தையானது எய்த்து - இழைத்து, உம்மை நோக்கில் - உங்களைப் பார்த்தால்,

. அதற்கு - அப்புத்தியென்னுங் குழந்தைக்கு, ஈயாது - [பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தைக்] கொடாமல், சத்த ஆகமண்ணே அளித்து - சத்தமுதலாகிய விஷயங்களென்னும் மண்ணையே உண்பித்து, உங்கள் மாண்பு இழந்தீர் - உங்களுடைய பெருமையை இழந்தவிட்டீர்கள், ஈது - இப்பெருமையிழப்புக்குக் காரணம், அவித்தைப் பெண்ணினை - அஞ்ஞானமாகிய மனைவியை, பின்பற்று பிழை - பின்பற்றிச் செல்லுங் குற்றமாம் ஏ-று.

பொ-ரை. புத்தியென்னுங் குழந்தையைப்பெற்றுப் பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை மறைத்துவைத்து அப்புத்தியென்னுங் குழந்தையானது இளைத்து உங்களைப் பார்த்தால், அப்புத்தியென்னுங் குழந்தைக்குப் பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடாமல், சத்தமுதலாகிய விஷயங்களென்னும் மண்ணினையே உண்பித்து, உங்களுடைய பெருமையை இழந்துவிட்டீர்கள். இப்பெருமையிழப்புக்குக் காரணம் அஞ்ஞானமாகிய மனைவியைப் பின்பற்றிச்செல்லுங் குற்றமாம். ஏ-று.

க-ரை. மனோ துக்கத்துக்குக் காரணம், அஞ்ஞானத்தோடு கூடியிருத்தல். ஏ-ம. [அ]

கஉஅ. புந்தமித்தை நீவிர் பாப்பிரஹ்மந் துக்கமெலா ஞ்சிந்தையவே கேட்டுந் தெளிமினே - குந்திமகன் றன்னையய லானெனவெண் டாழ்வொழிந்தா னெல்லெய் தி

முன்சொல்லத் கேட்டம் முறை (க)

இ - ன். முன் - முற்காலத்தில், குந்திமகன் - குந்திதேவிக்குப் புத்திரனாகிய கன்னனென்னு மோராசன, தன்னை - [ஈத்திரியனாகிய] தன்னை, அயலான்எனஈஈத்திரியனின் வேருன (இழிந்த) வனென்று,

எண் - நினைத்திருந்த, தாழ்வு - இழிவினின்றும், ஒழிந்தான் - நீங்கி,
 னான், எல் - குரியன், எய்தி - வந்து, சொல்ல - [நீஷத்திரிய
 னென்று] உபதேசிக்க, கேட்டு - [தான் ஷத்திரியனென்று] அறி
 ந்து, அம்முறை - அவ்விதம், நீவிர் - [மனிதர்களே நும்மைப் பிரஹ்
 மத்தினும் வேறாய்ப் பிறந்திருக்கின்ற ஜீவனாக எண்ணியிருக்கின்ற]
 நீங்கள், பாப்பிரஹ்மம் - [ஜீவனல்லீர்] பரிபூரணனந்தப் பிரஹ்ம சொரு
 பாயிருக்கின்றீர், [நாங்கள் பரிபூரணனந்த சொருபப் பிரஹ்மமா
 யின் ஜனனமான சமூசார பந்தத்தில் அகப்பட்டுத் துக்கமடைவா
 னேன் என்று கேட்பீராயின் கூறுதும்], பந்தம் மித்தை - ஜனனாதி பந்
 தம் வாஸ்தவமாக இல்லை, துக்கம் எலாம் - தோற்றுகின்ற துன்ப
 மனைத்தும், சிந்தையவே - மனத்துக்கேயன்றி [நமக்கில்லை], கேட்டும் -
 [இவ்வுண்மையைச் சுருதியுங் குருவுக்கறக்] கேட்டும், [அறுபுதி
 யுளவிற்கண்டும்], தெளிமின் - அறிந்து கொள்ளுங்கள். ஏ—று.

பொ - ரா. முற்காலத்திற் குந்தி தேவிச்சுப் புத்திரானாகிய
 கன்னனென்னு மோராசன் ஷத்திரியனாகிய தன்னை ஷத்திரியனி
 னும் இழிந்தவனென்று நினைத்திருந்த இழிவினின்றும். நீங்கினான்.
 குரியன்வந்து நீ ஷத்திரியனென்று உபதேசிக்கத் தானா ஷத்திரிய
 னென்று அறிந்து அவ்விதம் மனிதர்களே நும்மைப் பிரஹ்மத்தி
 னும் வேறாய்ப் பிறந்திருக்கின்ற ஜீவனாக எண்ணியிருக்கின்ற நீங்
 கள் ஜீவனல்லீர், பரிபூரணனந்தப் பிரஹ்ம சொருபமாயிருக்கின்றீர்.
 [நாங்கள் பரிபூரணனந்த சொருபப் பிரஹ்மமாயின் ஜனனமான
 சமூசார பந்தத்திற் கட்டுப்பட்டுத் துக்கமடைவானேன் என்று கேட்
 பீராயின் கூறுதும்] ஜனனாதி பந்தம் மித்தை தோற்றுகின்ற துன்ப
 மனைத்தும் மனதுக்கேயன்றி நமக்கில்லை, இவ்வுண்மையைச் சுருதி
 யுங் குருவுக் கூறக்கேட்டும் அறுபுதியுளவிற்கண்டும் அறிந்து கொள்
 ளுங்கள். ஏ—று.

தூக்கங்கள் அவ்வவ்வாகாரமாகப் பரிணமிக்கின்ற மனத்துக்கே
யன்றி அவற்பையறியுஞ் சாக்ஷி வடிவாயுள்ள துமக்கில்லையென்பார்
“தூக்கமெலாஞ் சிந்தையவே” என்றார்.

க - னா. மனிதர்களே கண்ணன் சூரியனுற்றனது உண்மைப் பிறப்
பையறிந்தாற்போல, நீவீர் சுருதி குருசுவாசுபவங்களால் உமது ஏதார்
த்த சொருபத்தை யறியுங்கள். ஏ—று, (க)

[கட்டளைக் கவித்துறை]

கஉக. எல்லோன் கிரணமதெல்லா விடத்து மிலங்குதல்கண்
ணிள்ளாதவர்க ளறியாத வாறென விங்குருப்பே ர்
புல்லா தொளிப்பரி பூரணந்தன்னை மெய்ப்போ
தவக் க

ரல்லா தவரெவ்வி தத் தானுஞ் சற்று மறிவரிதே க0

இ-ள், எல்லோன் கிரணம் - சூரியனுடைய வெளியானது, எல்லா
இடத்தும் - சர்வதேசங்களிலும், இலங்குதல் - பிரகாசித்தலை, கண்
இல்லாதவர்கள் - குருடர்கள், அறியாத ஆறு ஏன - அறிந்து கொள்
னாத தன்மைபோல, ஈங்கு - இவ்வஞ்ஞான காலத்தில், உருப் போ
புல்லாது - உருவநாமங்களைப் பொருந்தாமல், ஒளிர் - விளங்காநின்ற,
பரிபூரணந்தன்னை - பிரஹ்மசொருபத்தை, மெய்ப்போத அக்கர் அவ்
லாதவா - உண்மையாகிய ஞான நேத்திரமுடைய ரல்லாத அஞ்ஞானி
கள், எவ்விதத்தானும் - எந்தவிதையினாலும், சற்றும் - கொஞ்சமும்,
அறிவு அரிது - அறிதலருமையாம். ஏ—று.

பொ—னா சூரியனுடைய வெளியானது சர்வதேசங்களிலும் பிர
காசித்தலைக் குருடர் அறிந்துகொள்ளாத தன்மைபோல, இவ்வஞ்ஞா
னத்தைக் கண் உருவநாமங்களைப் பொருந்தாமல் விளங்காநின்ற பிர

ஹம் சொரூபத்தை உண்மையாகிய ஞான நேத்திரமுடைய ரல்லாத அஞ்ஞானிகள் எந்த விதத்தாலும் கொஞ்சமும் அறிதலருமையாம், எ—று.

க—னா, சூரியப் பிரகாசம் குருடருக்குத் தோன்றாமபோலப் பிரஹ்மப் பிரகாசம் அஞ்ஞானிகளுக்குத் தோன்றுது. எ-ம். (க0)

கூ0. எனக்கிது வேண்டு மெனக்கிது வேண்டுமென் றெண்ணியெண்ணி க்

கனத்திடுமுள்ளந்தற் கட்டும்பகையதிக் காதலின்றி த்
தினக்கான் போன்றது வாகி விடயத்திற் செல்லலொடு
வினைக்கட் டிலாத மனமுத்தி மேவுவிக் குந்துணை யே
(கக)

இ—ள். எனக்கு இது வேண்டும் - எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும், எனக்கு இது வேண்டும் - எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும், என்ற, எண்ணியெண்ணி - நினைத்து நினைத்து, கனத்திடும் - துலிக்கின்ற, உள் ளம் - மனமானது, தன்கட்டும்பகை - தன்னைச் [சுன்ன மாண சமு சாரத்திற்] பத்திக்கின்ற விரோதியாம், இக்காதல் இன்றி - இவ்வா சையில்லாமல், தினக்கான்போன்றது ஆகி - சூரியன் போலப் பிரகாச முடையதாய், விடயத்தில் - சத்தாதி விஷயங்களில், செல்லலொடு - சென்று பற்றுதலும், வினை - கருமங்களால், கட்டி - தன்னைப் பந்த முறுத்துதலுமாகிய தொழில், இல்லாத - ஒழிந்த, மனம் - [அருவ] மன மானது, முத்தி மேவுவிக்கும் - மோகத்திற் செலுத்தும், துணை - தோழனும். எ—று.

பொ—னா, எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும் எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும் என நினைத்து நினைத்துத் துலிக்கின்ற மனமானது தன்னைச் சுன்னமாண சமுசாரத்திற் பத்திக்கின்ற விரோதியாம். இவ்வா

சை யில்லாமல் சூரியன்போலப் பிரகாசமுடையதாய்ச் சத்தாதி விஷயங்களிற் சென்று பற்றுதலும் கருமங்களால் தன்னைப் பந்தமுறுத்தலுமாகிய தொழி வெழுந்த அருவமன மானது மோகத்திற் செலுத்துந் தோழனும். எ—று.

வினைக்கட்டாவது தொழில்நிகழுங்காலத்தில் இத்தொழிலுக்கு நான் கர்த்தா வென்றெழுளு சங்கற்பமாம்.

க—ரை, ஆசையாற் றூலித்தமனம் தனக்குப் பசையும், அஃதின் நிச்சுக்குமமாகிய மனம் தனக்குறவும், ஆம். எ—ம். (கக)

கடக. மதுவாரி கானற் புனற்கடற் சார்ந்தம் மகிமையினைப் புதிதா யடைந்த தென் பொய்யொக்கு மேபரி பூரணத்தாற்

றுதைதேச காலவத் தந்தமின் றுய சுகமெனுநா ன் உதியாத பொய்விடயஞ் சார்ந்தபின் புற்ற துரைத் திடினே. (கஉ)

இ—ன். பரிபூரணத்தால் - தனது பரிபூரண சுபாவத்தால், துதை - நெருங்கிய, தேசகாலத்து அந்தம் இன்று ஆய - தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் முடிவில்லாததாகிய, சுதம் எனும் நான் - சச்சிதானந்த சொரூபப் பிரஹ்மமென்று உலுகின்ற நான், உதியாத பொய் விடயஞ் சார்ந்து - வாஸ்தவத்திலுண்டாகாத மிததையாகிய விஷயங்களைக்கூடி, இன்பு உற்றது உரைத்திடின் - இன்பமடைந்ததாக நினைத்ததைச் சொல்லுமிடத்து, மதுவாரி - [உண்பவர்களுக்குப் பசிமாணங்களைப் போக்குவதாகிய] அமுத சமுத்திரமானது, கானல் புனல் கடல் சார்ந்து - கானல் நீரால் நிறைந்த சமுத்திரத்தைக் கூடி, அம்மகிமையினை - [தன்னைப் பருகுவார்க்குப் பசிமாணங்களைப் போக்

குதாபிய] அப்பெருமையை, புதிதாய் - அக்கானல் நீர்ச் சமுத்திரத்
தைக் கடனின், அடைந்தது என்பொய் ஒக்கும் - பெற்றது என்று
சொல்லும் பொய்யை பொப்பாகும். எ-று.

பொ—ஊ. தனது பரிபூரண சுபாவத்தால் நெருங்கிய தேசத்தினு
லும் காலத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் முடிவில்லாததாகிய சச்சிகானந்த
சொருபப் பிரஹ்மமென்று கூறுகின்ற நான், வாஸ்தவத்திலுண்டாகாத
மித்தையாகிய விஷயக்களைக் கூடி இன்பமடைந்ததாக நினைத்ததைச்
சொல்லுமிடத்து, உண்பவர்களுக்குப் பசி மாணக்களைப் போக்குவதா
கிய அமுத சமுத்திரமானது, கானல் நீரால் நிறைந்த சமுத்திரத்தைக்
கூடித் தன்னைப் பருகுவார்க்குப், பசி மாணம் போப் போக்குவதாகிய
அப்பெருமையை அக்கானல் நீர்ச் சமுத்திரத்தைக் கடனின் பெற்
றது என்று சொல்லும் பொய்யை ஒப்பாகும். எ-று.

ஆனந்தம் சத்து முசலியவற்றிற்கு உபலக்ஷணம்.

க-ஊ. சச்சிகானந்த சொருபமாகிய நான் மித்தையாகிய வீடயங்
களைக் கூடி இன்ப மடைந்ததாக நினைத்தது மயக்கம். எ-ம். (கஉ)

கஉஉ. பித்திகை யைச்சுண மென் றோவியமென்று பேதமுற
வத்திய சித்துக்கண் காணுங்கை பித்திகை யாயறியும்
புத்தி யிலானுல சென்றோ ருவனிதைப் பெர்ய்மை
யென்று

பத்திசெய் ஞானி யறியான் பரமெனப் பார்த்திடுமே
(கஉ)

இ—ள். பித்திகையை - [சண்ணச்சாந்தினும் தீற்றிச் சித்திர
மெழுதப்பட்டுள்ள] சுவரினை, [அதின் மீது தீற்றியுள்ள சண்ணச்
சாந்தினையும் அதின்மீது எழுதியுள்ள சித்திரத்தையும் ஒருங்கே சுவ

சென்றறியாமல்], சுணம் என்று - இஃது சுண்ணச் சாந்தென்றும், ஓவியம் என்று - இஃது சித்திரமென்றும், பேதம் உற - வேறுவேறு பொருளாக, அத்திய சித்து - கற்பித்து, கண்காணும் - [ஒருவனுடைய] நேத்திரோந்திரியம் அறியும், கை - அஸ்தத்தின் கண்ணுள்ள தொக்கிந்திரியமானது, பித்திகைபாய் அறியும் - [தனக்குச் சுண்ணமுதலிய அக்கற்பிதங்கள் தோன்றாமையால் அவற்றை விடுத்து]ச் சுவர்மாத்திரமாக அறியும், [இத்திருஷ்டாந்தம்போல,] புத்திலுவா - அஞ்ஞானியானவன் - உலகு என்று ஒருவன் - [பிரஹ்மம் பிரத்தியக்ஷமாகத் தோன்றாமையால் அதனை மலை ஆற முதலிய நாநாபேதமாகத் தோற்றுகின்ற] பிரபஞ்சமென்று அறிவான், இதை - [நாமரூப பேதத்தால் நாநா உறுபாடாயுள்ள] இப்பிரபஞ்சத்தை, பொய்மை என்று - [பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகலின்] மிததை யென்று நிச்சயித்து, பத்தி செய் ஞானி - யாவரும் வழிபடுதற்குரிய ஞானியானவன், அறியான் - [அத்தியஸ்தம் அபிஷ்டானத்தின் வேராமையால் இதன் கண்ணுள்ள நாமரூப பேதங்களைப் பாராமல், பரம் எனப்பார்த்திடும - [இந்நாமரூபங்களில் அது குதமாய் வியாபித்துள்ள சித்தானந்த சொரூபத்தைத் தனது அதுபூதியால்] பிரஹ்மமென்றறிவான். ஏ-று,

பொ - ரை. சுண்ணச்சாந்தினுற் தீற்றிச் சித்திரமெழுதப்பட்டென்னவரினை அதன்மீது தீற்றியுள்ள சுண்ணச் சாந்தினையும் அதன் மீதுள்ள சித்திரத்தையும் ஒருவகே சுவசென்றறியாமல் இஃது சுண்ணச் சாந்தென்றும் இஃது சித்திரமென்றும் வேறுவேறு பொருளாகக் கற்பித்து ஒருவனுடைய நேத்திரோந்திரியம் அறியும். கையிச்சுண்ணுள்ள தொக்கிந்திரியமானது தனக்குச் சுண்ணமுதலிய அக்கற்பிதங்கள் தோன்றாமையால் அவற்றை விடுத்து சுவர் மாத்திரமாக அறியும். இத்திருஷ்டாந்தம் போல, அஞ்ஞானியானவன் பிரஹ்மம் பிரத்தியக்ஷமா

கத்தேன்ருமையால் அதனை நாநா பேதமாகத் தோன்றுகின்ற பிரபஞ்
சமென்றறிவான் .நாமரூப பேதத்தால் நாநா கூறுபாடுள்ள இப்பிரபஞ்
சத்தினைப் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகவின் மித்தைதென்று நிச்சயித்து
யாவரும் வழிபடுதற்குரிய ஞானியானவன் அத்தியஸ்தம் அநிஷ்டா
னத்தின் வேராகாமையால், இதன் கண்ணுள்ள நாமரூப பேதங்களைப்
பாராமல் இந்நாமரூபங்களிலநுருதமாய் வியாபித்துள்ள சச்சிதானந்த
சொரூபத்தைத் தனது சதுபூதி வலியாற் பிரஹ்மமென்றறிவான்.
எ - று.

கை ஆகு பெயர், அறியான் என்பது முற்றெச்சம்.

க-லா. ஒரே வஸ்துவை அஞ்ஞானியும் ஞானியும் முறையே.
நாம ரூபக்காட்சியால் பிரபஞ்சமென்றும் சச்சிதானந்தக் காட்சியால்
பிரஹ்மமென்றும் அறிவார். எ - ம். (கங)

கஙங. உள்ளன் மினைமெய் யொழிவும் மிறப்பென வும்
வடிவங்

கெள்ளப் படுவதுந் தாமா யிருக்கின்ற கொள்கையி னு
லெள்ளப் படுவது மன்றீ தன்றீ தன் றெனவளைத்து ந்
தள்ளினங் கெஞ்சொரு மெய்யறி வானந்த சாக
ரமே (கச)

இ-ள். மெய் ஒழிவு-[மணிதர்களே உமது] சரீரத்தினது நாசத்தை,
உம்இறப்பு என-உமது மாணமென்று, உள்ளன்மின்-நினையாதேயுங்
கள், ஏனென்ற பற்றப்படுவதும் வீடப்படுவதுமாகிய அந்நிய வஸ்து
வாயிருத்தலாலென்க ஆனால் இச்சரீரம் எமது சொரூபமல்ல வெனின்
மற்றியாது எமது சொரூபமென்று கேட்போரின் கூறுதல்], உம்
வடிவம்- உங்களுடைய சொரூபம், தாமாயிருக்கின்ற கொள்கையி
னால் - [உமது சரீரம்போலவும்க்கு வேராகாமல்] அன்னியமாக

வீருக்குத் தன்மையால், கொள்ளப்படுவதும் எள்ளப்படுவதும் அன்று - பற்றப்படுவதும் விடப்படுவது மல்ல, [மற்றெத்தன்மைத்தெனின் அதற்கு மேற்கூறுகின்றார்], ஈது அன்று ஈது அன்று என-[உம்மாற் பார்க்கப்படும் ஒவ்வொரு அனான்ம பதார்த்தத்தையும்] இஃது யானல்ல இஃது யானல்ல என்று நேதி பண்ணி, அனைத்தும் தன்னின் - [இவ்வாறு] எல்லா அநான்ம வஸ்துக்களையும் நீக்கினால், அங்கு-[எதிரிட்டறிய அனான்ம வஸ்துக்களில்லாத] அவ்விடத்து, எஞ்ச-மிஞ்சியிருக்கின்ற, ஒரு-அகண்டைகாசமாயுள்ள, மெய்அறிவு ஆனந்த சாகரம்-சத்தியஞானந்த சமுத்திரமாம். ஏ-று.

பொ-ரை. மனிதர்களே! உமது சரீரத்தினது நாசத்தை உமது நாசமென்று நினைவாதேயுங்கள். ஏனெனில், பற்றப்படுவதும் விடப்படுவதுமாகிய அன்னிய வஸ்துவாயிருத்தலாலென்க. ஆனால், இச்சரீரம் எமது சொரூபமல்ல வெனின் மற்றியாது எமது சொரூபமென்று கேட்பீராயின். கூறுதும். உமது சொரூபம் உமதசரீரம்போல உமக்கு வேறுகாமல் அன்னியமாயிருக்குந் தன்மையால் பற்றப்படுவதும் விடப்படுவதுமல்ல மற்றெத்தன்மைத்தெனின் அதற்கு மேற்கூறுகின்றார். உம்மாற் பார்க்கப்படும் ஒவ்வொரு அனான்மபதார்த்தத்தையும் இஃது யானல்ல இஃது யானல்லவென்று நேதிபண்ணி இவ்வாறு எல்லா அனான்ம வஸ்துக்களையும் நீக்கினால் எதிரிட்டறிய அனான்ம வஸ்துக்களில்லாத அவ்விடத்துமிஞ்சியிருக்கின்ற அகண்டை காசமாயுள்ள சத்தியஞானந்த சமுத்திரமாம். ஏ-று

க-ரை. மனிதர்களே உமது சொரூபஞ் சரீரமன்று சச்சிதானந்தம். ஏ-ம். [கச]

கஉச. அச்சுத மாகி யமலமு மாமெய் யறிவிடத் தே
யீச்சகந் தோற்றமட் டேயெனு ஞான மிழந்தமையே
நச்சுட றுனென்றுந் தன்ன வயலென் று நாடியவ் வை
வச்சுதன் போதன் வசத்தழிந் தாதற்குக் காரணமே.

[கஉ]

இ - ன். நச்சு உடல் - ஒருவன் தன்னால் விரும்பப்படுகின்ற சரீ
ரமே, தான் எனறும் - தனது சொரூபமெனறும், ஆயல் - சரீரத்
திற்கு வேறுபுள்ள பொன் பூமி முதலியன, தன்ன என்றும் -
தன்னுடையன வென்றும், [நிச்சயித்து], நாடி - அவற்றை யிச்சித்து.
அ - அந்த இச்சையால், வைவச்சுதன் [வசத்து] - நமனிடத்துச்
[சிக்கி], அழிந்து - இறந்து, போதன் வசத்து - அயனிடத்து [சிக்கி],
ஆதற்கு - பிறத்தற்கு, காரணம் - ஏதுவானது, அச்சுதம் ஆகி - அழி
வற்றதாகி, அமலமும் ஆம் - மலமற்றதுமாயிருக்கின்ற, மெய் அறிவு
இடத்து - சச்சிதானந்தவடிவப்பிரஹ்மத்தினிடத்து, இச்சகம் - இப்பிர
பஞ்சமானது, தோற்ற மாட்டே எனும் - [கானற்சலம்போல]த் தோன்
றுதல் மாத்திரமே யன்றி உள்ளதல்ல வென்றறியும், ஞானம் இழந்
தமை - அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளாமையாம். ஏ—று.

வொ - னா, ஒருவன் தன்னால் விரும்பப் படுகின்ற சரீரமே சொரூ
பமென்றும், சரீரத்திற்கு வேறுபுள்ள பொன் பூமி முதலியன தன்னு
டையனவென்றும், நிச்சயித்து அவற்றையிச்சித்து அந்த இச்சையால்
நமனிடத்துச் சிக்கியிற்று அயனிடத்துச் சிக்கிப் பிறத்தற்குக் கார
ணம். அழிவற்றதாயும் மலமற்றதாயுமிருக்கின்ற சச்சிதானந்த வடிவப்
பிரஹ்மத்தினிடத்து இந்தப்பிரபஞ்சமானது கானற் சலம்போலத்
தோன்றுதல் மாத்திரமேயன்றி யுள்ளதல்ல வென்றறியும் அறிவைப்
பெற்றுக் கொள்ளாமையாம். ஏ—று.

க - னா. ஒருவன பிறந்திறத்தற்குக் காரணம் பிரபஞ்சத்தில் மித்
தியாபுத்தி யுனதாகாமை. ஏ—ம். (கரு)

கரு. சீவ சிருட்டியு ளோதுந்தன் சங்கற்பந் தீரவிட்டோ
னேவர் சிருட்டி யியையினு முத்தன்கட் டேவர்கெய்
தா ர்
தாவி லிறையரு ளாளன்செய் யான்றனைத் தான்புரி
யா ன்

மேவுற் றிடாது சடத்துவத் தாலது மித்தயதே (கக)

இ - ன். ஏவர் சிருட்டி-பிரமா முதலியயாவருடைய சிருட்டிக்கப்படு
பிரபஞ்சம், இயையினும்-பொருந்தியுள வெனினும், சீவ சிருட்டியுன்-
ஜீவர்களுடைய சிருட்டிகளுள், தன்-தன்னுடைய, ஒதம்-[சிருட்டி
யெனறு] சொல்லப்படுகின்ற, சங்கற்பம்-[விருப்பு வெறுப்பு முதலிய
வாகக் கூறப்படுகின்ற] மனோவியாபாரங்களை, தீரவிட்டோன்-முற்றி
லு மொழித்தவன், முத்தன்-முத்தி பெற்றவனாவன், கட்டு ஏவர் செய்
தார் - [ஆனால் ஜீவர்களுக்குப்] பந்தத்தை யாவருண்டுபண்ணினவர்
[என்று விசாரிக்கப்புகின்], இறை-நகரன், தாதுல் - அழிவற்ற, அருள்
ஆளின்-கருணையுடையவன், செயலான்-[ஆதலால் அவனதுக்க கார
ணமாகிய பந்தத்தை] உண்டுபண்ணான், தனைத்தான் புரியான் - ஜீவன்
தனைத்தானே பந்தித்துக் கொள்ளான், அது-அப்பந்தம், சடத்துவத்
தால் - சடத்தன்மை யுடைமையால், மேவுற்றிடாது-ஜீவனைத் தானே
வந்து பற்றாது, [ஆகையால்], அது-[செய்தற்குக் கர்த்தாவின்றிய] அப்
பந்தமானது, மித்தை - மயங்கத்தாலாகியதாம், ஏ—று.

பொணா. பிரமா முதலிய யாவருடைய சிருட்டிக்கப்படு பிரபஞ்
சம் பொருந்தியுளவெனினும் ஜீவர்களுடைய சிருட்டிகளுள் தன்னு

டைய சிருட்டி யென்று சொல்லப்படுகின்ற விருப்பு வெறுப்பு முதலியவாகக் கூறப்படுகின்ற மனோவியாபாரங்களை முற்றிலுமொழித்தவன் முத்தி பெற்றவனாவான். ஆனால் ஜீவர்களுக்குப் பந்தத்தை யாவருண்டு பண்ணினவனோன்று ஆராயப்புகின் ஈஸ்வரன் அழிவற்ற கருணையையுடையவனாகையால் அவன் துக்க காரணமாயுள்ள பந்தத்தையுண்டுபண்ணான் ஜீவன் தன்னைத்தானே பந்தித்துக்கொள்ளான். அப்பந்தஞ் சடத்தன்மையுடைமையால் ஜீவனை த்தானே வந்து பற்றாது. ஆகையால் செய்தற்குக் கார்த்தாவின்றிய அப்பந்தம் மயக்கத்தாலாகியதாம். எ-று.

ஏனைய ஜீவர்களுடைய சிருட்டியுமடங்க ஏவர்எனப் பலர்பாலாற் கூறினார். சிருட்டி ஆகு பெயர்.

இங்கே மனத்தின் சங்கற்பம் சேவசிருட்டியென்று கூறியிருப்பது போலக் கைவல்லியத்தில் 'அகந்தையாமபிமானங்கன் கோபங்களாசைகளிவை யெல்லா, மிகழ்ந்த சேவனார் சிருட்டிகளாகுங்காணீசனார் செயலன்றே' எனவும், சங்கற்ப நாசமே முத்தியெனக் கூறியது போல "மூலராம் பான் சிருட்டிகளுயிர்க்கெலா முத்தி சாதனமாகுஞ், சேவனார் செயுஞ் சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணியாகுந், தாவராதி கணசித்திடிவொருவர்க்குஞ் சன்னங்கணசியாவாக், கோபமாதி கணசித்திடிற் பந்தமாங் கொடும் பிறவிகள் போமே" எனவும் கூறியிருத்தல்காண்க.

க--னா, மீத்தையாகிய பந்தம் ஒருவனுக்குத் தனது சங்கற்ப நாசத்தால் நாசமாம். எ-ம். [கக]

கடசு. மெய்யினை மெய்யெனும் புத்தி விடான்சன்மம் விட்
டு விடா ன்

மெய்யினைப் பொய்யெனும் புத்தி யுளானின்ப வீடு
விடா ன்

ஐயமின் றுய்மன மெப்பொரு ளாகி யமுந்துமத ன்
மெய்யுரு வாமென் றருமறை கூறும் விதியினன்றே
[கள]

இ-ன். மெய்யினை - தேகத்தை, மெய் எனும் - உண்மை யென்று
நிச்சயிக்கின்ற, புத்தி விடான்-நிச்சயத்தை யொழிக்காதவன், சன்மம்
விட்டுவிடான் - பிறப்பிறப்பிற் சுழலுவான், மெய்யினை - தேகத்தை,
பொய் எனும் - அசத்து என்று நிச்சயிக்கும், புத்தி உளான் - நிச்சய
முடையவன், இன்பவீடு விடான் - ஆனந்த மயமாகிய மோகூத்தை யடை
வான், [இங்ஙனமாதற்குக் காரணம் என்னையெனின்], ஐயம் இன்றாய்-
சந்தேகமில்லாமல், மனம்-எவனுடைய அந்தக்காணமானது, எப்பொ
ருள் ஆகி-எந்தவஸ்துவினாகாததையடைந்து, அமுந்தும்-பதிர்திருக்
குமோ, [அந்த மனமுடையவன் மறுபிறப்பில்], அதன் மெய் உரு
ஆம் என்று-அவ்வஸ்துவினுடைய எதார்த்த சொரூபமாகுவனென்று,
அருமன்ற-அருமையாகிய வேதத்தின்கண், கூறும்-விதிக்கப்பட்டுள்ள,
விதியின் - நியமமாதலால். எ - று.

பொ—ரை, தேகத்தை உண்மை யென்று நிச்சயிக்கு நிச்சய
முடையவன் பிறப்பிறப்பிற் சுழலுவான். தேகத்தை அசத்தென்றெண்
னும் புத்தியையுடையவன் ஆனந்த மயமாகிய மோகூத்தை யடை
வான். இங்ஙனமாதற்குக் காரணம் என்னையெனின், சந்தேகமில்லா
மல் எவனுடைய அந்தக்காணமானது எந்த வஸ்துவினாகாதத
யடைந்து பதிர்திருக்குமோ அந்த மனமுடையவன் மறுபிறப்பில்

அவ்வஸ்துவினுடைய ஏதார்த்த சொரூபமாகுவனென்று அருமையா
கிய வேதத்தின் கண் விதிக்கப்பட்டுள்ள நியமமாதலால்- ஏ—று

க - லா. ஒருவன் பந்தமடைதற்கும் மோக்ஷமடைதற்கும் அவ
னது மனோவீருத்தியே காரணம். ஏ—ம் (கௌ)

[விருத்தம்]

கௌ. கானி லளிகள் வணங்கி மதுக்கமலத் தருந்தத் தவளை
யந்த த்

தான மிருந்து முனாமன் மரைதனையுங் குலையத்தாக்
குதல்போ ன்

ஞானி தனைப்பூ சனைபுரிந்து நல்லோ ரின்ப நணல் கண்டு

மீன ரிகழ்ந்து துன்புறுப்ப ரொரிவாய் நாகத்

தினைவதற்கே (கஅ)

இ-ன். கானில் - [சேய்மைக்கண்ணுள்ள] சோலைகளில்] வாசஞ்
செய்கின்ற], அளிகள் - வண்டிகள், [தடாகத்திற் சென்று], கமலத்து
- [அங்கு மலர்ந்திருக்கின்ற] தாமரை மலரினிடத்து, வணங்கி - தலை
குனிந்து, மதுஅருந்த - [அதன் கண்ணுள்ள] தேனைப்பருக, தவளை
- மண்கேமானது, அந்தத்தானம் இருந்தும் - அந்தத் தடாகத்தின்கண்
வாசஞ்செய்தும், உனாமல் - அம்மலரினிடத்துள்ள தேனைப் பருகா
மல், மரைதனையும் - அத்தாமரை மலரையும், குலையத்தாக்குதல்போல்
- வருந்தும்படி தாவித்தாவி மோதுதல்போல், நல்லோர் - மோக்ஷ
விச்சையுடைய விவேகிகள், ஞானிதனை - ஜீவன்முத்தனை, பூசனை
புரிந்து - [நூதேசத்திலிருந்துத் தெரிந்துவந்து புஷ்பபலாநிகளால்
விதிப்படி] ஆராதித்து, [அவனா லுபதேசிக்கப் பெற்று], இன்பம்
நணல்கண்டும் - பிரஹ்மானந்தமடைதலைத் தெரிந்திருந்தும், நனர் -

அவ்வேகிகள், எரிவாய்நாகத்து - அக்கினிசுவாலிக்கின்ற நாகத்தின்
கண் [வீழ்ந்து], இனவதற்கு - வருந்துவதற்காக, இகழ்ந்து - [அச்
சீவன் முத்தனை] நிந்தித்து, துன்புறுப்பர் - வருந்தச்செய்வர். எ-று.

பொ-ரை. சேய்மைகண்ணுள்ள சோலைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற
வண்டிகள் தடாகத்தில் சென்று அங்கு மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மல
ரீனிடத்துத் தலை குனிந்து அதன்கண்ணுள்ள தேனைப் பருக, மண்கே
மானது அத்தடாகத்தின்கண் வாசஞ்செய்தும் அம்மலரினிடத்துள்ள
தேனைப் பருகாமல் அத்தாமரை மலரையும் வருந்துபடி தாவித்தாவி
மோதுதல்போல, மோகிவிச்சையுடைய அவ்வேகிகள் ஜீவன்முத்தனைத்
துர தேசத்திலிருந்துத் தெரிந்துவந்து புஷ்பவாழிகளால் விதிப்படி
ஆராதித்து அவ்வுலுபதேசிக்கப்பெற்றுப் பிரஹ்மானந்தமடைதலைத்
தெரிந்திருந்தும், அவ்வேகிகள் அக்கினி சுவாலிக்கின்ற நாகத்தின்கண்
வீழ்ந்து வருந்துவதற்காக அச்சீவன்முத்தனை நிந்தித்து வருந்தச்செய்
வர். எ-று.

க--ரை ஞானியைப் பூசித்தவர் மோகிவின்பமும் துஷித்தவர்
நாகத்துன்பமும் அடைவர். எ-ம். (கஅ)

கந-அ. தேக மவத்தை யொன்றிலிருந் தொன்றி லிலதாத்
தீர்ந்தொழிய த்

தேகி யொழியா தறிவாய்நித் தியமாய்த் திகழ விலை
யறி வி

வேக மில்லா ரவ் வுடலை மெய்யென் றகந்தை மமதை
யுற் று

மோகிக் கின்றார் துயர்க்கடலின் முழ்கா தென்று
மீளுவரோ (கக)

இ-ன். தேகம் - தூலசரீரமானது, அவத்தை ஒன்றில் இருந்து - சாக்கிர மென்னும் ஓவஸ்தையில் விளங்கியிருந்து, ஒன்றில் இலதா - சொப்பன வஸ்தையில் விளங்குதவின்றி, தீர்ந்து ஒழிய - நீங்கிப் போக, தேகி - ஆன்மாவானது, ஒழியாது - [எல்லா அவஸ்தைகளிலும்] இல்லாத தாகாமல், அறிவாய் - [அத்தேகத்தினது உண்மையையும் இன்மையையும் அறியும்] சாக்ஷியாய், நித்தியமாய் - அதனால் எக்காலமும் உள்ளதாய், திகழ - விளங்க, இவை அறி விவேகம் இவ்வார் - இவற்றை யுணர்வின்ற ஞானமில்லாதவர், அவ்வுடலை - அந்த அநித்தியமாகிய தேகத்தை, மெய் என்று - நித்தியமென்று [நினைத்து], அதனை மமதை உற்று - அதையானென தென்றபிமானித்து, மோகிசின்னார் - மயங்குகின்றார் [இம்மயக்கமுடையார்], தாயாக்கடலில் - துக்க சமுத்திரத்தில், மூழ்காது - அழுந்திக்கிடப்பதன்றி, என்ற மீளுவர் - எக்காலத்தில் சுக்மாகிய கரையேறுவர் [ஓர் காலத்துங்கரையேறார்]. ஏ-று.

பொ-ரை. தூலசரீரமானது சாக்கிர மென்னும் ஓவஸ்தையில் விளங்கியிருந்து சொப்பனவஸ்தையில் விளங்காமல் நீங்கிப் போக, ஆன்மாவானது எல்லா அவஸ்தைகளிலும் இல்லாததாகாமல் அத்தேகத்தினது உண்மையையும் இன்மையையும் அறியுஞ்சாக்ஷியாய் அதனால் எக்காலமும் உள்ளதாய் விளங்க, இவற்றையுணர்வின்ற ஞானமில்லாதவர் அந்த அநித்தியமாகிய தேகத்தை நித்தியமென்று நினைத்து அதையானென தென்றபிமானித்து மயங்குகின்றார். இம்மயக்கமுடையார் துக்கசமுத்திரத்திலழுந்திக் கிடப்பதன்றி எக்காலத்திற் சுக்மாகிய கரையேறுவர். ஓர் காலத்துங் கரையேறார். ஏ-று.

க - ரை. தேகான்ம புத்தியுடையார்க்கு அத்தேகான்மாக்களின் விவேகமின்மையால், துக்கமே பயனும். ஏ-ம். (கக)

ககக. குருட்டுக் கிழவி யொருத்திசற்றும் குருடி லானை
வருந் தும் வண்ண
மருட்டி-ஞானென்பது போலும் வருந்து மாறிக் கஞ்
ஞான ம
புரட்டித் துயரம் புரிந்ததென்றல் பொய்மெய்
யுமைத்துன் புறத்தாது
இருட்டி லாநீ ருமையறியா திருந்த குறையே பிறி
தில்லை (உல)

இ-ன். [மனிதர்களை] இங்கு - இவ்வுலகத்தில், வருந்துமாறு -
[பிறந்து மிதந்துங்] கஷ்டமடையுமாறு, அஞ்ஞானம் - [சடசபாவமு
டைய] அவித்தையானது, புரட்டித்துயரம் புரிந்தது என்றல் - புத்
தியை மாறு படுத்தி எம்மைத் துன்புறுத்தியது என்று உறுதல்,
குருட்டுக் கிழவி ஒருத்தி, சற்றும் - அற்பமும், குருடி இவானை -
குருடில்லாத சாமர்த்தியசாலியை, வருந்தும் வண்ணம் - துன்பமடை
யும்படி, மருட்டிஞானென்பது போலும் - மயக்கிஞானென்று சொல்
லுகின்ற பிராந்தி வசனத்தை யொக்கும், [ஆனால் அஞ்ஞானம் எம்
மைத் துன்புறுத்த வில்லையோ வெனின் அதற்குக் உறுகின்றார்],
பொய் மெய்யுமை - மித்தையாகிய அஞ்ஞானம் சத்தியமாகிய அம்மை,
துன்பு உறுத்தாது - கஷ்டப்படுத்தாது, [ஆயின் எமக்கு இத்துன்பம்
வருவானேனெனின், சற்றும்] இருட்டுஇலாநீர் - அற்பமும் அஞ்ஞான
சம்பந்தமில்லாத (அறிவு வடிவாயுள்ள) நீங்கள், உமை - உங்களை,
அறியாது - [அப்பிறப்பிறப்புச் சுகதுக்காதி தருமங்களை யறியும்
சாக்ஷி சொரூப றென்று] விசாரித்தறியாது, இருந்த குறையே - [அத்
தருமங்களை யுடைய தேக மென்று மயக்கி] யிருந்த குற்றமேயன்றி,
பிற்து இல்லை - உமக்கு வேறுக ஓர் அஞ்ஞானமிருந்து வருத்தவில்லை.
எ-து.

பொ-ரை. மனிதர்களே இவ்வுலகத்திற் பிரந்து மிரந்துங் கஷ்டம்
மனையுமாறு சடசபாவமுடைய அவிதையானது புத்தியை மாறு
படுத்தி எம்மைத் துன்புறுத்தியது என்று கூறுதல், குருட்க்கிழவி
யொருத்தி அற்பமும் குருடில்லாத சம்பந்தியசாலியைத் தன்பமடை
யும்படி மயக்கினுளென்று சொல்லுகின்ற பிராந்தி வசனத்தை
யொக்கும். ஆனால் அஞ்ஞானம் எம்மைத் துன்புறுத்தவில்லையோ
வேனின் அதற்குக் கூறுகின்றார். மித்தையாகிய அஞ்ஞானம் சத்திய
மாகிய வம்மைக் கஷ்டப்படுத்தாது. ஆயின் எமக்கு இத்துன்பம் வரு
வானேன் எனின், அற்பமும் அஞ்ஞான சம்பந்தமில்லாத (அறிவு
வடிவாயுள்ள) நீங்கள் உங்களை அப்பிறப்பிறப்புச் சகதூசக முத
லிய தருமங்களையறியுஞ் சாக்ஷி வடிவமென்றறியாது அத்தருமங்களை
யுடைய தேகமென்று மயங்கியிருந்த குற்றமேயன்றி உமக்கு வேறுக
லாஞ்ஞான மிருந்த மயக்கவில்லை. ஏ—று

க-ரை. ஜீவர்களே நீங்கள் பிறவித் துன்பத்தில் வருந்துதற்குக்
காரணம் அவசாரமாம். ஏ—ம். (உய்)

கசு. காயா தீத மானசிதா காய வடிவா நீருதித் து
மாயா வணங்குற் றனமென்னன் மயக்கந் துக்க நம
தன்று

மாயா மயமா மஃதந்த மாயா மயமா மனத்தது
மைத்

தோயா தும்மைத் தோயினெரி சுடர்க்கா னவிரீ
ரவித்திடுமே (உக)

இ-ன்; காய அதீதமான — [தூல குக்கும காரணமென்னு
மூன்று] சீரங்களிலுஞ் சம்பந்திக்காமல் [அநாத நித்திய அசங்கபரி
பூரணமா] யுள்ள, சிதா காயவடிவு ஆம் சீர் - சிதாகாய சொருபாரவிய

நீங்கள், உதித்து மாயா - பிறந்தும் இறந்தும், அணங்கு உற்றதும்
என்னல் - துக்கமடைந்தோமென்று கூறுதல், மயக்கம் - [சரீரத்
தின் தொழிலாகிய பிறப்பிறப்புக்களை உம்முடையனவாக மதித்த
லால்] பிராந்தியாம், துக்கம் துமது அன்று - ஆதலால் அத்துக்கம்
உம்முடையதன்று, [ஆனால் அத்துக்கம் யாவருடையதென்று கேட்பீ
ராயின்], மாயா மயமாம் அஃது - மித்தையாகிய அத்துக்கமானது,
அந்த மாயாமயம் ஆம்மனத்தது - அம்மித்தையாகிய மனத்தினுடைய
தேயாம், உமைத்தோயாது - [அக்காரணத்தால் அசங்கமாயுள்ள] உம்
மைப் பற்றாது, [விளங்குகின்ற அத்துக்கமானது இருத்தற்கு வேறே
ஆசிரியமின்மையால் எம்மையே ஆசிரியத்திருக்கிறதென்று கூறிய
வாறு], உம்மைதேயாயின் - [நித்தியராயுள்ள வம்மிடத்து அநித்திய
மாகிய அத்துக்கம் உண்மையாகச்] சம்பந்தித்திருக்குமாயின், எரி
கடர் - சுவாலித்தின்ற அக்கினியை, கானலின்நீர் - [அவ்விடத்து
அதனோடு சம்பந்தமுடையது போலக் காணப்படும்] காணற்சலமா
னது, அலித்திடும் - கெடுத்தலிடும், ஏ-று.

பொ-ரை. துலகுக்குமகாரணமென்று மூன்று சரீரங்களிலுஞ் சம்
பந்திக்காமல் அநாதி நித்திய அசங்க பரிபூரணமாயுள்ள சிதாகாய சொ
ரூபமாகிய நீங்கள் பிறந்தும் இறந்தும் வருத்தமடைந்தோமென்று
கூறுதல் சரீரத்தின் தொழிலாகிய பிறப்பிறப்புக்களை உம்முடையன
வாக மதித்தலாற் பிராந்தியாம். ஆதலால், அத்துக்கம் உம்முடைய
தன்று. ஆனால் அத்துக்கம் யாவருடையதென்று கேட்பீராயின், மித்
தையாகிய அத்துக்கமானது அம்மித்தையாகிய மனத்தினுடைய
தேயாம். அக்காரணத்தால் அசங்கமாயுள்ள வம்மைப்பற்றாது. விளங்கு
கின்ற அத்துக்கமானது இருத்தற்கு வேறே ஆசிரியமின்மையால் எம்
மையே ஆசிரியத்திருக்கிறதென்று, நீர் சங்கித்தவாறு) நித்தியராயுள்ள
[வம்மிடத்து, அநித்தியமாகிய அத்துக்கம் உண்மையாகச் சம்பந்தித்

திருக்குமாயின், சுவாலிக்குன்ற அக்கினியை அவ்விடத்து அதனோடு
சம்பந்த முடையதுபோலக் காணப்படுங் கானற்சலமானது கெடு
த்து விடும். எ-று.

க-ரை. ஜனனமானாதி சமுசாரதுக்கங்கன் மனோ கற்பிதமே யன்றி
நித்தியமாகிய ஆன்மாவினிடத்தின்று. எ-ம். [உ௩]

(அ)வது உற்ற துரைத்தலியல் முற்றிற்று.

[௬] வது உறுவது கூறலியல்

[விருத்தம்]

கசக. பைபகம்பார்ப் பார்க்கமே தோன்றுமன்றிப் புறந்
தோன்று பக்கம் பார்ப்போர்க்
கையமின்றிப் புறந்தோன்று மல்லதகந் தோன்று
தவ் வடைவே போல
நைவில்சற்சிற் ககம்பார்ப்போர்க் கவ்வகண்டந்
தோன்றுமன்றி ஞாலந் தோன்று
வைபகம்பார்ப் பார்க்கதுவே தோன்றுமன்றிப்
பரம்பொருடான் வயங்கி டாதே (௬)

இ-ன், பை அகம்பார்ப்பார்க்கு - ஒரு பையினது உட்பக்கத்தை
கோக்குவோர்க்கு, அகமேதோன்றும் அன்றி - அதனது உட்பக்கமாந்
திரம் விளங்குமல்லாமல், புறம் தோன்று - வெளிப்பககம் விளங்க
மாட்டாது, பக்கம் பார்ப்போர்க்கு - அப்பையினுடைய வெளிப்பக்
கத்தை கோக்குவோர்க்கு, ஐயம்இன்றி - சந்தேகமில்லாமல், புறம்

- தோன்றும் அல்லது - வெளிப்பக்கம் விளங்குமல்லாமல், அதம்தோன்
ருது - உட்பக்கம் விளங்கமாட்டாது, அவ்வடைவுபோல - அம்
• முறைமை யொப்பாக, நைவில் - கெடுதலில்லாத, சற்சிற்பகம் - சச்சி
தானந்த [அகண்கடைகரச சொருப] த்தை, பார்ப்போர்க்கு - தரிசிப்ப
வர்களுக்கு, அவ்வகண்டம் தோன்றும் அன்றி - அந்த ஏக பரிபூரண
சொருபமே விளங்குமல்லாமல், ஞாலம் தோன்றா - பிரபஞ்சம் விளங்க
மாட்டாது, வையகம் பார்ப்பார்க்கு - [நாமருபமயமாகிய] பிரபஞ்சத்
தைக் காண்பவர்களுக்கு, அதுவே தோன்றும் அன்றி - அந்தப் பிர
பஞ்சமாத் திரம் விளங்குமல்லாமல், பரம்பொருள் - பிரஹ்ம சொருப
மானது, வயங்காது - விளங்காது. எ-று.

பொ-ரை. ஒரு பையினுடைய உட்பக்கத்தை நோக்குவோர்க்கு
அதனது உட்பக்கமே விளங்குமல்லாமல் வெளிப்பக்கம் விளங்கமாட்
டாது. அப்பையினுடைய வெளிப்பக்கத்தை நோக்குவோர்க்குச் சந்தேக
மில்லாமல் வெளிப்பக்கம் விளங்குமல்லாமல் உட்பக்கம் விளங்கமாட்
டாது. அந்த முறைமை யொப்பாகக் கெடுதலில்லாத சச்சிதானந்த
அகண்கடைகரச சொருபத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு அந்த ஏக பரி
பூரண சொருபமே விளங்குமல்லாமல் பிரபஞ்சம் விளங்கமாட்டாது.
நாமருபமயமாகிய பிரபஞ்சத்தைக் காண்பவர்களுக்கு அந்தப் பிரபஞ்ச
மாத் திரம் விளங்குமல்லாமல் பிரஹ்ம சொருபம் விளங்கமாட்டாது.
எ-று.

தோன்றாதென்பவற்றின் துவ்வீறு குறைந்து நின்றன.

க-ரை. அகநாட்ட முடையவர்க்குப் பரம்பொருளும் புறநாட்ட
முடையவர்க்குச் சகத்துந் தோற்றும். எ-ம். (5)

சஉ. போக்கியலால் வளிவாளைப் பொருவுறு தெனினு
மந்தப் போக்கு நீங்கி
னீக்கமற்று வானுடனாய் நிற்குமது போனிறைந்து
நிமல மாகிப்
போக்குவா வறுபிரஹ்மத் துருவமனம் பிறிதெனி
னும் புணர்ப்பு நீங்கிற்
சூக்குமமா யுடனாகி யின்புதவுஞ் சமாதியின்கட்
லெங்கு மீதே (உ)

இ-ள், வளி - காற்றானது, போக்கு இயலால் - சலித்துச் செல்
லுந் தன்மையினால், வாளைப் பொருவுறுது எனினும் - ஆகாயத்தை
யொப்பாகாதென்றாலும், அந்தப்போக்கு நீங்கின் - அச்சலிக்குந்
தன்மை யொழிந்தால், நீக்கம் ஆற்று - பிரிவின்றி, வான் உடனாய்
நிற்கும் - ஆகாயத்தோடு கலந்திருக்கும், அதுபோல் - அதை
யொத்து, நிறைந்து நிமலமாகி - பரிபூரணமாயும் நிருமலமாயும்,
போக்குவாவு அறு - அசலமாயுமுள்ள, பிரஹ்மத்து - பிரஹ்மசொரு
பத்தில், உருவமனம் - [விடய சம்பந்தமுடைய] தூலமனம், பிறித
எனினும் - வேறென்று கூறப்படினும், புணர்ப்பு நீங்கில் - [விவசய]
சம்பந்த மொழிந்த விடத்து, சூக்குமம் ஆய் - [அம்மனம்] நிண்ணி
தாய், உடன் ஆகி - [பிரஹ்மத்தடன்] ஏகமாய் [அடங்கி], இன்பு
தவும் - ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும், ஈது - இவ்வநுபயமானது, சமா
தியின் சண் - நிருவிகற்பசமாதியினிடத்து, துலங்கும் - [அஃதுடை
யவனுக்கு] விளங்கும். ஏ-று.

பொ-னா. காற்றானது சலித்துச்செல்லுந் தன்மையினால் ஆகா
யத்தை யொப்பாகாதென்றாலும் அச்சலிக்குந் தன்மை யொழிந்தாற்
பிரிவின்றி ஆகாயத்தோடு கலந்திருக்கும் அதையொத்துப் பரிபூரண

• மாயும் நிரமலமாயும் அசலமாயுமுள்ள பிரஹ்ம சொரூபத்தில் வீடய சம்பந்தமுடைய தூலமனம் வேறென்று உறப்படினும், வீடய சம்பந்தமொழிந்தவிடத்து அம்மனம் துண்ணிதாய்ப் பிரஹ்மத்துடன் ஏகமாயடங்கி ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். இவ்வறுபவமானது நிரூபிதர்ப சமாதியினிடத்து அஃதுடையவனுக்கு விளங்கும். ஏ—று.

க - ஸா மனந்தூலத்தன்மை நீங்கிய வீடத்துப் பிரஹ்ம சொரூபத்தைச்சார்ந்து சகாநுபவந்தரும். ஏ—ம். [உ]

[வேண்பா]

கசந சற்றே யுளமசையிற் சாருஞ் சகானுப வ
மற்றக்கா லின்ப வனுபவமாம்—பெற் ற
வுடற்றொழிலாற் துன்பமத னோய்வாலே யின் பு
மடுப்பதென்கி யாரறியா தார் [க]

இ—ன் பெற்ற - [மனிதர்களுக்குப் பிரார்த்த வசத்தாற்] கிடைக்கப்பட்ட, உடல்தொழிலில் - சரீரத்தாற்செய்ய முயற்சியினாலே, துன்பம் - துக்கமும், அதன் ஒய்வால் - அச்சரீரத்தாற் செய்ய முயற்சியின்மையால், இன்பம் - சுகமும், அடுப்பது - கிட்டுதலை, இஃது - இவ்வுலகத்தில், யார் அறியாதார் - யாவருணராதவர்கள், [இத்திருவ்டாந்தம்போல] உளம் சற்றே அசையில் - மனமானது [கீடயவாசனையாற்] கொஞ்சமேனுஞ் சலிக்குமானால், சுக அனுபவம் சாரும் - [அப்பொழுது] பிரபஞ்சத்தோற்றரவுளதாம், மற்றக்கால் - [அம்மனதுக்குச்] சலிப்பு நீங்கியவீடத்து, இன்ப அனுபவம் ஆம் - பிரஹ்மானந்தானுபவம் உளதாம். ஏ—று.

பொ-னா- மனிதர்களுக்குப் பிரார்த்தவசத்தாற் கிடைக்கப்பட்ட சரீரத்தாற் செய்ய முயற்சியினாலே துக்கமும், அச்சரீரத்தாற் செய்ய

முயற்சி யின்மையாற் சுதமுங் கிட்டுதலை இவ்வுலகத்தில் யாவருணராத
வர்கள். இத்திருவட்டாந்தம்போல, மனமானது விடயவாசனையாற்
கொஞ்சமேனுஞ் சலிக்குமானால் அப்பொழுது பிரபஞ்சத்தோற்றா
வுளவாம். அம்மனதுக்குச் சலிப்பு நீங்கியவிடத்துப் பிரஹ்மானந்தானு
பவமுளதாம். ஏ-று.

க-ரை. மனமகைந்தாற் பிரபஞ்சானுபவமும் அஃது அகையாத
விடத்திற் பிரஹ்மானந் தானுபவ முளவாம்- ஏ-ம் (க)

கசச புறப்போத மஞ்ஞன் புரிவானுட் போத ன்
சிறப்பாய ஞானியிங்கிச் சிப்பா—நிறப்பா ன்
கடமாதிக் காட்சியாற் கட்டுமுத்தி தா னு
மிடவான்மக் காட்சியெய்த வே [ச]

இ-ள். இங்கு - இவ்வுலகத்தில், புறப்போதம் - வெளிஞானத்தை,
அஞ்ஞன் - அஞ்ஞானி, புரிவான் - விரும்புவான், உள்போதம் - ஆந்
தா ஞானத்தை, சிறப்பாய - உயர்வாகிய, ஞானி - ஜீவன்முத்தன்,
இச்சிப்பான் - விரும்புவான், [எனெனின் முறையே], இறப்பு ஆம் -
[பார்த்திருக்க] நாசமாகின்ற, கடம் ஆதிக்காட்சியால் - குடமுதலிய
பிரபஞ்சப்பொருள்களைக்காணுதலால், கட்டும் - பந்தமும், இடம் - [பிர
பஞ்ச வஸ்துக்களாகிய அத்தியஸ்தங்களுக்கு] ஆசிரயமாயுள்ள, ஆன்மக்
காட்சி - ஆன்மாவைத் தரிசித்தலால், முத்தியும் - மோகமும், எய்த -
அடைதற்கு. ஏ-று.

பொ-ரை. இவ்வுலகத்தில் வெளி ஞானத்தை அஞ்ஞானி விரும்
புவான். ஆந்தா ஞானத்தை உயர்வாகிய ஜீவன் முத்தன் விரும்புவான்.
எனெனில், முறையே பார்த்திருக்க நாசமாகின்ற குட முதலிய
பிரபஞ்சப்பொருள்களைக் காணுதலாற் பந்தமும், பிரபஞ்ச வஸ்துக்

கனாகிய அத்தியஸ்கங்களுக்கு ஆசிரமாயுள்ள ஆன்மாவைத் தரிசித்த
லால் மோகமும் அடைதற்கு. ஏ-று.

க-னா. அஞ்ஞானி பிரபஞ்ச ஞானத்தை விரும்புவான் ஞானி
பிரஹ்மஞானத்தை விரும்புவான். ஏ-று. (ச)

கசடு ஓடகமு நிற்குமெங்கு மொன்றுண் டென வோ ரி
நீபெல வென்றோரி நிற்காதே—ஒடு மே
அன்னியத்தைச் சர்கைக் கசையா தமையா து
தன்னிலைக்கேன் வேண்டுஞ் சலம் [டு]

இ-ன். எங்கும் - எவ்விடத்தும், ஒன்று உண்டு என - [பரிபூர
ணமாகிய பிரஹ்மம்] ஒன்றேயிருக்கிறதென்று, ஓரின் - அறியின், ஒடு
அகமும் நிற்கும் - [முன் விஷயங்களில்] ஓடித்திரிந்த மனமும் அவ்
வாறு ஓடாமலடங்கும், நீபெல என்று ஓரின் - [அங்மனமின்றிக் கட
பட முதலியவாக] விரிந்துள்ள அநேகமிருக்கிறதென்றறியின், நிற
காது - அவ்வாறு நிற்காமல், ஒகம் - [விடயங்களைக்கண்டபொழுது
அவ்வவ்விடயங்களிடத்துச்] செல்லும், [ஆனால் பிரஹ்மம் ஒன்றேயுள
தென்றறிதற்கு மனஞ்சலிக்க வேண்டாவோ வெனின் அதற்குக்கூறு
கின்றார்], அந்நியத்தைச் சர்கைக்கு - தனக்கு வேறாகிய வஸ்துக்களை
யடைதற்கு, அசையாது அமையாது - சலிக்காமற் கூடாது, தன்
நிலைக்கு - தனது எதார்த்த நிலையில் நின்றற்கு, சலம் - அசைவு (தொ
ழில்), ஏன் வேண்டும் - எக்காரியத்தினை பொருட்டு வேண்டும்
[வேண்டா]. ஏ-று.

பொ-னா. எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாகிய பிரஹ்ம மொன்றே
யிருக்கிறதெனறறிந்தால் முன் விடயங்களி லோடித் திரிந்த மனமும்
அவ்வாறு ஓடாமலடங்கும். அங்மனமின்றிக் கடபட முதலியவாக

விரிந்துள்ள ஆநேகமிருக்கிறதென்றறியிற், அவ்வாறு நிற்காமல் விட
யங்களைக் கண்டபொழுது அவ்விடயங்களிடத்துச் செல்லும். ஆனால்
பிரஹ்மம் ஒன்றே யுனதென்றறிதற்கு மனஞ்சலிக்க வேண்டாவோ
வெனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். தனக்கு வேறாகிய வஸ்துக்களை
யடைதற்குச் சலிக்காமற் கூடாது. தனது எதார்த்த நிலையில் நின்றற்கு
அசைவு எக்காரியத்தின் பொருட்டு வேண்டும். வேண்டா. ஏ-று.

நிற்காது என்பது முற்றெச்சம்.

எல்லாம் பிரஹ்மமென் றறிதலும் மனத்தினது தொழிலாகயிருந்
தத் தன்னிலைக்குச் சலிக்கவேண்டாவென்றது பொருந்தாமாறு யாதெ
னின் எல்லாமென்றறிந்த சுற்பித அறிவும் இறந்தவிடமே தனது நிலை
யாகலின் மனமிறந்த அவ்விடத்தில் மனத்தினது சலிப்பு இருக்காது.
ஆதலால் “தன்னிலைக்கேன் வேண்டுஞ்சலம்” என்றார்.

க-னா. பொருளொன்றெனக் காண்டல் மனம் அசையாமைக்
கும், பலவெனக்காண்டல் மனம் அசைதற்கும், காரணங்கள். ஏ-ம் (டு)

கசக மாற்ற மொழிய மனமொழிய நின்றார்க் கே
தோற்றுந் தமது சுகசொருப — மாற் ற
வருந்தி முயலாமன் மன்விடய மிச்சி .. த்
தருந்துமவர்க் குத்தோன்று தாங்கு. (டு)

இ-ள். மாற்றம் ஒழிய - வாக்கு விவகாரங்கெடவும், மனம் ஒழிய -
மனோவிவகாரங்கெடவும், நின்றார்க்கே - [தனது நிலையில்] நின்றவர்
களாகிய ஞானிகளுக்கே, தமது சுக சொரூபம் - தம்முடைய பிரஹ்
மானந்த சொரூபம், தோற்றம் - விளங்கும், ஆற்றவருந் - மிகவுங்
கவ்டப்பட்டு, முயலாமல் - [அவ்வானந்தத்தையடையவதற்கு] முயற்சி
செய்யாமல், மன் விடயம் - [தன்னிடத்தில் வந்து] பொருந்துகின்ற

விஷயபோகங்களை, இச்சித்து அருந்தும் அவர்க்கு - வீரும்பிப் புசிப்பவர்களுக்கு, தோனருது - [அவ்வானந்தம்] விளங்கமாட்டாது. ஏ-று.

பொ-ரை. வாக்கு விவகாரங்கெடவும் மனோ விவகாரங்கெடவும் தனது நிலையிவ நின்றவர்களுடைய ஞானிகளுக்கே தமமுடைய பிரஹ்மானந்த சொருபம் விளங்கும். மிகவுங் கஷ்டப்பட்டு அவ்வானந்தத்தை யடைவதற்கு முயற்சி செய்யாமல் தன்னிடத்தில் வந்துபொருந்துகின்ற விஷயபோகங்களை வீரும்பிப் புசிப்பவர்களுக்கு அவ்வானந்தம் விளங்காது. ஏ-று

க-ரை. வாக்குமனங்களைக் கடந்து நின்றவர்க்கே பிரஹ்மானந்த மடையப்படும். ஏ-ம். (க)

கசஎ நாமா ரெனவுளத்தி ஞடார் பிறப்புட னே
சாமேவு மென்று சலிப்பினவை—போமோ பே
இன்ப நயத்தா லியையுமோ மற்றிவர்க்கு த்
துன்பமே நீங்கா துறும் (எ)

இ-ள். நாம் ஆர் என - நாம் என்பது தேகமாதேகியாவென்று, உளத்தில் - அந்தக்காணத்தின் கண், [நாவொர் - விசாரித்தறிந்தவர் ஞான வாயிலாகப் பிரஹ்மானந்த மனுபவிப்பார], நாடா - [அந்நவம்] விசாரித்தயாதறிவர்கள், பிறப்புடன் சாமேவு மென்று - சன்னமரண முளவாமென்று, சலிப்பின் - துக்கமடைந்தால், அவைபோமோ - அச் சன்னமாணவகள் ஒழியுமோ, பேர் இன்பம் நயந்தால் - [விசாரசீலான பவிக்கின்ற] பிரஹ்மானந்தத்தை வீரும்பினால், இயையுமோ - [அவ்வானந்தம்] கிடைக்குமோ, இவர்க்கு - [தம்மை விசாரித்தறியாத] இவர்களுக்கு, துன்பமே - முற்கூறிய ஜனன மாணமாதிய துக்கமே, நீங்கா துறும் - வலகாதிருக்கும். ஏ-று.

பொ.னா. நாம் என்பது தேகமா தேகியா வென்று அந்தக்கா
ணத்தின் கண் விசாரித்தறிந்தவர்கள் ஞான வாயிலாகப் பிரஹ்மானந்த
மனுபவீப்பார். அங்ஙனம் விசாரித்தறியாதவர்கள் ஜனன மாண முளவா.
மென்று துக்கத்தையடைந்தால் அச்சனனமாணங்கள் ஒழியுமோ விச
ரீலாநுபவீக்கிற் பிரஹ்மானந்தத்தை விரும்பினால் அவ்வானந்தங்
கிடைக்குமோ, தம்மை விசாரித்தறியாத இவர்களுக்கு முற் கூறிய
ஜனன மாணமாகிய துக்கமே விலகாதிருக்கும். ஏ-று.

நாடார் என்றதனால் நாடுவார் என்பதும் அதன் பயனும் வருவிக்
கப்பட்டன.

க-னா. தம்மை விசாரித் தறியாதவர்க்குப் பிறவித்துக்கமே யுள
தாம். ஏ-ம். (எ)

கசஅ சத்தாதியாம் விடயத் தொன்றாகிற் தன்மன து
பெத்தமுட னேதுக்கப் பேறுநல்கு—மித் தி
லென் று
மாகா தசைவற் றிலங்கினன்றே முத்தி பெ னு
மேகாந்தப் பேறுநல்கு மே (அ)

இ-ள், தன் மனது - [ஒருவனுக்குத்] தன்னுடைய அந்தக்கா
ணமானது, சத்த ஆகியாம் - சத்த முதலாகிய, விடயத்து - விஷயங்
களில், ஒன்று ஆகில் - யாதாயினுமோராகார (வடிவ) த்தையடைந்
தால், பெத்தமுடன் - பந்தந்தைக கொடுப்பதோடு, துக்கப்பேறும் நல்
கும் - துன்பமாகிய பயனையும் கொடுக்கும், இத்தில் - இவ்விஷயங்
களில், ஒன்றும் ஆகாது - ஓர் வடிவத்தையுமடையாமல், அசைவு அற்றது
இலங்கின் - சலிப்பின்றி வீளங்குமானால், அன்றே - அத்தினமே,
முத்தி எனும் - மோகமென்று சொல்லுகின்ற, ஏகாந்தப்பேறு - ஒய்
பற்ற இலாபத்தை, நல்கும் - கொடுக்கும், ஏ-று.

பொ-ரை. ஒருவனுக்குத் தன்னுடைய அந்தக்காணமானது சத்த முதலாகிய விஷயங்களில் யாதாயினுமோர் வடிவத்தையடைந்தால் பந்தத்தைக் கொடுப்பதோடு துன்பமாகிய பயனையும் கொடுக்கும். இவ்விஷயங்களில் ஓர் வடிவத்தையுமடையாமற் சலிப்பினறி வினங்குமானால் அத்தனைமே மோகமென்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற இவ் பந்தத்தைக் கொடுக்கும்- ஏ-று.

க-ரை. ஒருவனுக்குத் தன் மனது விஷயாகாரமடைந்தாற் பிறவித் துன்பத்தையும் நிராகாரமாயிருந்தால் முத்தியின்பத்தையும் கொடுக்கும், ஏ-ம். (அ)

கசக உள்ளிலகங் காவரை யொவ்வொன்று கும்விடயத் துள்ளமே பந்த முறுவிக்கும்—விள்ளுமிவ ற்
றேருருவுங் கேவலமுஞ் சாரா தொளிரும ன
மோரின்ப வீடுறுவிக் கும் (க)

இ-ள். உள்ளில் - சரீரத்தினுள்ளே, விடயத்து - யாதாயினுமொரு விடயத்தைப்பற்றி, அகங்காவரை - அகந்தை பரியந்தமாக, ஒவ்வொன்று ஆகும் - [சங்கற்ப விகற்பம் அல்லது நிச்சயம் அல்லது நித்தனை அல்லது அந்நையாகிய] ஒவ்வொரு வடிவமாகும், உள்ளம் - அந்தக்காணமானது, பந்தம் உறுவிக்கும் - பந்தத்தையடைவிக்கும், விள்ளும் - சொல்லா நின்ற, இவற்று - [சங்கற்ப முதலிய] இவைகளில், ஓர் உருவும் - ஓராகாரத்தையும், கேவலமும் - நித்திரையையும், சாராது - பொருந்தாமல், ஒன்றும் மனம் - வினங்கா நின்ற அந்தக்காணமானது, ஓர் இன்ப வீடு - ஒப்பற்ற ஆனந்த வடிவமாகிய மோகத்தை, உறுவிக்கும் - அடைவிக்கும். ஏ-று.

பொ-ரை. சரீரத்தினுள்ளே யாதாயினுமொரு விஷயத்தைப்பற்றி அந்நைதபரியந்தமாகச் சங்கற்ப விகற்பம் அல்லது நிசசயம் அல்லது சிந்தனம் அல்லது அந்நைதயாகிய ஒவ்வொரு வடிவமாகும். அந்தக்காணமானது பந்தத்தை யடைவிக்கும். சொல்லாநின்ற சங்கற்ப முதலிய இவைகளில் ஓராகாரத்தையும் நித்திரைமையும் பொருந்தாமல் விளங்காநின்ற அந்தக்காணமானது ஒப்பற்ற ஆனந்தவடிவமாகிய மோகூத தையடைவிக்கும். ஏ-று.

க-ரை. சரீரத்தினுள்ளே விடய சங்கற்ப முதலிய பரிணாமமடைநின்ற மனமானது பந்தத்தையும் இப்படிப்பட்ட சகலத்தையும் கேவலத்தையும் பொருந்தாத மனம் மோகூதத்தையும் அடைவிக்கும். ஏ-ம. [க]

நாம. ஈங்கு பொன்போ லாதிரப்போர்க் கீவோருக் கிம்மை யினு ம்

வாங்கினர்க்கு மின்பநல்கு மன்னான—மாங்குதி க் கப்

பெற்றோ சன்மப் பயன்பெற்றார் பிறரெவ ரு மற்றோ யாவ ரது. [ல]

இ-ள். ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், பொன்போலாது - [யாசிப்பவருக்குத் தன்னைக் கொடுப்பவராகிய செல்வர்க்கு மறுமையிற் கொடுப்பதன்றி இம்மையிற் ஈகங் கொடாத] பொன்னாகிய பொருளை யொப்பா காமல், இரப்போர்க்கு ஈவோருக்கு - யாசிக்கின்றவராகிய முழுக்கூடக் களுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கின்றவராகிய ஞானிகளுக்கும், இம்மையினும் - [விதேகமுத்தியின் மாதிரியின்றி] இச்சீவன் முத்தியினும், [பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுப்பதோடு], வாங்கினர்க்கும் - தன்னைப்

பெற்றுக்கொண்டவராகிய சீடர்களுக்கும், இன்பம் நல்கும் - பிரஹ்
மானந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற, மன்னானம் - நித்தியமாகிய பிரஹ்ம
ஞானத்தை, உதிக்கப்பெற்றோ - [தம்மிடத்து] உதயமாகப் பெற்ற
வரெனவே அவரே, சன்ம பயன பெற்றார் - [மானுடராகப் பிறந்த]
பிறப்பின் பயனை அடைந்தவராவர், பிறர் எனும் - அதனையடையா
தவர் யாவரும், அது அற்றார் ஆவர் - அப்பிறப்பின் பயனையடையா
தவராவர். ஏ—று.

பொ. ரா. இவ்வுலகத்தில் யாசிப்பவருக்குத் தன்னைக் கொடுப்
பவராகிய செல்வர்க்கு மறுமையிற் கொடுப்பதன்றி இம்மையிற்சுகங்
கொடாத பொன்னாகிய பொருளையொப்பாகாமல் யாசிக்கின்றவராகி
ய முழுக்கூறுகளுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கின்றவராகிய ஞானி
களுக்கும், விதேக முத்தியினை மாத்திரமன்றி இச்சேவன் முத்தியினும்
பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுப்பதோடு, தன்னைப் பெற்றுக்கொண்ட
வராகிய சீடர்களுக்கும் பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற நித்திய
மாகிய பிரஹ்ம ஞானத்தைத் தம்மிடத்து உதயமாகப் பெற்றவரெ
னவே, அவரே மானுடராகப் பிறந்த பிறப்பின் பயனையடைந்தவரா
வர். அதனையடையாதவர் யாவரும் அப்பிறப்பின் பயனையடையாத
வராவர். ஏ—று.

க - ஞா. பிரஹ்ம ஞானம் உதிக்கப் பெற்றவரே பிறப்பின் பய
னையடைந்தவர். ஏ—ம். [க]

ராடும்க. தேகமெனக் கண்டார் திகைப்புண்டார் தம்மை
யின் ப

மாகமெனக் கண்டார் மயலண்டார்—மோகமதான்
முன்னவரே துக்கபந்த முழுகுவார் முத்தியுறு
பின்னோர் பெறுவாரப் பேறு. [க]

இ - ள் . தேகம் எனக்கண்டார் - [தம்மைத்] தேகமென்று கண்டவர் யாவரோ அவர், திகைப்பு உண்டார் - அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தை யடைந்தவராவர், தம்மை - தங்களை இன்பமாகம் எனக்கண்டார் - ஆனந்தாகாயம் (பிரஹ்மம்) என்று கண்டவர் யாவரோ அவர், மயல் அண்டா - அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தையடையார், மோகமதால் - அம்மயக்கமுடைமையால், முன்னவரே - தம்மைத் தேகமெனக் கண்டவரே, துக்கபந்தம் முழுகுவார் - துக்ககாரணமாகிய பந்தத்தினுள்ளே யழுந்துவார், முக்தியுறார் - மோகத்தை யடையார், பினனோ - தம்மைப் பிரஹ்மமென்று கண்டவர், அப்பேறு பெறுவார் - [அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கம் நீங்கினமையால்] அந்த மோகமாகிய இலாபத்தை யடைவார். என்று.

பொ - ரை. தம்மைத் தேகமென்று கண்டவர் யாவரோ அவர் அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தை யடைந்தவராவர். தங்களை ஆனந்தாகாயம் (பிரஹ்மம்) என்று கண்டவர் யாவரோ அவர் அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தையடையார். அம்மயக்க முடைமையால் தம்மைத் தேகமெனக் கண்டவரே துக்க காரணமாகிய பந்தத்தினுள்ளே யழுந்துவார். மோகத்தை யடையார். தம்மைப் பிரஹ்மம் என்று கண்டவர் அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கம் நீங்கினமையால் அந்த மோகமாகிய இலாபத்தை யடைவார். என்று.

தம்மை என்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. ..

க - ரை. தம்மைத் தேகமெனக் காண்பவர் பந்தத்தையும் தம்மைப் பிரஹ்மமெனக் காண்பவர் மோகத்தையும் அடைவர். எம்.

[யு]

எடுஉ. பட்டிமா டொப்பப் படும்விடய முண்ணவெழுந்த
தட்ட மனத்தைத் துறவாரோ—கெட்ட
ரடங்கத் துறந்த வவரேயா னந்த
தடங்கடலாய் நிற்பார்க டாம்.

[யு]

இ-ன். பட்டிமாடு ஒப்ப-[தனக்கு எதிர்ப்படும்] பயிர்களையெல்லாம் தின்றழிச்சுன்ற வருத்துக் கொப்பாக, படும்விடயம் - தனக்கு நேர்படுகின்ற சத்தாதி விஷயங்களை, உண்ணவமும் - புசித்தற்குக் கிளம்புகின்ற, துட்டமனத்தை - கொடிய மனத்தை, துறவாரோ - ஒழிக்காதவர்களே, கெட்டார் - [பிறந்து மிறந்துங்] கெடுவார்கள், அடங்கத் துறந்த அவர் - அம்மனத்தை முற்றிலு மொழித்தவர்கள், தடம் ஆனந்த உடலாய் - அபரிச்சின்னமாகிய சுக சமுத்திரமாக, கிற்பார்கள் - [என்றுமழியாது] இருப்பார்கள். ஏ—று.

பொ - னா. தனக்கு எதிர்ப்படும் பயிர்களையெல்லாம் தின்றழிச்சுன்ற வருத்துக் கொப்பாகத் தனக்கு நேர்படுகின்ற சத்தாதிவிஷயங்களைப் புசித்தற்குக் கிளம்புகின்ற கொடிய மனத்தை யொழிக்காதவர்களே, பிறந்து மிறந்துங் கெடுவார்கள். அம்மனத்தை முற்றிலுமொழித்தவர்கள் அபரிச்சின்னமாகிய சுக சமுத்திரமாக என்று மழியாதிருப்பார்கள். ஏ—று.

கெடுவார் என எதிர்காலத்தாற் கூறற்பாலது சுருதிப்பிரமாணமாகிய தெளிவுபற்றிக் கெட்டார் என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது.

க - னா. மனத்தைக் கெடாதவர், கெடுவார். கெடுத்தவர் கதியாவார். 'ஏ—ம். [மஉ]

கடுவா. எல்லாந்தா னென்றறிவான் ஞானி யிவைக டா
னல்லவய லென்றறிவா னஞ்ஞானி—தொல்லுலகந்
தோன்றும் பொழுது சுகவடிவந் தோன்று து
தோன்றுககாற் றோன்றுஞ் சுகம். [மஉ]

இ - ன். ஞானி - ஞானியானவன், எல்லாம் - [சாமும் அசாமுமாகத் தோன்றுகின்ற இப்பிரபஞ்சம்] அனைத்தும், தான் என்று

அறிவான் - பிரஹ்மமாகிய தனது சொரூபமென் றறிவான், அஞ்ஞானி - அஞ்ஞானியானவன், இவைகள் - இப்பிரபஞ்சங்கள், தான் அல்ல - தனது சொரூபமல்ல, அயல் என்று அறிவான் - தனக்கு வேறு என்று அறிவான், [ஆனால் ஞானிக்கு எப்பொழுதும் பிரபஞ்சத் தோன்றாதோவெனின் அதற்குமேற் கூறுகின்றார்], தொல உலகம் - பழமையாகிய பிரபஞ்சமானது. தோன்றும்பொழுது - [பிரஹ்மவித்தாகிய ஞானிக்கு] விளங்குங் காலத்தில் - சுகவடிவம் தோன்றாது - [தன்னுடைய] ஆனந்த சொரூபமானது விளங்கமாட்டாது, தோன்றாக்கால் - பிரபஞ்சம் விளங்காதபொழுது, சுகம் தோன்றும் - ஆனந்த சொரூபம் விளங்கும். என்று.

பொ - ரை. ஞானியானவன் சரமும் அசரமமாகத் தோன்றுகின்ற இப்பிரபஞ்சமனைத்தும் பிரஹ்மமாகிய தனது சொரூபமென் றறிவான். அஞ்ஞானியானவன் இப்பிரபஞ்சங்கள் தனது சொரூபமல்ல தனக்கு வேறு என்று அறிவான். ஆனால் ஞானிக்கு எப்பொழுதும் பிரபஞ்சத் தோன்றாதோவெனின். அதற்குமேற் கூறுகின்றார் பழமையாகிய பிரபஞ்சமானது பிரஹ்ம வித்தாகிய ஞானிக்கு விளங்குங் காலத்தில் தன்னுடைய ஆனந்த சொரூபம் விளங்கமாட்டாது. பிரபஞ்சம் விளங்காதபொழுது ஆனந்த சொரூபம் விளங்கும். என்று.

ச - ரை. பிரபஞ்சத்தை அஞ்ஞானி தனக்கு வேறாகவும் ஞானி தனது சொரூபமாகவுங் காண்பார். எ - ம்.

நாடுயச. கட்டற்ற நாய்போற கடுகி மனமோடு .. [யக]

சுட்டறிவு நீங்காத் துணையுமே—சுட்டிறந்தா ல்

விக்கியநாண் பூட்டு விடுத்து மெழுந்தோ டா

வாக்கன்றே போலு மது. [யக]

இ - ன். சுட்டு அறிவு - [ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் இஃது கடம் இஃது படம் என்று சுட்டியறிகின்ற] சுட்டுணர்வானது, நீங்காத் துணையும் - ஒழியாதவளவும், சுட்டு அற்ற நாய்போல் - சுட்டு விடுத்த நாயைப்போல, கடுகி - வேசமாய், மனம் ஒடும் - மனம் [விஷயங்களிற்] செல்லும், சுட்டு இறந்தால் - அவ்விஷயச் சுட்டுணர் வெழிந்தால்,

வீக்கிய - தன்னைக் கட்டியிருந்த, நாண் - கயிற்றினுடைய, பூட்டு
விடுத்தும் - துமபு தெரித்துவிட்ட பின்னரும், எழுந்த ஓடா - [எப்
பொழுதுங் கட்டுற்றிருந்த வாசனையால்] எழுந்து தன் தாயிடத்துச்
செல்லாத, ஆக்கன்றுபோலும் - பசுவின் கன்றை யொப்பாகும், அது -
கட்டுணர்வு நீங்கிய அம்மனது. ஏ-று.

பொ-ரை. ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் இஃது கடம் இஃதுபடம்
என்று சுட்டியறிவினாற் கற்றுணர்வு ஒழியாதவளவும் கட்டு - விடுத்த
நாயைப்போல வேகமாய் மனம் விஷயங்களிற் செல்லும். அவ்விஷயச்
சுட்டுணர்வொழிந்தால் தன்னைக்கட்டியிருந்த கயிற்றினுடைய துமபு
தெரித்து விட்ட பின்னரும் எப்பொழுதுங் கட்டுற்றிருந்த வாசனை
யால் எழுந்து தன் தாயிடத்துச் செல்லாத பசுவின் கன்றை யொப்பா
கும், சுட்டுணர்வு நீங்கிய அம்மனது. ஏ-று.

க-னா. மனது சுட்டுணர்வுள்ள வரையும் அடக்கினும் நில்லாது.
சுட்டுணர்வு நீங்கிய பின்னர் விடயத்திற் செலுத்தினுஞ் செல்லாது.
ஏ-ம்.

(கச)

கடுயடு தன்னிடத்தி லில்லரச் சராசரங்க ணிற்பன வு
மன்னவற்றிற் றுனிருக்கு மற்புதமும்—பின்ன

மற க்
காண்பானே யின்பநிலை காண்பானிக் காட்சி
யி லா

னாண்பாடுகுற்றி யுழலும்

(கடு)

இ-ள். தன் இடத்தில் இல்லா - பிரஹ்மமாகிய தன்னிடத்திற்
[பரிமார்த்தமாக] வில்லாத, சா அசரங்கன நிற்பனவும் - சாம் அசா
மென்னு மிருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் | கயிற்றினிடத்துப் பாமபு முத
லியனபோல அத்தியஸ்தமாய்] இருப்பனவும், அன்னவற்றில் - [சர்ப்ப

தண்ட பூமாலை முதலிய அத்தியஸ்த வஸ்துக்களில் கயிறு வியாபித் திருத்தல் போல அத்தியஸ்தமாயுள்ள] அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங் களிலும், தான் இருக்கும் அற்புதமும் - பிரஹ்மமாகிய தான் வியாபித் திருக்கின்ற ஆச்சரியமும், பின்னம் அற - பிரதி பந்தமில்லாமல், காண்பானே - [அபரோகாமாகப்! பார்ப்பவனே, இன்ப நிலை காண் பான் - பிரஹ்மானந்த நிலையை அதுபவிப்பவனாவன், அக்காட்சி இலான் - அந்த ஞானமில்லாதவன், ஊண்பாடு உருற்றி - [சரீர நிருவாகத்தின் பொருட்டுச் செய்கின்ற] உணவிற்குரிய முயற்சிகளைச் செய்து, உழலும் - [பிறந்து மிறந்து] திரிவான். ஏ-று.

பொ-ணா. பிரஹ்மமாகிய தன்னிடத்திற் பரமார்த்தமாகவில்லாத சாம் அசாம் என்னும் இருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் கயிற்றினிடத்துப் பாம்பு முதலியனபோல அத்தியஸ்தமாயிருப்பனவும் சர்ப்பம் தண்ட பூமாலை முதலிய அத்தியஸ்தவஸ்துக்களில் கயிறு வியாபித்திருத்தல் போல அத்தியஸ்தமாயுள்ள அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங்களிலும் பிரஹ் மமாகிய தான் வியாபித்திருக்கின்ற ஆச்சரிய மும் பிரதிபந்த மில்லாமல் அபரோகாமாகப் பார்ப்பவனே பிரஹ்மானந்த நிலையை அதுபவிப்ப வனாவன். அந்த ஞானமில்லாதவன் சரீர நிருவாகத்தின் பொருட்டுச் செய்கின்ற உணவிற்குரிய முயற்சிகளைச் செய்து பிறந்து மிறந்து திரிவான், ஏ-று.

இங்கே உறியதுபோலப் பகவற் கீதையில் “ஒழியாவெல்லாவயிர் களுந்தன்னுள்ளே காணாமவற்றுள்ளே, கழியாதெங்குந்தானின்ற பரி சுந்தேரியக்காணுமால்” என்று உறியிருத்தல் காண்க.

க-ணா. தான் அதிட்டானமா யிருத்தலையும் தன்னிடத்துப் பிரபஞ் சம் அத்தியஸ்தமாயிருத்தலையும் உள்ளவாறு அபரோகாமாக வறிந்த வன் பிரஹ்மானந்த நிலையை அடைவான். எ-ம். (கடு)

ஈடுபட ஆசைப்பேய் வாய்ப்பட்ட டலைந்து சுழலுமன
 நேசித் திருத்துகினு நில்லாதே—யாசையினைப்
 போக்கி லதுபின் புறத்திலடித் தோட்டுகினு
 நீக்காதா னந்த நிலை (கக)

இ-ள். ஆசைப்பேய் வாய்ப்பட்டு - இச்சையென்னும் பிசாசினி
 டத்தகப்பட்டு, அலைந்து சுழலுமனம் - [அஃது இழுத்துச்செல்லும்
 விடயங்கள் தோறும்] வருந்தி யுழலுகின்ற மனத்தினை, நேசித் து -
 நண்பு கொண்டு, இருத்துகினும் - [விடயங்களிற் செல்லலாகாதென்
 றறிவுறுத்தி] அடக்கினாலும், நில்லாது - நிற்கமாட்டாது, [அங்ஙன
 மாய் மனத்தினை நிறுத்த முடியாதோ வெனின் அதற்கு மேற்கூறு
 கின்றா], ஆசையினைப்போக்கில் - இச்சையாகிய பேயை ஒழித்து
 விட்டால், பின் - பின்னர், புறத்தில் - விடயங்களிற் செல்லுமாறு,
 அடித்து ஒட்டுகினும் - வெறுத்துத் தள்ளினாலும், அது - அம்மன
 மானது, ஆனந்த நிலை - [தானடைந்துள்ள] பிரஹ்மானந்தானுபவத்
 தினின்றும், நீக்காது - நிற்கமாட்டாது. எ-று.

பொ-ரை. இச்சை யென்னும் பேயினிடத் தகப்பட்டு அஃது
 இழுத்துச் செல்லும் விடயங்கள் தோறும் வருந்தியுழலுகின்ற மனத்
 தினை நண்பு பாராட்டி விடயங்களிற் செல்லலாகாதென் றறிவுறுத்தி
 அடக்கினாலும் நிற்கமாட்டாது. அங்ஙனமாய் மனத்தினை நிறுத்தமுடி
 யாதோ வெனின் அதற்கு மேற்கூறுகின்றா. இச்சையாகிய பேயை
 ஒழித்துவிட்டால் பின்னர் விடயங்களிற் செல்லுமாறு வெறுத்துத்
 தள்ளினாலும் அம்மனம் தானடைந்துள்ள பிரஹ்மானந்தானு பவத்தி
 னின்றும் நீக்காது. எ-று.

நீங்காது எனற் பாலது எதுகை நோக்கி வலிந்து நின்றது.

க-னா. மனஞ்சலித்தற்கும் நின்றற்குங் காரணம் இச்சையுண்மை
யும் இன்மையுமாம். எ-ம். (யக)

நானா மாடேறி னூர்க்கு மனவெழுச்சி நீங்கினன் றி
வீடேறு மாறு விளையாதே—நாடோ று
மற்ப மற்ப மாகவா னாலுமஃ தற்றொழியி ற்
கற்பிதம்போம் வீடுறுமக் கால (கஎ)

இ-ன். மாடேறினூர்க்கும் - இடபவாகன மேறுதல் முதலியவாகச்
சொல்லப்படுகின்ற சிவசாரூப்பிய மடைந்தவர்களுக்கானாலும், மன
எழுச்சி - மனோ முயற்சியானது, நீங்கின் அன்றி - நீங்கினாலல்லாமல்,
வீடு ஏறும் ஆறு - மோகமுடையுமார்க்கம், விளையாது - பயன்படாது,
நான்தோறும் - தினந்தினமும், அற்பம் அற்பம் ஆக ஆனாலும் -
சொஞ்சங் கொஞ்சமாகவாகிலும், அஃது - அம்மனோ முயற்சியானது,
அற்று ஒழியில் - கெட்டுப்போமாகில், கற்பிதம்போம் - கற்பித வஸ்
துக்கள் நீங்கும், அக்கால் - அக்கற்பித வஸ்துக்கள் நீங்கிய பொழுது,
வீடு உறும் - மோகமுண்டாகும். எ-று.

பொ-னா. இடபவாகன மேறுதல் முதலியவாகச் சொல்லப்படு
கின்ற சிவசாரூப்பிய மடைந்தவர்களுக் கானாலும் மனோ முயற்சி நீங்
கினாலல்லாமல் மோகமுடையுமார்க்கம் பயன் படாது. தினந்தினமும்
கொஞ்சங்கொஞ்சமாகவாகிலும் அம்மனோ முயற்சியானது கெட்டுப்
போமாயிற் கற்பித வஸ்துக்கள் நீங்கும். அஃது நீங்கிய பொழுது
மோகமுண்டாகும். எ-று.

க-னா. மனோவிர்த்தி நீங்காதவர்க்கு மோகமுண்டாகாது.
எ-ம். (கஎ)

[கட்டளைக் கலித்துறை]

ஈடுவா விடயா னுபவ முறுங்கா லறிபவன் மேவறிவு
விடயங் களிற்றம்மை வேறுகக் காணும் விவேகி
களை
அடைவார் பரானந்த மிப்பேதஞ் சற்று மறிய
கில்லார்
கெடுவா ரிவர்க்கப் பரானந்த முத்தி கிடைப்
பரிதே (கஅ)

இ - ன். விடயம் - விஷயங்கள், அதுபவம் உறுங்கால் - அதுபவப்
படுங் காலத்தில், அறிபவன் - ஞாதிரு (காண்பாக்), மேவு அறிவு -
பொருந்திய ஞானம் (காட்சி). விடயங்களில் - ஞேயம் (காணப்படு
பொருள்) ஆசிய இவற்றிற்கு, வேறு ஆக - அந்நியமா (சாக்ஷியாக்),
தம்மை - தங்களை, காணும் - அறிகின்ற, விவேகிகளை - அறிவுடை
வர்களே, பர ஆனந்தம் அடைவார் - பிரஹ்மானந்தத்தை யடைவார்
கள், இப்பேதம் - இவ்வேறுபாட்டினை, சற்றும் அறியவில்லார் - கொஞ்
சமேனும் முணராதவர்கள், கெடுவார் - [பிறந்திறத்தலாகிய] கேட்டினை
அடைவார்கள், இவர்க்கு - திரிபுடியின் பேதந்தெரியாத இவர்களுக்கு,
அப்பர ஆனந்தமுத்தி - அந்தப் பேரீன்ப மயமாகிய மோகம், கிடை
ப்பு அரிது - கிடைக்காது. ஏ—று.

பொ - ளா விஷயங்கள் அதுபவப்படுங் காலத்தில் ஞாதிரு பொ
ருந்திய ஞானம் ஞேயம் ஆசிய இவற்றிற்குச் சாக்ஷியாகத் தங்கையறி
கின்ற அறிவுடைவர்களே பிரஹ்மானந்தத்தை யடைவார்கள். இவ்
வேறுபாட்டினைக் கொஞ்சமேனும் முணராதவர்கள் பிறந்திறத்தலாகிய
கேட்டினை யடைவார்கள். திரிபுடியின் பேதந் தெரியாத இவர்களுக்கு
அந்தப் பேரீன்ப மயமாகிய மோகங் கிடைக்காது. ஏ—று.

க - னா. விஷயானுபவ காலத்திற் றொழிற்படுகின்ற திரிபுடிக
ளுக்கு வேருகத் தம்மைக் காண்பவர் பிரஹ்மானந்தத்திற்குரியவரா
வர். எ—ம். [யஅ]

நடுயக. ஒரோர் விடயத் துறுநசை யானவ்வி யாதியுயி ர்
சோரா விறக்குந் துயரறிந் தேயுஞ் சுகமடைவா ன்
பாரோரவ் வைந்து விடயமுஞ் சேரப் பரிந்தருந் த
னீரா லுறுவ தழலாற் கொளவெனு நீர்மையொப்
பே. [யக]

இ - ன். ஒர் ஒர் விடயத்த - [சத்த முதலாகச் சொல்லப்பட்ட] ஒவ்
வொரு விஷயங்களில், உறும் நசையால் - உண்டாகின்ற விருப்பத்தி
னால், நவ்வியாதி உயிர் - மான் முதலாகிய பிராணிகள், சோரா - தளர்
வடைந்து, இறக்கும் - மடிகின்ற, துயர் அறிந்தும் - துக்கத்தை [ஆக
மப் பிரமாணத்தினாலும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினாலும்] தெரிந்
திருந்தும், சுகம் அடைவான் - [நீங்காத] ஆனந்தத்தைப் பெறும்பொ
ருட்டு, பாரோர் - உலகத்திலுள்ள அஞ்ஞானிகள், அவ்வைந்து விடய
முஞ் சேர - அந்தப் பஞ்ச விஷயங்களை யு மொருங்கே, பரிந்து அருந்
தல் - விரும்பிப் புசித்தல், [எதுபோலுமெனில்], நீரால் உறுவது -
புனலா லடையக்கூடிய தாகசாந்தி முதலிய பயனை, அழலால் கொள
எனும் - அக்கினியா லடைதற்கு நினைக்கின்ற, நீர்மை ஒப்பு - தன்
மைக் கொப்பாகும். எ—று.

பொ - னா. சத்த முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு விஷயங்
களிலுண்டாகின்ற விருப்பத்தினால் மான் முதலாகிய பிராணிகள் தளர்
வடைந்து மடிகின்ற துக்கத்தை ஆகமப் பிரமாணத்தினாலும் பிரத்தி
யக்ஷப் பிரமாணத்தினாலும் தெரிந்திருந்தும், நீங்காத ஆனந்தத்தைப்
பெறும்பொருட்டு உலகத்திலுள்ள அஞ்ஞானிகள் அந்தப் பஞ்ச விஷ

யங்கனையு மொருங்கே விரும்பிப் புசித்தல் எதேபாலுமெனில், புனலா
லடையக்கடிய தாகசாந்தி முதலிய பயனை அக்கினியா லடைதற்கு
நினைக்கின்ற தன்மைக்கொப்பாகும்: ஏ—று.

பிரஹ்ம ஞானத்தா லடையக்கடிய ஆனந்தத்தைத் துக்கத்தைத்
தரும் விஷயானுபவத்தாலடையக் கருதுதலால் “நீராலுறுவ தழலாற்
கொளவேனு நீர்மை யொப்பு” என்றார்.

ஓரோர் விடயத் துறுநசையால் நவ்வியாதி யுயிர், சோசா விறக்குந்
துயாறிந்து என்றதற் குதாரணம்.

பாகவதம்

“மடந்தையர் மொழியுங் காணமுங் கேட்டு மன்னவன்
மகண்முலை மணந்தான்
கடந்திரி கலையின் கோடுபெற் றுயர்ந்த கருதருந் தவ
னெனக் கேட்டும
மடந்திகழ் மதிமான் வேட்டுவன்காணம பகர்செவி மடுத்
தவன் வலைமேற்
கிடந்தன கண்டும் வெவ்விசை கேளேன் கேட்பதந்
நாமகீர்த்தனமே”

எனவும்

“துதிதரு வயவர் படுகுழி செலுத்துந் துகளறு பிடியை
யுள் ளுவந்து
மதகரி தழுவி வயவர்கை வசமாய் வயங்குதல் கண்டு
மட் டொழுந்
ததைமலர்க் குழலார் தனகிரி தழுவிதணப்பரி தாய்
மதன் வசமாய்
விதலையின் மனமா மயக்குறு மென்ன விடுத்தன
புணர்ச்சிமற் றன்றே”

எனவும்

“ஒளிகொளும் விளக்கி னழலுருக் கண்டி துணவுகொ
 லெனவதிற் சுழன்று
 விளிவுறும் பசிய பதங்கமுங் கண்டு வெய்யதித் தொழி
 லெனக் கருதித்
 தெளிவுகொண் முனிவ ராயினுங் காணிற் சிந்தைகொண்
 டனுதின மருந்தக்
 களிகொளுங் கருங்கண் மடந்தைய ருருவங் கருத்தொ
 டுங் காண்கில னம்மா”

எனவும்

“வஞ்சநெஞ் சினராய்த் தூண்டிலின் வீணந்த வண்சுவை
 யூன் பெற வடைந்து
 தஞ்சுத லடைந்த மீன்குழக் கண்டு துன்னுமை வகை
 யெனும் வாயுப்
 பஞ்சா மென்றுற் றுடலுறை வதற்காய்ப் பசிக்கன
 றணிப்பதற் கன்றி
 அஞ்சுவை யிவையென் றுசையி னினைந்தே யருந்துத
 லொழிந்தன னடிசில்”

என்னவும்

“ஒருமரை மலரை யுவந்துமென் முருகுண் டிறைதரு
 மொருசுரும் பிரவில்
 விரியிதழ் குடிய மலாகப்பட்டு விளிந்தது கண்டு”

எனவும் அன்றியும்

பாரோவ்வைந்து வீடியுஞ் சேரப் பரிந்தருந்தல் என்றதற்குத்
 தாம்.

“முந்தமேவொலி யாதியி லொருகுண முன்னி ப்
பந்தமோடிட ருற்றிறந் தனபல வெனரு ல்
ஐந்து சேர்குணங் களுமொருங் காயையி னடைந்தோர்க்
சுய்ந்து ெபாநெறியுண்டு கொ லோமதித் துரைக்கில்”

எனவுங் கூறியிருத்தல் காண்க.

க-ணா. துக்கநிவிர்த்தியை விரும்பினவன் பிரஹ்மஞானத்தை
யடையாது விடையக்களை அனுபவித்தல் தாகசாந்தியை விரும்பினவன்
நீருந்தாது தீயருநதுதற் கொப்பாகும். எ-ம். (மக)

காம கோடானு கோடி யறம்புரிந் தாலுங் குலவுமா ற்
கோடா மலர்கொண் டருச்சனை யாதி யியற்று
கி னு
மோடா துளத்தை நிறுத்தித்த முண்மை யுணர்
தலிலார்
வீட்டெ யெய்தா ரெய்திடுவென் றுலது வீவு
றுமே (உம)

இ-ள். உளத்தை ஓடாது நிறுத்தி - மனத்தினை விஷயங்களிற்
செல்ல்வொட்டாமல் நிற்கச்செய்து, தம் உண்மை - தம்முடைய
வதாரத்தொருபத்தை, உணர்தல் - விசாரித்தறிதல், [நேரோமோகூ
சாதனமாயிருக்க], இலா - [அந்நமம் விசாரித்தறியுந் தன்மை] யில்
லாதவர்கள், கோடானு கோடி - அளவற்ற, அறம்புரிந்தாலும் - தரு
மக்களைச்செய்யினும், குலவும் - விளங்கா நின்ற, அறற்கு - சிவபிரா
னுக்கு, ஏடு ஆர் மலர் கொண்டு - இதழ் பொருந்திய புஷ்பங்களைக்
கொண்டு, அருச்சனை ஆத இயற்றுகினும் - அருச்சித்தல் முதலிய
ஆராதனைகளைச்செய்தாலும், வீடு எய்தார் - மோகமடையமாட்டார்

கள், எய்திடுவர் என்றால் - யாதாயினுமோர் பதவியை அடைவதென்று
கூறின், அத லீவுஉறும் - கருமத்தாலாகிய அப்பதவியானது அழிந்து
விடும். எ-று.

பொ-ரை, மனத்தினை விஷயங்களிற் செல்ல வொட்டாமல் நிற்
கச்செய்து தம்முடைய ஏதார்த்த சொரூபத்தை விசாரித்தறிதல் நேரே
மோகசாதனமாபிருக்க அந்நன்ம விசாரித்தறியுந் தன்மையிலலாத
வர்கள் தளவற்ற கருமங்களைச் செய்யினும் விளங்காவின்ற சிவபிரா
னுக்கு இதழ்பொருந்திய புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சித்தல் முத
லிய ஆராதனைகளைச் செய்தாலும் மோகமடையமாட்டார்கள். யாதா
யினுமோர் பதவியை அடைவதென்று கூறின் கருமத்தாலாகிய அப்
பதவியானது அழிந்துவிடும். எ-று.

க-ரை. கருமத்தாலாகிய பதவி அழியும் எ-ம். (உரு)

நாகயக மன்னிய வின்ப வடிவாயொன் றாய்கின்ற வத்து
யுந்தா

னுன்னிடி லன்னிய மாயின்பப் பேற்றை யுத
வில தே

லுன்னஞ் சடவுரு வாய்ப்பல வாகி யுளவிடய ந்
துன்னிற் றுயர்தரு மென்கைசொல் லாமற்
லுலங்கிடுமே (உரு)

இ-ள் மன்னிய - நினைபெற்ற, இன்பவடிவாய் - சச்சிதானந்த
கனமாயும், ஒன்றாய் - ஏகமாயும், நின்றவத்துவும் - வியாபித்திருக்கின்ற
பிரஹ்மசொரூபமும், உன்னிடி ல் - [ஒருவனுக்கு மனத்தால்] நினைக்
கப்படிந், அன்னியமாய் - வேறாகி, இன்பப்பேற்றை - ஆனந்தானு
பவத்தை, உதவு இலதேல் - கொடாதென்றால், உன்னம் - அம்மனமா
னது, சடவுருவாய் பலவாகி உன் - அநிர்தசடதுக்கமயமாகியும் அநேக

மாகியுமிருக்கின்ற, விடயம் தன்னில் - சத்தாதி விஷயங்களைப் பொருந்தினால், துயர்தரும் என்னை -- [அவ்விடயங்கள்] துக்கத்தைக் கொடுக்குமென்பது, சொல்லாமல் தலங்கிடும் - சொல்லாமல் அதன் அருத்தத்தினாலேயே விளங்கும். ஏ-று.

பொ-ரா. நிகை பெற்ற சச்சிதானந்த கனமாயும் ஏகமாயும் வியாபித்திருக்கின்ற பிரஹ்மசொருபமும் ஒருவனுக்கு மனத்தால் நிகைக் கப்படின வேருகிய ஆனந்தானுபலத்தைக் கொடாதென்றால் அம்மனமானது அநிர்தசடதக்கமயமாகியும் அநேகமாயுமிருக்கின்ற சத்தாதி விஷயங்களைப் பொருந்தினால் அவ்விடயங்கள் துக்கத்தைக் கொடுக்குமென்பது சொல்லாமல் அதன் அருத்தத்தினாலேயே விளங்கும். ஏ-று.

இன்பம் சத்து முதலியவற்றிற்கும் சடம் அநிர்த முதலியவற்றிற்கும் உபலக்ஷணங்கள்.

க-ரா. பனத்தின் தொழிலெல்லாம் துகடமே தரும். ஏ-ம். [உலக]
ரகயெ. நாடி யருங்கலை கற்றலுங் கேட்டலு நல்லருத்தந்
தேடிமுற் றாய்ந்து தெளிதலும் பூவினார் சித்தமெய்
க்க ப்

பாடலு மங்ங னடையையுள் ளார்க்குப் பரிசுத்தமுங்
கோடு நடையர்க் குறுப்போய் துயருங் கொடுப்ப
னவே. [உயெ]

இ-ள். அருங்கலை நாடி - கிடைத்தற்கு அருமையாகிய ஞான நூல்களை விரும்பி, கற்றலுங் கேட்டலும் - அப்பியசித்தலும் பிறர் படிக்கச் சிரவணஞ் செய்தலும், தேடி - [நல்லாசிரியரை] விசாரித்துத் [தரிசித்து], நல் அருத்தம் - [அந்நூல்களிலுள்ள] உண்மையாகிய அருத்தங்கள், முற்று [உம்] ஆய்ந்து - முழுமையும் [அவர் முன்னிலை

யாக] ஆராய்ந்து, தெளிதலும் - அறிதலும், பூவினார் - உலகத்தவ
ருடைய, சித்தம் மெய்க்கப் பாடலும் - மனமானது மெய்ச்சும்படி பாடு
தலும் [ஆகிய இவைகள்], அங்ஙனம் நடைபய உள்ளார்க்கு - அச்செயல்
களுக்கூரிய ஒழுக்கமுடையவர்களுக்கு, பரிசுத்தமும் - சித்த சுத்தியை
யும், கோடும் நடையர்க்கு - மாறாகிய ஒழுக்கம் உடையவர்களுக்கு,
உறுப்பு ஒய்துயரும் - [அத்தொழில்களைச் செய்யும்] கருவிகட்குத்
தளர்ச்சியுண்டாகின்றதாகிய துன்பத்தையும், கொடுப்பன - உண்டு
பண்ணுவனவாம். ஏறு.

பொ - ரா. கிடைத்தற்கு அருமையாகிய ஞான நூல்களை விரும்பி
ஆப்பியசித்தலும் பிறர் படிக்கச் சிரவணஞ் செய்தலும் நல்லாசிரியரை
விசாரித்துத் தரிசித்து அந்நூல்களிலுள்ள உண்மையாகிய அருத்தங்
கன் முழுமையும் அவர் முன்னிலையாக ஆராய்ந்தறிதலும் உலகத்தவ
ருடைய மனமானது மெய்ச்சும்படி பாடுதலுமாகிய இவைகள் அச்செ
யல்களுக்கூரிய ஒழுக்கமுடையவர்களுக்குச் சித்த சுத்தியையும் மாறா
கிய ஒழுக்கமுடையவர்களுக்கு அத்தொழில்களைச் செய்யுங் கருவிகட்
குத் தளர்ச்சியுண்டாகின்றதாகிய துன்பத்தையும் உண்டுபண்ணுவன
வாம். எ - று.

முற்றும் என்பதின் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

க - ரா. ஞான நூல் பழகல் முதலிய சற்கருமங்களும் நல்லொழுக்க
முடையார்க்கே சித்தசுத்தியைத் தரும். எ - ம். [உய்உ]

ராகயஉ. இன்பந் தொழிலில் விடத்துள தாமெனி லெத்தொ

துன்பமல்லாமற் சுகந்தரு மோவதைச் சூழ்ச்சி

இன்புத்தி யாற்கண் டொழித்தின்ப மேய்வர் விசா

வன்பவ சாகா மாகா மாவற்ற மாய்குவோ. [உய்உ]

இ - ன். இன்பம் - சுகமானது, தொழில் இல் இடத்த - [மனம் வாக்குக காயங்களாலாகின்ற எவ்வகை] முயற்சியுமில்லாதவிடத்தில், உளது ஆம் எனில் - உண்டாகுமென்று பெரியோர் கூறுவாராயின், எத்தொழிலும் - [அமன வாக்குக காயங்களாலாகின்ற] எந்த முயற்சியும், தன்பம் அல்லாமல் - துக்கத்தைத் [தருமே] யல்லாமல், சுகந் தருமோ - இடைபடுதக கொடுக்குமோ, [கொடாது], அதை - தொழில் சுகந் கொடாவெடைத, குழச்சி உளார் - ஆராய்ச்சி யுடையவர், இன் புத்தியாக் கண்டு - வீவேக புத்தியிலுலறிந்து, ஒழித்து - [அம்முயற்சிகளை முற்றும்] நீக்கி, இடம் ஏய்வார் - [ஆன்மவீசாரஞ் செய்து ஞான வாயிலாக] மோகி சுகத்தை யடைவர், வீசாரம் இலார் - அவ்வீசார மில்லாதவர்கள், வன்பவீசாரம் - வலிய பிறவிச்சமுத்தரத்தை, ஆகா மாவுற்று - உறைவிடமாக வடைந்து, மாய்குவார் - வருந்துவார். ஏ-று.

பொ - னா. சுகமானது மனவாக்குக காயங்களாலாகின்ற எவ்வகை முயற்சியுமில்லாத விடத்தில் உண்டாகுமென்று பெரியோர் கூறுவாராயின் அமன வாக்குக காயங்களாலாகின்ற எந்த முயற்சியுந் துக்கத் தைத் தருமேயல்லாமற் சுகத்தைக் கொடுக்குமோ கொடாது. தொழில் சுகந்கொடா வெடைபதை ஆராய்ச்சியுடையவர் வீவேக புத்தியிலுலறிந்து அம்முயற்சிகளை முற்றும் நீக்கி ஆன்ம வீசாரஞ்செய்து ஞான வாயிலாக மோகி சுகத்தை யடைவார். அவ்வீசார மில்லாதவர் வலிய பிறவிச் சமுத்தர தை யுறைவிடமாக வடைந்து வருந்துவார். ஏ-று.

தொழிலை விடுத்து இன்பம் ஏய்வா எனறதால் இடையே வீசாரமும் ஞானமும் வருவிக்கப்பட்டன.

க - னா. வீவேகிகள் தொழிலைத் தன்பந் தருவதென விடுத்து ஆன்ம வீசாரஞ் செய்து ஞான வாயிலாக மோகி சுகமடைவார். ஏ-ம்.

[உய்க]

[விருத்தம்]

ககச. நாம வருவ மெவ்வளவவ் வளவே நாட்ட மனந்
தடிக்கு

நாம வருவம் விடுத்தகண்ட நாட்டம் வரிலம்
மனநசிக்கு

நாம வருவப் பற்றளவே நலிவு தருபந் தத்தளவா
நாம வருவப் பற்றொழியின் நல்லின் புருவாம் வீடு
றுமால் (உச)

இ-ள். நாம உருவம் - நாமரூப வஸ்துக்களில், நாட்டம் - விருப்
பம், எவ்வளவு - எவ்வளவிற்கே, அவ்வளவு-அவ்வளவிற்கு, மனந்த
டிக்கும் - மனந் தூலிக்கும், நாம உருவம் - [வஸ்துக்களிலுள்ள] நாமரூ
பங்களை, விடுத்து - நீக்கி, அகண்ட நாட்டம் வரில் - [அவ்வஸ்துக்களில்]
ஏகமாயுள்ள சச்சிதானந்த சொரூப சாக்ஷாத்காரம் வந்தால், அம்மனம்
நசிக்கும் - அத்தன்மையாகிய பழக்கமுடைய மனதுக்குத் தூலத்
தன்மை கேடும், நாம உருவப் பற்று அளவு - நாமரூப வஸ்துக்களில்
அபிமானம் எவ்வளவோ அவ்வளவு, நலிவுதரு - வருத்தத்தைக்கொ
டுக்கின்ற, பந்தத்து அளவு ஆம் - பந்தத்தினுடைய அளவாகும், நாம
உருவப்பற்று ஒழியின் - நாமரூப வஸ்துக்களிலுண்டாகின்ற அபி
மானம் நீக்கினால், நல் இன்பு உரு ஆம் - மாட்சிமை பொருந்திய
ஆனந்தமயமாகிய, வீடு உறும - மோகும் பொருந்தும். எ-று.

பொ-ரை. நாமரூப வஸ்துக்களில் விருப்பம் எவ்வளவிற்கே
அவ்வளவு மனந்தூலிக்கும். வஸ்துக்களிலுள்ள நாம ரூபங்களை நீக்கி
அவ்வஸ்துக்களில் ஏகமாயுள்ள சச்சிதானந்த சொரூப சாக்ஷாத் காரம்
வந்தால் அத்தன்மையாகிய பழக்கமுடைய மனதுக்குத் தூலத்தன்மை
கேடும். நாமரூப வஸ்துக்களில் அபிமானம் எவ்வளவோ அவ்வளவு

வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்ற பந்தத்தினுடைய அளவாகும். நாமரூப வஸ்துக்களிலுண்டாகின்ற அபிமானம் நீங்கினால் மாட்சிமை பொருந்திய ஆனந்தமயமாகிய மோக்யம் பொருந்தும். ஏ-று.

க-னா. நாமரூபக் காட்சி பந்தத்தையும் சச்சிதானந்தக் காட்சி மோக்யத்தையுந் தரும். ஏ-ம். (உச)

கசுரு. நினைப்பே படைப்பா மற்றையது நீங்க மறத்த
றுடைப்பாகும்
நினைப்பின் ருகிற் படைப்பில்லை நீங்கின் மறப்பே
துடைப்பில்லை
நினைப்பு மறப்பு முளவளவும் நீங்கா தமரும்பந்தமெ
லா
நினைப்பு மறப்பு மிறந்தளவே நிமலா னந்த வீடுறு
மால் (உரு)

இ-ள். நினைப்பு படைப்பு ஆம் - [மனத்தால் யாதாயினு மொரு பொருளைச்] சங்கற்பித்தல் [ஜீவனுடைய] சிருட்டியாம், மற்றையது நீங்க - அச்சங்கற்ப வஸ்து நீங்குமாறு, மறத்தல் - மறந்து விடுதல், துடைப்பு ஆகும் - [ஜீவனது] சங்காரமாம், நினைப்பு இஃறு ஆகில் - சங்கற்பித்தல் இல்லையானால், படைப்பு இல்லை - [ஜீவனது] சிருட்டியில்லை, மறப்பு நீங்கின் - மறப்பில்லையானால், துடைப்பு இல்லை - [ஜீவனது] சங்காரமில்லை, நினைப்பும் மறப்பும் - சங்கற்பித்தலும் அதனை மறத்தலும், உள அளவும் - இருக்கும் வகையும், பந்தம் எலாம் - பந்தங்களைத்தும், நீங்காது அமரும் - அழியாமலிருக்கும், நினைப்பும் மறப்பும் - சங்கற்பித்தலும் மறத்தலும், இறந்த அளவு - ஒழிந்த காலத்தில், நிமல ஆனந்த வீடு உறும் - பரிசுத்தமுடைய ஆனந்தமயமாகிய மோக்யம் பொருந்தும். ஏ-று.

பொ-ரை. மனத்தால் யாதாயினு மொருபொருள் சங்கற்பித்
தல் ஜீவனுடைய சிஞ்ஞியம். அச்சங்கற்ப வஸ்து நீங்குமாறு மறத்
தல் ஜீவனுடைய சங்காரமாம். சங்கற்பித்தவிலையானால் ஜீவனது
சிஞ்ஞியிலை. மறப்பிலையானால் ஜீவனது சங்காரமில்லை. சங்கற்பித்
தலும் அதனை மறத்தலும் இருக்கும்வகையும் பந்தவளைந்தலும்
அழியாமலிருக்கும். சங்கற்பித்தலும் மறத்தலும் ஒழிந்தகாலத்தில்
பரிசுத்தமுடைய ஆனந்தமயமாகிய மோகும் பொருள் தும். என்று.

ஜீவர்களுக்கு அகந்தை மமதை விஷயங்களிலுண்டாகின்ற அபி
மானத்தா லெழுதின்ற காமக் குரோதாதிகளே பந்தமெனும் ஜீவன்
சிஞ்ஞி யென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள் அகந்தை (யானென்
துண்டாகும் விருத்தியின்) விஷயஞ் சரீரமும் மமதை யின் விஷயம்
(எனதென்னும் விருத்தியின் விஷயம்) நார புத்திரதனாதிசெயுமாம்.
இவ்விருவகை விஷயங்களுக்கும் அனுகூலமாகிய வஸ்துக்களி-த்து
இராகமும் பிரதிசூலமாகிய வஸ்துக்களிடத்திற் துவேஷமுமா உள
வாம். அவற்றுள் இராகமுளதாவது அனுகூல விஷயாகாரமடைந்த
அந்தக்கரணத்திலும் துவேஷமுளதாவது பிரதிசூல விஷயாகார
மடைந்த அந்தக்கரணத்திலுளாம். ஆகலால் அவ்விராகத் துவேஷங்க
ளுக்குக் காரணம் அனுகூலப் பிரதிசூல விஷயங்களின் சங்கற்பமும்
அவற்றின் (இராகத்துவேஷங்களின்) இன்னமக்குக் காரணம் அவ்வி
ஷயங்களின் சங்கற்ப மில்லாமையாகும். ஆகவே இராகத் துவேஷாதி
யாகிய விஷய சங்கற்பம் ஜீவசிஞ்ஞியும் அச்சங்கற்பமினமை அவற்
றின் விவிர்த்தி வடிவ சங்காரமுமா விமனபார் 'வினப்பிப்படைப்பா
மற்றையது நீக்க மறத்தல் துடைப்பாகும்' என்று கூறினார்.

இராகத் துவேஷாதிகள் ஜீவசிஞ்ஞி யென்பதற்கும் ஜீவசிஞ்ஞி
டியே பாதம் என்பதற்கும் பூறையே உதாரணம்.

கைவல்லியம்.

“திகழ்ந்த வீசனார் சிருட்டியஞ் சீவனார் சிருட்டியம் வெவ்
வே நே
சகந்த னிற்பொது வீசனார் சிருட்டிகள் சராசரப் பொரு
ளெல்லா
மகந்தை யாமபி மானங்கள் கோபங்க ளாசைகளிவை
யெல்லா
மிகழ்ந்த சீவனார் சிருட்டிக ளாகுங் காணீசனார் செயலன்
நே”
எனவும்

“மூவராம் பான் சிருட்டிக னுயிர்க்கெலா முத்தி சாதன
மாகுஞ்
சீவ னார்செயுஞ் சிருட்டிக டங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணி
யாகுந்
தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சன்னங்க ணசி
யாவாம்
கோவமாதிக ணசித்திடிற் பந்தமாங் கொடும்பிறவிகள்
போமே”

எனவுங் கூறியிருத்தல் காண்க.

க-னா. மனிதருக்குத்தமது சங்கற்பாதினாற் பந்தமும் அவற்றின்
நாசத்தால் மோகமும் உளவாம். எ-ம் (உயிடு)

கசலக மனத்தின் தொடர்பின் தியத்தொடர்பு மாய்ப்
 போர்க்கடையுந் தன்மையதாந்
 தனியானந்த மம்மாய்வு சாரார்க் ககலுந் தன்
 மையதா ம்
 புனைமா மணியை யடக்கரிக்குப் பொருந்துந்
 தன்மை யதுந்தி மி ர
 மினமே லுமிழுந் கட்செவிக்கு விலகுந் தன்மை
 யது மாம்போல் (உயக)

இ-ள். தீமிரம் - இருளானது, புனைமாமணியை - அழகும்பெரு
 மையும் பொருந்திய இரத்தினத்தை. அடக்கு அரிக்கு - உள்ளே
 அடக்கி வைத்திருக்கின்ற பாம்பிற்கு, பொருந்தும் தன்மையதும் -
 சாருந்தன்மையுடையதும், மின - பிரகாசிக்கும்படி, மேல் - தனக்கு
 முன்னிடத்தில், உமிழும் - உமிழ்ந்து வைத்திருக்கின்ற, கட்செவிக்கு -
 பாம்பிற்கு, விலகுந்தன்மையதும் - [தூரத்தில்] நீங்குந்தன்மையுடை
 யதும், ஆம்போல் - ஆதல்போல, தனி ஆனந்தம் - ஒப்பற்ற பிரஹ்மா
 னந்தமானது, மனத்தின் தொடர்பு - [விஷயங்களோடு] மனத்திற்
 குண்டாகுஞ்சம்பந்தத்தையும், இந்தியத்தொடர்பு - சுரோத்திராதியிந்
 திரியங்களுக்குண்டாகும் சம்பந்தங்களையும், மாய்ப்போர்க்கு - கெடுப்
 பவர்களுக்கு, அடையுந்தன்மையது ஆம் - அறுபலிக்கப்படுந் தன்மை
 யுடையதாம், அம்மாய்வு சாரார்க்கு - விஷயங்களோடுண்டாகும் ஆம்
 மனத்தின் சம்பந்த நாசத்தையும் இந்திரியங்களின் சம்பந்த நாசத்தையு
 ம் பெருதவர்களுக்கு, அகலுந்தன்மையது ஆம் - நீங்குந்தன்மையுடை
 யதாம். எ-று.

பொ-ரை. இருளானது அழகும் பெருமையும் பொருந்திய இரத்தி
 னத்தை உள்ளே அடக்கி வைத்திருக்கின்ற பாம்பிற்குச் சாருந்தன்மை

யுடையதும் பிரகாசிக்கும்படி தனக்கு முன்னிடத்தில் உமிழ்ந்து வைத்
திருக்கின்ற பம்பிற்குத் தூரத்தில் நீங்குந் தன்மையுடையதுமாதல்
போல ஒப்பற்ற பிரஹ்மானந்தமானது விஷயங்களோடு மனத்திற்
குண்டாகும் சம்பந்தத்தையும் கரோத்திராதி யிந்திரியங்களுக்குண்டா
குஞ்சம்பந்தங்களையும் கெடுப்பவர்களுக்கு உறுபவிக்ஃப்பநீந் தன்மை
யுடையதாம். விஷயங்களோடுண்டாகும் அம்மனத்தின் சம்பந்த நாசத்
தையும் இந்திரியங்களின் சம்பந்த நாசத்தையும் பெருதவர்களுக்கு
குந்தன்மை யுடையதாம். எ-று.

விஷயப்பிராத்தியக்ஷத்தில் கரோத்திராதி யிந்திரியங்களின் சம்பந்
தம் அந்தக்காணத்தின் சம்பந்தமின்றி யுண்டாகாதாயினும் மனோரூச்
சிய விவகாரத்திலுளதாகும் அந்தக்காண மாத்திரத்தின் வியாபாரமும்
ஜீவபோதமாமென்றறிவித்தற்கு “மனத்தின் தொடர்பு” எனப்பிரித்
துங்குறிஞர்.

க-ரை. இரத்தினத்தையுடைய நாகத்திற்கு அவ்விரத்தினத்தை
யுள்ளேயடக்குதல் இருட் சம்பந்தத்திற்கும், அதனை வெளிப்படுத்த
தல் அவ்விருளின் நீக்கத்திற்குங் காரணமாதல்போல, ஜீவபோத
இழப்பு பிரஹ்மானந்தானுபவத்திற்கும் ஜீவபோதஇருப்பு அவ்வுது
பவ முண்டாகாமைக்குங் காரணங்களாம். எ-ம். (உக)

நாக்யௌ இந்தத் தூண்டி லிரைகவரி னிதுவே யிறுது
வ்ளைக்குமென ச்
சுந்தித் தறியா ததைக்கவர்ந்து சிக்கி யுடல்விட்
டொழிமீன் போ
லந்தோ கொடிய துயர்க்கேது வாமென் தறியா
ரவ்விட ய
பந்தக் தழுந்திப் பிறப்பாழி படிந்து மடிந்து
சுழலுவரே (உய)

இ-ன் இந்தத் துண்டில் இனா - இத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண் கோக்கப்பட்டிருக்கின்ற வுணவினை, கவரின்-கிரகித்தால், இதுவே-இக் கிரகித்தலே, இறுதி விளைவிக்கும் என - [எமக்கு] மாணத்தை யுண்டாக்குமென்று, சிந்தித்து அறியாது - நினைத்துணராமல், அதைக் கவர்த்து-அத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண்ணுள்ள இரையை வாயாற்பற்றி, சிக்கி - அத்தாண்டில் முள்ளின்கண் அகப்பட்டு, உடல் வீட்டுதமது சரீரங்களை விடுத்து, ஒழிமீன் போல் - மாளுகின்ற மீன் கூட்டங்களைப்போல, அந்தோ - ஐயோ, கொடிய தயர்க்கு - கொடுமையாகிய துக்கத்துக்கு, ஏதுஆமென்று - காரணமாகுமென்று, அறியார்-உணரமாட்டாத மனிதர்கள், அவ்விடய பந்தத்து - அத்துக்காரணமாயுள்ள விஷயங்களாகிய பந்தத்தினுள்ளே, அழுந்தி - மூழ்கி, பிறப்பு ஆழிபடிந்து - [அதனால்] பிறவிச்சமுத்திரத்தினுள்ளே வீழ்ந்து, மடிந்து சுழலுவர் - கெட்டலைவார்கள். ஏ-று.

பொ-னா. இத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண் கோக்கப்பட்டிருக்கின்ற வுணவினைக் கிரகித்தால் இக்கிரகித்தலே எமக்கு மாணத்தையுண்டாக்கு மென்று நினைத்துணராமல் அத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண்ணுள்ள இரையை வாயாற்பற்றி அத்தாண்டில் முள்ளின் கண் அகப்பட்டுத் தமது சரீரங்களை விடுத்து மாளுகின்ற மீன் கூட்டங்களைப் போல ஐயோ? கொடுமையாகிய துக்கத்துக்குக் காரணமாகுமென்று உணரமாட்டாத மனிதர்கள் அத்துக்காரணமாயுள்ள விஷயங்களாகிய பந்தத்தினுள்ளே மூழ்கி அதனால் பிறவிச்சமுத்திரானுள்ளே வீழ்ந்து கெட்டலைவார்கள். ஏ-று.

துண்டில் ஆகுபெயர்.

க-னா. விடயங்களைத் துக்க காரண மென்றறிந் தொழிக்காமல் அநுபவிப்பவர்கள் பிறப்பிறப்பின்கண்ணின்று நீங்கார். ஏ-ம். (உஎ)

கசஅ. வாளொன் றரிய வீரனுக்கு மருவு செறுநர் வவி
தொலைக்கு
மாளுந் திறமை யறு சிறுவற் ககலாத் தன்ே யடை
விக்குங்
கோளில் வைராக் கியற்குமுத்தி கூடுஞ் சுகமு மன
மோன்றே
நாளு மாசை யுடையோற்து நல்கும் பிறவித் தயாமுமே
(உஅ)

இ-ள். வாள ஒன்று - வாளாயுதமொன்றுதானே, அரிய வீரனுக்கு -
[பகைவரால் வெல்லுதற்கு] அருமையாகிய யுத்த வீரனுக்கு, மருவு
செறுநர் - [தன்னிடத்துக்] கிட்டிய பகைவர்களுடைய, வவி
தொலைக்கும் - பலத்தைக் கெடுக்கும், அளும் திறமை அறு - [அவ்
வாளாயுதந்தன்னை யெடுத்து] ஆளுதற்கும் பயமிதலாத, சிறுவற்கு -
பாலனுக்கு, [உறுப்புக்களை வெட்டிக் கொள்ளுதல் உயிலாக], அத
லாத்தன்தேப - நீங்காத் துக்கத்தையே, அடைவிக்கும் - உண்டாக்கும்,
[அதபேல], மனம் ஒன்றே - மனமாகிய ஒருகருவியானே, கோன்
இல் - இடையூறற்ற, வைராக் கியற்கு - வைராக் கிய முடையவனுக்கு,
முத்தி கூடும் சுகமும் - மோகித்திற் கிடைக்கின்ற அனந்தத்தையும்,
நாளும் - அனுதினமும், ஆகையுடையோற்து - [விஷய] நிச்சய
யுடையவனுக்கு, பிறவித்துயாமும் - ஜன்மத்தாலாகிய துன்பத்தையு
ம், நல்கும் - கொடுக்கும். எ-று.

பொ-ரை. வாளாயுத மொன்றுதானே பகைவரால் வெல்லுதற்கு
அருமையாகிய யுத்தவீரனுக்குத் தன்னிடத்துக்கிட்டிய பகைவர்களு
டைய பலத்தைக் கெடுக்கும். அவ்வாளாயுதந்தன்னை எடுத்தற்குப் பல

இ-ன் இந்தத் துண்டில் இனா - இத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண் கோக்கப்பட்டிருக்கின்ற வுணவினை, கவரின்-கிரகித்தால், இதுவே-இக் கிரகித்தலே, இறுதி விளைவிக்கும் என - [எமக்கு] மாணத்தை யுண்டாக்குமென்று, சிந்தித்து அறியாது - நினைத்துணராமல், அதைக் கவர்த்து-அத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண்ணுள்ள இரையை வாயாற்பற்றி, சிங்கி - அத்தாண்டில் முள்ளின்கண் அகப்பட்டு, உடல் வீட்டுதமது சரீரங்களை விடுத்து, ஒழிமீன் போல் - மாளுகின்ற மீன் கூட்டங்களைப்போல, அந்தோ - ஐயோ, கொடிய துயர்க்கு - கொடுமை யாகிய துக்கத்துக்கு, ஏதுஆமென்று - காரணமாகுமென்று, அறியார்-உணரமாட்டாத மனிதர்கள், அவ்விடய பந்தத்து - அத்துக்காரணமாயுள்ள விஷயங்களாகிய பந்தத்தினுள்ளே, அமுந்தி - மூழ்கி, பிறப்பு ஆழிபடிந்து - [அதனால்] பிறவிச்சமுத்திரத்தினுள்ளே வீழ்ந்து, மடிந்து சுழலுவர் - கெட்டலைவார்கள். ஏ-று.

பொ-னா. இத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண் கோக்கப்பட்டிருக்கின்ற வுணவினைக் கிரகித்தால் இக்கிரகித்தலே எமக்கு மாணத்தையுண்டாக்கு மென்று நினைத்துணராமல் அத்தாண்டிலினது முள்ளின் கண்ணுள்ள இரையை வாயாற்பற்றி அத்தாண்டில் முள்ளின் கண் அகப்பட்டுத் தமது சரீரங்களை விடுத்து மாளுகின்ற மீன் கூட்டங்களைப்போல ஐயோ? கொடுமையாகிய துக்கத்துக்குக் காரணமாகுமென்று உணரமாட்டாத மனிதர்கள் அத்துக்காரணமாயுள்ள விஷயங்களாகிய பந்தத்தினுள்ளே மூழ்கி அதனால் பிறவிச்சமுத்திரானுள்ளே வீழ்ந்து கெட்டலைவார்கள். ஏ-று.

துண்டில் ஆகுபெயர்.

க-னா. விடயங்களைத் துக்க காரண மென்றறிந் தொழிக்காமல் அநுபவிப்பவர்கள் பிறப்பிறப்பின்கண்ணின்று நீங்கார். ஏ-ம். (உஎ)

ககஅ. வாளொன் றரிய வீரனுக்கு மருவு செறுநர் வலி
தொலைக்கு
மாளுந் திறமை யறு சிறுவற் ககலாத் தன்ே யடை
விக்குங்
கோளில் வைராக் கியற்குமுத்தி கூடுஞ் சுகமு மன
மொன்றே
நாளு மசை யுடையோற்ரு நல்கும் பிறவித் தயாமுமே
(உஅ)

இ-ள். வாள் ஒன்று - வாளாயுதமொன்றுதானே, அரிய வீரனுக்கு-
[பகைவரால் வெல்லுதற்கு] அருமையாகிய யுத்த வீரனுக்கு, மருவு
செறுநர் - [தன்னிடத்துக்] கிட்டிய பகைவர்களுடைய, வலி
தொலைக்கும் - பலத்தைக் கெடுக்கும், ஆளும் திறமை அறு - [அவ்
வாளாயுதந்தன்னை யெடுத்து] ஆளுதற்கும் பயமில்லாத, சிறுவற்கு-
பாலனுக்கு, [உறுப்புக்களை வெட்டித் கொள்ளுதல் வாயிலாக], அக
லாத்துன்பே - நீங்காத் துக்கத்தையே, அடைவிக்கும் - உண்டாக்கும்,
[அதுபோல], மனம் ஒன்றே - மனமாகிய ஒருகருவீதானே, கோள்
இல் - இடையூறற்ற, வைராக்கியற்கு - வைராக்கிய முகையவனுக்கு,
முத்தி கூடும் சுகமும் - மோகித்திற் கிடைக்கின்ற துனத்தத்தையும்,
நாளும் - அனுதினமும், ஆசையுடையோற்கு - [விஷய] நிச்சை
யுடையவனுக்கு, பிறவித்துயாரும், - ஜன்மத்தாலாகிய துன்பத்தையு
யும், நல்கும் - கொடுக்கும். எ-று.

பொ-ரை, வாளாயுத மொன்றுதானே பகைவரால் வெல்லுதற்கு
அருமையாகிய யுத்தவீரனுக்குத் தன்னிடத்தாகித்திய பகைவர்களு
டைய பலத்தைக் கெடுக்கும். அவ்வாளாயுதந்தன்னை எடுத்தற்குப் பல

மில்லாத பாலனுக்கு உறுப்புக்களை வெட்டிக் கொள்ளுதல் வாயிலாக
நீங்காத்தகத்தையே உண்டாகும். அது பால மனமாய் ஒந்
கருவிதானே இடையூறற்ற வவராக்கிய முடையவனுக்கு மோகத்திற்
கிடைக்கின்ற ஆனந்தத்தையும் அனுதினமும் விஷய இச்சையுடைய
வனுக்கு ஜனனத்தாலாகிய துன்பத்தையுங் கொடுக்கும். ஏ-று.

க-னா. வாளொன்றுதானே வீரனுக்குச் சுகத்தையும் பாலனுக்குத்
துக்கத்தையும் கொடுத்தல் போல மனம் ஒன்றுதானே விடய விச்சை
யில்லாதவனுக்குப் பிரஹ்மானந்தத்தையும் அவ்விச்சையுடையவனுக்
குப் பிறவீத்துன்பத்தையுங் கொடுக்கும். ஏ-ம். (உஅ)

கசக. எண்ணு வுடலந் தாமெனவெண் ணிழிபா லந்தோ
பிறந்தனம்பின்

மண்ணு குவமென் றுள்ளி யுள்ளி மயங்க வேண்டா
மியங்கு சிவ

நண்ணு வுளதகூய நகரந் தன்னி னணுகி நல்லடி மை
பண்ணு மின்னீர் துயரொழித்துப் பரமா னந்த மடை
வீரோ (உக)

இ-ள் எண்ணு உடலம்-தாமென்று கருதத்தகாத சரீரத்தை, தாம்
என எண் - தமது சொரூபமென்று நினைத்த, இழிபால் - கெட்ட எண்
ணத்தினாலே, அந்தோ - ஐயோ, பிறந்தனம் - [இவ்வுலகின்கண்] ஜனித்
தோம், பின் - இனி, மண் ஆகுவம் என்று - [இறந்து] மண்ணாய் விடு
வோமென்று, உள்ளி உள்ளி-நினைத்து நினைத்து; மயங்க வேண்
டாம்-மனக்கலக்கமடைய வேண்டாம், அகூய நகரம் தன்னில்-சிங்கி
லிபட்டியில், இயங்குசிவம் - [அன்பர்கள் நிமித்தம் மானுடச் சட்டை
தரித்துச்] சஞ்சரிக்கின்ற பிரஹ்ம சொரூபமானது, (முத்தானந்த

ஞானதேசிக மூர்த்தியானது, நண்ணு உளது-எழுந்தருளியிருக்கின்றது, நண்ணு-அவ்வீடத் தடைந்து, நல் அடிமை பண்ணுமின்-மோக்சுசகத்தைக் கொடுக்கின்ற அம்மூர்த்தியின் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள், நீர்-முமுக்ஷுக்களாகிய நீங்கள், துயர் ஒழித்து-பிறவித்துக்கத்தை நீக்கி, பாம ஜனந்தம்-உயர்ந்த சுகமயமாகிய மோக்சத்தை, அடைவீர்-பெறுவீர்கள். ஏ-று.

பொ-ரை. தாமென்று கருதத்தகாத சரீரத்தைத்தமது சொருபமென்று நினைத்த கெட்ட எண்ணத்துலே ஐயோ? இவ்வுலகத்தின் கண் ஜனீத்தோம் இனி இறந்து மண்ணுப விடுவோம் என நினைத்து நினைத்து மனக்கலக்கமடைய வேண்டாம். தக்ஷயநகரத்தின் கண் அன்பர்கள் நிமித்தம் மாணுடச் சட்டை தரித்துச் சஞ்சரிக்கின்ற பிரஹ்ம சொருபமானது (முத்தானந்த ஞானதேசிக மூர்த்தியானது) எழுந்தருளியிருக்கின்றது. அவ்வீடத்தடைந்து மோக்சுசகத்தைக் கொடுக்கின்ற அம்மூர்த்தியின் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். முமுக்ஷுக்களாகிய நீங்கள் பிறவித்துக்கத்தை நீக்கி உயர்ந்த சுகமயமாகிய மோக்சத்தைப் பெறுவீர்கள். ஏ-று.

க-ரை. முமுக்ஷுக்களே முத்தானந்த ஞானதேசிக மூர்த்திக்குத் தொண்டு செய்து மோக்சுசகம் அடையுங்கள். ஏ-ம். (உக)

ராம. சிதம்பரமுஞ் சிவப்பிரகா சமுமுத்தா னந்தமுமாந்
தேசி கேச

ரொதிரில்சத் துமெய்யறிவின் பம்பெயரான் மூன்றே
னு மேக மாகி

வதிதலென முப்பெயர்கண் மருவினு மொருபொ
ருளா மன்னி யென்ற

னிதயமில் குறுவாவ ரடிவாழி வாழியென்று மிந்
நான் மாதோ நய

இ-ள். எதிரில் சத்து-பாசமார்த்திக சத்து, மெய் அறிவு-குன் ஈத சத்து, தின்பம்-விட்டுகியாத ஆனந்தம் [என்னுமிவைகள்], பெயரால் மூன்றேனுள்-நாமங்களினாலே மூலக்கையிருப்பினும், ஏகம் ஆகி-கொருபத்தாலொன்றே யாகி, வடகல் என-இருத்தல் போல, சிதம்பரமும்-சிதம்பரமென்னுந் திருநாமத்தையும், சிவப்பிரகாசமும்-சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமத்தையும், முத்தானந்தமும்-முத்தானந்தமென்னுந் திருநாமத்தையும், ஆம் தேகிக ஈசர் [உடையவர்கள்] ஆகிய குரு மூர்த்திகள் மூவரும், முப்பெயர்கள் மருவிடிலும்-[சரீரமாகிய உபாநிலையக் கொண்டு] மூன்று திருநாமங்களைப் பொருந்தினும், ஒரு பொருளாயியாக சச்சிதானந்த வடிவ ஒரே வஸ்துவாக, எந்தன்-என்னுடைய, இதயம்மன்னி இலகுமவர்-இருதயத்தில் நிகழ்பெற்று விளங்குவார்கள், இவர் அடி வாழி-இவர்களுடைய திருவடிகள் [எக்காலமும்] வாழ்க, இந்நூல் என்றும் வாழி-இந்த ஆத்துமானந்த விளக்கமென்னுஞ் சாஸ்திரமும் எக்காலமும் வாழ்க. எ-று.

பொ-ரை. பாசமார்த்திக சத்து, குன்றாத சத்து, விட்டுகியாத ஆனந்தமென்னுமிவைகள் நாமங்களால் மூலக்கையிருப்பினும் சொருபத்தாலொன்றேயாகியிருத்தல் போலச், சிதம்பரமென்னுந் திருநாமத்தையும் சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமத்தையும் முத்தானந்தமென்னுந் திருநாமத்தையும் உடையவர்களாகிய குருமூர்த்திகள் மூவரும் சரீரமாகிய உபாநிலையக் கொண்டு மூன்று திருநாமங்களைப் பொருந்தினும் வியாக சச்சிதானந்த வடிவ ஒரே வஸ்துவாக என்னுடைய இருதயத்தில் நிகழ்பெற்று விளங்குவார்கள். இவர்களுடைய திருவடிகள் எக்காலமும் வாழ்க-இந்த ஆத்துமானந்த விளக்கமென்னுஞ் சாஸ்திரமும் எக்காலமும் வாழ்க. எ-று.

உ-ரை. நுலசிரியர் தமது குருமூர்த்திகளையும் கிரந்தத்தையும் வாழ்த்தினது. எ-ம். (கூய)

(க) உறுவது கூறலியல் முற்றிற்று.

ஆத்துமாநந்த விளக்க மூலமும் காண்டிகை யுரையும் முற்றின.

பாட்டு முதற் குறிப்பு

திருயாவு மனமின்ன தவப்பிஞ்சுளிருநீ செறிகண் பொன்
 சொத்து பெண்ணிகவஞல் பெய்யா மண் னு
 ஒருபேரன் னவருக்கற் கொநாவெந் ததம்பவுட லாவநீரி
 னிராபோக்த னீள்ளு பகை மை
 வருகோடோ பாவாகச யல்லுதினைத் தனையுமண் கே செல்
 லு மெட்டியிச்சை யுட்ட வெப் பெர
 தருபொல்லா வுண்ணாவெந் குங்கண்னுங் வெய்யிற்றத் து
 பந்தசீ வேசவிந் குளளு மெல்ல [க]

மெல்லதின் மா மட்ட வத்திசொப்ப னவிந்தியவுள் வெளி
 சகக நிச்சபிரியே காமண் கட யா
 கல்லிழுற்றி பிச்சையெட்டி விடயமொன்றென் னுவிடகட்டி
 மனபார்த்த வுள்ளுமபா லொடுமண் பந் த
 கொல்லூறு பொன்னி கன்னி ககபிர : கானற்குணமு மன்
 னுபத்து நாகங் கடலி னீ ர
 மில்லந்த தேவநல்ல விசேஷகன்ன பேசுவெண்ண செருப்
 .. பண்ட காணஞான கிலோ ரண்டோர் [உ]

அண்ணியசேற் றிற்குத்தில் வேடவிட யபடிப்பா மெல்லி
 புலி திருட்டி விடய வட்டி யெங்கு ம்
 பண்ணு பழு தற வான வாக்குமன வுள்ளம பஞ் சவரையின்ப
 கல்லாமா தார வல் லா
 இன்பேவ வஞ்ஞான வென்றமின்ப வென்றமெழில் சச
 சிதாதது மாசர்க் கரையொட் டா த

வண்ணசத்தா நெய்க்கபுத்தி பந்தவெல்லோ நெனக்கிமது

வாரிபித்தி யுள்ளனச்சு சீவ சிருமெய் [ந]

சிருகானி தேககுருட் டிக்கிழவி காயாதீத பையபோக்கி சற்

தேபுறப் போத வோ ட

திருமாற்ற நாமாசத் தாவுள்ளி லீங்குதேக பட்டியெல்லா

கட்டற்ற தன்னி யா சை

வருமாடே விடயானு வேரோர்கோ டானுமன்னி நாடி

யின்ப நாமநினை மனத்தி னிந் த

அருவாளொன் றெண்ணாவு சிதம்பாழு மிவைக ளாத் துமா

நந் தவிளக்கத் தின்முகற் குறிப்பே. [ச]

முதற் குறிப்பு முற்றிற்று

சுயடுவது செ. ள் “கட்டினுநிலா”

இங்கே குக்குமமனத்தை அறிவென்றும் போல வாசிட்டத்தில் “சங்
கற்பம் வேட்கையனு சந்தானங் கணந்தோறுந் தவிர்த்தி யென்னின்,
மங்குற்ற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயத்தை மருவு போதம், பங்
கற்ற பிரத்தியச்சை தனமாகுமதற்கு மனோபாவ மென்ப, தங்குத்
தானிலாவியல்பா மாதலினுன் மனோவிகற்பமின்றிப் போமே” என்று
கூறியிருப்பது காண்க.

சுயடி. செ. ள் “உள்ளும் புறமும்”

இங்கே கூறியது போல, திருவருட்பயன் “உள்ளும் புறம்பு
மொரு தன்மைக்காகியருக் கெள்ளந் திறமேது மில்” என்று கூறி
யிருப்பது காண்க.

எய்க. செ. ள் “பந்தழற்றவந்நாளும்”

இங்கே கூறியது போல, பஞ்சதசி (ககஉய) சு-ம் வி-ம் அத்தவிதி
யப் பிரஹ்மத்தில் வாஸ்தவபந்தமும் மோகமும் துக்கத்தினாலும் நிரு
பிக்கக்கூடாதனவாயிருத்தலால் துக்கத்தன்மை முதலியவற்றின் மயக்க

மே பந்தமாம். சொரூபமாக நிலைத்தல் வடிவ அப்பந்தத்தின் நிவிர்த
தியே மோக்ஷமாம் என்று கூறியிருப்பது காண்க.

அயிக-வது சே-ள். “நீரமேழுநீது”

இங்கே கூறியிருத்தல் போல பஞ்சதசி அத்துவைநானந்தப் பிரகா
ணம் (எயிக) வது சு. ல் அந்த நாமரூபங்கள் உற்பத்திநாசத்தோடு
கூடியனவாம். ஆதலால் அவற்றைச் சமுத்திரத்தில் குமிழி முத
லியவற்றைப் போலப் புத்தியினால் பிரஹ்மத்தில் மிதையாகக் காண்க.
என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

அயிடு-வது சே-ள் ‘தேவநுலகில்’

இங்கே கூறியிருத்தல் போல வாசிட்டத்தில் “அங்குந்துறச்சத்தின்
பமனைத்து மறியே நென்தா, யிங்கு கன்றங் கென்றில்லை யெங்குஞ்
சுவர்க்கமெனக்குப், பொங்குஞ் சுமே யெங்கும் பொன்னுடதனால்
வேண்டேன், நங்கும் பதமே வேன்றே சற்றும் பற்றற்றுணர்ப்ப”
என்று ஞானியாகிய சித்தத்துவசுனற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

அயிஅ-வது சே-ள்-. “கன்னலிரசம் பிரித்து”

இதற்கு தாரணம் பிரபுலிங்கலீலை “ஒண்டரைக்கு ளொடிவிலளுருக்,
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றனைச், கண்டமெய்த்தவன் காயந்தனை
யன, முண்டனெட்டிலை மொப்ப விடுபபனால், என்று கூறுதல்
காண்க.

கூயிட-வது சே-ள். “அண்டமணுவாக”

இங்கே “ஆத்துயா அணுவுக்கணுவும் மகத்துக்கு மகத்தும்”, என்று
கூறியிருத்தல்போல திருவிளையாடல் “அண்டங்கனெல்லா மணுவாக
வணுக்கனெல்லா, மண்டங்கனாகப் பெரிதாய்ச்சிறிதாயினு, மண்
டங்களுள்ளும் புறம்புங்கரியாயினும், என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

கூயிக-வது சே-ள். “அண்டோர் விடயம்”

இங்கே “ஆதாவ்ற் புசித்தானேனு மதிலமுந்தான்” என்று கூறிய
தற்கு, உ-ம் கைவல்லியம் “காமமாதிகள் வந்தாலுங் கணத்திற் போ
மனத்திற் பற்றா, நாமகையிலைத் தண்ணீர்போற் சகத்தோடு கூடி
வாழ்வார் என்று கூறியிருத்தல் காண்க”.

‘ஞானீகண்டமிக் கீழிருநு மெய்க்கதி யடைவர்’ என்பதற்கு உ-ம் பிரபுலிங்கலீலை

‘புணர்ந்த பாசமேகாம் பரிபூரண’, முணர்ந்த ஞானி வீழிபடவோ-
மே, என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

நா-வது சே-ள். ‘படிப்பார் சிவாலயம்’

இங்கே கூறியது போல ஒழிவிலொடுக்கம் ‘வேட்டியுந் தாவடமும்
வெண்ணீறும் வெண்பல்லுங், காட்டுவது ஞானக்களவு காண்’ என்று
கூறியிருத்தல் காண்க.

நாய-வது சே-ள். ‘புலியின் றூல் போர்த்து’

இங்கே கூறியது போல குறள், கலியினிலேமையான் வல்லுருவம்
பெற்றதம், புலியினேரூல் போர்த்துமேயந் தற்று’ என்று கூறியிருத்
தல் காண்க.

நாய-வது சே-ள். ‘உள்ளந்தனை’

இங்கே கூறியது போல பஞ்சதசி, திருப்தி தீபம் (நாயன்) சு. ல்
போகத்தின் இச்சுசயாகிய காமம் எதுவோ அது விஷயங்கள் அது
பவித்தலால் ஒருபோதும் சாந்தியடையாது. ஆனால் நெய்விடப்
பட்ட நெருப்பினப்போல அதிகமாகவே விருத்தியை யடைகின்றது
என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

நாய-வது சே-ள். ‘எனக்கீது வேண்டும்’

இங்கே கூறியது போல பகவத்கீதை ‘இறவா வகைதன் னுன்
ளக்கை யடக்கு மவனை தனக்கென்று, குறவா யுள்ளா னல்லாதார்
தமக்கே பகையா யொழுகுவார், என்று கூறுதல் காண்க.

நாய-வது சே-ள். ‘மெய்யினை மெய்யேனும்’

இங்கே மனம் எப்பொருளில் அழுந்துகின்றதோ அந்தவுருவாகவே
சென்மமுண்டாம் என்று கூறியதற்கு உதாரணம், பகவத்கீதை
‘ஆந்தவுடலம் வீமம் பொழுதி யாவன யாதொன் றினைநீனைந்தா னந்த
வளவே யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, லெனற னியல்பே யெப்
பொழுது மிதயத் தடைகொண் டென பாலாஞ், சிந்தை யொடும்வா ன
மர் மொடவகி லதனா லெனையே சேருதியால்”

பாட்டு முதற் குறிப்பகராகி

பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்	பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்
அச்சதமாகி	கருசு	உளசு	இன்பந்தொழி	கருசு	உளசு
அஞ்ஞானஞ்	ககஎ	ளையு	இன்பேவடிவு	ககக	ளையு
அடமடினும்	கடு	ளசு	இன்பப்பித்தற்றேமா	ககக	ளையு
அண்டமணு	ககஉ	ளசு	இன்னங்கருவா	உ	சு
அண்டோரா	கக	ளசு	சங்குபொன்	கடு	உளசு
அத்தோலா	சு	ளசு	உட்டணந்தட்	கரு	உளசு
அந்தகரணம	அசு	ளசு	உண்ணுடுவாரி	கரு	உளசு
அமவவ்வறிவா	கக	உயக	உள்ளந்தனை	கக	உளசு
அருக்கற்காளி	கரு	உயக	உள்ளன்மினே	கரு	உளசு
அல்லுமபகலும	உஅ	சு	உள்வெளியும	கரு	உளசு
அனைமே	கசு	உய	உள்ளிலகககா	கசு	உளசு
ஆசைபேய்	கரு	உளசு	உள்ளும்புறமு	சுஅ	உளசு
ஆசையனவே	உள	சு	உள்ளும்புறனு	சுரு	உளசு
ஆத்தாமாவி	உஉ	ளையு	உள்ளினையும	ரு	உளசு
ஆனந்தமாம	கருஅ	ளசு	உளபடா	உ	உளசு
இங்காத் துமா	சு	ளசு	எங்குநிறை	கரு	உளசு
இசைசெயாழி	கரு	ருயக	எங்கும்பாவுமா	கரு	உளசு
இந்தத்தூண்டி	ககஎ	உளசு	எட்டியெட்டி	சு	உளசு
இந்தியமன்றா	ருக	அய	எண்ணம்பிரி	சு	உளசு
இலலாதகானல்	கரு	ளசு	எண்ணுவுடலம்	கரு	உளசு
இன்பநுமபாலே	ககஉ	ளசு	எந்தவிடயம்	கரு	உளசு

உளசு

எப்பொழுது
 எல்லாந்தா
 எல்லிலை
 எல்லோன்
 என்னுக்கு
 எனக்கிது
 என்னும்
 என்கால
 ஒட்டாதபோ
 ஒட்டிநுப்பதறி
 ஒருநாழிகை
 ஒருபேருரு
 ஒன்றுநினை
 ஓடகமு
 ஓயர்தோடு
 ஓரோர்வி
 ககனங்காவ
 கனகுலெல்லோ
 கடலிற்செலு
 கட்டற்ற
 கட்டினுநில்
 கண்ணுலுடை
 கண்ணுஞ்செவி
 கல்லாவினீன்பா
 கனனவிரசம்
 கன்னிக்கதவி
 காணற்கரிய

கூடு
 கடுக
 கடுக
 கடக
 கூக
 ககடு
 ககஅ
 கக
 கடசு
 கூக
 கட
 கக
 கக
 கடடு
 கடசு
 கடக
 கடுக
 எடு
 கடு
 அடு
 கடுசு
 கூடு
 கூ
 கூ
 கூக
 ககக
 அஅ
 எசு
 கூக

இயடு
 உடையெ
 னடியசு
 னகயெ
 னடி
 னகயஅ
 னஎயக
 அயக
 னகயக
 சுக
 உயசு
 யஅ
 னஅயஉ
 உடையக
 சய
 உடகவிசு
 னயஎ
 யடு
 னடயஎ
 உடையஅ
 னசு
 கூ
 கூய
 னடயஉ
 னகயடு
 னயடு
 னசயஉ

காயாதீதமா
 கானற்சலமா
 கானில்க
 குணமுங்குறியு
 குருட்டுக்கிழவி
 குளிரகற்றா
 கூத்தில்
 கோடானுகோடி
 கோடுதொறும்
 சங்கற்பமே
 சச்சிதானந்த
 சத்தாஜிநாக்
 சத்தாஜியாம்
 சர்க்கரையை
 சற்றேறயுனம்
 சிதம்பரமு
 சிலலோ
 சீவசிருட்டி
 சீவேசர்
 செருப்புடை
 செல்லுமிட
 செற்றிற்றாளி
 செர்த்துடை
 சொப்பனத்தா
 ஞானமடைந்தோ
 தத்துவமசி
 தம்பவுடலை

கசுடு
 எஎ
 ககஎ
 எஅ
 ககக
 ச
 கூஅ
 கசுடு
 உடு
 கடு
 கடக
 கடடு
 கசுஅ
 கடக
 கசுக
 கசுடு
 ககடு
 ககடு
 சக
 கூக
 கக
 கக
 கக
 அ
 கடு
 கசு
 சக
 கஅ

உடையஉ
 னஉய
 உடைய
 னஉயஉ
 உடையக
 ச
 னடியக
 உடகயெ
 னயஅ
 அயஉ
 னஅயக
 னகயஉ
 உடையஉ
 னஅயக
 உடயஎ
 உடுக
 னசயடு
 உடடு
 எயக
 னசய
 சயஅ
 னசயஅ
 லுஉ
 எயக
 னசயசு
 னக
 உயஎ

பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்	பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்
தலப்பிரகா	கூ	கூ	பந்தமித்தனாந	சுஉ	எய
தன்னிடத்தி	கூகூ	கூகூ	பந்தமித்தனாதீவீர்	கஉஅ	கூகூ
கிளட்டிற்றிரி	உகூ	உகூ	பந்தமுற்ற	எக	கூகூ
தினாத்தனையு	ககூஅ	ககூஅ	பழுதறநிட்ட	க௦எ	கூகூ
தேகமவத்தை	ககூகூ	ககூகூ	பார்த்தவீட	கூஎ	கூகூ
தேகமெனக்க	அகூ	அகூ	பாலொடு	கூகூ	கூகூ
தேவருகி	அகூ	அகூ	பிச்சைக்கலை	கூ௦	கூகூ
நல்லவமுது	அகூ	அகூ	பித்திகையை	ககூஉ	கூகூ
நககஞ்சரி	ககூஉ	ககூஉ	பிரஹ்மத்தாரோ	எகூ	கூகூ
நாடியருங்க	ககூசு	ககூசு	பிரியமுடன்	கூகூ	கூகூ
நாமவுருவ	ககூஎ	ககூஎ	புசுகிமகலீன்று	ககூஉ	கூகூ
நாமாரொன	ககூசு	ககூசு	புலியின்றேல்	ககூசு	கூகூ
நிச்சயவொ	கூசு	கூசு	புறப்போதமஞ்	கூ	கூகூ
நிராகாரமா	உகூ	உகூ	பெண்ணினே	அகூ	கூகூ
நினைப்பே	ககூகூ	ககூகூ	பேசுமெதி	ககூகூ	கூகூ
நின்மாலு	சுஎ	சுஎ	பையகம்	ககூ	கூகூ
நீரமெழுந்து	அகூ	அகூ	பொய்யான	ககூ	கூகூ
நீரின்மீற்றே	உ௦	உ௦	பொல்லாமன	ககூ	கூகூ
நெய்க்கடலை	ககூகூ	ககூகூ	பொன்னிற	எகூ	கூகூ
பகைமைய	உசு	உசு	பொன்னே	எ	கூகூ
பஞ்சவரை	ககூகூ	ககூகூ	பொக்கியலா	ககூஉ	கூகூ
படிப்பாரசி	க௦௦	க௦௦	பொக்சுவா	உஉ	கூகூ
பட்டிமாவொ	ககூஉ	ககூஉ	மட்டறவெங்	சுஅ	கூகூ
பத்துத்திசை	அ௦	அ௦	மண்டுகச்	கூ௦	கூகூ

உருகூ

மண்ணை சிகடா	எடு	ளய	மெல்லவடை	சுசு	ளயநு
மண்ணை சியா	கஉ	யஎ	யாவுந்தேசா	சுசு	க
மண்ணை முல்	நுஎ	கய	வாக்ஞமஞ	சுசுஅ	ளசுயஅ
மதுவாரி	கநக	ளகயக	வாளைசுற	அஎ	உளசுசு
மணத்தின்	கசுசு	உளசுசு	விசேகப	சுசு	ளநுயஉ
மணத்தே	சுசு	சுநு	விடயமன்னு	சுசு	ளநு
மண்மேவறு	க	உ	விடயமென்று	சுசு	ளநுயக
மன்னிய	கசுசு	உசுளயஅ	விடயமென்றும்	சுசு	ளநுயக
மன்னுமனிய	கசுசு	ளஉயக	விடயமென்றும்	சுசு	ளநுயக
மாடேறி	கநுஎ	உளநுயஉ	விடயமென்றும்	சுசு	ளநுயக
மாதாசு	கசுசு	ளஎயசு	விடயமென்றும்	சுசு	ளநுயக
மாற்றமொழி	கசுசு	உளஉய	விடயமென்றும்	சுசு	ளநுயக
முற்றப்பறத்து	நுசு	கயசு	விடயமென்றும்	சுசு	ளநுயக
மெய்யின	கநசு	உளஎ	விடயமென்றும்	சுசு	ளநுயக

ஆத்துமாநந்த விளக்கம் பாட்டு

முதற் குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

—

உளசுலி

ஆத் துமா ந ந்த விளக்கம்

பரிசோதனைப் பத்திரம்

பக்கம். வரி.	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம். வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	கரு	என்பவர்	கரு	கரு	கரு
ச	சு	கிரிய	சு	சு	சாதன
ரு	ரு	வகையினரு	கரு	மீலாத	மில்லாத
சு	சு	முதலிய	கரு	ருலம்	ருலக
ள	அ	பார்த்து	கள	தம்பா	தம்பா
க	ரு	காண	உய	நிர்மலம்	நிர்மலப்
கஅ	கஅ	லாபத்ஸத	க	சாதன	சாதன
கஅ	கஅ	காணங்கி	கரு	மித்தையம்	மித்தையம்
உரு	உக	கிருபையி	கரு	வினங்கனாது	வினங்கனாது
உரு	உரு	முதலாகிய	கள	சுத	சுத
உய	ரு	முருகூ	சுரு	மாகிப	மாகிய
க	க	முமுகூ	சுசு	சுசு	சுசுத்
கரு	கரு	வெண்பா	சுள	அ	கிறங்கி
உக	ரு	எ-று	ரு	ரஃதெதா	ரஃதெதா
உஉ	உ	மோகூமாம	கரு	சுதங்கனை	சுதங்கனை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
100	1	சச்சிதா	சச்சிதா
100	2	க-ணர்	க-ணா
100	3	மூத்தானந்த	மூத்தானந்த
100	4	மாகமே	மாகவே
100	5	மூத்தானந்த	மூத்தானந்த
100	6	அப்பிரஹ்மா	அப்பிரஹ்மா
100	7	பிரஹ்மா	பிரஹ்மா
100	8	எ-று	எ-ம்
100	9	சோடி	சோடி
100	10	சக்கியார்தங்	சக்கியார்த்தங்
100	11	ஐக்கியம்	ஐக்கியம்
100	12	ஹருவணனே	ஹருணனே
100	13	அபரிசின்	அபரிச்சின்
100	14	இப்போ	இப்படி
100	15	மாட்டான்	மாட்டாது
100	16	சத்தி	சத்திவிருத்தி
100	17	ஹய்சொல்ல	ஹ. சொல்ல
100	18	அந்நகரத்தி	அந்நகரத்தி
100	19	லுன்	லுன்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
100	1	எ-று	எ-ம்
100	2	ஆராய்	ஆராய்
100	3	உசவாச	உசவாச
100	4	அன்று	அன்று
100	5	இல்லாதவாக்	இல்லாதவாக்
100	6	சடசொருப	சடசொருப
100	7	மாகிய	மாகிய
100	8	பெரு	பெரு
100	9	நியாசிரய	நியாசிரய
100	10	லெனின்	லெனின்
100	11	இவ்வைவ்	இவ்வைவ்
100	12	தமிசன்	தமிசன்
100	13	கனம்	கனம்
100	14	கிற்றன	கிற்றன
100	15	லெனின்	லெனின்
100	16	பிரச்சிதது	பிரச்சிதது
100	17	என்பது	என்பது
100	18	மாத்திரமா	மாத்திரமா

கக இ இல்லாதவகை இல்லாதன
கக ந லீஷமா லீஷயமா
கக கக பராமாந்நி பராமாந்நி
கச நிற்பயமாக நிற்பாயாக
உஉ னதுபமே னதுபமே
உந பிரமானம் பிரமானம்
கச பிரஹ்மம்நிச் பிரஹ்மநிச்
அ உள்ள உள்ள
கச இலக்கன இலக்கன
கக கிளற கிளற
கக ஏ-ம் ஏ-ம்
உஉ திசு திசு
கக அ உருற்றிலும் உருற்றிலும்-
கக சரண சரண
க0 பிரஹ்மஞ்ஞான பிரஹ்மஞ்ஞான
கக மாகதிர மாகதிர
கஉ மோக்ஷத்தைக் மோக்ஷத்தை,
31 கொடுக்கும் உதவுதும்-கொடுக்கும்.
கக தாகிப தாகிய
யாக யாக
கஅ பிரஹ்மஞ்ஞான பிரஹ்மஞ்ஞான

உதாசுயந

உரு அக்கதான அச்சாதனை
உ ஞானத்ன் ஞானத்தின்
கா பரிபுக்கதி பரிபுக்க
கா தானு தானும்
உச இடம் இடம்
கா சற் 'ருப்புகளை சற் 'ருமங்களை
ரு மனைதேந் மனைதேநா
கா வருத்தத்தை வருத்தத்தை
யி அந்தகரண அந்தகரண
யால் யால்
கக ஞான ஞான
கஉ மோக்ஷத்தை மோக்ஷத்தை
கஉ பிறம் பிறம்
ரு பரிபூர பரிபூர
கக நிதின நிதின
கச விளகா விளகா
கக தூர தூர
க0க உ மெய்யும் மெய்யும்
க ச னியமாய் னியமாய்

பக்கம் வரி பிழை திருத்தம்
 சுயி மாவது மானது
 கசு தலக தங்க
 கரு விளருகு விளங்கு
 உக காம நாம
 உசு தமங்கு தமக்கு
 க0உ கு பின்னருல பின்னருங்
 உக ஐத்தலை ஐந்துதலை
 உசு கனயாகிய கனமாகிய
 க0நு ய எயங்கி மயங்கி
 உசு விடயகன்ன வீடயங்கள்
 விங்ளகி விளங்கி
 க0சு க களிநடத்து களிநிடத்து
 அ ரிலை நிலை
 கசு பிரகாசிக்ஷல் பிரகாசித்தல்
 உக நில்வாது நில்வாது
 உஉ தாய்கு தாய்க்கு
 கெட்டோந்து கெட்டொழிந்
 உக மோகாமற் போகாமற் [து

பக்கம் வரி பிழை திருத்தம்
 க0சு எல்லா எல்லா
 கரு மணம்இருத்தலி மனத்தின்
 கரு ஆனந்தம் ஆனந்தமய
 கள அநர்ய அந்நிய
 உஎ தேசவங்கை தேசவங்கை
 யும்
 க0எ அ திருத்தனுக்கும் திருத்தனுத்
 குங்
 கக கெட்டே கெட்டுப்
 இல
 க0அ சாதுபுதி சாதுபுதி
 க0க எ பிரகாசி பிரகாசி
 கசு ஒழிவிலொ ஒழிவிலொ
 கெம்
 க0க உரு துக துக்க
 உசு தரும் தரும்
 கக தித்தித்திப் தித்திப்
 கய யொம்மாம யொப்பாம்
 கக துக் துக்க
 கக ஒரு ஒரு

குரண குரண
 விசற்ப விசற்ப
 உயி பருசு பருசு
 யக வவப வடிவப்
 உசு மந்தம் பந்தம்
 மாண மாண
 உள லத்தை லதை
 உள்ளத்தை உள்ளதை
 உ இல்லா இல்ல
 கக றுக்கட்டு அக்கட்டு
 கட யில்லா யில்ல
 யயக்கத்தையடைந்த மயக்கத்தை
 கநு யில்லா யில்ல
 கஅ நெய்வெனச்சு செயவெனெச்சு
 உயி யிருத்தால் யறுத்த
 மனத்தி லால்
 உக தவிர தவிர
 உசு கொள்கைரோ கொள்கைநர்
 உரு பூணரா பூணரா
 உஉ மர்மய மாகிய

கடசு சு வாகிப வாகிய்
 எ சுபம் சுபம்
 கசு பூ பூத
 கஅ சசா சகசா
 கஎ ஞ்ச ஞ்ச
 உந யயிலங்க யிலங்க
 யந அப்கு அப்கு
 உரு ஞ்னி ஞ்னி
 கரு அ பொருளா பொருளா
 கநக உக ஞ்னி ஞ்னி
 கநக கஅ சொருபமா சொருபமா
 கசு கரு பருகி பருகி
 கருரு கசு இராசசால இராசசால
 கருசு உள குரிப குரிய
 பயிரினை பயிரினை
 மேய் மேய்
 பொருந்த பொருந்த
 கருஅ கட பொருந்த பொருந்த
 கசுஎ உஉ பவனது பவனது
 கசுக உய சுரேத்திராதி சுரேத்திராதி
 கஎக யந கிரி இங்கிரியங்
 கஎந ல தூக்க தூக்க
 கஎரு யஅ இல்லாதா இல்லாத

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கௌஅ	கரு	பேயாபின்	பேமாயின்
உசௌ	பிரகாச	பிரகாச	
கௌக	சஅ	கௌ	சௌ
கஅக	கௌ	வறியாத	யொழிச்சவறியாத
	அவிடுவகயொழிக்க	அவிடுவக	
கௌ	சமுத்திக	சமுத்திர	
உக	கொடிது	கொடிது	
கஅரு	உரு	சத்தல்ல	சத்தல்ல
ககய	கக	அறியால்	அறினால்
ககக	ரு	முறத்திறமை	முறக்கமெமை
	கௌ	வன்மத	வருமத
சஅ	சம்மந்த	சம்பந்த	
ககஉ	கௌ	பிரபஞ்ச	பிரபஞ்ச
ககௌ	கஉ	மதலிய	முதலிய
ககௌ	கௌ	யிறக்கின்ற	யிருக்கின்ற
	கௌ	இசிய	இசிய
ககௌ	உச	தைக்கண்	தைக்கண்
உ0ரு	வ	மித்த	மித்தை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உசௌ	கஉ	தோமிட்	தோவிட்
உசௌ	கஅ	சண்	கண்
உசௌ	கௌ	வசத்தாற்	வசத்தாற்
கரு	கரு	தொழிலில்	தொழிலில்
உஉ0	கக	தர்கு	தாங்கு
உச	உச	யடையவதற்கு	யடைவதற்கு
உஉக	கக	தயாதறிவர்கள்	தறியாத
			வர்கள்
உஉௌ	கச	தவர்கள்	தவர்கள்
உஉஅ	கரு	வான்	வான்
உருக	கக	மாய்	மாய்
உருக	ய	ஒரு	ஒரு
உசய	அ	தாகிய	தாகிய
	உரு	வீசா	வீசா
உசௌ	ரு	ஜீலனது	ஜீலனது
உசௌ	அ	நீ	நீ
உசஅ	ச	மணத்தை	மணத்தை
உருச	க	ஆத்மா	ஆத்மா
உருரு	க	பாட்டுமுதற்குரிப்பு	மேற்கோள்
	கஅ	சொண்டடுத்த	சொண்டடுத்த

வி ஞ் ஞா ப ன ம் .

இந்நூலை யென் சிறிய புத்தியறிந்தவரை பிழைபார்த்துத் திருத்த -
மெழுதியிருக்கிறேன். ஆனால், பெரும்பாலும் இந்நூலில் ஒற்றெ
றெழுத்துக்கள் நன்றாய்ப் பதியவில்லை. இவ்விஷயத்தைப் பிரஸ்
புரோப்ரைட்டரவர்களிடங் கேட்டதில் நாட்பட்ட டைப்பர்கள் என்
றும் மாற்றவேண்டிய காலத் தற்சமயமென்றும் மாற்றியபின் இந்
நூல் அச்சிட்டால் டைப் (எழுத்து) மிகத் தெளிவா யிருக்குமென்
றுஞ் சொன்னார்கள்.

பெரும்பான்மை 'மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர்மெய் யெழுத்துக்
களாகத் தோன்றுபவைகளைப் பிரஸ் புரோப்ரைட்டரவர்கள் சொல்
லங் காரணத்தால் இங்கு துலக்கவில்லை. ஏனெனின்? இங்கும் அம்
மாதுரியே தோன்றுமெனத் தெரிந்தே.

இலக்கணப் பயிற்சியில்லாத யான் பிழைபார்த்திருப்பதில் பிழை
யிருக்கக்கூடும் மன்னிப்பதோடு பிழைகளைத் தெரிவித்தால் இரண்
டாம் பதிப்பில் திருத்தி யச்சிடுவதோடு தெரிவித்தவர்களை ஷ
நூலில் நன்றி கூறப்படும்.

சற்குரு மூர்த்தி துணை

உலகமா ருபீர்கள் யாவு முண்மைவீ டடையும் வண்ணந்
தலமலி யரிகை வாழ்வோன் சண்மதப் பயிர்க ளீனும்
நலமலி யறிவே வாழ நான்மறைத் தனித நேர்வான்
அலகிலாவான்மா நந்த னடியினை தலைமேற் கொள்வாம் உ
மகாபதி அவ சோமவாரத்தன்று புருப் பார்த்து முடிந்தது.

இங்ஙனம்

வி. வீரவாதுபிள்ளை

வீரபாண்டியபுரம்
சக்கம்மான்புரம் போஷ்டி
தட்டப்பாரை ரெயில்வே.

21—1—1924

பாளையங்கோட்டை.

